

அன்பளிப்பு
தருந்: சி. வா. ஜ.

'காந்தலை'
கணபதி துணை
சென்னை - 600 028

சேர்ப்பரமபரையினராகிய

ஐ ய ஞ ரி த ஞ ர னு னி ச் செ ய் த
பு றப் பொ ரு ள் வெ ண் பா மா லு
மூ லமு ம் உ ரையு ம்.

இவை.

உததமதாஸுபுரம்

ம ஹா ம ஹா பா த்தி யா ய

வே. சா மி நா த ய ரா ல்

பல பிரதிபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னை

க மர் ஷி ய ல் அ ச் ச க் கூ ட த்தி ற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

22105

முன்றும் பதிப்பு.

ரக்தாஷி (வரு) வைகாசிமீ

1924.

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய தூல்கள் முதலியவற்றின்

முதற்குறிப்பகராதி 4

உ. முகவுரை 5

ங. புறப்பொருள் வேண்பாமாலை மூலமும் உரையும் ... க - க௬௨

கடவுள் வாழ்த்து க

சிறப்புப்பாயிரம் "

க. வெட்சிப்படலம் ௨

உ. கார்த்தைப்படலம் க௨

ங. வஞ்சிப்படலம் க௬

ச. காஞ்சிப்படலம் ௩௦

ரு. நொச்சிப்படலம் ௪௨

சு. உழிஞைப்படலம் ௪௬

எ. தும்பைப்படலம் ௬௦

அ. வாகைப்படலம் ௭௩

சு. பாடாண்படலம் ௮௮

க௦. பொதுவியற்படலம் க௧௧

க௧. கைக்கிளைப்படலம் க௩௦

ஆண்பாற்கூற்று "

பெண்பாற்கூற்று க௩௪

க௨. பெருந்திணைப்படலம் க௩௬

பெண்பாற்கூற்று "

இருபாற்பெருந்திணை, க௪௭

ஒழிபு கிருரு

ச. சூத்திரஅகராதி க௬௩

ரு. துறையகராதி "

சு. கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி க௬௭

எ. வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி க௭௧

அ. இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள் க௭௬

சு. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி க௭௭-௨௧௪

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகாரதி.

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லாருரை
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
இ-வி - இலக்கண விளக்கவரை
இராமா - இராமாயணம்
இ-ள் - இதன்பொருள்
இளம் - இளம்பூரணருரை
இமை - இமையாசனரகப்பொருள்
உத்தர - உத்தரகாண்டம்
எ-று - என்றவாறு
என்-னின் - என்பது குத்திரம் என்
னுதலிற்றோவெனின்
ஐங்குறு - ஐங்குறு நூறு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கலி - கலித்தொகை
கலிக - கலிங்கத்துப்பராணி
கள, களவழி - களவழி நாற்பது
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்
குறள் - திருக்குறள்
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறந - குறந்தொகை
கூடம் - கூடம்புராணம்
கொ - கொளு
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமனி
சூ - சூத்திரம்
சூளா - சூளாமணி
செய் - செய்யுள்
சே - சேனாவரையருரை
தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பராணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை
திரி - திரிகடுகம் [யார்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
திருவாய் - திருவாய்மொழி
திருவிளை - திருவிளையாடல்புராணம்
திருவேங்கடத் - திருவேங்கடத்தந்தாதி

திவ் - திவ்யப்ரபந்தம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினூர்க்கினியாருரை
நத் - நத்தினை
நன் - நன்னூல் [நூ - விளக்கம்
நாற்கவி - நாற்கவிராச நம்பியகப்பொ
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை
ப, பக் - பக்கம்
ப-செய் - பழையசெய்யுள்
பட், பட்டின - பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பன்னிரு - பன்னிருபடலம்
பி-ம் - பிரதிபேதம்
பு-வ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
புறநா - புறநானூறு
புறந - புறநங்கதை
பெரும்பான் - பெரும்பாணற்றுப்படை
பேர் - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மயிலை - மயிலைநாதருரை
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மாதன் - மாதளலங்காரம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
மேற் - மேற்கோள்
யா-வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
வ-று - வரலாறு
வி - விசேடவுரை [தம்
வி-பாரதம் - வில்லிபுத்தூர்சாழ்வார் பார
விரு - விருத்தியுரை
வெ - வெண்பா.

முகவுரை.

நீதிசிறம்பலம்.

“என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்நினை மெய்த்தலெந்தேன்
மின்னையொட பாய்விட் டுதிதிகள் டாயுவ மிககின்மெய்யே
யுன்னையொப் பாய்மன னு முத்தர கோசமன் கைக்கரசே
அன்னையொப் பாயெனக் கத்தெனப் பாயென் னரும்பொருளே”

இந்நூலாசிரியர், சொரபரம்பரையிலுதித்த ஐயனரிதன ரென் பவர்; இதற்கு முதனால, ஆசிரியர் அகத்தியனார்மாணகர் “பன்னிரு வராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்பது; இவை, “மன்னியசிறப்பின்” என்னும் இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், “மெய்யி னார்கமிழ் வெண்பா மாலையு, னையனரித னமர்ந்துரைத் தனவே” என்னும் இந்நூலின் கஅ-ஆம் சூத்திரத்தாலும், “பன் னிருபடல முதனூலாக வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனரிதன ரும் இதுகூறினார்” (தொல. மர. சூ. கூச - போ. உரை) என்பதனாலும் உணரப்படும்.

இந்நூல், எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணியென்னும் தமிழிலக்கணமைத்தனும், பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னு மிரண்டிற் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கியமாகிய *வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத் தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பன வாகிய கொளுக்களையுமுடையது; (கொளு-கருத்து.) பன்னிருபட லத்தின் வழிநூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்தி ணைப்படலமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டு படலஉறுப்புக்களமைந் துள்ளது.

மேற்கூறியபொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்ட னுள்,

அகமாவது: ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம் முட்கூடுகின்ற காலத்துப்பிறந்து அககூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விரு வராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்த

* வெண்பாக்களெனது பெரும்பான்மைபற்றி; கைகளைப்படலத் துள்ளவை முட்டாக்களே.

† ஒழியிதுள்ள வண்பாக்களுக்குமுன் புமட்டும் கொளுக்கள் காணப் படவில்லை.

தெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேதிகமும் ஒழக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம் - உள்.

புறமாவது: மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுவதாய் அறனும் பொருளுமென்னும் இயல்பினை யுடையதாய்ப் புறத்தேதிகமொழுக்கம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் புறத்தே திகமும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

புறத்தே அறனும்பொருளும் பற்றிதிகமும் ஒழுக்கமாகிய பொருளைப் புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிசையையுடையதாக லின், இந்தால் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையென்று பெயர்பெற்றது [மாலே - வரிசை.] இது *வெண்பாமாலையெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட் பல, இளம்பூரணர், பரிமேலழகர் முதலிய பலருரைகளிலும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டும் உரை நடையாக எழுதப்பட்டுமுள்ளன. இலக்கணவிளக்க வுரையாசிரியர் இந்துலைப் பெரும்பாலும் எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

இதனால், பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்முதலிய யுத்தமுறையும் பிறவும் நன்கு புலப்படும். இதற்கூறப்பட்ட யுத்தமுறை முதலியவற்றிற்கும் தோல்காப்பியப் புறத்திணையிலிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிறுசில வேறுபாடுகள் காணப்படும். அங்ஙனம் காணப்படடினும், 'சொன்முடி பும்' பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுநிலைதிரியாதன' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

இந்து லுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபடலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சிமுதலிய திணைகளுள்,

க. வெட்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்; இதற்கு 'வெட்சிப்பூவைச் சூடுதல் மரபு; இது வெட்சியர்வ முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின் புறனென்பர் தோல்காப்பியர்.

உ. கரந்தைத்திணையாவது:—பகைவர்கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைப்பூவைச்சூடுதல் உரித்து; இது கரந்தை

* இதனை "வெண்பாமாலை யெனப் பெயர் நீர்இ", "மெய்யினர் தமிழ் வெண்பாமாலையுள்" (பக். 2, கருக), 'வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனரித்தனும்' (தொல். மர. கு. ௧௪ - பேர். உரை), 'இவையாமாறு பன்னிருபடலத் துள்ளும், வெண்பாமாலையுள்ளும் காண்க' (யா. வ. இறுதிக்குத்திர உரை) என்பவற்றால்க.

† மாலையைச்சூடுதலும் உரிததென்பர்.

யாவ முதலிய பதின்கூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித் திணைக்கு மறுதலைத்திணை; “வெட்சியுட கரந்தையுள் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு); கரந்தையென்று ஒருநீணைகொள்ளாது நிராசீட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்கியவர் சொல்காப்பியர்.

ந. வஞ்சித்திணையாவது — பகைவருடைய நாட்டைக்கொள்ள நினைந்து நொர்செய்தற்கு முன்பு செலவால்; இது வஞ்சிப்புவைச் சூழிதல் உரித்து; இது வஞ்சியாவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை முல்லைக்குணம் புறநென்பர் தொல்காப்பியர்.

ச. காஞ்சித்திணையாவது — பகைவன் நொர்செய்தற்கு வந்த பகைவர்க்கு எதிர்ப்பொழிதலுண்டாகல்; இது பகை காஞ்சிப்புவைச்சூழிதல் உரித்து; இது காஞ்சியெய்தாரியுடையது; இது பகைவர்களை யுடையது; இது வஞ்சித்திணைக்கு முன்முல்லைக்குணை; “வஞ்சியுங் காஞ்சியுள் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு); இதனை பகைவன் கிமித்தமாகப் பல்வெறு செய்யுமாறு பகைவன் சான்றோர் செய்து காஞ்சி பன்னெகன்றும், பெருநீணையின புறமென்று கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

ரு. நொச்சித்திணையாவது — பகைவன் நொர்செய்தல்; இதற்கு நொர்செய்யுதலைச் சூழிதல் உரித்து; இது மருங்குடையது முதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருநீணைகொள்ளாமல் அதனை உழிநெஞ்சுக்களையுள் அடக்கியவர் தொல்காப்பியர்.

க. உழிநெஞ்சுத்திணையாவது — பகைவருடைய மதலை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; இதற்கு முன் குப்புவைச் சூழிதல் உரித்து; இது குடைநாட்டுக்கான் பதவிய ஒருபதனெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையுள் மறுதலைத்திணை “உழிநெஞ்சு நொச்சியுள் தம்முண் மாறே” (பன்னிரு); இதனை மருத்ததுள் புறநென்பர் தொல்காப்பியர்.

ஃ. தும்பைத்திணையாவது — பகைவரை வெல்லுதல்; இதற்குத் தும்பைப் புவைச் சூழிதல் உரித்து; “பொருத தும்பை புணர்வ தென்ப” (பன்னிரு); இது தும்பையாவமுதலிய இருபத்து மூன்று துறைகளையுடையது இதனை நெய்தறந்திணையின்புறநென்பர் தொல்காப்பியர்.

அ. வாகைத்திணையாவது — பகைவரை வெல்லுதல்; இதற்கு வாகைப்புவைச்சூழிதல் உரித்து; இது வாகையாவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்நணாமுதலிய நான்கு வருணத்தோரும் அந்நெரும காபதாமுதலியோரும் தம்முடைய கூறுபாடுகளை மிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பாலத்திணையின்புறநென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

சு. பாடாண்டிணையாவது — ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது

* இந்நதப்பகுதி, இப்போது கனம் தலைவரவர்களால் கையாடப்பட்டு வருகிறது.

வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்தால் முழுவதும் இக்காலத்து அகப்படாமையால் இதிலுள்ள சில திணைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட் பாரணமும் நன்கு புலப்படவில்லை. இந்நூலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறக்கிணையிற்குரிய உரைகளால் அவற்றைப் பெரும்பாலான நன்குபுலப்படுகின்றன.

இந்தாலின் உரை, பகவுரையாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்நவயித்து எழுதப்பட்டதில்லை. பகவுரையின்பின் முடிபுகள் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன விதந்தையாக காணப்பட்டன. ஆனாலும், இவ்வுரையிலேபாயின், இந்நூலின் அருமை பெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்கு புலப்பட்டன.

இந்நூலுரையாசிரியர், சாமுண்டி தேவநாயகரென்றும் அவருடைய நாடுமுகலிபன இன்னவென்றும், ஸ்ரீ ஸே துஸம்ஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமக ரா. ராகவையங்காரவர்கள் செந்தமிழ் முதற்றொகுதியில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

உழினைப்பா வஞ்சின் பின்னிற்றறகுரிய நொச்சிப்படலம், எல்லாப்பிரதிகளிலும் அசற குமுன்பே காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1895-ஆம் வருஷத்திலும், இரண்டாம்பதிப்பு 1915-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியாயின.

இப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீ தே. லக்ஷுமண கவிராயரவர்கள் வீட்டிப் பார்த்துமொன்றும், திருநெல்வேலி ஸ்ரீ தருகாலேஜை தம்பி பண்டிதர் ம-ர-ர-ஸ்ரீ, சுவர்ணமபிள்ளையவர்கள் 1915-ஆம் வருஷம் மார்ச் 16-உதவியாக இருந்தன. இவற்றாலும், பன்னால்களின் ஆராய்ச்சி முகலியவற்றாலும் இந்நூல் மூலமும் உரையும் சில சில திருக்கவலைப்பெற்றன; முன்பு உரையில்லாத பாகத் தங்கு ஸ்ரீ சுவர்ணமபிள்ளையவர்கள் 1915-ஆம் பரிதியிலிருந்து உரை கிடைத்தது.

பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்கத்தின் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

சில பயன்கருதி, துறை, கொளு, வெண்பா இம்மூன்றையும் சீர்த்து முற்றும் தொடர்ச்சியாக எண்கள் இப்பதிப்பில் அமைக்கப்பெற்றது.

இந்நூல் வெண்பாக்கள் முதலியவை மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பட்ட இடங்களும் ஒப்புமைப்பகுதிகள் முதலியனவும் உரிய அவ்வப்பக்கத்து அடிக்குறிப்புக்களாக இப்பதிப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சை லக்ஷுமண சுவிராட்டரவர்கள் வீட்டிப் பிரதியின் இறுதியில் “அ௦௩-ஆம்நாள் ஆவணிமீ ௧௪-ஆம்நாள் வெண்பாமாலை எழுதி முடிந்தது” என்று வரையப்பெற்றிருந்தது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றன் முதலிலும்,
 “தேன ருமகிழ்த் தொடையலு மவுலியுந் திருக்கிளர் குழைக்காதுங்
 கான ருமலர்த் திருமுடிச் சோதியுந் கிரவத கவர்வாயும்
 மோன மாகிய வழமை மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையு
 ஞான தேசுகள் சரணதா மரையுமென் னயனம்விட் டகலாவே”

என்னும் அருமைச்செய்யுள் வரையப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முற்பதிப்புக்களின் சம்பந்தமானவை அப்பதிப்புக்களின் முடிவுரைகளால் விளங்கும்.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து லட்சுமிநாதசுத்தல முதலிய உதவி செய்தவர், சுந்தரபாண்டியம் சிவஞானி, S. கோதண்டராமையர்.

இதற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஓரா தெழுது என னுயிலு மொண்பொருளை
 யாராயநது கொள்ள வறிவடையார - சீராகக்
 குற்றந் களைந்து குறைபெயது ஈசித்தல
 கற்றறிந்த மாரா கடன.”

“தீயாகராஜ வலாஸம்
 திருவேட்டசுவரம்பேட்டை, சென்னை.
 12-6-1944

குறுங்குணம்:
 வே. சாமிநாதையர்.

கணபதி துணை.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

- க. நடையூறு சொன்மடந்தை நல்லுவது நம்மே
விடையூறு நீங்குவது மெல்லாம் - 1புடையூறுஞ்
சேனேமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தானேமுகத் தானேநினைத் தாஸ்.
- உ. கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் கேட்கவாய்ப்
பண்ணவனைப் பாட பதஞ்சூழ்க - எண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றானை நீலமிடற் றானையென்
னையொத்து நேர்கூப்பு க.

சிறப்புப் பாயிரம்.

- மன்னிய சிறப்பின் வாறோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
- ரு. பன்னிரு புல்வரும் பாங்குநுப் பகர்ந்த
பன்னிரு ப்படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
றெங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமா

* 1 - 4. “ அகத்திய நென்னும், அருந்தவ முனிவ குக்கியமுதனால்,
பொருந்தக் கற்றுப் புறநாட புணர்ந்தோர், நல்லிசைநிறுத்த தொல்காப் பிய,
ஐம்” (பன்னிரு.) 1 - 6. “ இனிப் பன்னிருபடல முதலாலாக வழி நூல்
செய்த வெண்பாமாலை ஐயனரிதனருமிது கூறினார் ; என்னே? ‘ மன்னிய.....
பகர்ந்த ’ எனப்பாயிரஞ் செய்தற்குடம்பட்டமையினென்பது ” நோல். மரபு.
கு. 94 - பேர்.

(பிரதிபேதம்.)—1 ‘புடையூறு’ 2 ‘கேட்கவாய் பண்ணவனைப் பாடப்
பதஞ்’ 3 ‘படலம்’

1 *நைய னுரித னகலிடத் தவர்க்கு
க0. மையமு புறப்பொருள் வழாலின்று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிதீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் 1தெரிந்தே.

என்பத் பாயிரம். இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லா முரைத்துக்கொள்க.

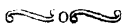
இதன்பொருள்: நின் றுநிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்
டிக்கொள்ளப் பொதியின்மலையிலிருந்த அழகமைந்த இருமுதன்னிடத்துக்
குளிர்த்த தமிழை வருத்தமின்றியறிந்த கிட்டுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய
தொல்காப்பியனென்னும் ஆசிரியன்முதலான பன்னிருவரான அறிஞரும்
பகுதியில் மிகச்சொன்ன பன்னிரு படலமென்னும் தாலினைக் குற்றமின்றியே
அறிந்தோன், உயர்ந்த மேம்பாட்டினையுடைய பூமியை முழுதுமாண்ட வளைந்த
வில்லைப் பெருத்தகையிலையுடைய சேரமான்கள் வழியினுள்ளான்; ஐயு
ரிதனென்னும் பெயரினையுடைய வன், பரந்தநிலத்திலுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்ற
புறப்பொருளை வருவதலின்றியே தெளிய வெண்பாமாலையென்னு நாமத்தினை
நிறுத்தி நன்மையிகச் சொன்னான், முறைமையாலே ஆராய்ந்து. என்றவாறு.

ஏகாரம்: ஈந்தகை. பான்மையித்தெரிந்து பண்புற மொழிந்தனன் ஐய
னுரிதனெனக் கூட்டுக. மன்னிய - தெரிந்தவென்று வாம். முனிவரன் - இருமு
களில் 3வரனுள்ளான்; அவன் அகத்தியனென்றறிக.

சுதப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மு த லா வ து

வெட்சிப்படலம்.

(க. - கு த தீ ர ம்.)

வெட்சி, வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை 4பூர்கொலை யாகோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்ச்சுத் துய்த்த
றலைத்தோற் றம்மே தந்துகிறை பாதி
ரு கிண்டாட் டியர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை 5நிலையே வெறியாட் கிளப்பட

* 9 - 12. "மெய்யினார்...தனவே" பு. வெ. கு. கஅ.

(பு - ம்.) 1 'தெளிந்தே' 2 'தன்மையிக' 3 'வரிட்டனாய்' 4 'ஊர்க
கொலை' 5 'நிலையொடு'

வெட்டிரண் டேன நான்கொடு தொகைது

வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாசும்

என்பது சூத்திரம் ; என்னுதலிற்றேவெனின் வெட்சித்திணையும் துறையு மாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்திறை, ஷர்கொலை, ஷகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துடத்தல், தலைத்தோற்றம், தந்து நிறை, பாநீரி, உண்டாட்டு, கொடை, புலனட்சிறப்பு, பின்னவழக்கு, துடி நிலை, கொற்றவைநிலை, வெறுயாட்டு என இவை இருபதும் வெட்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

வெட்சி.

வெட்சியென்பது இருவகைக்கு ; *மன்னுறுதொழிலும் தன்னுறுதொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின் நியுஞ்

சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய அரசன் ஏவவும் ஏவலின்றியும்போய் மாறு பாட்டினையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் டசுநிரையைக் கைக்கொண்டது. எ - று.

அவற்றுள்,

க.—மன்னுறுதொழில் ¹வருமாறு :—

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் ² வருமுறைமை. எ - று.

ஈ மண்டி மெரியுண் மரந்தடிந் ³இட்டற்றாக்

கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோறெரியக் - கண்டே

யடையார் முனையலற வையிலேவேற் காளை

விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தி யெரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தை வெட்டியிட்டதன்மைத்தாக்கக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடியவிலிலே யுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர்போர்கலங்க வியக்கத்தக்க இலைத் தொழில்களாற்சிந்தி வேலினையுடைய காளாய், ஏற்றையுடைய நிரையைக் கொள்கவென்று சொன்னான் அரசன். எ - று.

யாரை? கொடுஞ்சிலையானை ; கண்டுமென உம்மை விரித்துரைக்க, ஏகாரம் : ஈற்றைச். கொண்ட-கொள்ளப்பட்டன ; யாவை? நிரை எனமுற்றாக்கிச் சூத்திரத்திற்கேற்பப் பொருளுரைப்பாருமுள். (க)

*௨.—⁴தன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

இ - ள். தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

* “தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென், மன்ன விருவகைத்தே வெட்சி” (பன்னிரு.); இ-வ. சூ. 602, மேற். † பெருங். 3. 23: 20-21.

(பி - ம்.) 1 ‘வரலாறு’ 2 ‘வருநெறி’ 3 ‘இட்டற்றாக்’ 4 ‘இனித்தன்னுறு’

ஈ . தித்த. மேற்.

வ - று. அராஅ நிலைச்சாழ யாடுறு தேறன்

மராஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொராஅன்

கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலே

நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

இ - ள். கள்ளராத நிலைத்தாழியில் அடுதலுற்றமதுத்தெளிவைமறாதே ; குளிர்ந்த பெரிய கண்ணினையுடையாய், தனிசுபொராஅன் தறுகண்வீரன் ; காலிலே வீழ்க்கழலைக்கட்டினான் ; காலையிலே நின் நெடியவாசவிடத்தனவாம், பகைவர்நிரை. எ - று.

நிரை காலே நின்சுடையவாதலால் மறாதே வார்ப்பாயாகவென்க.

நெடியகடையிலேவந்துநின் தன் நேரார்நிரையென்று இறந்தகாலப்பொருளாக்கிக் கடுங்கண்மறவன்கழல்புனைந்தவனெனப் பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்பேனெனப் பொருளென்றலுமொன்று. (உ)

ங.—வேட்சியரவம்:—

கலவார் முனைமேற்

செலவமர்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. *நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவ

ரடிப்டித் தாரதர் செலவான் - றுடிபடித்து

†வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்

கட்சியுட் காரி கலுழும்.

இ - ள். சிள்வீடுகறங்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவா காலிலே செருப்பைத்தொட்டுக் ஈடத்தற்கரியவழியிடத்துச் செலவான்வேண்டித் துடியைக்கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைச்சூடப் பகைவர்மணியாற் சிறந்த பசுவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியெனலும்புள்ளுத் துறநிமித்தமாக 2 அழாநிற்கும். எ - று. (ங)

ச.—விரிச்சி:—

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்

கீண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்த்தற்குச் செறியும் இருண்ட மாலைபிடித்து நற்சொற்கேட்டது. எ - று.

* தொல். புறத். கு. 3 - இளம். மேற். † சீலப். 12: “உட்குடை” (பி - ம்.) 1 ‘எழும்’ 2 ‘எழாநிற்கும்’

வ - று. எழுவணி சீறா ரிருண்மலை முன்றிற்
குழுவினநீ கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டுவா வென்றான் குனிவிற்
றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கரையஞ்சூழ்ந்த சீறாரில் இருளையுடையமலைக்காலத்து முற்
தத்திலே திரண்ட நங்கூட்டம் கைகுவித்துநிற்பக் கட்சாடியிருக்கும் ¹ஏணி
யிற் குடத்துக்கள்ளை நீ எடுத்திக்கொண்டு வாவென்றான்; ஆதலால், வளைந்த
வில்லைப் பெரியகையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியைத்தரும்: எ - று.

‘குடக்கணுகொண்டுவாவென்றான்’ என்று பாட்மோதி மேல்பாற்றொழு
வத்திற் பசுவையடித்துக் கொண்டுவாவென்றான் என்று பொருளுரைப்பாரு
முள். (ச)

௫.—சேலவு:—

வில்லே ருழவர் வேற்றுப் புலமுனிக்
கல்லேர் காணங் கடந்துசென் றன்று.

இ - ள். வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவர் மாற்றரிட சதைகருதிக் கற
பொருந்தின காட்டைக் கழிந்துபோனது. எ - று.

வ - று. *கூறறினத தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந் - தேறறின
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின் குழுவினையொப்பா வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்
கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னேதொடர்ந்துவரத் தமது வலியானேநெரு
ங்கிப்போனார், வளைந்தவில்லாளர்தம் ஏறுவொருங்கிய பசுநிரைநின்ற நிலையை
யுடைய உயர்ந்த மூங்கிலையுடைத்தான் குன்றத்தைநினைந்து. எ - று.

ஏகினார் கூற்றினத் தன்னாரெனக்கூட்டிக்.

(இ)

ஈ.—வேய்:—

பறரார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்று மாய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய நிரை
யிடத்து ஒற்றினைத்தெரிந்த கூறு பாட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி - யிலேபுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
†நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

* நொல். புறத். கு. 3 - இளம். மேற். † பெருங். 3 - 24: 136 - 7.
(பி - ம்.) ¹ ‘மேனி’ ² ‘புலமுன்னி’

இ - ள். பசுவின்ற இடமும் பசுவிறுடைய அனையும் பசுவிறுடைய புறங் காத்துகின்ற விற்படையினளவும் போர்ப்புரத்திற் தங்கிப் பசுவிறுடையே விர வித்தொடுத்த சேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போரை விரும்பியோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிரிநிடத்து நஞ்சுந் தத்தார் வந்தார். எ - று. (சு)

எ.—புறத்திறை—

நோக்கருங் குறும்பி னுறையும் வரலிவும்
போர்கற வளை இப் புறத்திறைக் கன்னு.

இ - ள். பகைவரது சமணந் பாடித்தற்கரிய குறும்பிற் றுறையும் பெருவாயிலும் யவரும் புறப்பாடபடவன்கது உராமருங்கேவிட்டது. எ - று.

வ - று. *உய்ந்தொழிவா நீங்குவிலே யூழிககட்ட மயேபோன்
முந்தமரு னேற்றா முரண்முருங்கத் - கந்தமரி
1 நெற்றிநெ னெறறி யுரவோர குறும்பினைச்
சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இங்கிடத்து யாவருமிஸ் ; யுகாத்காலத்து நெருப்பையொட முட்டப்பட்டசிலை எதிர்தரார் மாறுபாடுகெடத தம்முடைய உற்றராய ஒற்றாபே டிராய் த மிகுந்தவலியினையுடையோர் அரணினை வளைத்துகொண்டார், ஒருவரம் தப்பி போசாதபடி விசாரித்து. எ - று.

சூழ்ந்து சுற்றினுரென்க.

(எ)

அ.—2 ஊர்கோலை—

விரைபரி கடவ வில்லுடை மறவர்
குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்னு.

இ - ள். கடுகினை செலவையுடைய பரியைமுருங்க விலலினையுடைய வீரர் முழங்கொர்ப்ப அரணினை அடுத்தது. 7 - று.

வ - று. *இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னார் புக்குப - பகலே
1 தொலைவலார் வீழ்ந தொடுகழ லார்ப்பாக்
கொலைவலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடேதுணையாக நெருப்புடடப்பக் கோபித்துப் புழுத்த கரிய இடமென்றுபாராதே உளபுகுப்பகதம்பாழுதே ஒருவர்க்குந் தோலாதார் படக் கட்டும் வீரக்கழல ஆரவாருசெய்யக கொலைத்தொழிலார் திறந்த வில்லினையுடையார் அரணினை கைக்கொண்டார். எ - று. (அ)

* தொல். புரத. கு. 3 - இளம். மேற். 'இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறி': நன். கு. 451 - மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'ஒற்றினையந்தாயக துறவலியோரரணம்' 2 'ஊர்க்கொலை'

கூ.—ஆ கே கா ள்:—

வென்றூர்க்கு விறன்மறவர்
கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - றா. பகைவாழுனையினக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினையுடைய
வீரா கன்றுடனே பசுநிரையைக்கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *கொடுவாரி கூடிக் குழைக்கொண்டனைத்தா
னெடுவரை நீள்வெய நரலு - நடுவுநீர்
கணநிரை கைக்கொண்டி னையகலார நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை.

இ - றா. புலிசா தம்மில் இணையொத்தது திரட்சிகொண்டதன்மைத்து;
உயரியமலைபுத்து நீண்டமுந் திலொலிகளும் ஊரினொ திரண்டபசுவினைக்
கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்றநீங்காராய் ினத்தைக்கோத்த வேலினையடை
யார் நின்றநிலை. எ - று.

ஆல : அசை.

(க)

கஃ.—பூசனமாற்று:—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - றா. நிரைத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றின கரங்கையார்தம் பிணம்
பெருக்க வெட்சியார் கெடுத்தது. எ - று.

வ - று. *சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றிந் கலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணவழிபோய்ப் புள்.

இ - றா. வெட்சியாவனதுகொண்டநிரை நீளச சூழ்ந்துகிட்டின கர
நதைபாா டம்பீழ்க்கார்; வீழ்தவநடைய த சயைத்தினனவேண்டிப் படி
நதன்; ய ளாத் கொடியல்லலாம்; நந்த கையினையுடைய கூறத்தையொப்
பார் எய்த புலால் நதனும் அம் போனவழியேபோய்ப் பறவைகள். எ-று. (க)

கக.—சுரத்துய்த்தல்:—

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று.

இ - றா. அரியவழியிடத்தும் பரங்காடமன்கண்ணும் ளோவுபடாத
படி பசுநிரையைச்செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. *புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
விண்மே லசைஇயகை வெல்கழலான் - த்றன்மேற்

* தொல். புறத். சூ. 3 - லுாம். ந. மேற்.

† நன். சூ. 301 - மயிலை. வீது. மேற்.

நெடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு

நெடுவரை நீழ னிரை.

இ - ள். புல்லேமேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன் கூடித் தம்மில் ஒக் கப்போவனவாகவென்று சொல்லாநின்றான், வில்லின்மேல் வைத்தகையினை யும் வெல்லும் வீரக்கழலிளையுமுடையவன் ; தல்மேலே செந்தூக்கான மலை யினின்றும் விழாநின்ற நீர்போல முடுகிவருங்கரந்தையாரைக்கண்டும், நீண்ட வரையினது நீழலிலே ஆனிரையை. எ - று.

ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னுமெனக்கூட்டுக.

(கக)

கஉ.—தலைத்தோற்றம் :—

உவவெய்யோ னினந்தழீஇ

வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். வலிபினைவிரும்பினேன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டுவரு தலைபறித்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. *மொய்யுண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லு

மையணற் காளை மகிழ்துடி - †கையணல்

வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனாட

வுய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ - ள். செறிந்ததாடியையுடைய பசுநிரை முன்னேபோகப் பின்னே வரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்திளையுடைய காளை மகிழ்ந்துகொட்டுந் துடி நிரைகொண்டுவரப்போன வெட்சியாருடைய நிலைமையையறியாது வெறுப் பினாற் கையைக்கதுப்பிலேவைத்த வேட்டுவிச்சியர் வாள்போன்றகண் இடந் துடிப்பச்செலுத்திற்று, பிரிடத்தை, பலர்க்குமொக்க. எ - று.

மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்ததன்மென்க. மகிழ்துடி : வினைத்தொகை. (கஉ)

கங.—த ந் து ரி ரை :—

வார்வலந்த துடிவிம்ம

ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். வாராலேகட்டின துடி கறங்க ஊரினுள்ளார்விரும்ப ஆனிரை யை மன்றத்திடத்துச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. ‡தண்டா விருப்பின டுன்னை தலைமலைந்த

வண்டார் கமழ்க்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டா

ளணிநிரை வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி

‡மணிநிரை மல்கிய மன்று.

* நொல். புறத். சூ. 3 - ந. மேற். † சீவக. 2050.

‡ நொல். புறத். சூ. 3. இளம். மேற். § புறநா. 387: 24.

டு - ன். தணியாத உவகையினை யுடையனாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலையிலேழுந் வண்டுநிறைந்த நறுநாற்றத்தினை யுடைய மாலை வாழ்வதாக வென்று நோக்கினார், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடாநின்ற பல்லினையும் அழகியபெருமைமினையுமுடைய மறத்தி; மணியணிந்த பச்சிக்க மன்றத்தை. எ - று.

எயிற்றி கண்டாடு எனக்கூட்டுக.

(கரு)

கசு.—பா தீ டு:—

கவர்களைச் சுற்றிங் கவர்ந்த கணநிரை

அவரவர் வினைவயி னறிந்தீந்தன்று.

டு - ன். கவர்ந்ததலையம்பினை யுடைய சினை கொள்ளுகொண்டபசு நிரை யைச் செய்தார்செய்த தொழில்வகையை அறிந்து கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. *ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாப்ந் துரைத்தார்க்கும்

புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வான்ற

மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சூறாரிற்

கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.

டு - ன். ஒள்ளியவாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத்தெரி ந்துசொன்னோர்க்கும் சிமித்தம் தப்பாவகைசொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம் மூடன் வேறுபடுவாரை மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியினை யுடைய மறவினையாளர் தம் சீவரிடத்துப் பங்கிட்டார், கைக்கொண்டிவந்தநிரையை. எ - று. (கசு)

கரு.—உ ண ட ர ட் டு:—

†தொட்டியிழுங் கழன்மறவர்

மட்டுண்டு மகிழ் தாங்கினு.

டு - ன். கட்ட ஆர்க்கும் வீரக்கழலினை யுடைய தறுகண்ணர் மதுவை யுண்டு மனங்கனித்து ஆடியது. எ - று.

வ - று. *இளிகொண்ட தீஞ்சொ லினமா வெயிற்றி

களிகொண்ட நோக்கங் கவறறத் - தெளிகொண்ட

வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேற்

செங்கண் மறவர் சினம்.

று - ன். இளியென்றும் இசையினைக்கொண்ட இனியசொல்லினை யுடைய இளைய தீமதியானவேட்டுவிச்சி களிப்புக்கொண்டபார்வைவருத்தவும் தெளிவுகொண்ட வெவ்விய கள்ளையுண்டமகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவதுபோலும், பகைவர்மேற் சிவந்த கண்ணினை யுடைய வீரசெய்தம். எ - று.

சினம் விளிவதுசொல்லென்கூட்டுக.

இது † “ஒருமைசட்டிய” என்பதனுளமைத்த “ஏவ லினையர் தாய் வயிறு கறிப்ப” என்பதுபோலாம். (கரு)

* தோல். புறத். கு. 3-இளம். மேற்; ‘ஒள்...நிரை’: ஷெ ஷெ ந. மேற்.
† புறநா. 257, 258 - உரை, மேற். ‡ தோல். எச்ச. கு. 65 - சே. ந.

கக.—கேர் டை:—

ஈண்டியநிறை யொழிவின்றி

வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவீசின்று.

இ - ள். திரண்ட பசுநிரையொன்றும் தப்பாமே தம்மை வேண்டினவர் களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையார்கும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சிறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாட்சிறந்த கிணையையுடையவனும் துடிக்கொட் டிமவனும் பாணிச்சியும் பாண்டம் வெல்லிய கருத்துக்குக்கொடுக்கும் விலையா கும், சிவந்த கண்ணியையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன் முகத்துக்கோபித்து வரிதலையுடைய லல்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகிய செல்வம். எ - று.

வளம் வெங்கட்குவீசும் விலையாகும் மனக்கூட்டுக. (கங்)

க௧.—புலனறிசிறப்பு:—

வெம்முனைநிலை யுணர்ந்தியோர்க்குத்

தம்மினுமிசச் சிறப்பிடுகன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிந்ததார்க் குத் தம்முடையகூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பசுவஞ்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையி
னட்டுக் கனலு மயிலுவெல்லா யொன்றியண்
டிட்டுக் கொடுத்த வியல்பு.

இ - ள். தாம் இறுவகையை ஆராயாதே இரகின் கண்ணும் பசுவின் கண்ணும் கொல்லும்பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெறக்கடவபங் கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலியையுடையாய், ஒற்றாதல் இரண் டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று. (க௧)

க௨.—*பிள்ளைவழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு

வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல நமித்தஞ்சொன்னார்க்கு வஞ்சியாதே பெறுமுறை மையைச்சொல்லியது. எ - று.

* தரும்பிள்ளைநமித்தன்குறியார்க்குவிதந்துகொடுத்தல்; இ-வி. கு. 603-உரை.

வ - று. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்

புல்லார் தறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாத்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சரையா னான்கு
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

(பு - றா. பகைவரது ஆனிரையைக்கொள்ள நினைந்து யாம்போக நிமித்த என்மையைப் பலரு முகம் சொல்லார்க்கு மொழியாத் பெறுமுறைமை இதுவொன்று கருதவேண்டா; ஒன்றெருடும்பால்போதும் மிக்கமுடியினை யுடைய பா னான்கு இனங்கடோறுங்கொடு. எ - று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க.

(கக)

கக.—துடி நிலை:—

தொடிகழன் மறவர் தொலகுடி மரபிற்
புடிக ணிபிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்னு.

(பு - றா. கட்கும் கழல்வீரர் மூங்குடி முறைமையில் மிக்ககண்ணினையுடை ததாய் ஒலிக்கும் உ டையக்கொட்டும்வன குணத்தைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *முந்தை முதல்வர் துடியா ரிவன்முதல்வ
ரைக்கைநெயர் கூங்கை மிவனெனக்கு - வந்த
குடிபொதி நோடா மடபிழைந் தின்னும்
வடியுது தித்தெல் வாக்கு.

(பு - றா. என் னாட்டறைய பாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடிகொட் டினா இவ்வாட்டாட்டைய பாட்டன் முதலாயினா; என் தம்பபுலுக்கு இவன் தம்பட்டன் துடிகொட்டியான்; இவன் எனக்குத்துடி கொட்டியான்; வழிவந்த குடிமுறைமையோடு தீராத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடித்ததுந்த தித்தெல் வதுவினது தெளிவை வார்ப்பாயாக. எ - று. (கக)

கக.—கொற்றவைநிலை:—

ஒளியினிங்கா விறற்படையோ
ளளியினிங்கா வருளுரைத்தன்னு.

(பு - றா. எளிக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தை யுடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
யரண்முருங்க வாசோள் கருகி னடையார்
முரண்முருங்கத் தானமுந் துறும்.

பு 6

* “இவற் கீத்துன்மதி” (புறநா. 290) என்பது இதனை ஒத்துள்ளது.

† தோல். புறநா. கு. 4 - இளம். மேற்.

இ - ள். சிங்கத்தாற்சிறந்த அழகியகொடியினையும் பசுந்நிலியினையும்
பாயுங்கலைநீனையும் பேய்மிக்க படையினையுமுடைய *தூர்க்காதேவி, தலைவன்
பகைவர் குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையைநீனக்கிற் பகைவர் மாறு
பாடுகெடத் தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (2-0)

உக.—வெ ழி யா ட் டு:—

வாலிழையோர் வினேமுடிய

வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் வினேத்தொழிற் புறம்
முருகபூசை பண்ணுமவனோடு *வள்ளிக்கூத்தை அழகுது. எ - று.

வ - று. காணி லரனுங் களிக்குங் கழன்மறவன்

பூணிலங்கு மென்முலைப் போதர்க்கண் - வாணுத

ருன்முருகு மெய்நிதிதித் தாமம் புறந்தினைப்ப

வேன்முருகற் காடும் வெறி.

இ - ள். கண்டாலுயின் நிபுத்தப்பியருளிய நீலகண்டமூர் மகிழ்வன்,
கட்டிம்கழலினையுடைய மறவினையாளன்மன் ஆபரணமினி ஈற்கும் மெலிய
முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்த கண்ணினையும் ஒளிர்க்க நுதலினையு
முடையவன்தான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலேநிறுத்தி மாலை பக்கத்தே அசைய
†வேலினையுடைய பின்னையார்க்கு ஆடும் வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வள்ளிக்கூத்தைக்காணின் அரனும்சு ள்குமென்க.

(1-க)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு ஆரண்மும் குளநம்பாடு கிப் பறதொன்
பதும் முடிந்தன.

(முதலாவது வெட்சிபாட்டு, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)

இரண் டா வது

கரந் தை ப் பட் ல் ம்.

(உ.—கு த் தி ர ம்.)

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவ

மதரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்

புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித்

லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே

நு பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே

நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி

வேத்தியன் மலிபே மிகுசூழ நிலையென

* வள்ளிகாயகியின் வேடங்கொண்டு ஆடுங்கூத்து. † முருகக்கடவுளுக்கு.

வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னுன்குங்

கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதுதலிற்று.

இ - ள். கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச்செலவு, போர்மலைதல், புண்ணெடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆனெறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழி கூறல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு, குழிநிலை என இவைபதினுக்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

உஉ.—க ர ந் தை :—

மலைக்கெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்

தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

இ - ள். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங்கெடக் கைப்பற்றினிரையை மீட்டது. எ - று.

வ - று. * அழுங்கனீர் வைமகத் தாருயிரைக் கூற்றம்

விழுங்கியபின் வீடுகொண்டற்றா - செழுங்குடிக

டாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோட

னோரர்கைத் கொண்ட நிரை.

இ - ள். ஆரவாரியானிற்ற கூடல்சூழ்ந்த ஞாபத்துப் பெறுதற்கரிய உயிரைக் கூற்றுவுண் உண்டின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வாப்பத்திணையுடைய மறக்குடிகள் 1 கொப்புழிவந்த கரந்தையைத் தலையிலேயுடத் தாங்கொள்ளுமது, பகைவர்கைப்பற்றின ஆனிலையை. எ - று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க. ஆன் அசை. தாங்கோடலைப்பொறுத வெட்சியார்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டனநிரை; இது வீடுகொண்டற் றென்றுமாம். (க)

உங.—கரந்தையரவம் :—

† நிரைகோள் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய

2 விரைவனர் குழுஉம் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற காரியத் தவிரக் கடுகிராகித் திரளுங்குறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. † காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட

வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்

ஆளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே

யுளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

* தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † சீவக. 428 - ந. மேற். ‡ நன். சூ. 354 - ம. பிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'கொத்து' 2 'விரையினர்', 'விரையுனர்'.

இ - ள். காலிலேநிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்கலினை யுடையார், கையிலையெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றுவன் கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரியோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார்கொண்ட ஆனிரை மீன்கையும் கூடும். எ - று. (உ)

உசு.—அதரிடைச்சேலவு:—

ஆற்று ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றார் போகிய நெறியிடை பெகின்று.

இ - ள். செருவினைப்பொறுத்தார் அறிவேந்தக்க காலையொப்பக் கோபித்துப் பகைவர்போன வழியிடைத்தேசென்றது. எ - று.

௧,13௦ வ - று. |சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்ப்பீழிப் பல்லியமு
மெங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்க
லழற்சுரந் தாம்படர்ந்தா ரான்சுவட்டின் மேலே
சிழந்ததிர்வேன் மின்ன நிறைத்து.

இ - ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்த்த டிலையையுடைய சில விசேடவாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழல்பாந்தகாட்டிலே தாம் போயினார், நிரைபோன அழல் பாடே, நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நிரைத்து. எ - று. (ங)

உரு.—போர்மலைதல்:—

*வெட்சி யாரைக் கண்ணாற்று வளைது

யுட்குவரத் தாக்கி புறமுஞ்செருப் புரிந்தன்று.

இ - ள். வெட்சியாரைக்கிடழ்ச்சுழிந்து அஞ்சத்தாக்கி புறமும் சாய்ப்பு மான பூசலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. †புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேச - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசத் கோடிச்
செருமலைந்தார் சிற்றஞ் சிறந்து.

இ - ள். புலிவினதுதிரளும் சிங்கமும் போர்பொருள் யானையுமொப் பார், வலிக்க சிற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும்சுட்டு தற்கரியபகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியாரென்றும் ஆரவா ரத்தாற்கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு. எ - று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க.

(ச)

உசு.—புண்ணைவேருதல்:—

மண்ணோடு புகழ்நீஇப்

புண்ணோடு தான்வந்தன்று.

* புறநா. 259 - உரை, மேற். † நோல். புறத். கு. 5-இளம். மேற்.
‡ நோல். புறத். கு. 5 - இளம்.

(பி - ம்.) 1 'உளர்செருப்'

இ - ற். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்டபுண்ணுடனே வீரனான் வந்தது. எ - று.

வ - று. “வெங்குருகி மல்க ிவிழுப்புண் ணுகுதொறுஉ
மிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணிநம்போக்கி நின்றா நிகல்வாட்டி ிவேந்தன்
மனம்போல வந்த மகன்.

இ - ற். வெங்விடி உதிரம் மிக முகத்திலும் மாப்பினம் பட்ட புண்ணி
னின் துமிழவிமசு சாவின்கஞ்சொரிபும் வரையையொக்கும் ; பைங்கண்
ணிநையுடைய ப—வினத்தை மு—னேசெலுச்சிநின்ற வெட்சியாருடைய மாறு
பாட்டைக்கெடுத்து மன்னனெ ினையொட்டி வந்தவீரன். எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும் வரையையொக்குமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றினயே ியும்.

(இ)

உள.—போர்க்களத்தொழிதல்:—

படைக்கோடா விநன்மறவரைக்
கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ - ற். பகைவராயுதத்திறகுப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய
வீரரைக்கட்டாத தான் புதற்காரியிலேயுடையது. எ - று.

வ - று. §உரைப்பி னதுவிய ிபா வொன்றாகைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மெள்வாள் கவரக்
களட்பட் ான் றேன்றான் கரந்து.

35

இ - ற் சொல்லின் அஃது அதிசயமோ? பகைவர்கைப்பற்றின நிரை
யி ிபினனே ிய மம்பாடய ினையுடையவன் சென்றான் ; ஒப்பின்றிக்
காந்த டை உம் ிடமலலாம் ஒள்ளியவாள் கொள்ளுகொள்ளப் போர்க்
காரியிலே விழுந்தார், ஒழித்துத் தோற்றுகலன். எ - று.

‘நிரைப்பி னே ாதகை சென்றான்’ என்றது, இரளாள்பிண்டநிரை
யென்க ம் புகழுடனே சென்றனென்றது.

(சு)

உஅ.—ஆளேறிபிள்ளை :—

வருவாரை யெதிர்விலங்கி
யொருதானுகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ற். பொருவாரை எதிரேவிலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரரை
வெட்டியது. எ - று.

வ - று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து
கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டா - ரொள்ளிப்

* களவறி, 7; சீவக. 2239. † குறள், 776. ‡ நன். சூ. 366,
மயிலை. மேற். § தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

கக்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளா

னொருதனியே நின்ற னுளன்.

இ - ள். விளைவறியாதபிள்ளையையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரரை வெட்டி வெட்சியார்கொள்ளுகொண்ட ஆணிரையைச் சிட்டிநர் இகழ்ந்து பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோகடும் மீளாநாடுத் தனியேன்றான் ஒருபுறம் கழலானுளன். எ - று. (எ)

உசு.—பிள்ளைத்தேளிவு:—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்

புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடின்று.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்புத் தன்புலனைப் பிரியப்பட்டு விரும்பிக் கூத்தாடியது. எ - று.

அதனைப் புகழந்தாமையது உமாம்.

வ - று. மேலா ருயிருணங்க மீன்முடித்து பிள்ளையன் பூவா னுறைகழியாப் போர்க்களத்து - லோவான் 1றுடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின் றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலாத துடியின்க்கிக் கவந்தமாக்கின்ற பிள்ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையலாளின் உறையினின்றும் வாங்கிப் பூசற்காரியிலையொழியான்; துடிக்கொட்டி ஆர்ப்பரவமிகக் கட்டிய வீரக்கழலையுடையார்முன்னேநின்ற கூடவடியின்மேல் அடியிட்டிஆடுந் கூத்து. எ - று.

ஆட்டு ஓவானென்க.

(அ)

ங.உ.—பிள்ளையாட்டு:—

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி

வேறிரித்து விரும்பியாடின்று.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமாலைசூட்டிக் கையிலே வேலைத்தூட்டிப் பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. எ - று.

வ - று. *மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறத்திறந்து கூட்டிய வெண்கங் குடர்மாலை - சூட்டியபின் மாறிரியச் சீறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின் பிள்ளைத்தன்மையை எய்திய வன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெறித்துபறித்தவேலைப் பகைவருடைய குடர்மாலையைச்சுற்றியபின் மாறுபாடுகெடக் கோபித்து ஆடுமவன் கைக கொண்டவேலைத் திருப்பக் கறங்கா நின்றது துடி. எ - று. (க)

* நோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'துடியுருட்டிவிம்'

நக.—கையறுநிலை:—

வெருவரும் வாள்மர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ - ள். அஞ்சத்தகும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன் பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *நாப்புலவர் சொன்மாலை நண்ணுர் படையுழக்கித்
†தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையு
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ள். செந்நாப்புலவருடைய 1 கீர்த்திமாலை, பகைவர் சேனையைத் துகைத்து வலியுபுலியையொப்பப்பட்டான் ; பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடும் நல்ல குலத்திலேயிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழார்நிழற் பழைய அறிவினையுடையார், கல்லோ அறியோம், விழந்தில எம்முடைய கண்கள். (க0)

நஉ.—நெடுமொழிகூறல்:—

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத்தி ரைத்தன்று.

இ - ள். மன்னரின் மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடை யிளையுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவள்ளுக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக - நாளுந்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யியப்
பிழிமகி முண்பார் பிறர்.

இ - ள். வீரராகிய போர்ப்பிராயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி வாளுடனே அங்கேதங்குவோக யான், நாடோறும் மிக்க உவகையாற்சிமந்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைவு இயைந்து பிழியுமதுவை நுகர்வாராக; வேறுசிலர். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வாளொடுவைக, உண்பார்பிறரென்றாமாம். (கக)

நங.—பிள்ளைப்பெயர்ச்சி:—

போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றிலையளித்தன்று.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலைத்தாங்கினவனை மாலைபிளையுடைய மன்னன் தண்ணளிசெய்தது. எ - று.

* “மறையவர் சொன்மாலை” பு - வெ. 189. † “தாப்புலியினைய வெற்றிச் சராசந்தன்” கூடும்: கண்ணன் பூமி. 70. ‡ தொல். புறத். கு. 5 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘கீர்த்திமாலையைத்தலைக்கொண்டுபகைவர்’ 2 ‘பிழிமது’

வ - று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்கஞ்செய் தாளெறித னேக்கி - வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து.

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடத்துக் காரியென்னும்புன் விலக்கவும் விலங்
கானும் பகைவரை வருத்துந்துன்பததைச்செய்து வீரரைவெட்டுதலைப்பார்த்து
வளையாத மலையினையொத்ததோளான் செற்றத்தினையுடைய வீரனுக்கு அறறை
நாளே, வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்பலவுக்கொடுத்தது. எ - று. (௧௨)

௩௪. — வேத்தியன்மலிபு:—

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளாலவலிய மறமன்னன் வாளாலவலியவீரர் மேம்பாட்டி
னைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *அங்கைபு ணெலலி யதன் றாய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்க் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வா
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கை நெல்லிப்பழத்தினது தன்மையாதலால், தேன்
மலருமாலையினையுடையான் கொற்றக்குடைநிழலின் மேழை அவதரித்துக் குற்றத்
தினைக்கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுகுப் பகைவாதம் வேலின் வாயிலே உயி
ரைக்கொடுக்குஞ் செலவம், மிகவும் உறுதியுடைத்து. எ - று.

வாழ்க்கை, நெல்லியதன்மையாதலால் உறுதியுடைத்தென்க. (௧௩)

௩௫. — குடிநிலை:—

மண்முணி ஞாஅத்துத் தொன்மையு மறனுங்
கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறிந்தபூமியிடத்துப் பழமையும், தற்குணமையுமுட்
கொண்டு பிறரறியும் குடியின்வரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ - று.

மண்முணிஞாலம்; மண்ணுலகு விண்ணுலகென்றப்போலக்கொள்க.

வ - று. பொய்யகல நாளும் புகழ்வினைத்த லென்னியப்பாம்
‡வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக்
‡கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாவோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம்; நன். சூ. 221 - மயில. வந. மேற்.

† புறநா. 2: 1; சீலப். 26: 42; மணி. 11: 95. ‡ பரி. 6: 3. § மது. 4.
(பி - ம்.) 1 'குரோதத்தினை'

இ - ள். பொய்ம்மைநீக்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அதிசயமாம், பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்தவெள்ளம் விட்டு நீக்க, முற்பட மலேதோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லா ரிலும் முற்பட மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி! எ - று.

குடி புகழ்வினைத்தல் என்னவியப்பாம். 1எவனென்பது, என்னெனக் குறைந்துநின்றது. மூத்தகுடியென்றது ஆசலிலே வாளாலே பட்டகுடி யென் பாருமுளர். (௧௪)

கரந்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதினமூன் றும் முடிந்தன.

இரண்டாவது கரந்தைப்படலம் முற்றிற்று.

மு ன் ற வ து

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

(௩.—சூ த் தி ர.ம்.)

வாடா வஞ்சி வஞ்சி யாவங்

கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை'

கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி

குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை

ரு பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி

நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி

யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி

கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே

யொருதனி நிலையொடு தமிழஞ்சி பாசறை

௧௦ பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு

நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த

வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்

வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

என்-னின், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று. 1

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சியாவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவைநிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, நெடுமொழிவஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறுவஞ்சி, ஒருதனிலை, தமிழஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, நல் லிசைவஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். (1)

(பி - ம்.) 1 'என்னவென்பது'

௩௬.—வ ஞ் சி:—

வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொள்குறித்தன்று.

இ - ள். தோலாதவஞ்சியைத் தலையிலேநூற்பு பகைவாழ்புகையைக் கொள்கையைக் கருதியது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்
†வெங்கண் மகிழ்ந்து விழுவமர - வங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேந்தையொப்ப மிகைத்தெழுநது வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுவையருந்தி வில்விழாவை விரும்ப, அழகிய தனிரினையுடைய வஞ்சியைத் தன்னேப்பணியாதாரைப் பணிவிப்பான்வேண்டிச் சுரும்ப ஆரவாரிப்ப மயிரிலேநூழினுள், எம்முடைய வேந்து. எ - று.

வணங்காரைவணக்கிய வேந்து குடினானென்க.

(க)

௩௭.—வ ஞ் சி ய ர வ ம்:—

வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க
வொள்வாட் டானே யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். லலியினையுடைய வாராலேவிசுத்த வீரமுரசுடனே வலியயானே முழங்க அழகிய வானினையுடைய சேனை கோபிததுக்கி ராதது. எ - று.

வ - று. பெளவம் பனைமுழங்கப் பறரார்மண் பாழாக
வெளவிய வஞ்சி வலம்புனையச் - செவ்வே
லொளிறும் படைநடுவ ணுழித்தீயன்ன
‡களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசும் ஆர்ப்பப் பகைவாநிலம் அழியக் ஐகப் பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை நடுவே யுகாந்தகாலத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்ந்து முழங்காநின்றது, மேகத்தைப்போல. எ - று. உம்மை : சிறப்புமமை. (உ)

௩௮.—கு டை ன் லை:—

‡பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.

* மணி. 19: 119 - 20. † புறநா. 129: 2. ‡ பரி. 8: 17 - 8; அகநா. 144: 12 - 3; புறநா. 81: 1-2; குறிஞ்சி. 162 - 5; நன். கு. 458 - மயிலை. மேற். § சீலப். 5: 89 - 94 - அடியார். மேற்.

இ - ள். தன்மேலிட்டமாலையிலே வண்டுகொலிப்ப மிக்க அறிவினை யுடையோர் எர்த்தியைச்சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டாட்செய்த மாலையினை யுடையவேந்தன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

வ - று. முன்னர் முரசுரங்க மூரிக் கடற்றாளைத்
துன்னருந் துப்பிற் றெழுதெழு - மன்ன
குடைநா ஞுலந்தனவா லோதநீர் வேவிக
குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே ரீமுரசுமுழங்க, பெரியகடல்போன்ற சேனை யினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழுத வேந்தர் தம் முடைய வாணன் கெட்டன ; 1 திரைமிகுந்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட. எ - று.

புறவீடுவிட உடைநாஞ்லந்தனவென்க. ஆல்: அசை. (௩)

௩௯.—வா ணி லை:—

*செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து
கொற்றவா ணுட்கொண்டன்று.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலையிரும்பி வெற்றியினையுடைய வாளைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

வ - று. ஆறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தோர் மன்ன
னெறிந்தில கொள்வா ளியக்க - மறிந்துகவிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணு ரகநாட்டு
நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ - ள். சோதிடனுல்லல்லவர்தேரிந்தநாளிலே வட்டக்காலாற் சிறந்த தேரினையுடையவேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடு விடுதலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப்பின்பன்றியும் பகைவருண்ணுட்டித் தது உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். எ - று. (ச)

௪௦.—கொ ற் ற வ ன ி லை:—

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்ணடை வலனுயரிக்
கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச் சொல்லி நல்லபொருள்களால்நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் தூர்த்தாதேவிநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

* சீலப். 5: 89-94. அடியார். மேற். † புறநா. 356: 2; 362: 17-8.

(பி - ம்.) 1 'குளிர்த்தகடலை'

வ - று. அணங்குடை *நோலை பொரிபுழக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் - சணம்புகலக்
1கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். தெய்வத்திற்குரித்தான எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை
துவரையும் தருப்பணமும் நிணமும் குடரும் உதிரமுநிறைவித்துத் திரட்சி
விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திய பூதகணங்கனையுடைய தூர்க்காதேவி
வேந்தற்குப் பகைகெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (ரு)

சக.—இ து வு ம து:—

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலு
மந்தமில் புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். வலியினையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச் சொல்லுதலும் முடி
வில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துமையென்று சொல்லுவர். எ - று.

வ - று. தமருட் டலையாத றுர்தாங்கி நிற்ப
லெமருள்யா மின்னமென் நெண்ண - மமரின்
முடிகழலின் முந்துறுதன் †முல்லைத்தார் வேந்தன்
றொடுகழன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ள். தம்முடையசுமந்தத்தாரின்மேலாகுதல் கூர்ப்படையைத்தடுத்து
நிற்றல், எங்கள்படைவீரருள் யாம் இன்ன தன்மையேமென்றெண்ணுதல், போ
ரிடத்து விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல்லைத்தாரினை
யுடைய மன்னனுடைய கடும்வீரக்கழலினையுடைய வீரர்செய்தி. எ - று.

முல்லைத்தார்கூறிவது, ‡“வஞ்சிதானே முல்லைது புறனே” என்ற
தனல். (சு)

சஉ.—§கொ ற் ற வ ஞ் சி:—

வையசம் வணங்க வாளோச் சினனெனைச்
செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ள். உலகத்துள்ளார் தொழ வாளாலே வேட்டினனெனைச்சொல்
லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனது நென்மையைப் பெறுக்கச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. ||அழலடைந்த மன்றத் 3தலந்தயரா நின்றார்
நிழலடைந்தே நின்னையென் நேத்திக் - கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீர்தவியக்
கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ.

* சிலப். 5: 68 - 9. † சீவக 547. ‡ தொல். புறத். கு. 6.
§ சிலப். 25: 141. || நன். கு. 440 - மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'கையிரி' மண்டை கண் 2 'தன்மை' 3 'அரந்தயராரின்றார்'

இ - ள். நெருப்புப்பொந்திய பகைவர்நாட்டு அம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலர்கச்சேர்த்தேமென்று புகழ்ந்து சிபாதத்தைவந்து சேரச் சினத்தைப்பாராட்டிக் கோபித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. எ - று. (எ)

சாநு.—*கொற்றவள்ளை:—

மன்னவன் புகழ்கிளந்

தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அரசன்சீர்த்தியைச்சொல் பிப் பகைவர்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது. எ - று.

வ - று. †தாழா மார்பினுள் ருமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் ‡பூங்கட் புதல்வர்.
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரந்தாழ்த்தமாப்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண் கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரக்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்ப முரன்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாயினையும் பொலிவினையுடைய கண்ணினையுமுடை மைந்தர்சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொலென்க.

(அ)

சசு.—பேராவணவஞ்சி:—

கேளல்லார் முனைகெடுத்த

மீளியாளர்க் கு மிகவுய்த்தன்று.

இ - ள். உமவல்லாதார் பெருஞ்செருவைத் தொலைத்த தலைமையையுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுங்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. பவிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனு

மொலிகெழு நான்மறையேந ரில்லு - நலிவொரீ லுர்

புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த

வில்லார்க் கருள்சுரந்தான் வேந்து.

இ - ள். பலியிடும் நல்லகோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளியிடங்களும் ஓசைபொருந்திய நான்குவேதத்தோர் அகமும் நெருக்குதலை யொழிந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருதவீரர்செருவைவென்ற தன்னுடைய வில்லாளர்க்கு உபகாரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று. (க)

சரு.—இ து வு ம து:—

அருந்திறை யளப்ப வாரிய சினத்தொடு

பெரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

* சிலப். 25: 145. † முருகு. 104; புறநா. 152: 10; கம்ப. குளா, 30. ‡ பட்ட. 24 - 5; சீவக. 89.

இ - ள். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்கொடுப்பத் தணிந்தகோபத் தோடு பேரணிகலக்களையுடையமன்னன் மீண்டுபேர்தலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ - று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி
ரிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்
முதியமென் றாறி முரண்.

இ - ள். பலவாச்சியத்தோடும் பொருந்தி முரசு அதிரக் கைக்கத்தரிகை யிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்திளையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாகநடக்க இருந்த பாசறையினைவிட்டுப் பெயர்ந்தான், பலவேற்படையிளையுடையான் ; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருங்கொடுத்தார், அரசன் தன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்றுசொல்லி மாறுபாடொழிந்து. எ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிரிதியம் திறையளந்தார் நேராருமென்க. (க0)

சுசு.—*மாராயவஞ்சி:—

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்கிய
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியத்திளையுடையமன்னனாலே சிறப்புபெற்ற வெற்றி மிக்க வேலிளையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய னண்ணு ரெறிந்த
மறவே லிலைமுகந்த மார்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்கையணிநதன் ; பெரிய மும்பாட் டினையும் பொருந்திய வீரகழலிளையுமுடையான் பகைவாதம் போரைப் பார்த்துக் கோபித்தக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேலிய நாறுமாலே யிளையுடைய சத்தாருக்கொறிந்த மாற்சரியத்தான்மிக்க இலைத்தொழில்ல யுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள். எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார்மார்பு நேராரம்பூண்டனவென்க; இனி நேரா ரம்பூண்ட - போரார்மார்பு மறவேலிலைமுகந்தனவென்றலுமொன்று. (கக)

சுசு.—*நெடுமேழிவஞ்சி:—

ஒன்னுதார் படைகெழுமித்
தன்னுண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கீட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன் மையை உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

* சிலப். 25 : 142; மாராயம் - அரசனாற் செய்யப்பெற்று சிறப்பு.

வ - று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்னே டெதீர்சீறி
முன்னர் வீருக முரணகலு - மன்னர்
*பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ்
. விருந்தா யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா ; என்னுடனே
கோபித்து என்முன்னே பொரவருக, மாறுபாட்டினையிருக்கும்வேந்தர் ; பரு
ந்துநிறையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதி
யராய் அதனிற் கிட்டுதலைப்பெறுவார்கள். எ - று. (கஉ)

சுஅ. --†முதுமொழிவஞ்சி:—

தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னேனது நிலைகிளந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையுடைத்தாய வானினையுடைய மறக்குடி
யில் தம்பப்பலுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடா
ரொளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிநெறிந்து
புண்ணொடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்க றகும்.

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரசிலே கடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய விட்டு
விளங்கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துகைத்து யானையைவெட்டிப் புண்ணுடனே
வந்தொழிந்தவையுடைய மகவுக்குப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருத
நிலங்களைக்கொடுத்தல் தக்கதாம். எ - று.

மகனென்றமையால் அவன் தம்பப்பலுடையமை விளங்கும். (கங)

சுசு. --§உழபுவஞ்சி:—

நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக்
கொளுத்தியது. எ - று.

வ - று. ||அயிலன்ன கண்புதைத் தஞ்சி யவறி
மயிலன்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ
வாழரிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்
டோடெரியுள் வைகின ஆர்.

இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு
மயிலையொத்த குலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில்பாட, ஆளுலா

* புறநா. 179: 11; 269: 11 - 2. † தொல். புறத். சூ. 7 - இளம்.

† நன். சூ. 458 - மயிலை. மேற். § எரிபரந்தெடுத்தல். || களா. 29.

(பி - ம்.) 1 'தனப்பலுடைய'

வச் சுரும்பு ஒலிக்குத் தலைமையினையுடைய பகைவர்தேசத்து ஊர்கள், பரந்தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன. எ - று. (கச)

௩௦.—மழபுலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி

வீடறக்கவாரந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையுட்டி அகங்கள்பாழ்படக் கொள்ளைகொண்டதொழிலைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. களூமர் கதிர்மணி காலேகஞ் செம்பொன்

வளமனை பாழாக வாரிக் - கொள்ளைமலிந்து

கண்ணார் சிலையார் கவார்தார் கழல்வேந்த

னண்ணார் கிளையலற நாடு.

இ - ள். அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரதனங்களையும் 1முத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகங்களெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகைபிக்குக் கண்ணுக்குநிறைந்த வில்லாளர் கொள்ளை கொண்டார், வீரக்கழலினையுடைய அரசன்நான் பகைவர் சுற்றமிரங்க அவருடையநாட்டை. எ - று.

நாடு கண்ணார் சிலையார் கவார்தாரென்க.

(கரு)

௩௧.—கோடைவஞ்சி:—

நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்

பாடிய புலவர்க்குப் பரிசி னீட்டின்று.

இ - ள். உச்சுமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது. எ - று.

செந்துக்குமுதலான எழுவகைத்துக்கினுலந்துக்கியென்றமாம். ஈண்டு நிவப்பவென்றது, மந்தத்திலே ஒங்கிச் சமத்தை; * “ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாட்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாஅ, லெழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப” என்றாராகலின்.

வ - று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வழி.

றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்

†குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்

பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவரநாட்டைவளைத்துத் தலைவன் சத் துருக்களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருண்முழுதும் தாம்பெறும் பேராக முகந்து கொண்டன, பாண்கிளை. எ - று. (கசு)

* சிலப். 3: 16; 14: 150 - அடியார். மேற். † சிறுபாண். 247-8; மதுரை. 145 - 6; மலைபடு. 71 - 2; பதிற். 2 - ஆம்பத். பதி; 44: 3 - 4, (பி - ம்.) 1 ‘முத்திமத்தினையும்’

௩௨.—குறுவஞ்சி:—

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

இ - ள். மண்டலத்திரந்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக் கொடுத்து நாடுடைய அரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்தது எ - று.

வ - று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டானை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலுங்
கோலையானை பாய்மாக் கொடுத்து.

இ - ள். தாளிதேதாழ்நீண்ட பெரியகையினையும் ஒட்டில்லாத மதியினையொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனை வெள்ளம் தங்கள்நாட்டிலவருதற்கு அஞ்சி விலக்கினன் ; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையானையினையும் சதிபாயும் குதிரையினையும் கொடுத்து. எ - று.

கொடுத்து மீட்டானென்க.

(௧௭)

௩௩.—இதுவுமதி:—

கட்டிரது வகைகூறினு
மத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். *விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச்சொல்லினும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ - று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபா
விமிழ்முழுவம் யாழோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரு
மாய்கழலான் கட்டீ ரகத்து.

இ - ள். மலர்ந்தபூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒரு பக்கத்திலே 1 முழங்காநின்ற முழுவம் யாழுடனே 2 ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே 3 கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சிறுகின்ற மத்தின் னையுடையானை ஒருபால் மகிழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக நல்லோர் தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து. எ - று.

(௧௮)

௩௪.—ஒரு தனி நிலை:—

பொருபடையுட் †கற்சிறுறபோன்
ஒருருவன்றாங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். 1 போரினைச் செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம் தள்ளாதபடி கல்லாற்கட்டின கரையேபோலப் பெரும்படையை 4 ஒரு ரீரன் தடுத்த நிலையைச் சொல்லியது. எ - று.

* மதுரை. 125 - 7: ந. † தொல். புறத். 7 ; மதுரை. 725 - 6; புறநா. 169: 4 - 5.

(பி - ம்.) 1 'முழங்குமத்தளம்' 2 'துசைப்ப' 3 'கான்' 4 'ஒருவன்'

வ - று. *வீணர் தோர்க்கும் வியப்பா மா லிந்நின்ற
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடங் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புவு மசாமத வடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புதமாம்,
இவ்விடத்துநின்ற பொலிவழிந்த தன்மையையுடைய கிழலிதன் மடியாகம்;
பகைவர் அளவிறந்தசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலையினின்று நீள்
காத பெரியபுலியனையான்கிடந்தஇடம். ஏ - று.

ஆல்: அசை; ஒருசொல்லிழுக்காடாயினுமாம். (கசு)

ருரு.—†தழிஞ்சி:—

‡அழிகுநர் \$புறக்கொடை யயில்வா னோச்சாக்
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் 1 முதுகுபுறத்துக் கூரிய
வானோச்சாத மிக்க மற்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினுந்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - ||வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத்
2லெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலே தோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை
மீதூர்ந்துவந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவன்றான், பகைவர் சுவர்க்கலோ
கத்தேபோதலைக்கருதி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிடுதல் கருதிய
பின்பு ஓக்குவனோ வாளினை? ஏ - று. (உ 0)

ருசு.—பாசறையிலை:—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
1பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக் குடையின்கீழே தாழ்வுசொல்லி
வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகானாகி மறத்
தினையுடைய மன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. ஏ - று.

வ - று. \$கரும்பொடு காய்நெற் கனையெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னுஞ் - சுரும்பின்
ஞெகைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரூன்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

* புறநா. 86: 4-5. † குறள். 772-3: பரிமேல். வி; தமிழ்ச்சுதல் தமிழஞ்சு
யென்பர்; தோல். புறநா. 8-ந. ‡ குறள் 766: பரிமேல். வி. § அகநா.
4: 5; புறநா. 8: 7. || பு-வே. 47. 1 பதீந். 15: 1. \$ நான்மணி. 11.
(பி - ம்.). 1 'முதுகுப்புறத்து' 2 'எண்ணியபினைக்குமோ'

இ - ள். கரும்பினையும் காயத்தெல்லினையும் முழங்குநெருப்பினே உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரியநீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின் கூட்டமிக்க குளிர்த செங்கழுநீரின் மய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையோன் சத்துருக்கள் பொலிவழிய விட்டபடை வீட்டிலேயிருந்தான். எ - று.

நா.—*பெருவஞ்சி:—

முன்னடைபார் வளநாட்டைப்

பின்னருமுன் நெறிகொவீடுயன்று.

இ - ள். தோண்டிய முன்னேவந்து செறியாதார் நல்ல தசத்தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று.

வ - று. பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை

யூடுலாய் வானத தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்

பின்னும் பிறங்குமல வேயந்தன பெய்குழற்கான்

மன்னன் கனல மறம்.

இ - ள். பெருமபரமமன ஈந்து நங்கப் பெரியமும் நடுவேஉலாவி ஆகாயத்தின்கண் விளக்கத்து மைமறைத்த தேய நழுதும் இரண்டாவதும் மிக்கநெருப்புமுடப்பட்டன, காலிலேயிட ஓரக்கமுலையுடைய அரசனுடைய சினம் முன்கையாலே. எ - று. (௨௨)

நா.—†பெருஞ்சோற்று நிலை:—

நுருந்தார் தெம்முனை தெறுகுல ரிவரெனப்

பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவாவேறுமபு லுத்தை நமக்கு அழித்துத்தரவரிவரென்று சொல்லி மிக்கசோறறை வீரர்கொருமவகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இயவர் புகழ வெறிமுர சர்ப்பச்

குயவரி வேங்கை யடைய - வயவா

பெறுமுறையாற பிண்டங்கொ ளேவினான் பேணு

ரிதுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ள். அரசன் வாசகியக்காரர் துதிபாக் கொட்டும் வீரமுரசுமுழங்க அரிவாளேபோன்ற வர் லையுடைய புலியையொத்தவீரர் பெறும்படியே சோற்றுத்திரளையைக் கொல்கையை ஏவினான்; பகைவார்படுமவகையால் விசாரித்து அரசன். எ - று. (௨௩)

நா.—நல்லிசைவஞ்சி:—

ஒன்னுதார் முனைகெடவிறுத்த

†வென் லேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். சத்துருக்கள் வேறுறுப்புலம் அழிய விட்ட வென்றிவேலினையுடையவன் வெற்றியைமிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

* சலப். 25: 143. † தொல. புறத். ௬: 7; அகநா. 233: 9; புறநா. 2: 16; சலப். 23: 55; 25: 144; 26: 49; 29: ஊசல் வரி. † பு - வெ. 62; மணி. 21: 5.

வ - று. *மடங்கலிற் சீறி மலைக்கெழுந்தார் மண்மே
லிடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னு - துடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோபித்து மாறுபட்டெதிர்தார் நிலத்தின்மேல்
வெளிதூரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைத்தெரியுநெருப்பும்
போலச் சயிக்கவளரும் சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னர்மேல்
எடுத்துச்செல்ல மிகாநிற்கும், கோபம். ஏ - று.

வென்றோர் விளக்கங்கூறியது.

(உச)

சு௦.—இதுவுமது.

இறுத்தபி னழிபிரங்கன்

மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்தேசத்துக் 1கேட்டிற்கு இரங்கலை
அழித்துச்சொல்லினும் மூன்பசொன்ன துறையேயாம். ௭ - று.

வ - று. குரையழன் மண்டிய கோடியர் மாடஞ்
2சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்குஞ் சுமந்த - நிரைதிண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மடையொப்ப
ஒங்கினமாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பீர்க்கும் மேற்கொண்டன ;
ஒழுங்குபட்ட திண்ணியதேரினையும் பலகீர்த்தியாற்சிறந்த வென்றியினையும்
சேனையாகிய கடலையுமுடையான்போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி
இவனைக்கூடாதார்தேயம். ௭ - று.

நாடு சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுமந்தவெனக். கொற்றவன்னை இவ்
வாறன்று.

(உரு)

வஞ்சித்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு உச-ம் முடிந்தன.

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நா ன் கா வ ரு

கா ஞ் சி ப் ப ட ல ம்

(ச.—சூ த் தி ர ம்.)

காஞ்சி காஞ்சி யதிர்வே தமிழஞ்சி
பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே'
வாள்செல வென்றா குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே

* கலி. 2: 3; புறநா. 71: 1. † தொல். புறத். கு. 8.

(பி - ம்.) 1 'கேட்டையிரங்கலை' 2 'சுரையொடுபீரஞ்'

டு புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயந்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடக்காஞ் சிய்யே
மண்ணைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே

கஓ யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டுங்
கண்ணிய காஞ்சி துறையென மொழிப.

என் - னீன், காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதுதலிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியதிர்வு, தமிழ்சி, படைவழக்கு, பெருங்
காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, ஸ்க்கோணிலை, தலைக்
காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்
காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, தொடக்காஞ்சி, மண்ணைக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்
சிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்
திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

சு.க. - *காஞ்சி:-

வேஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி குழிக் கடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்வியசினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன்வந்துவிட அரசன்
காஞ்சியென்னும் புதுவையிலேந்து காவலிடத்தைக் காக்கநின்றது. எ - று.

வ - று. † அருவரை பாய்ந்திற்றுது மென்பார்பண் டுன்றிப்
பெருவரைச் சிறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையின்படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன்பு ஏறு
தற்கரிய மலையேறிவிழுந்தானும் சாலேமென்னும்வீரர், இக்காலம் இப்பெரிய
மலையிடத்துச் சிறாரைக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்தை யுடை
யோன், காஞ்சிப்புவைக்குட அணியிட்டு நிற்குமதுவோ, குற்றத்தைப் பண்
னும் வீரர்வீன. எ - று.

ஓகாரம்; எதிர்மறை.

(க)

சு.உ. - காஞ்சியதிர்வு:-

மேல்வரும் படைவரன் மிகவு மாற்ற
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். எதிர்நன்றுஞ்சேனை மேலிடுதலைப் பொறுத வேற்றொழிலை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துக்கொல்லியது. எ - று.

வ - று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பில்
வெண்வேன் முகந்த*புண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் றொடும்.

இ - ள். மாற்றரசன் கன்மேலே நீ தூர்ந்துவருமென்றுபாராணாகி அகன்ற மார்பிடத்து வென்றி 1வேல்பாய்ந்து முதுகுபுறத்துருவியுண் வெய்தாகஉயிர்ப் பத் தன்னுடையவேலைக் கையாற்றிடிக்க஁மாட ஁த பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையவன் சொல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்கும். எ-று. ()

சூரு.—தழிஞ்சி:—

பார்த்தெழுதரு படைக்கானை
வாழ்குவாமைச் சாங்காத்தன்று.

இ - ள். ஐதவளர்ந்துருடவாநித்த ஆயத்தையுடையசேனை தங்களுள் லையிப்புகுதாதபடி அருமையு ஁டத்தான வநியிடத்தைக் காத்தது. எ - று.

வ - று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெ஁கி
யுலாவு முழப்பொழிக வேந்தன் - கலாவு
மினவேங்கை யன்ன விகலவெய்யோர் காவல்
புலவேய் நாலும் புதை.

இ - ள். ஏறிட்டலிலினையுடையகாஞ்சியார்தம் அரணினைக்கைக்கொள் ளவேண்டி இயங்குமுயற்சியையொழிவாறாக, எதிரமன்னன் ; தம்மிற் கலக் கும் இனத்தாலுயர்ந்த புலையைப்போத்த மாறசரியத்தைவிடும்புவோர் காக்கு மிடம், புனத்தின் மூங்கில்ஆக்கும் நாயை. எ - று.

‡ இகல்வெய்யோரெனப் பிறர்போற்சுடறினா. வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாறன்று.

சூசு.—படைவழக்கு:—

† முத்தவிர்ப்புண் மறவேந்த
ஞெத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடைய சினமன்னன் தம்மில் இனமொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. †ஐயங் களைந்திட ஁டல்வெங்கூற் றுலிப்ப
‡வையிலை யெ஁க மவைபலவு - மொய்யிடை

* சீவக. 2355. † தக்கயாக. 622 - உரை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'வேல்வேண்டினபடி கொண்டபுண்' 2 'மொய்த்தவிர'

ஐயிலவேலெ஁கம்

*யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்

வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ - ள். ஐயப் பாட்டையொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய காலன் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்தொழி லான்மிக்க வேல் பலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆளைக்கடியும் போர்வெல்லும் யானையினையுடையதலைவன் வழங்கித் தலையளிசெய்தான், மறக்குடியில் தறு கணவர்க்கு. எ - று.

(ச)

சூரு.—இ து வு ம து:—

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ

ரெடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். அரசன்படைவழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல் லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று துன்னருந் துப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத் தன்னம ரொள்வாளென் ிகைதந்தான் - மன்னற்கு மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ் விண்ணகமும் வேண்டிங்கொல் வேந்து.

இ - ள். கிட்டித்தங்கரிய வலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார் தன்னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் ஒள்ளியவானை என் ிகையிலேதந்தான் ; அரசற்குப் பூமியிடமோ தங்காநின்றது, முத்தமாலையணிந்த கொற்றக்குடை க்கீழ் ; சுவர்க்கலோகத்தையும் விரும்புங்கொல் அரசன். எ - று.

இஃது †“ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில் வரையார்” என்பதனாலும். ‡“ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்தது, வேந்தனும் வேந்து கெடும்” என்பதனால், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம். இனி, வேற்றுமன்னர்க்கு மண் ணகமோ வைகுதலில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டிங்கொலென்றுமாம். இப்பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (ரு)

சூசூ.—§பெருங்காஞ்சி:—

சாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல்

வீங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத் தன்று.

இ - ள். எதிர்வரும் படையினைத்தடுக்கும் வலியினையுடைய கொடுவினை யாளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத் தோற்றுவித்தது. எ - று.

வ - று. ஏில்லார் குறும்பிடை வேறுவே ருர்த்தெழுந்த

•||கல்லூர. மறவர் கணைமாரி - யொல்லா

* சீவக 909. † தொல். எச்ச. சூ. 64. ‡ குறள், 899. § சீலப். 25: 136. || சீறுபாண். 33; மதுரை. 420.

(பி - ம்.) 1 ‘கைத்தந்தமன்னற்கு’ 2 ‘கையிலேத்த அரசற்கு’

வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி நெல்லா
மிருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணி - த்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்த வந்த இயற்கையான மறத்தினையுடையாருடைய அம்புமுழையைப் பொருவாய் வெருண்டு சினமன்னாடோரைவெல்லும் யானைபலவும், தினையரிந்த தாளினையுடைய மலையையொத்தன, இவ்வாறு. ஏ - டு.

(௬)

கூ.அ. — *வாள்சேலவு:—

அருமுனையா னறைகூவினபின்
செருமுனை மேல வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அமைத்தபிப்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது. ஏ - டு.

வ - று. உணங்கு புலவரு வொன்றார் குரம்பை
நுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - யணங்கிய
குந்தமலியும் புரவியான் கூடாதா
வந்தபின் செலகென்றான் வாள்

இ - ள். உலரும் புலானுற்றம் ஒழியாத கைவா பாசறைக கைநிலை செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகையைப்பார்த்துப் பகைவரைவருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதன்மிகு குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொருடைய உழிபட்ட வாள் னசை - கவென்று ஏவினான். ஏ - டு.

கூ.அ. — *குடல் ச்சேலவு:—

முதுகுடி மறவர் முன்னிறச் சூழக்
கொடியழல் வேலோடு குடைசென்றன்று.

இ - ள். பழங்குடிசொடுவியையார் முன்னே சூழத்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினையுடைய குடையை புறவீடுவிடுத்தது. ஏ - டு.

வ - று. †தெட்முலை தேயத் நறலவிடுங்கு தேர்த காளை
வெம்முனை வெற்றி †ன்றல்வெய்யோன் - றம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணுர்மேற் செலகென்று
கூட்டி நாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைபுலங்கெட, வெற்றியிருந்த தேராற்சிறந்தசேனையினை யும் வெய்யபூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தைவிரும்பியோன் இரு பெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநாளென்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன்இலாஞ்சனையிட்டுப் பகைவர்மேற் போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி நல்லநாளிலே குடையைப் புறவீடுவிட்டான். ஏ - டு.

(அ)

* சிலப். 5: 91. † நன். சூ. 235 - மயிலை. மேற். ‡ மணி. 26: 91.

சூகூ.—*வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

ஆ - ள். வெய்யகோபததையுடைய மன்னவர் பகைவரைத் தாழப் பண்ணுவான்வேண்டி இவ்வாறுசெய்வேண்டுன் சொல்லிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. இன்று பகலோ னிறவாழு னென்னுரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பி - னென்று
மரணவியப் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முரணவிய முனமுன் மொழிந்து.

ஆ - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் பிவதன்முன் பகைவரை வெற்றி யைச்செய்து போர்க்கு ததையெகொள ராதவேலை எடுப்பேனென்று ஏந்நாளும் யானிருந்த அரண்கெடத் தாகும் பகைவர் முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறு பாடுகெட முன்னே முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச்சொல்லி. எ - று. (கூ)

௦.௦.—†பூக்கோணிகை:—

காரெதிரிய கடற்றூனை
போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

ஆ - ள். மேகம்பொருந்திய கடலபோல ஒலிக்குஞ்சேனை பூக்கை ஏற் துக் கொள்வான்வேண்டி அரசன்கொடுத்த பூவினக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. பருதிசெல வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா ருவதுகொல குன்றார் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறு மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறத்ததவேந்திரியப் பூ.

ஆ - ள். ஆதித்தன்படும அந்நிவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிர் நதி ஆவதுபோலும், மலைகுழந்த ணர் ; நினைந்து சினக்கூற்றிறம்பாத கொடு வினையாளரும் வகக்கொண்டார், தங்களுர்ப்புறத்தேவிட்ட வஞ்சிமன்னன் கெடப் பூவினை. எ - று. உம்மை: சிறப்புமமை. (க௦)

எக.—தலைக்காஞ்சி:—

மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

ஆ - ள். வலியோங்க மாற்றார்தம் மறத்தொழிலைக்கடந்தவன் பசந் தலைமதிப்பைச்சொல்லியது. எ - று.

* நொல். புறத். சூ. 24. † புறநா. 289: 9; 341: 9. ‡ பு-வே. 88. (பி - ம்.) 1 'கடற்றூனையான்'

வ - று. ¹விட்டிடினென் வேந்தன் ²விலையிடினெ னிவ்வுலகி
 னிட்டுரையி னெம்துவ வெய்திற்று - லொட்டாதார்
 போர்தாங்கி மின்னும் புலவா ஞறைகழியாத்
 தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ - ள். போக்கிடின் என்? அரசன், தலைக்குத் தக்க விலைகொடுக்கின்
 என்? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினுற் பெறுவவெல்லாம்
 பெற்றதால்; பகைவர் பூசலைத்தடுத்தது ஒளியைவிடும் புலாற்றத்தையுடைய
 வாளை உறையைவிட்டுடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத்தடுத்தப
 பட்டவனுடையதலையினே. எ - று. (கக)

௭௨.—தலையோடுமுடிதல:—

தலையொடுவந்தா னுண்மலியச்
 சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பிந்தன்று.

இ - ள். தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுடப்ப விலலினையுடைய மன்
 னன் செலவத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின் றி யொன்னு
 ரிவன்றலையென் றேத்த வியலு - மவன்றலை
 தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ ³கிளந்தேத்தி
 வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு.

இ - ள். உவன் இவனுக்குநேரென் றுசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவா
 எல்லாரினும் இவன் தலையானவனென் றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனு
 டையதலையைக் கொடுவந்தவற்குச்செலவங்கொடுத்தல அதிசயமோ, மிகப்
 புகழ்ந்துவந்தார்க்கு மகிழ்ந்தகொடுக்குஞ்செலவம்! எ - று. (கஉ)

௭௩.—தலையோடுமுடிதல:—

மண்டமருண் டாறாமைந்திற்
 கொண்டான்றலையொடு கோல்வளைமுடிந்தன்று.

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய 'கைப்பிடித்தான்' தலை
 யுடனே திரண்டவையினையுடையான் இறந்தது. எ - று.

வ - று. *கொலையானுக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
 றலையானு டையலாள் கண்டே - முலையான்
 முயங்கினுள் வாண்முகமுன் சேர்த்தினு ளாங்கே
 யுயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலையமையாதகூற்றம் சாலக்கொடிதாயிருந்தது;
 கணவனதுதலையை அமையாளாய்த் ^௪தயலானவன்படாத்தே கொங்கை

* தொல். புறத. கு. 19 - இளம். மேற்; கம்ப. முதற்போர். 236.

(பி - ம்.) ¹ 'விட்டிடினென்' ² 'விலையிடினென்' ³ 'கிளந்தேத்தி'

யாலேதழுவினான் ; ஒளிச் சந்தவதனத்தையும் கூட்டினான் ; அவ்விடத்தே வருந்தினான் ; மேலே பறிந்தது உயிர். எ - மு.

ஆதலாற் கூற்றம் கொழிதேயென்க.

(௧௩)

எசு.—*மறச்சாஞ்சி:—

இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்

மலைப்பொழிய ¹மறங்கடைஇயன்று.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையாற் சிறந்த வலியினையுடைய மன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது. எ - மு.

வ - று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்

பருந்தோ டெருவை படர - வருந்தினல்

வேரூய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்

மாறா மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்ததலையும் வெண்ணிணத்தையும் சிவந்ததசையையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுஞ்செலவை அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர் அதிசயிப்பதெனச் செலுத்தினான் நீங்காதகொடுவினையான், மறத்தொழிலை. எ - மு.

(௧௪)

எரு:—இதுவுமது:—

மண்கெழு மறவன் மாறுநிலே நோனான்

புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். ஒப்பனையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டுக்குட் கொள்ளுகிறவன் அவ்வேல்பட்ட தன்மார்பிற் புண்ணைப்பிளந்து மரிப்பிலும் முற்பட்ட துறையேயாம். எ - மு.

வ - று. †நகையம் ராய் நடுங்க நடுங்கான்

ரோகையம் ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்மு

னுங்கிச் சினவுத னோன னுதிவேலாற்

பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவம் தன்கூட்டங்கூறையக குலையானாய்ச் செறிந்த போரைத் துரந்த வலியினையுடைய மாறா தன் முன்னெல்லையக்கொண்டு கோபித்தலைப்பொருளுகி வேலின்றுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை. எ - மு.

(௧௫)

* தொல். புறத. கு. 24 ; (மரம்). † ஷெ ஷெ ஷெ 19 - ளுளம். மேற். நகையம்ராயம்: சீறுபாண். 220.

(19 - ம்.) 1 'மறங்கடாயினு' 2 'பூமியிலேபொருந்திய' 3 'வேலினு' புண்கிழித்து முடியினும் அத்துறையேயாம்'

எசு.—*பேய்நிலை:—

செருவேலோன் நிறநோக்கிப்

பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலினையுடையா - திறப்பாடடைநோக்கி நீங்குதலொழிந்து பேய் புகிரித்தது. எ - று.

வ - று. †ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலுந்

தோயுந் ‡கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயுந்

களம்புகலச் சீறிச் சுரீர்வேல்வாய் வீழ்ந்தா

னுளம்புகல லொம்ப லுறும்.

இ - ள். பலருங்கொண்டாடும் கொலலும்வலியினையுடையாற்கு அன பிலாதார் இல்லைப்போ லும் ; நிலமெல்லாம்நீளைய - விரைந்தசோரி தோளிலே அலைப்பப் பேய்தாலும் பூசற்களத்துள்ளார்ல் நுமட வெகுண்டு ஒளியினையுடைய வேலின்வாயிலே விழுந்ததென்றா மனமகிழப் புகிரித்தலைச் செய்யா நின்றது. எ - று. (க௯)

எசு.—பேயசகாஞ்சி:—

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தாற்

கணங்காற்ற வச்சுநீஇயன்று.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே - டடாற்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்குடிப்

பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மக - ளுட்கப்

புனலங் குருதிப் புலாவாய்க் கிடந்து

கனல விழிப்பவற் சுண்டு.

இ - ள். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாஸையைச்சுடித் தள்ளுள்ளம் விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப் புண் ; வெருவர, அழகிய உதிரமாகியநீரிற் புலாவிடத்துக்கிடந்து அழலநோக்கும் வீரனைப்பார்த்து. எ - று. (க௯)

எசு.—தொட்டகாஞ்சி:—

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்

துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடையபுணைபு புகிரிக்க நான் துறையினையும் பெரியவாயினையுடைய பேய்மகள் புணைத்தீண்டியது. எ - று.

* நொல். புறத. சூ. 24; (பேய்ப்பககம்). † ஷெ ஷெ ஷெ 19-இளம். மேற்; புறநா. 281. ‡ மண். 13: 48.

வ - று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூர்ருள்வாய்
நின் றுருத்தீ நோக்கி நெருப்புமிழா - சென்றெருத்தி
யொட்டார் படையிடந்த வாறாப்பு ணேந்தகலர்
தொட்டார் பெருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடைய
வனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்று கோபித்துப் பார்த்து அழலைக்
கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர் ஆயுதம்பிளந்த தீராதபுண்
ணைத்தாங்கின மார்பினைத் தீண்டினாள், உறக்கம் மிக. எ - று.

உறக்கமிகுதல் - உயிர்போதல். (௧௭)

எகூ.—*தொடாக்காஞ்சி :—

அடலஞ்சா நெமிந்தகைபுண்
டொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்று.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவர் புண்ணினைத்
தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது. எ - று.

வ - று. †ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர் தூய்க்
‡கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்ப்
பூப்பெய் தெரிய நெமிந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வருள்.

இ - ள். வெண்குறுகுகினைத்தாலிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்றத்
தைப் புலகத்துத் தெரிந்தபூவினைச் சிதைத்துப் பறியாக்குறிஞ்சிப்பண் பலவும்
பாடிச் செறிந்த தொத்தெய்யுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையாணிற்றந்த
பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் புண்ணை யாங்களபரிகரிப்பப் பேய்மகள் நீங்
கும் அணுகும். எ - று. கொய்யாக்குறிஞ்சி : வெளிப்படடை. (௧௯)

அ௦.—‡மன்னைக்காஞ்சி :—

வ்யலீட்டமருள விண்படர்ந்தோ
னியல்பேதது யழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அகலுற பூமியிலுள்ள ஈர்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன்
பண்பினைப் புழங்குது நொந்துவார்த்தியது. எ - று.

வ - று. ||போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தானும
ஊர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் - யார்க்கு
மறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ண
னிற்றிற்றந்த நீளிலே வேல.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தானுவொப்
பானவன், தன்முதிக்கும் பூமிக்கும் ஒருயிரையனையவன், யாவர்க்கும் தருமம்

* தொல். புறத். கு. 24. † புறநா. 281: 4 - 7. ‡ முதத. 239.
§ தொல். கு. 21; புறநா. 221, 235. || தொல். வேதமுமை. கு. 15 - ந.
மேற்; நன். கு. 257 - மடிலை. மேற்.

தோன்றினவாயிலே யடைத்தது ; தலைவன்மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்சிறந்தவேல். எ - று. (உ0)

அக.—கட்காஞ்சி :—

நறமலியு நறுந்தாரோன்
மறமைந்தார்க்கு மட்டிந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழுமாயேயோன் தறுகணுளர்க்கு மதுவைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்றா முனையோர்க் கொழிக வினித்துயின்
மன்னன் மமவர் மகிழ்தூங்கா - முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொறுதபகைவாகு இனி ஒழிவதாக உறக்கம் ; வேதன், கொடுவினையாளர் மதுவையுண்டு களித்தாடுவதற்குமுன்னே தழைக்கற்றையாள் வேய்ந்த குழலிடத்து புன்கட்கிழவி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதான மதுவை விடாரின்றான். எ - று. (உக)

அஉ.—*ஆஞ்சிக்காஞ்சி :—

காதற் கணவனொடு கனையெரி மூழ்கு
மாதர்மெல வியலின் மலிபுரைத தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன கொழுநனோடு செறிந்தநெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென் தன்மையாற்சிறந்தவவள் தனமிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தாங்கிய கேளொடு தானு மெரிபுகப்
பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னு - நீங்கா
விலாழிப் பரித்தானை வெந்துமலார் சீறார்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொலிந்த மகர்க்குழையையுடையவர் தாழிநாரை அகலப்போயினென்று சொல்லும் ; ஒழியாத வாய்றுரையினையுடைய குதுமலாற்சிறந்த சேனைப் பகைவர் சீறாரிடத்துப் புலாளுமத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணைத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது ; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (உஉ)

அங.—இ து வு ம து :—

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோ
ளின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

* அஞ்சிய காஞ்சியென்பர் ; தோல். புறத். கு. 24 - ந.

(பி - பூ.) 1 'எரிபுகிஇ'

கு - ள். தலைவன் உயிரினை நீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தி இனிய ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்ன துறைபேயாம். எ - று.

வ - று. *கவ்வைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை

வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோ - னவ்வேலே
யம்பிற் பிறழ்ந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

கு - ள். ஆரவாரத்தான் மிக்க கடல்நீழந்திலத்திற் கொடிதேகாண், ஒரு மையுடைமை; வெய்தான் அயிலவாயிலேபட்டான் வெற்றியைவிரும்பினான்; அந்த அயிலே, பகழிபோலமிளிரும் பெரியவிழியையுடையவனான அவன் அன் பினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பனைபாளுக்கும் கூற்றாயிற்று. எ - று. (உ௬)

அசு.—மகட்பாற்காஞ்சி:—

வந்திழையாட் டருகென்னும்

வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று.

கு - ள். அழகிய ஆரணத்தினையுடையான் எனக்குத் துருகுவென்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டுநின்றது. எ - று.

வ - று. அளிய கழல்¹வேந்த ரம்மா வரிவை

†யெளியனென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ

. பண்போற் கிளவியிப் பல்வளையாள் வாண்முகத்த

கண்போற் பகழி கடிது.

கு - ள். அளியினையுடைய கழல்²மன்னர் அழகியதிருவையனைய மட் வாள் தாம் கொள்கைக்கு எளியனென்று இகழ்ந்துபேசின், தையாவோ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பலதொடியினையுடையவன் ஒளியினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பு, கடிதாக. எ - று. (உ௭)

அநு.—முனைகடிமுன்னிருப்பு:—

மன்னர்யாரையு மறங்காற்றி

முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

கு - ள். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக்காலப்பண்ணி³ அவரை முன்னேயிருந்த புற⁴ களரியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ - று. கடி மழுவேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்

கொடிமலி கொல்களி நேவித் - ⁵துடிமகிழ

வார்த்திட்டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்

பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

கு - ள். மிகவும் மதுவினையுடைய மாற்றாரணத்தின் வாயிலிடற் தோறும்போக வெற்றிக்கொடியான் மிக்க யானைகளையேவித் துடிக்கொட்ட ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் போகத்தூர்தான், இட்ட வீரக்கழலினையுடையான். எ - று. (உ௮)

காஞ்சித்திணைப்பாட்டு க - ம் துறைப்பாட்டு உச-ம் முடிந்தன.

, நான்காவது காஞ்சிப்பலம் முற்றிற்று.

* தொல். மொழி. சூ. 24-ந; ஷெ புறத். சூ. 19-இளம். மேற்; 'கவ்வை நீர்': நன். சூ. 458-மயிலை. மேற். † நன். சூ. 451-மயிலை. மேற்.

(பு - ம்.) 1 'வேற்கன்' 2 'மன்னன்' 3 'பகைவரை' 4 'கொடிமலி'

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படலம்.

(நு.—குத்திரம்:—)

நவலருங் காப்பி னெச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்ற
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனை
யெயிலது போரே யெயிறனை யழித்த

நு லழிபடை தாங்கன் மகண்மறுத்து மொழிதலென
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது
நொச்சித் திணையுந் துறையு மாகும்.

என்-னின், நொச்சித்திணையும் துறையுமாமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், குதிராமன், எயிற்போர், எயிறையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண்மறுத்துமொழிதல் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

அசு.—நொச்சி:—

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலை யரணங்
காப்போர் சூடிய டூப்புக்குந் தன்று.

இ - ள். ஏவறையையுடைய முடககுக்களைத்தாங்கின நிலைமையினை யுடைய எயில்காக்கும்வீரர் மலைநதபூவைப்புக்குந்தது. எ - று.

வ - று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - சூடின
ருச்சி மதிவழங்கு மோங்கு மதில்காப்பா
னெச்சி நுதிவே லவர்.

இ - ள். ஆடுமபாம்பையணிந்தான் நெருப்புதுகரக்கோபித்த த்ரிபுரத் தைக்காக்கும் அவுணர்திரனையொப்ப மலைந்தா, மேலேதிங்களுரும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி நொச்சிப்பூவை, 3 நுனையாற்கிறந்த வேலினையுடையவர். எ - று.

வேலவர் நொச்சிசூடினாரென்க.

(க)

அசு.—மறனுடைப்பாசி:—

மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

(பி - ம்.) 1 'திணையது வகையெனமொழிப' 2 'தவழும்' 3 'நுனி'

இ - ள். சினச்சேனையையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போனபோக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினா ரேய விகன்மறவ - ராயினா
ரொன்றி யவரற ஆர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரணைச் சூழப்பரந்தார் படுமுரையாற் பலகாவலையும் ஏவினார்; ஏவின மாறுபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார்; எதிரதாகக் கிட்டினவர் கெட ஊரிடத்துத் தாசிப்படையைத்தடுத்து வெற்றியினையுடைய தேவர்க்கு விருந்து. எ - று.

விருந்தாயினரென்க.

(உ)

அஅ.—ஊ ர் ச் சே ரு:—
அருமினையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவராற்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழிசிதையாதபடி சூசலசெய்த மதிப்பினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வனையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
யினையுங் கிடங்குஞ் சிதையத் - தனோபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விற்றன்மறவ
'ராணு ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்க வானையோசைக்கி காவற்காடும் அகழு மழியக காவற்பிணியையறுத்த பகைவரான உழிஞையார்சேனைகெட நொச்சி யிடத்து வெற்றிவீரர் ஆனார்; போரைவிலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆரவாரிப்பு ஆனரென்க.

(ங)

அசு.—செருவீடைவீழ்தல்:—
ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமினே காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விற்றன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரியகாவற் காட்டைக் காத்த பட்ட வேல்வீரர்வெற்றியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த வினையு மெரிமலுந்
காண்டகு நீள்கிடங்குந் காப்பாராய் - வேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்த
முடம்பொடு காவ லுயிர்.

இ - ள். திரண்ட பிணக்குச்சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப்போன்ற பூவினையுடைய கானத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல்புரிவாராய் வேண்டுகிலர்; சிங்கமொத்த சினவேலோர் தத்தமுடையமெய்யுடன் உயிரைக்காத்தலை. எ-று. காத்தலைவேண்டாரென்க. (சு)

சூ. — கு தி ர ம ற ம:—

¹ஏமாண்ட நெடும்புரிசை

வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பெரியமதிவிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தாங்கன்மின் ருங்கன்மின் ருனை விறன்மறவி
ரோங்கன் மதின ளொருதனிமா - ஞாங்கர்
†முயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றா
ருயிருணிய வோடி வரும்.

இ - ள். தடுத்தற்கரிது ! தடுத்தற்கரிது !! தடாதேகொண்மின் ! தடாதேகொண்மின் !! சேனையிடத்து வெற்றிரீர்காள், மலைபோன்ற புரிசையிடத்து ஒப்பில்லாதொருகுதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்தது மேகத்தை யொத்துப் பகைவருயிரை உண்டான்வேணமிக் கடுகிவரும். எ - று. (ரு)

சூ. — எ யி ற் டோ ர்:—

அயிற்படையி னரண்காக்கு

மெயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பினைக்காக்கும் மதிவிடத்துப் போர் வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்கி
ஹகத்தா முயங்கியக் கண்ணு - மகத்தார்
புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்தசோரி பொருந்தின் அகலத்தினின்றும் வீழத் தாம் வருந்தியவிடத்தும், உள்ளுள்ளார் அரணிற்சுப் புறம்பேபோந்து கோறலைவிரும்பினார், கோபித்துச் சினத்தின்நடுவே அபிமானத்தை, மேற் கொண்டு. எ - று. (சு)

சூ. — எயிறுனை யழித்தல்:—

துணிவுடைய தொடுகழலா

னணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

* புறநா. 299, 303 - 4. † மதுரை. 391.

(பி - ம்.) 1 'நெடும்புரிசைவாமானது நிலையுரைத்தன்று'

இ - ள். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகியமதின்கட் கேட்
முனைச்சொல்லியது. * எ - று.

வ - று. * அகத்தன வர்கழ னேன்று ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோ - ஞறத்தழிஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னுன்.

இ - ள். அரணினுள்ளே வீழ்ந்தன, சுடங்கழலாற்பொலிந்த வலியகால;
மதலின்புறம்பேவீழ்ந்தன, துணைவனையுடைய அழகிய திண்ணியதோள் ; இறுக
வளைத்துத் தோட்குஉரியாராய் இ - வனையினையுடைய தெய்வமகளிர் கொண்
டாட வாளினையுடைய உபகாரி விடவாணித்தான். எ - று. (எ)

சுசு.—அழிபடைதாங்கல:—

இழிபுடன் நிகல்பெருக

வழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ள். தம்பலம் - ததாழ்வரருக கோபித்த மாறுபாடுமிகக் கெட்டுச்சேன்
வயிலேக்காத்தது. எ - று.

வ - று. பரிசை பலகடந்து பறறு ரெதிர்த்தா
மெரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் - புரிசை
யகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா னோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவா.

இ - ள். கிடுகு டை பலவற்றையும் வென்று பகையான உழிஞையார்
எதிர்த்தாராக், அழலிடைபண்ணும் மாறுபாடுககுதும்பின்க் கொள்வான்
மதிவிழுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வானைஓசசிப் பிணம்பெருகத்
துணித்தார்; மதன்மேல் சிவந்தவீரர். எ - று. (அ)

சுசு.—மகண்மறுத்த மொழிதல்:—

வெம்முரணன் மகள்வேண்ட

வம்மநிலோன் மறுத்துரை ததன்று.

இ - ள். வெய்தான பகையையுடையவன் மகன்வேண்ட அழகிய குறு
ம்பினுள்ளோன் மறுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒள்வான் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக் - கொள்வான்
மருங்கெண்ணி வந்தார் மழகளிறின் கோடித்
சூருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ள். நொச்சியில் ஒள்ளிய வார்வீரரைக் கோபித்தெழுந்து போன
தேனெழுகும் நறுமாலையையுடையவா பொருட்டாகக்கொண்டு கொள்வான்

* தோல. புறத். கு. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'வீரர்'

சி துபுள்

வேண்டி இடையின் அழகைக்கருதி வந்தவருடைய இனைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கறுத்தகண்ணினையுடையாள் வெளுத்தகட்டிலின்கால். எ-று.

“ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய” என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குரித்து. இது மறவர்க்குரித்து. (க)

நொச்சித்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு அ-ம் முடிந்தன.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆறுவது .

உழிஞைப்படலம்.

(சு.—சூ.த்திரம்.)

உழிஞை யோங்கிய குடைநாட் கோளே

வாணட் கோளே முரசு வழிஞை

கொற்ற வழிஞையோ டரசு வழிஞை

கந்தழி யென்ற முற்றுழி னையே

ரு காந்தள் புறத்திற் யாரெயி லுழிஞை

யருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி னையொடு

கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே

யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி

முதுவழி னையே முந்தகத் துழிஞை

க0 முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே

வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல

வாண்மண்ணு நிலையே 1 மண்ணுமங் கலமே

மகட்பா லிகலே திறைகொண்டி 2 பெயர்த

லடிப்பட விருத்த ிருகைநிலே யுளப்பட

கரு விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது

முழிஞை யென்மன ருணர்ந்திசி னோரே.

என்-னின், உழிஞைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். உழிஞை, குடைநாட்கோள், வாணட்கோள், முரசுவழிஞை, கொற்றவழிஞை, அரசுவழிஞை, கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள், புறத்திற், ஆரெயிலுழிஞை, தோலுழிஞை, குற்றுழிஞை, புறத்துழிஞை, பாசினிலே, ஏணி நிலை, எயிற்பாசி, முதுவழிஞை, அகத்துழிஞை, முற்றுமுதிர்வு, யானைகைக் கோள், வேற்றுப்படைவரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல், திறைகொண்டிபெயர்தல், அடிப்படவிழுதல், தொகை நிலை எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

சுரு. — உழிஞை:—

முடிமிசை யுழிஞை குடி யொண்ணர்

கொடிதுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ள். தம்முடிமேலே உழிஞைமாலையையணிந்து பகைவர்கொடியசையும் நிறைந்த குறும்பினைக் கைப்பற்றினைந்தது. எ - று.

வ - று. உழிஞை முடிபுனைத் தொன்னுப்போர் மன்னர்

விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழிமகிழ்

வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே

கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலேகுடிப் பொருந்தாத போரினைச் செய்யும் வேந்தர் சீரியபுரிசையை வெல்லும் யானைகுத்த மிக்க களிப்புமேவாத பெரியோரும் மகிழ்ச்சியைமேலிக் கீர்த்திகூறும் பெரும்புகழினையுடையவன், மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய எம்வேந்து. எ - று.

அம்மென்றது, சாரியை.

(க)

சுசு. — குடைநாட்கோள்:—

செற்றடையார் மதில்கருதிக்

கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ள். செறுத்துக் கூடாதாருடைய அரணைக்கொள்ள நினைந்து வெற்றி மன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது.

வ - று. * நெய்யணிக செவ்வே நெடுந்தேர் நிலைபுகுக

கொய்யுனைமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து

முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த

கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள் ; நெடியதேர்களும் நிற்குங்கூடங்களிலே நிம்பனவாக ; கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச் செய்த பண்ணினைக்கனைக ; ஞாலத்து அடையக் காவற்குறும்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடுகெட்டன, வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட. எ - று.

(உ)

சுஎ. — வாணட்கோள்:—

கலந்தடையார் மதில்கருதி

வலந்தரு வாணட்கொண்டன்று.

இ - ள். கூடிச் சேராதார்தம் அரணனைக்கோடலையினைந்து வெற்றி கொள்ளும்வாளைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

* தொல். புறத். கு. 11 - இளம். மேற்.

(பு - ம்.) 1 'மகிழ்பு' 2 'வேந்தர்தஞ்சீரிய'

சுஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ - று. *வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணர் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணு
ரணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.

இ - ள். வாளினைப் புறவிடுவிட்டானா, தாழ்வுசொல்லிவந்து சேராத பகைவருடைய மதியைத்தீண்டும் அச்சமுறுத்துமதிலிடத்து ஆபரணநிறைந்த அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினைபுடையார் நிருத்தமண்டபத்தே யேறிக் கைகோத்துப் பேயாடும், பலகூத்தினையும் மாறி. எ - று.

திணைதோறும் வாணுட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாடுடைய. (ங)

சுஅ.—முரசுவுழிஞை:—

பொன்புனை முழிஞைஞ் சூடி மறியருந்துந்
திண்பிணி முரசு நிலையுரைத் தன்மு.

இ - ள். | பொன்னாலேசெய்த உழிஞைமாலையை மலைந்து ஆடுவெட்டி யிடும் பலியை துகளும் திண்ணிதாக வாராற்கட்டின முரசின் நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கதிரோடை வெல்குன்று பாயக் கலங்கி
யுதிரா மதிலு முளகொ - லத்திருமாற்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுண்
மாக்கண் முரசு மழை.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லுமயானை குத்தக் குலைந்துவீழாத புரிசையும் சில உளபோலும்; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க மாலையினையுடைய இசையைவிரும்பியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண் ணினையுடைய வீரமுரசும் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிருமாலென்க.

(சு)

சுசு.—†கொற்றவுழிஞை:

அடையாதா ரரண்கொள்ளிய
படையோடு பரந்தெழுந்தன்மு.

இ - ள். பகைவர்தம் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான்வேண்டிச் சேனை யோடு கைவளர்ந்து சென்றது. எ - று.

வ - று. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
†கொள்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தா - னள்ளாதா
ரஞ்சுவரு வாயி லருமினைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

* நொல், புறத். சூ. 11-இளம். மேற். † “கொள்ளார்தேங் குறித்த கொற்றம்” என்பர்; நொல், புறத். சூ. 12. ‡ நன். சூ. 343-மபிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1. ‘கொளியு’

இ - ள். ஒளிபரந்த வாளிளையும் வலிய வீரக்கழலர்ந்திமந்த காலிளையும் வெய்ய சோதியாற்போலிந்த வேலிளையும் தண்ணளியையுமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையிளையுடையசேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலிளையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டிளையும் ஆழ்ந்த கிடங்கிளையும் மேகம்பாக்கும் ஏவறையிளையுமுடைய அரணத்தை. எ - று.

(டு)

க00.—அரசுவுழிஞை:—

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்

பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ள். காவற்செய்தி மிக்குடைக்கும் பூழிகாவலன் நன் கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி

யாக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்க

நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்

ககப்படா வில்லை யரண்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின்பெருமையும் பொருந்தியநல்ல விசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமையினையும் பிறரால் இகழ்த்தகாத வெற்றியிளையும் நன்மைமலியு மாலைவிளையும்உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். எ - று. ()

க0க.—*க ந் த ழி:—

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்

சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ - ள். வண்டிளையுடைய மாலையாற்சிமந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அன்றெறிந் தானு மிவனா லரண்வலித்

தின் றிவன் மாறா வெதிர்வார்யா - ரென்று

மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மாற்பிற

, சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ - ள். அந்நாள் அழித்தவனுமிவன், அரண்வலிதென்றதேறி; இந்நாள் இவன்பகையாக எதிர்ப்பார்யார் எக்காலத்தும்? மூட்டார்ப்ந்த மனியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுத்திக் கி நின்று அழலச் சோவென்னும் அரணத்தை. எ - று.

இஃது உவமையன்று; மிகுதிசூறியது.

(எ)

* கந்தழி: தேரல். புறத். சூ. 33. † ஷே ஷே 27. - இளம், மேற்.

௧௦௨.—முற்றழிகை:—

ஆடிய லவிர்சடையான்

சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள், அசையுந்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை யுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே

யியங்கரண மூன்று மெரித்தான் - நயங்கிணர்ப்

பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானு

மாக்கொ ளுழிகை மலைந்து.

இ - ள், மருளாத உழிகையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம் திரிபுரங்கண்மூன்வையும் சுட்டான் ; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்மைபுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழிகை யைச்சூடி. எ - று.

(அ)

௧௦௩.—*காந்தள்:—

கருங்கடலுண் மாத்தழிந்தான்

செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள், கறுத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய காந்தப் பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு

முருகெழு காந்தண் மலைந்தான் - பொருகமுற

காக்கருது வார்முரசு மார்க்குங் கடறநூனைப்

போகருது யாமலையார் பூ.

இ - ள், குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகுமருவின் லோடலைசூடினான் ; வீரக்கழலி யுடைத்தாய் மேகதையொத்தது வாராற பிணித்த முரசுமுழங்குங் கடலபோன்ற சேய் யுடைத்துடையது என்று யாவா ஞடார் பூவினை ? எ - று.

குருகு பெயரியகுன்று - கிரயஞ்சுகிரி.

(ஆ)

௧௦௪.—புறத்திறை:—

மறத்துறைமலிந்து மண்டிமாறரார்

விறற்கொடிமதிலின் புறத்திறைத்தன்று.

இ - ள், சினத்தின்வழியிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற்றிக் கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. எ - று.

* நேரல. புறந. சூ. 5; இத்துறையை அகப்புறமென்பர்; யா - வ ;
† காத்தாட்டி: முருகு. 43 - 4. ‡ மணி. 5: 13. § பு - வெ. 127.

வ - று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மஞ்ளப் படைபரபப் - யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானே நேரார் மதிவின்
புறத்திறுத்தான பூங்கழலி னான்.

கு - ள். பகைவா புகுமிடமும் ஓடிபடோம்வழியும் இன்றியே யொழியப்
பொங்கியெழுநது பலமன்னரும் மயங்கத் தன்சேனையைக் கைவளரவிட்டுப்
பகைவர் மருமத்திலேகுளித்த வாட்சேனையினையுடைய பகைவாரணத்தின் பக்க
த்திலே பாடி வீடுகொண்டான்; பொலிந்த வீரகழலினையுடையவன். எ-று. ()

க0ரு.—ஆரேயிலுழிஞை:—

வாஅண்மறவர் வணங்காதார்

நீஇண்மதிலினிலையுரைத்தன்று.

கு - ள். வாளினையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரி
சையின் திண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மயிற்கணத் தன்னார் மகிழ்தேற வூட்டிக்
கயிற்கழலார் கண்கலை பூபப் - வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செயதாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதிலு.

கு - ள். மயிலின்றிரானையார் களிக்கும் மதுத்தெளிவை உண்ணப்
பண்ண மூட்டுவாயாற்சிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்வழி நேருப்பைக்
கால அரணிடத்தார் பலரும்பட்ட - புலசெய்தாலும் வெற்றியரிது ; வஞ்சச்
செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரிசையை. எ - று.

மதிலு வென்றியரிதென்க. அரோ: அசை.

(கக)

க0சு.—தோவுழிஞை:—

வென்றி யோடு புகழ்வினைக் கும்மெனத்

தொன்று வந்த தோன்மிகுந் தன்று.

கு - ள். வெற்றியுடன் இசையையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழைய
தாகுவந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. *நின்ற புகழொழிய நிலலா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக விழிவாகும் - வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைதோல் பணியார் பகையரணம்
வெண்டி லெளிதென்றான் வேந்து.

கு - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநிலலாத உயிரைக்காத்து இம்
ஹைநாளிலே நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்குமது நமக்குத் தாழ்வு ; வென்று

* தோல். புறத். கு. 10-இளம். மேற்; "நின்ற...வேந்து" ஷே ஷே ஷே
12. ந. மேற்; 'நின்ற.....உயிர்': குறள். 235 ; துளா. சிய. 204.

விளங்கும் கண்ணாழி நிரைத்த கிருகுபடை வணங்காதார்முனைக்குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டிற் கொள்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன். எ - று.

ஆதலால் இன்றுநாம்வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகுபெயர்.

க௦௭.—குற்றழிகை:—

*கருதாதார் மதிற்குமரிமே

லொருதானாகி யிகன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவராணாகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமேயாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. குளிந்து முரசினுள் கொண்டா னரணங்

களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - வொளிறு

மயிற்றுப் படைந்த ட்வணியெழு வெல்லா

டமெயிற்றுப் படையா லிடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்றுகைப்பற்றினான் குறும் பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலிந்தகதவுஒடியப் பாய்ந்தன; விளங்கும் வேல் வலிசிறந்த நிரைத்தகணையமுழுதும் மருப்பாயுதத்தாலே பெயர்த்து. எ - று.

க௦௮.—இ து வு ம து:—

வனூருல வயிரார்ப்ப

மினாகடத்தலு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சங்கமுழங்கக் கொம்புகுறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புது மதுவும் முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. அந்தரந் தோயு மமையோங் கருமினை

மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார்

விரைமார்பின் விஷ்ணரல வெங்கணை தூவார்

வரைமார்பின் வைகின வாள்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற்காட்டிற் பொருமவீரர் முதுகிட மறத்தையென்று செவ்வமலைமனத்தையுடைய அக லத்திலே வின்னொலிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்களிலே தங்கின; உழிஞையாருடைய வாள்கள். எ - று.

தாவுவாரென்பது, தாவாரென இடைக்குறைந்தது.

(க௦)

க௦௯.—இ து வு ம து:—

பாடருந்தோற் படைமறவ

ராடலொடையினு மத்துறையாகும்.

* “வணங்காதார் மதிற்குமரி” பு - வெ. 122. † புறநா. 3: 7.
‡ எயிற்றப்படை: சீவக. 2164.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடுத லுடனே நொச்சியாருடைய அரணிகைக்குறுகிலும் முன்புசொன்ன துறையே யாம். எ - று.

வ - று. நிரைபொறி வாயி் நெடுமுகிற் சூழி
வரைபுகு புள்ளின மான - விரைபடைந்தார்
வேலேந்து தானே விறலோன் விறன்மறவர்
தோலேந்தி யாட ரெட்டர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த 1 புதலினையுடைய உய ர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துசென்றுபுகும் புடகனையொப்பக் கடுகிக் கிட்டினார், வேலினையுடைய சேனையானிறைந்த வெற்றியினையுடையோன் வென்றவீரர்; கடுகி னையெடுத்துத் தாம்ஆடுதலைச் சூழ்ந்தது. எ - று.

தொடர்ந்து விரைபு அடைந்தாரென்க.

(கரு)

கக௦.—புறத்துழிஞை :—

விண்டோயு மினைகடந்தது
குண்டகழிப் புறத்துறுத்தன்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக்கிடும் காவறகாடடைக்கடந்தது ஆழந்தகிடங்கின் னகரையிலேவிட்டது. எ - று.

வ - று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்துறுத்ததா - னீள்வாயி
லோங்க வரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
வாங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆனைப்பற்றுகைதப்பாத முதலையினையுடைய குழிந்த அகழே தண்ணீராக வாயத்தவாளினையுடைய மறமன்னன் வந்துவிட்டான்; நீண்ட வாயதலாம் சிறந்த உயாச்சியினையுடைய மதிலிடத்து ஒள்ளியவையினையுடையார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெலுதற்கரியபூசல ஆம்போலும். எ - று. (கக௧)

கக௧.—பாசிநிலை :—

அடங்காதார் மிடல்சாயக்
2 கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடத்துப் பூசலைமேற்கொண் டது. எ - று.

வ - று. *நாவாயுற் தோணியு மேலகொண்டு நள்ளாதா
ரோவார் விலங்கி யுடலவும் - பூவா

* தொல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'புதலினையுடைய' 2 'கிடங்கினுள்'

ரகழி பார்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்

பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

இ - ள். ஓடமும் *ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார் ஒழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகிய சோரியளந்து அம்பின்வாயிலேபட்டார் அநேகர். எ - று. (க௭)

கக௨.—ஏணிரீலை :—

! தெழுமிகழன்மறவர் துன்னித் துன்னு

ரிடுகுட்டிஞ்சிமி னேணிசாத்தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலையுடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து செறி யாதார்பண்ணின ஏவதைகளையுடைய, மதிலிலே ஏணியைச் சாத்தியது. எ - று.

சூட்டு மாலை யென் றுமாம்.

வ - று. †கற்பொறியும் பாம்புங் கனலுங் கடிஞாங்கும்

விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய

பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிறுநர் சாத்தினு

ரேணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடங்கணியும் அரவும் நெடுப்பும் கடிஞாங்கும் வில் இயந்திர மும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலி வினையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையையும் பலயானையினையு முடைய கழிஞையார் இட்டார் ; அரவிடத்து ஏனிலலவும். எ - று.

ஏணியலவும் சாத்தினுரென்க.

(க௮)

கக௩.—எயிற்பாசி :—

உடல்சினத்தார் கடியரண

மிடல்சாய மேலிவந்தன்று.

இ - ள். முனையும் செந்தத்தினையுடையார் காவற்குறம்பு வலிகெட ஏணிமேல் ஏறியது எ - று.

வ - று. ‡சுடும ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்

கடுமுர ணெடுகங் கழிய - வடுமுர

ஹறினா ரன்றி யரவு முடும்பும்போ

லேறினா ரேணி பலர்.

இ - ள். செங்கலாற்செய்த நெடிய புரிசையைச்சூழ்ந்து நீங்காராய்க் கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மாறினிலேபட்டு உருவிப்போசக் கொல் லும் மாறுபாடு ஆறினாரொழியப் பாம்பும் உடும்புமொப்ப ஏணிமேல் ஏறினார் அநேகர். எ - று.

* பெரும்பாண். 433. † சீவக. 101-4 ; சீலப். 15: 207 - 17; திருவிளை. நகர. 24-9. ‡ தொல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற்; கடுமண்: பெரும்பாண். 405 ; சீலப். 14: 146; மணி. 3: 127.

அடுமுரணறினர் : பட்டார் ; ' முரணறினான்றி ' என்பதற்கு முரணு
தென்றமாம். (கக)

ககசு. — முதவுழிஞை:—

வேய்பிணங்கிய மினையாணம்
பாய்புள்ளிற் பார்திழிந்தன்று.

இ - ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறம்பிலே
இரைகண்டுபாயும் பறவையொப்ப வீரர் ஐதவளர்ந்து குதித்தது. ஏ - மு.

வ - று. *கோடியர் வெற்றி னிலங்கண் டிரைகருநுந்
தோடுகொள் புள்ளின் 1 றெகையொப்பக் - கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மள்ள
ரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.

இ - ள். குலோங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூட்டியிலேகண்டு
கருதிப் பாயும் தொகுதிக்கொண்ட பறவையின்குழவையொப்பப் பகைவர்
மாறபாடு தம்மனத்தேகெட முழவுபோலத்திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அர
ணிடத்துப் பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார். ஏ - மு. (உ௦)

ககரு. — இ து வு ம து:—

செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலு
மருமுரணு னத்துறையாகும்.

இ - ள். போரைச்செய்யும் எயிலியுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கூறலும்
வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையேயாம். ஏ - மு.

வ - று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னு
நெறியார் நெடுமதினு ணேரார் - மறியாந்
கூவியொடுநேராங் கிளவியார் வாட்கட்
களையுறு காமங் கலந்து.

இ - ள். உணரா நொச்சிவீரர் ; அரணியுள்ளேபுகுந்தபின்னும், முட
ங்குதல் உறைந்த நெடும்புரிசைபுட் பகைவர், மான்மறியாம் கிளியையொத்த
சொல்லியையுடையார். ஒளியியையுடைய கண்ணின் களிப்புற்ற வேட்கைவரவு
தலாம். ஏ - மு.

நேரார்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார் எனவும், மறியாம்
வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (உக)

ககசு. — அகத்துழிஞை:—

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோ
ரணகத்தோரை யமர்வென்றன்று.

* தோல். புறத. கு. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்) 1 'தெகையேய்ப்ப'

இ - ள். மாறுபாடுகெடக கோபமிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சி யாரைப் போரைவென்றது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
வங்கண் விசம்பி னணிதிகழந் - திங்கண்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
யகத்தாரை வென்ற ரமர்.

இ - ள். சிவநகண்ணினையுடையவீரர், செந்தத்தைப்பொழியும் வான் போயுலாவ அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரமிகும் மதியை யொத்த வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகத்தவழும் நெற்றியினையுடைய அரணினுள்ளாரைப் போரவென்றார். எ - று. (உஉ)

கக௭.—முற்றுமுதீர்வு:—

அகத்தோன் காலே யதிர்முர சியம்பப்
புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மதிலின் உள்ளோனுடைய முழங்குமுரசு காலையிலொலிப்பபுறத் திருந்த உழிஞையானது வெயய்கோபத்தின் மிஞ்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *காலே முரசு மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை றிறலவெய்யோ னேக்குதலு - மாலை
†யமிக மடிசிலென் றம்மதினு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு.

இ - ள். நாட்காலையே முரசு அரணின்கணெலிப்பக் கண்சிவந்து வேலை வெற்றியைவேண்டுவே ன பாததானாக, மாலைப்பொழுது அடுவேம் சோறெ ன்று சொல்லி அவ்வரணினுகளுளே ஏறிநதா கடடுங்கழலையுடையார், மூழையினையும் துடுப்பினையும். எ - று.

அம்மதினு ளிட்டார், இதன் அழிதது இன்றுபோய் உண்பெமென்று.()

ககஅ.—யாணிகைக்கோள்:—

மாறுகொண்டார் மதிலழிய
‡வேறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

இ - ள். பகைகொண்டார் அரணங்கெட யாணியையும் காவலையும் பகை வரையேறிநது கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. ஏவ லிகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யாணியுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வான் மறவர் தொழுதேத்த
வம்புடை ஞாபி லரண்.

* நொல். புறத். சூ. 11 - இளம்-மேற். காலேமுரசம்: சிலப். 14: 14.

† புறநா. 304: 7 - 8. ‡ பெருங். 1. 37: 212.

இ - ள். தன்னேவலைச்செய்யாத வீரர்கெட மாறுபாட்டைக்கடந்து
தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலை வல்லவன் ;
கச்சினையுடைய ஓள்ளிய வாள்வீரர் பணிந்துவாழ்த்த, பகழியினையுடைய முடக்
கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து. எ - று.

ஏவல் - ஏவைவல்லவென்றுமாம்.

(உச)

ககக.—வேற்றுபபடைவரவு :—

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட்ட கலப்

பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும்வேலோன் சூழ்தல்விட்டுப்போக இட்ட மாலையார்
பினையுடைய வேற்றுவேந்தன் வரவினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி
யவனென் றுலகேத்து மாண்மை - யிவனன்றி
மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்ச நீளரண
முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இம்மைநாளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின்றும் ஒழி
யாமையைப்பார்த்து அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி உயர்ந்தோர் புகழும்
ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர்இ தசெய்யவல்லார்!
மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போரார் வளைவுவிட. எ - று. (உரு)

கஉ௦.—உழுதவித்திதேல் :—

எண்ணூர் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித்

துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஆரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டுழுது கவடி
யுடன் குடைவேலை விதைத்தது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக்

*கழுதையேர். கையொளிரவேல் கோலா - வுழுததற்பின்

வெள்வரூகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்

கள்விரவு தாரான் கதம்.

இ - ள். †சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகைமுழுதும் இடித்துக் கழுதை
யே ஏராகவும் கையிலிளங்கும் வேலை கோலாகவும் உழுது அதற்குப் பின்பு
கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் கெடாதால் ; தேன்கலந்த மாலையினையுடைய
வன் கோபம். எ - று. (உசு)

கஉ௧.—வாண்மண்ணுநிலை :—

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த

மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

* தோல். புறத். சூ. 13 - ந; புறநா. 15: 2 - 3, 392: 9 - 11; சீலப்.
27: 225 - 6 ; காஞ்சிப். நாடு. 28. † “மாடக்குச் சித்திரம்” ப. செய்.

*KAHAMAHOPADHYAY.

இ - ள். உயர்ந்தோர் துதிப்பத தீர்த்தநீராலே மஞ்சளமாட்டிய வாளி னது வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - போத்து
†மிழியார் பணைதுவைப்ப விம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப புகழ்

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலருஞ்சொரிந்து திகழவிளங்கக் கூரியவாளியின் மஞ்சளமாட்டிய பதாகையாற்சிறந்த தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உரு மேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்ந அரணித்தே களவோலி வேட்டான், பக்கத்துள்ள மன்னரெல்லாம் தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல. எ - று. (உஎ)

கஉஉ.—மண்ணுமங்கலம்:—

‡வணங்காதார் மதற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைததன்று.

இ - ள். பணியாதாரணாகிய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகுத் தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாளயா மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்
செடசுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடைய கணமலர அரணாகியகன்னியின் மணந்த மண நாளிலே யாம மகிழ்ச்சியெய்த மதுவெ டம் கோவைமாலையினையும் கையாற செய்யப்பட்டு ஒளிரந்த ஆபரணத்தையுமுடைய வேந்தன் தான் நிழல்கழை தங்கின ; செறிந்த சோதயானிறைந்த அணிகலந்தையுடைய அ சாமுடிகு. எ - று. (உ௯)

கஉ௩.—மகட்பாலிகல:—

மயிறசாயன் மகளவேண்டிய
கயிறகழலோ னிலையுரைததன்று.

இ - ள். மயிலபோன்ற மென்மையின் யுடைய மகளைவேண்டிய மூட்டு வாயாறசிறந்த வீரக்கழலின் யுடையான் முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அந்தழை யலகுலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வையும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

* நோல். புறந. கு. 11-இளம். மேற. † முருகு. 121 ; குறுந். 270: 1-3; பரி. 4: 19, 22: 4; அகநா. 188: 1 - 3, 354: 2; புறநா. 350: 4; சீவக. 2900. ‡ பு - வெ. 107.

இ - ள். அழகிய * தழையாற்சிறந்த நிதம்புத்தினையும் அசையும்மூங்கில் போன்ற மெல்லியதோஷீனையும் பசுந்தளிர்போன்ற நிறத்தினையும் கொண்டாடித் தமப்பனுடைய மதிப்புறத்துத்தங்கும் தனிமையையே கொடாநிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகள். எ - று. (உ௯)

கஉச.—திறைகொண்டோபெயர்தல்:—

அடுதிற் றரணத் தரச வழிமொழியப்
படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்டு இருந்த ஊரினின்றும் எடுத்து விட்டது. எ - று.

வ - று. கோடும் வயிரு மிசைப்பக் குழுமினே
யோடெரி வேய வுடன்றுலாய்ப் - பாடி
யுயர்ந்தோங் கரணகத் தொன்றார் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செந்நிற குறுங்காட்டைப் பரந்த எரிமூடக கோபித துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்றும் மிகுஉயர்ந்த எயிலிடத்துப் பகைவர்தாழ எடுத்து நீளவிட்டான், மிக்கஅழகினையுடையான். எ - று. (௩௦)

கஉரு.—அடிப்படவிருத்தல்:—

பேணுதார் மறங்கால
வாணைகொண் டடிப்படவிருத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழத் தன் ஆணையை ஏற்றக்கொண்டு நாடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்றி யவர்கர் டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
†வென்றி வினையா விழுமதுல்லா - ரென்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ - ள். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவலகேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கப்பக்கல உண்டாகமாட்டாத சீரியஅண்ணிடத் தோர் எந்நாளும் பருந்துநிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்ப் பாசறையைவிட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலேயிருந்தான், மாறுபாட்டாம் சிறந்த வீரருக்கு இடியே மனையான். எ - று. (௩௧)

* தழை - செங்கழுநீர்ப்பூ முதலியவற்றால் தொடுத்த இனையமகளிரணியும் உடைவிசேடம்; முருகு: 201 - 4; ஐங்குறு. 72; புறநா. 61: 1, 116: 1-2, 248: 1 - 2, 340: 1, 341: 2. † நன். சூ. 451 - மயிலை. மேற்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கஉசு.—தோகைநிலை:—

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரு

மம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர்பலரும் அந்த எயிலிடத்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. எ - று.

வ - று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்

தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலர்

வின்னின்ற தானே விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்

முன்னின் றவிந்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்தீவினுள் அவன் தாணிழலையடைந்து சொன்ன சொல்லே ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிந்த சேனையாற் சிறத்த வெற்றியைவேண்டுவோற்கு அவன்குழந்த அரணின்முன் னேநின்று கெட்டார், மாறுபாடு. எ - று.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின்பெயர்பெற்றழிமி; சம்புத்தீவு. (கஉ)

உழிஞைத்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு நக-ம் முடிந்தன.

ஆறுவது உழிஞைப்படலம் முற்றிற்று.

ஏ ழ ா வ து

து ம் பை ப் ப ட ல ம்.

(எ.—சூ த் தி ர ம்.)

துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவந்

தன்னிக ரில்லாத் தானே மறமே

யானே மறத்தொடு குதிரை மறமே

தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே

ரு யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே

யேம வெருமை தூழி லென்றா

தூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை

பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே

களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை

க0 தானே நிலையே வெருவரு நிலையே

சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி

தன்னே வேட்ட ரெகைநிலை யுளப்பட

நன்பொரு டெ ரிந்தோர் நாவிரு மூன்றும்

வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

என்-னின், தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், யர்னைமறம், குதிரை மறம், தார்நிலை, தீதர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமைமறம், ஏமவெருமை, தூழில், தூழிலாட்டு, முன்மேர்க்குரவை, பின்மேர்க்குரவை, பேய்க்குரவை, களிற்றுடனிலை, ஓர்வானமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக்கலுழ்ச்சி, தன்னைவேட்டல், தொகைநிலையென இரு பத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் ஐதையுமாம். எ - று.

கஉ௭.—தும்பை :—

செங்களத்து மறங்கருதிப்

பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.

இ - ள். குருதியாற் சிவந்தகளத்து மாறுபாட்டைநீண்டு பசுந்தும்பை யாகிய *போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சுடியது. எ - று.

வ - று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பணையான்
சோர்கருதி சூழா நிலைநைப்பப் - போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் லேவந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதந்ந்து முழங்கும் ஆர வாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமூர்தி அபுடையான், ஒழுக்குருதி சூழ்ந்து பொருகளத்தை நனப்பப் பூசலெனவந்து வலியையுடைய தும்பைமாலையைச் சுடினான் ; குற்றந்தீர்த புக்கழியையும் வெம்மைக்க சேனயின்னபுழையை எம்மன்னன். எ - று.

(க)

கஉ௮.—தும்பையரவம் :—

பொன்புனைந்த கழலடியோன்

றன்படையைத் தலையுறித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த கீரக்கழற்காலியையுடையான் தனதுசேனையைத் தலையுறிப்பண்ணியது. எ - று.

வ - று. வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் பதற்றும் சிறந்ததனமும் மருதநிலமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான் ; பல

* போர்ப்பூ: பு - வெ. 241; மதுரை. 596 - ந. † குறள். 762-பரி மேல். வி. ‡ பற்று - பலஜார்க்கையுடைய சிறுநாடு.

பரியினையும் நல்ல மணிமிடைந்த திண்ணியதேரின்னையுமுடைய பகைஞர் அஞ்சித் தலைகடுங்க, நவமணிஅழுத்தின ஆபரணத்திழையுடையான், சேனைக்கு. எ - று. (உ)

கஉக.—தானைமறம் :—

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
யோம்படுத்த வுயர்புகுநின்று.

இ - ள். பொர எதிர்த் இருவகைச்சேனை தாம் பொறுதமுடியாமை பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு
ளிழுதார்வேற் றானை மிகலிற் - பழுதான்
செயிர்காவல் பூண்டொழுக்குஞ் செங்கோலார் செல்வ
முயிர்காவ லென்னு முறை.

இ - ள். பேய்மிக்க போர்க்களத்தைக்கிட்டித் தம்மில்தாம் நெய்யணிந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம் ; குற்றத்தை உலகிழ்புகுதாமற் காத்து நடக்கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தலென மறிந்து சொல்லும் சொல். எ - று.

உரை பழுதாம். இகலின் இருவரசர்சேனையும் தோலாதுமடியும். இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதலென்றுமாம். (ங)

கஉ௦.—இதுவுமது :—

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்றபூமிகாவலற்கு உறுதிசுறுதற்கும்பெறும் அது வென்று சொல்லுவர். எ - று.

|| வ - று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளுஞ்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமன்றோர் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின்மேற்படச் சங்குமுழங்கக் கூர்த்தவேலும் வாளுங் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைகுற்றம் பலகழியுமாயினும் செலவையார்ந்த குதிரையாற்றப்பட்ட தேர்வேந்தர்க்கு விசாரித்துச்செயின் பூமியழியும். எ - று.

படைபடும், கெடுமென்று ஓராது பூசுந்செய்யவேண்டும். (ச)

கஉ௧.—இதுவுமது :—

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றா தழிபிரங்கினு
மாற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டிற்குநோவிலும் முன்றமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம். எ - று.

வ - று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றூனை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்சிமிரி - னென்னுங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயாணைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஒளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையு முடைய கடல்போன்றசேனை பகைவர் தலைபணிப்ப நிலையார்ந்து நடப்பின் என்படுமோ! உட்டக்காலாரசிறந்ததேரியையும் வெல்லுங்குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிறினையும் வலியுதோளியையுமுடைய பகைவர்சேனை. எ - று.

(௩)

கநஉ.—யானைமற்றம் :—

எழுமரவக் கடற்றூனையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். மிகும் ஆரவாரத்தாலநிறைந்த 'கடல்போன்ற சேனையினையுடையான் இளங்களிறினது மறத்தைக் கூறியது. எ - று.

வ - று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு 1மிசையக் - கடற்படையுட்
பேயு மெருவையுந் கூற்றுந்தன் பின்படரத்
காயுந் கழலான் களிறு.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையினையு முடைய அரசா தசையினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல்போன்ற சேனையுட பேயும் கழுகும் கூற்றும் தனது பின்பெல்ல வெகுளும், வீரக்கழல் வேந்தன் யான். எ - று.

பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப் பின்படரவேனக.

(௪)

கநங.—குதிரைமற்றம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்
செறிபடைமான் நிறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். எறியும் வேற்படையுடையான் தன் மாறுபாட்டினைச் செய்யும் போருட செந்நக கலையினையுடைய குதிரையின் திறப்பாட்டைச் சொல்வியது. எ - று.

வ - று. குந்தங் கொடுவிற் குருதிவேல கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திற

லார்கழன் மன்ன னலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ - ள். பகைவர்தம் சவளப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரததையனைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போருளாவெய்ய வலியுடைய நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்கும் தலை யாட்டத்தினையுடையகுதிரை, கொடியவில்லில் தொடுத்தவிட்ட நீண்ட அம்பு போல முற்பட்டுவரும். எ - று.

(எ)

கஙசு.—தா ர் நிலை :—

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பனென அரசற்கு ஒருவீரன் தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கிற்

சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டா - யெறிசுடர்வேற்
றேங்குலாம் பூந்தெரியற றேர்வேந்தே நின்னொடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியி னயுடையவாளுடனே யார் ஒருகாலதடுப்பிற் சிறிய விளக்கின் முன்னர்ப் பெரிய இ - போல இந்நோடுங்காண் ; ஏறியும் கதிர்வேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலையினையுமுடைய தோமன்னனே, நின்னொடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனா. எ - று.

(அ)

கஙரு.—இ து வு ம து :—

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமிழன் றுங்கறகு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தைக் குடைவேந்தாபலா அடையப் போரிடத் துத் தனிவீரன்தானே தடுத்ததற்குமுரித்தது அத்தகுமை. எ - று

வ - று. காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகிலபோல
வேலான்கை 1வேல்பட வீழ்ந்தனவே - தோலா
விலைபுனை தண்டா ரிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால் நிலைகுலைந்து ஆதித்தமறைத்த கருமுகிலபோல, வேல்வீரன்கையகத்தது வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன ; தோலாத இலையாறொழித்த குளிர்த்த மாலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற 2 மலையையொத்த ஆலை கீழ் மலையாய். எ - று.

1 வந்தவென்பது இடவழுவமைதி.

கார்முகில்போற்சென்ற யானையென்க.

(சு)

(பி - ம்.) 1 'வேல்விட' 2 'மலையையொத்த அயிராபதம்'

கநசு.—தேர்மறம் :—

முறிமீலர்த்தார் வயவேந்தன்
செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தளிர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்த
மணித்தேரின் நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ள
மருமூர னாழி 1தொட்டா - வருமரோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தே
ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்மிகும் வெய்ய பறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிரவெள்ளம்
கிட்டுதற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலத்தொடர வாராநிற்கும் ; சுற்
றுதல்நிறைந்த நாமாலையினையுடைய அரசன் நன் அழகியதேர், டகைவர் பிணப்
புறத்தின்மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ : அசை.

(க௦)

கநஎ.—பாண் பாட்டு :—

வெண்கோட்ட களிநெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ள். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையெயறிந்து பறந்தலையிற்
பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது எ-று.

வ - று. தளரிய ருய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்
களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி - *விளரிப்பண்
கண்ணினார் பாணர் களிநெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு
விண்ணினார் செய்தார் விருந்து.

இ - ள். தளர்ந்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவி தாய் சிறுவர் இவர்
தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை
முழங்கமூட்டிச் சாப்பண்ணப் பாடக்கருதினார் பாணர், யானையை எறிந்து
பட்டவீரர்க்கு; துறக்கத்துள் ளார் விருந்திடுதல்செய்தார். எ - று. (க௧)

கநஅ.—இருவருந்தபுரிலை :—

பொருபடை களத்தவிய
விருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும் சேனையிரண்டும் களத்தின்பட இருவரரசரும்
மாறுபாட்டாற்பட்டது. எ - று.

* இரங்கற்பண் : “துனையர் விளரி நொடிதரு தீம்பலை” சீலப், 7: 48.

(பி - ம்.) 1 ‘தூடர்’

வ - று. *காய்ந்து கடுக்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படா - வேந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடியயானே கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிருவரும்
விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும்படை ஒளிவிட வென்னிடாவாகி வெகு
ண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று.

அரசும் படையும் மடிந்தவாம்.

(கஉ)

ககசு.—எருமைமறம் :—

†வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்று.

இ - ள். வேரும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப்
பின்னே-நின்றது. எ - று.

வ - று. கடுக்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றா - னடுங்கமரு
ளாள்வெள்ளம் போகவும் போகாண்கை வேலூன்றி
வாள்வெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்து நெடிய
கையையுடைய யானைப்பிணத்தின் நடுவேநின்றான் ; கண்டார்நடுக்கும் போரி
டத்துக் காலாள்வெள்ளம் இரிந்தோடவும் போகாண்கைத் தன்கைவேலூன்றி,
பகைவர் வாட்படைவெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர. எ - று. (கங)

கசு௦.—ஏமவெருமை :—

குடைமயங்கிய வாள்மருட்
படைமயங்கப் பழுதிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானெ
றிந்தவேல் பொருகளிறின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வலியால் வென்றி
கொண்டது. எ - று.

வ - று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
‡கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுக்களிறற்றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறபோல வெகுண்டு
போரைவிரும்பிச் சிவந்தகண்ணையுடைய மறவன், பொறிபிறப் விழித்துக்

* நொல். புறந். கு. 14 - இளம். மெத். † “மெய்யது வியரே”
புறநா. 100 : 2. ‡ புறநா. 274 : 3 ; குறள், 774.

கையிலேந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றிகொண்டவாறு போல நிராயுதனாகிநின்று மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான் மேல்வரும் படையை விலக்கி. எ - று.

* “1படையறுத்துப் பாழிகொள்ளு மேமம்” என்றராசிரியர். (கச)

கசக.—நாழி ல் :—

கழல்வேந்தர் படைவிலங்கி

யழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர் சேனையைக்கொண்டு அழலும்வேலைத்திரித்து ஆடுதலைநம்பியது. எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்

சூடன் 2மலைந்த சிழல்குட்பேய் - மீடன்

மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் 3மார்பந்

திறந்தவேல் கையிற் றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போராவிரும்பினான் ; வீழ்ந்த குடரைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும்விழியினையுடைய பேய் ; மீளுத லொழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவினவேலைக் கையிலே திரித்து. எ - று. (கரு)

கசஉ.—நாழி லாட்டு :—

களங்கமுமிய படையிரிய

3வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

இ - ள். பொருளத்தைப்பொருந்திய சேனையெகடத் தன்மார்பத்தைத் திறந்த வேலைப்பறித்து எறிந்தது. எ - று.

வ - று. மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னாங்கொல்

கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய

விசுடர் சிந்து விரையகலம் போழ்ந்த

படுசுட ரெஃகம் பறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர்மாறுபாடு இனி என்னாமோ! கையிடத் துப்பற்றினான் கழல்வீரன் ; வெய்தான மிகுங்கனலைச்சிதறி மணநூறுமார் பத்தித் போழ்ந்தஒளி தோன்றும் வேலைப் பறித்து. எ - று. (கரு)

கசஉ.—முன்றோர்க்குரவை :—

எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் வெஃதோர்

முழுவலி வயவர் முன்னு டின்று.

* தோல். புறத். சூ. 17. † குறள், 774.

(பி - ம்.) 1 ‘படை மறுத்து’ 2 ‘மலைந்த’ 3 ‘உளங்கழித்து’---

இ - ள். கணையத்தையொத்த திண்ணியதோளினையுடைய மன்னனுடைய வெல்லுந்தேர்முன் நிறைந்த வலியாற்சிறந்த வீரர் ஆடியது. ஏ - று.

வ - று. ஆளு வயவர்முன் னுட வமார்க்களத்து
வாளுர்மின் னாகி வழிதுடங்கு - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் ¹கழல்வேந்த னுருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாத வீரர்முன்னையாடப் போர்க்களத்து மேகத்து நிறைந்த மின்போன்று முறையேயாடும் ; பகைபொறுத கழுவுமணியானமைந்த பசும்பூணினையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்ட மணியினையுடைய திண்ணிய தேர்மேற் கொடி. ஏ - று. (கஎ)

கசச.—பின்னோர்க்குரவை :—

கருங்கழன் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்று.

இ - ள். ²வலிய கழல்வீரரோடு விளர்த்த வளைபினையுடைய பாணிச்சியர் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின்பின் ஆடியது. ஏ - று.

வ - று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தானையான் றேர்.

இ - ள். கிளைநரம்பை ஆராய்ந்தமைத்த சுருதியான்மிக்க யாழைவல்ல பாண்கிளையும் தோலாலீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து அக்குதலவிளங்கும் பாடுதலுடனே கூத்தாட வரும்; திக்கிலைவிளங்கும் சேனையை யுடையான்றனது தேர். ஏ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர்.

(கஅ)

கசரு.—பேயக்குரவை :—

மன்ன னுரு மறமிகு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னுட் பேயா டின்று.

இ - ள். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின் பின்பும் முன்பும் பேய்ஆடியது. ஏ - று.

வ - று. முன்னரும் பின்னரு மூரிக் கடற்ருளை
மன்ன னெடுந்தேர் மறனேத்தி - யொன்னார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கிக்
கணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

இ - ள். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன் நெடியதேரின் மாறுபட்டடைவாழ்த்திப் பகைவரது நினைத்தைக்கொண்ட பெரியவாயினையுடைய திரண்டபேய் சாயைபோல அசைந்து மகிழ்ந்து நடமாடும். எ - று.

(கக)

கசக.—களிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது. எ - று.

ஒளிற்றெஃகம்: விகாரம்.

வ - று. *இறுவரை வீழ வியுக்கற றவிந்த
தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகட்
பெருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட
கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறிந்துவீழப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத் தொழின் மேம்பாட்டையுடைய சிங்கத்தை ஒத்தான் ; சிறிய கண்ணினையும் பெரியகையினையுமுடைய ஆயிரையெறிந்து பின்னர் அதன் கீழ்ப்பட்ட வலிய வீரக்கழலினையும் சிலந்த வேலினையுமுடையவன். எ - று.

(உ௦)

கசஎ.—ஒளர்வாளமலை :—

வலிகெழுதோள் வான்வயவ
ரொலிகழலா னுடனாடின்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வான்வீரர் ஆர்க்கும் கீரக கழலினையுடையானுடன் ஆடியது. எ - று.

வ - று. வானை பிறமுங் கயங்குகிப்ப வந்தடையா
ராளமர் வென்றி யடுகளத்துத் - தோள்பெயராக்
காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்
வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்த்து.

இ - ள். வானமீன்மிளிரும் மடுவினையொப்ப, வந்து பொருந்தாதார் வீரமேவும் வெற்றியையுடைய கொலைக்களத்துத் தோள்பெயர்த்து வெகு ண்டுகொலலும் வலியினையுடைய சுழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்த வாளின் அசைத்து. எ - று.

(உ௧)

கசஅ.—தானைநிலை :—

இருபடையு மறம்பழிச்சப்
பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

இ - ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப் பெய்தியது. ஏ - று.

வ - று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
யோரா னுறைகழியா னெள்வாளுந் - தேராரக்கும்
வெம்பரிமா லூந்தார்க்கும் வெல்சுன்றின் மேலார்க்குங்
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ - ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய வன் விசாரியான், வாளும் உரையினின்றும் வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்ய செலவினையுடைய குதிரையைச் செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைதூண்டோலக் களத்தின்கண் நின்றான்.

கம்பம், நடுக்கமுமாம்.

(௨௨)

கசுசு.—வேருவருநிலை :—

விலங்கமருள் வியலகலம் விலலுதைத்த கணைகிழிப்ப
நிலந்தீண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத்தடுக்கும் பூசலிடத்து அகன்ற மார்பகத்தை வில உமிழ்ந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத்தீண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்மனது நிலைமையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் விலலுதைப்ப
வெங்கு மருமத் திடைக்குளிப்பச் - செங்கட்.
புலவா னெடுந்தகை பூம்பொழி லாகங்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமுழங்கும் வேற்போருள் விற செலுத்த உயர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பசு, சிவந்தகண்ணினையும் புலால் நாரும் வாளினையுமுடையனாகிய பெரியதகைமையாற் சிறந்தவன் பொலிவு பெற்ற பார்மடந்தைமார்பினைக் கூடாதபடி, ஏறறுக்கொண்டன அம்பு. ஏ - று.

விலலுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காததவென்க.

(௨௩)

கரு0.—சிருங்காரநிலை :—

பகைபுகழக் கிடந்தானை

முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக்கிடந்தானை முல்லைமொட்டுப்போன்ற பல்லினர் தழுவுதலை மேவியது. ஏ - று.

வ - று. எங்கணவ னெங்கணவ னென்பா ரிகலவரீடத்
தங்கணவன் ஞர்தம் முலைமுகப்ப - வெங்கணைசேர்

புண்ணுடை மார்பம் பொருகளத்துப் புல்லினார்
நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ - ள். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்று சொல்லும்
பரத்தையர் மாறுபாடுகெடத் தமது கொழுநன்மலை தம்முலைமுகந்தகொள்ள
வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடையமார்பத்தைப் போர்க்களத்துத் தழுவினார்;
நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையுமுடைய குலமகளிர். எ - று.
எங்கணவ நெங்கணவ நென்பார், தெய்வமகளிரென்றமாம். (௨௪)

கருக.—உவகைக்கலுழ்ச்சி:—

வாள்வாய்த்த வடுவாய்க்கைக்
கேள்கண்டு கலுழந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாளால் வாய்ப்பூப்பெற்ற விழப்புண்மிக்க உடம்புடைய கண
வனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. எ - று.

வ - று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப் - பைந்தொடி
யாடரிமா வன்னுன் கிடப்ப வகத்துவகை
யோடரிக்க ணீர்பா யுக.

இ - ள். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இங்
வாறு மறமில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்ய
வந்த தறுகண்ணர் கையிடத்துவார துணிசெய்யப் பச்சைவளையினையுடைய
மனைவி தன் வென்றிச் சிங்கத்தையினைய கொழுநன்கிடப்ப அவன் வெற்றிக்
கிடக்கைகண்ட உள்ளத்து மகிழ்ச்சியாற் செவ்விரிகருவரிபரந்த கண்ணகலமெல்
லாம் நீர்பரந்துவீழ. எ - று.

உகக் கூற்றமு நாணின்றென்க.

(௨௮)

கருஉ.—* தன்னிலேட்டல்:—

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணு னுயிர்வேட்டன்று.

இ - ள். தம்வேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டை
யுடையானொருவீரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. எ - று.

வு - று. †வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுகிப்பா
மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேனியிருங்
களளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளம
ரொள்ளுமலுள் வேட்டா னுயிர்.

* இத்துறை தன்னுறுதொழிலின் பாற்படும். † தோல். புறத். கு. 14.
இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நீராயுக'

இ - ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றானாக, வானே சுருவமாக அபிமானம் ஓமனெய்யாக மறமே சமீதையாக வண்டுபாக்கும் மதுமலர்ந்தமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்வியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளிபதியூர் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான். எ - று. (௨௯)

கருந.—இதுவுமது :—

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய
வாயிழை சேறலு மததுறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச்சீக்கும் ஒளிநெடுவேலினையுடைய கொழுநனைக் காணவேண்டி அவன்பட்ட போர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

வ - று. கற்பின் விழுமிய தில்லை¹ கடையிறற்
திற்பிறப்பு நானு மிடைவொழிய - நற்போ
ரணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்
வணங்குகை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றிலலை ; வாயிற்கடைநீங்கிக் குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்ல பூசலிற்பட்ட சேனைப்பரப்பிற்கிடந்த தன்னுயிரினையவனைக் காணவேண்டி துடங்கும் இடையாள் தமியளாய்வரும். எ - று.

ஒழியத் தானேவருமென்க. (௨௭)

கருச.—தொகைநிலை :—

அழிவின்று புகழ்நீதி
யொழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேமன்றியே நிறையக் காததியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க் களத்திலே மடிந்தது. எ - று.

வ - று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடையு மண்புலம்பக்
கண்டிரள்வேன் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிதெழு செந்திக் கழுமிரு நின்னுங்
கொடிதேகா ணர்ந்தின்று கூற்று.

இ - ள். உறுபாரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக் கடாவிப் பூமி தனிமைப்பட்டுப்புலம்பக் காம்பு கண்திரண்ட வேலியையுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டார்; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்நெருப்பிற் கெழுமினர்; இன்னமும் கொடுமையுடைத்தேகாண் வயிறுநிறைநின்று கூற்றம். எ - று. (௨௮)

திணைப்பாட்டு கம் துறைப்பாட்டு ௨௭-ம் முடிந்தன.

ஏழாவது துறைப்படலம் முற்றிற்று.

வர்கைப்படலம்,

(அ.—சூத்திரம்.)

- சீர்சால் வாகை வாகையாவ
 மரச வாகை முரச வாகை
 மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே
 முன்றேர்க் குரவை பின்னேர்க் குரவை
- ௫ பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
 வேளான் வாகை பொருந வாகை
 யறிவன் வாகை தபத வாகை
 கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
 யரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
- ௧௦ யவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
 மூதின் முல்லை யேறாண் முல்லை
 வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
 பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
 குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே
- ௧௫ யனிப்பலி யென்ற சாப்பு முல்லை
 கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகற
 வருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ
 மூன்று ¹தலையிட்ட மூன் றைர்தும்
 வான்றேய வாகைத் திணையது வகையே.

என்-னின், வாகைத்திணையும், துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையாவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்கள வழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்னேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிகவாகை, வேளான்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தபத வாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏறாண்முல்லை, வல்லாண் முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அனிப்பலி, சாப்புமுல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுகறல், அருளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் வாகைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

௧௫௫.—வாகை:—

இலைபுனை வாகை சூழ மிகன்மலைர் !
 தலைகடற் றுனை யரசட்டார்த்தன்று.

இ - ள். பச்சிலைவிரலித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையுங்கடல்போன்ற சேனையிலையுடைய வேந்தைக் கொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

வ - று. குடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் குடிதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
ருடல்வே லழுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூ
ணடல்வேந்த னட்டார்த் தகசு.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த வாகைமாலையை மலைந்தான் ; மலைந்தானாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் காத்தியை அறிவினையுடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டையுடைய அயிற்படைநடுவே ஒளிதிகழும் பசும்பொன் னைச் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தினையும் மாறுபாட்டையுமுடைய வேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

ஆர்த்துச் குடினானென்க.

(க)

கருள்.—வாகையரவம்:—

வெண்கண்ணியுங் கருங்குழலுஞ்
செங்கச்சந் தகைபுனைந்தன்று.

இ - ள். வெள்ளைமாலையிலும் வலியவீரக்கழலிலும் சிவந்தகச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி - கொத்தான்வாகை.

வ - று. அனைய வமரு ளயில்போழ் விழுப்பு
ணினைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
வழலோ டுமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பினைந்த சீரியபுண் இத் தன்மையவாயின; மேல் ஓதுயரமில்லை; அணிக, நெருப்போடி வங்கும் பகை வர்க்கு வருத்தஞ்செய்தலையுடைய வாண்மாளர், வீரக்கழலிலும் மொலிந்த மாலையிலும் கச்சினையும். எ - று.

(உ)

கருள்.—அரசவாகை :—

பகலன்ன வாய்மொழி
யிகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். † துகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச்சொல்லினையுடைய மாறுபாட்டாற்சிறந்த மன்னனதுதன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலா
லோவ லறியா துயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சீ

* குறள். 776. † பட். 206; பழ. 95; தஞ்சை. 48.

(பி - ம்.) 1 'பூங்கண்ணிக்கச்சு'

ரைந்தொழி னுன்மறை முத்தி யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணளியெம் வேந்து.

இ - ள். காவற்சொழிற்முச் சமைந்தான்; கடல்குழந்த பூமியினை இவன் காத்லாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்ததல்வரும் நன்மையினையுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்குவேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் 1 பூணூலிடுவதற்கு மூன்றும் பின்னமாகிய இருபிறப்பினையும் 2 பகை யிடத்து வெவ்விய வினையினையும் குளிர்ந்த அருளினையுமுடைய எம்முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில்: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிற், பல்லுயி ரோம்பல். (ங)

கருஅ.—முரசுவாகை :—

ஒலிகழலா னாகனகருட்.

.பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானது பரந்தமாளிகைவிடத் துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

*புதிய புகழ்மாலே வேய - நிதியம்

வழங்குந் தடக்கையான் வான்றோய் நகருண்

முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைந்தமதியையொகுகும் உயர்ந்த கொற்றக்குடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து புதிதான கீர்த்தித்தெரியலைச்சூட்டப் பொருளைப் பழர்க்குந் கொடுக்கும் பெரிய கையையுடைய அரசனது விண்ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவம் பண்ணுநின்றது, முன்பு பகையுள்ள காலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று. (ச)

கருசு.—மறக்களவழி :—

முழவுற்றத் திணிதோளரீனை

புழவஞ்சு வுராமலிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபோலத்திரண்ட திண்ணியபுயத்தினையுடையானே உழும் வேளாளனை மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அஞ்சுவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்

வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்வினைக்குஞ் - செஞ்சுடரீவேற்

பைங்கட் பிணைத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலா

னெங்கட் கடையா விடர்.

இ - ள். கண்டார்வெருவும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்கள மென்னும் நீண்டசெறுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தைவிதைத்துக்

* “மூவாலிமுப்புகழ்” பு - வெ. 222. † இந்த வெண்பா ஏகதேச உரு வகத்திற்கு மேற்கோள்; மாறன், பக். 178.

(பி - ம்.) 1 ‘பூணூல்’ 2 ‘பகைவரிடத்து’ 3 ‘கையினையுடையானது’

கீர்த்தியைவினைக்கும் சிவந்தஒளிவேலாகிய கோலினையுடைய பச்சென்ற கண்ணினனும் பெருத்த தாளினனுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏருழவன் அளித்தலால் எம்போல்வார்க்கு வறுமையடையா. எ - று.

இது 1 மாட்டேறில்லா உருவகம். பைங்கண், பண்பு. (ரு)

கசு௦.—களவேள்வி :—

அதிதிற லணங்கார

விதிதிறலான் களம்வேட்டன் று.

இ - ள். கொல்லும்வலியினையுடையபேய் வயிராவுண்ணப் பரத்தவா லினையுடையான் களவோலி வேட்டது. எ - று.

வ - று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்

கொடித்தானே மன்னன் கொடுத்தான் - *முடித்தலைத்

தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக

மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ - ள். பலுவையொத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணக் கொடியினையுடைய சேனாமன் வன் வழங்கினான் ; மகுடத்தையாகிய மிடா வில் தோளுடனே வெட்டுவீழ்ந்த தோ லினையாற்சிறந்த கையே துடுப்பாக மூளையாகிய அழகியசோற்றை முகந்து. எ - று. (சு)

கசு௧.—முன்றோர்குரவை :—

வென்றேந்திய விற்றப்படையோன்

முன்றோர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிகக் ஆயுதத்தையுடையான் தேரின்முன் பேயாடியது. எ - று.

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னூழிவாழ் கென்று

புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் - கலவா

வரசதிர தூறி யடுகளம் வேட்டான்

முரசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையிற்செய்தவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானாக வெனச்சொல்லிப் புலானறும் வாயினும் புறகென்ற தலையினையுடையபேய் கூத்தாடும் ; பொருந்தாதமன்னர் நடுங்கவெடிக் களவோலி வேட்டான் முரசுமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும்.

(ஏ)

கசு௨.—பின்னோர்குரவை :—

பெய்கழலான் தேரின்பின்

மொய்வனை விறலியர் வயவரொடாடின்று.

* சிலப். 26: 242 - 3. † புறநா. 26: 10 ; மதுரை. 34 - 5.

(பி - ம்.) 1 'மாட்டேற்றில்லா', 'மாட்டேறலா'

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின்பின் செறிந்ததொடியினையுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. * 1வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறவியரு மாடுபவே - 2வெஞ்சமறிந்
குன்றேர் மழுகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ள். பொய்யாத் செங்கோலினையுடைய அரசுக்குத்துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகிபொழிந்தையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடாநின்றார்வெவ்வியபூசலிடத்து; மனையொக்கும் இளையாணையினையும் கூந்தற் பிடியினையுடையபாத் தேரின்பின் கைகோர்த்தாடும் மகாப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தும்பையின் முன்றோட்குரவை பின்றேர்க்குரவை, 3போர்க்குச்செலலும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல். (அ)

ககங. —பார்ப்பனவாகை :—

புகேள்வியாற சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவன்கேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான் வெற்றியைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. ஒதங் கரைதவழநீர் வேலி யுலகினுள்
§வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்தந்
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள் திரை கரைமீதே தத்தும் கடலேவேலியாகவுடைய நிலத்திடத்து நாண்குவேதத்தினையுங்கற்றவன் தாபுதர்க்கரசாய்ச் செம்மாந்திருக்கும்; குற்றத்தைச்சுகும் நெருப்புத்தானாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பரந்தஅனலையுடைய யாகத்திடத்து. எ - று.

வோவியகத்து வீற்றிருக்குமென்க.

(க)

ககச. —வாணிகவாகை :—

செறுதொழிலிற் சேணீங்கியா
னறுதொழிலு மெடுகுதுரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தவனுடைய ஆறுசெய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

* தோல். புறநா. கு. 17-இளம். மேற். † சீலப். 23: 72. ‡ புறநா. 166 - உரை. மேற். § தரி. 70; பெருங். 3. 3: 79 - 80.

(பி - ம்.) 1 'வஞ்சமிலா' 2 'வெஞ்சமத்து' 3 'பொரச்செல்லும்'

வ - று. *உழுது பயன்கொண் டொலிநிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர
வோதி ¹யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையா
ஞதி வணிகர்க் கரசு.

இ - ள். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரை
யைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூடலங்களையும்விற்று நான்மறை முதலாயின
பலவும் அறியக்கற்று முத்தியை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்துக்காது கொடுக்
கும் கொடையினையுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து. எ - று. (க0)

கசுரு. — வேளாண்வாகை : —

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் ²வழியொழுகின்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு மூவரும் நெஞ்சு
விருப்ப மெய்மையால் அவரவர் ஏவல்வழியே சென்றது. எ - று.

வ - று. மூவரு நெஞ்சமர முற்றி யவரவ
ரேவ லெதிர்கொண்டு மீண்டிரையா - னேவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
ளுழுவா ³னுலகுக் குயிர்.

இ - ள். முன்சொன்னமூவரும் மனமேவ முதிர்ந்து அவர்தாந்தாம்
ஏவின காயிததை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச்சொல்லான் தனக்கு
நீதினால் ஏவினசொல்வழுவானாய் முறையேநின்று சுரும்புநிறையும் கழனியுள்
உழுவவன், பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரையனையவன். எ - று. (க1)

கசுசு. — பொருந்வாகை : —

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையு
மிகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்து யாவரையும் எள்ளு,
பரிகரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெள்ளம்போற் றான விநந்து விரவாரை
யெள்ளி யுணர்த வியல்பன்று - தெள்ளியா
ராறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள். கடல்போன்ற சேனையினையுடையேம் யாமென்றமதித்துப்
பகைவரை இகழ்ந்து அறியுமது தன்மையன்று ; தென்மையுடையார், வெம்
மையாறுமாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்க்களையில் ஏந்தார், பொடிமூடிய
தழலை. எ - று. (க2)

* தொல். புறத். கு. 16 - இளம். மேற்; நன். கு. 341 - மபிலை. மேற்.
(பி - ம்.) ¹ 'அழல்வழிவேட்டு' ² 'வழிமொழிந்தன்று' ³ 'உலகிற்கு'

கசுள்.—அறிவன்வாகை:—

புகழ்துவல முக்காலமு

நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறிய மவன் தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்குதிர்போ
லம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - நம்மி
னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்
†பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோகத்திலுமுள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தனையொப்ப இறப்பு நிகழ்பு எதிர்வென்னும் மூன்று காலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுபட்டுப் பால்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந்நப்பா, சான்றோர்மெய்ம்மொழி. எ - று.

‘ஒருபாற் கிளவி எஃகோப்பாற் கண்ணும் வரும்’ ஆதலால், ‘அறிபவன்’ என்றார். (கரு)

கசுஅ.—தாபதவாகை:—

தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி

யோவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுதழுவி ஒழிதலுணராத நடையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ||நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் 1தோலுடஇச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலே பல்கான்மூழ்கி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான்ரோலைப் புடைவையாகவுடுத்து நெகிழ்த்தசடைவீழத் தீயைப் பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையும்போற்றறுமது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச்செலுத்துநெறி. எ - று

கசுசு.—கூதிர்ப்பாசறை:—

கூற்றனையான் வியன்கட்டீர்க் கூதிர்வான் 3துளிவழங்க
வாற்றாமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னளிதுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்றபாசறையிடத்துக் கூதிர்க் காலத்துமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை மேன்மேன்மிகவும் கூரிய எஃகினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. எ - று.

* பெருங். 4. 5: 122 - 4. † நற். 289: 2 - 3; பதீற். 63: 6 - 7.
‡ புறநா. 2: 17-8. § தோல். பொருளியல், சூ. 28. || தோல். புறத். சூ. 16 - இளம். மேற்; குறள். 26 - பரிமேல். வி.
(பி - ம்.) 1 ‘தோலுடையா’ 2 ‘பலகாலம்’ 3 ‘தளி’

வ - று. *கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ
ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின் மடவாண் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்தெருவிடத்துத் தறுகண்வீரர் தழையாற்பண்ணின
கூரையிடத்திலேயடங்கச் சிறு துளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருததவும்
நினையான், பதாகையாற்பொலிந்த தேரினையுடையான் ; பழையமனையில்
மனைக்கிழத்திபுணாதலை. எ - று. (கடு)

களு0.—வாடைப்பாசறை:—

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வைவ்வயவர் விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது 1மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியுடையானது பாந்தவிடாரத்து வேல்வீரர்
நடுக்கமுறவந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. வாடை நலிய வடிக்கண் 2தோணசை
யோடை மழகளிற்று னுள்ளான்கொல் - கோடன்
முகையோ டலம்வர முற்றெரிபேர்ற் பொங்கிப்
பகையொடு பாசறையு ளான்.

இ - ள். *வாடைக்காற்றுவருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணுளுடைய
தோணைச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இளவாரணத்தான் நினைப்போலும் ;
காந்தண்முதல் மொட்டுடே சுழல் முதிர்ந்தநெருப்புப்போற்கோபித்துச் சசு
துருக்கள்செட்டோடும் பாடிக்கீட்டிலிருந்தான். 7 - டு.

பாசறையுளான் உளான்கொலென்க. (கடு)

களு0.—தூர ச மு ல லை:—

செருமுனை யுடறுதுஞ் செஞ்சுடர் மெடுவே
விருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பொரும்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற் பொலிந்த
நெடிய வேலினையுடைய பெரிய புலியைக்காக்கும் அரசன் தன்மையைச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
*மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையமுங்க்
காவலன் சேறல் கடன்.

* தோல், புறத். கு. 17 - இளம். மேற். † பீவக. 547 - ந. வ்.
(பி - ம்.) 1 'மலிவு' 2 'தோணிலை'

இ - ள். குற்றத்திட்டுத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்தி மயிரான் மிக்க கண்ணினையுடைய வீரமுரசொலிப்ப எல்லாவுயிர்க்கும் நாவலந்தீவன்கண் ஆதித்தனையொத்து வேந்தன்நடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை, இயல்புமிகுதி.

(கஎ)

கஎஉ.—பார்ப்பனமுல்லை :—

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கு

*நான்மறையோ னல்ம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். செவ்விமிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழ லாற்பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்கு வேதத்தினையுடையோன் கண்மையிக்க செப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே

நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - 1செல்லலும்

வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை

யென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ள். அதுகரண வோசையையுடைய கடல்குழந்த வையகத்துஅறிவு சாலச்சீரிதாகவிருந்தது ; அழகிய புகழினையும் மூன்றுசெந்தீயினையும் நான்கு வேதத்தினையுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றானைப் பகைமே லெடுத்துச் சென்றால் வென்றல்லது தோத வெற்றிமன்னர் வெய்யமுரணென்றல்லது பொருந்தி மீண்டதிலர். எ - று.

(கஅ)

கஎங.—அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுகூறு

மவைமாரந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். குற்றங்கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோ மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்

தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்

டழிபட லோற்ற லறிமுறையேன் ‡தெட்டின்

வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள். 3அடியோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக 3அனுயோகத்தை யும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவைதப்பாத சுயபத்திரத்தையும்பித் தோல்லியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல்லல்வல்லது அவைக்களம். எ - று.

* புறநா. 305: 2. † குறள். 118 - பரிமேல். வ. ‡ பு - வே. 178: 4; தோல். புறத். சூ. 21.

(பி - ம்.) 1 'செல்லவும்' 2 'ஆற்றல்' 3 'அபியோகம்'

எட்டாவன: “குழப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தாய்மை, நடுசு சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு, மழுக்கா தவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு, மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு” என்பதனானறிக. (கசு)

கஎசு.—கணிவன்முல்லை:—

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்

கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினையுடைய சோதிடனாவல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

1 வ - று. *புரிவின்றி †யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப் பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாங் கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன்னிடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவ னூல்களைப் பலகாலுங்கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கு நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச்சொல்லுமவன் சோதிடவன். எ - று. (உ0)

கஎடு.—†முதின்துல்லை:—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின்

மடவரன் மகனார்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். சொல்லும் வேலியுடைய வீரர்க்கல்லது அந்தமறக்குடியில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினததைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து வெந்திற லெஃக மிறைக்கொளீஇ - முந்தை முதல்வர்கற் றுன்காட்டி §மூதின் மடவாள் புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கர்மேல் எடுத்தவந்த சேய் யைப்பொறாநாய்ப் பிள்ளைவா யின் முலையைவாங்கி வெல்லிய வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகைவரைக் குததி வளைந்த வளைபுதவிர்ந்து முன்பு தன்வழியினாலோர்நடுகல்லேத தான் அவனுக்குக்காட்டிப் பழையமறக்குடியிற் பேதையானவா புதுலக்குப் பிள்ளை யைப் போவாயாகவென்று சொன்னாள். எ - று.

இவ் வறக்கொளீஇ - கையிலேகொடுதென்றுமாம் (உக)

கஎசு.—ஏறுண்முல்லை:—

மாறின்றி 2மறங்கனலு

மேறாண்குடி யெடுத்துரைத்தன்று.

* தோல். புறத். கு - 16. இளம். மேற். † ஆசார. 96. ‡ தோல். புறத். கு - 4. இளம். வி. § புறநா. 19: 15, 279: 2. (பி - ம்.) 1 ‘தன்யாக்கைபோற்றுவ’ 2 ‘மனங்’

இ - ள். எதிரின்றியேயொழியச் சினமிகும் மேன்மேலேறநின்ற ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தின் உயர்த்துச்சொல்லியது.

வ - று. *கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிர்தா ரென்னையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
†யெய்ப்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலேபொருத்தி நின்றான் எந்தகப்பன் ; என்கணவன் போர்க்காரியிலேபட்டான் ; பகைவர் முன்னேறின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் எந்தமையன்மார் ; தன்சேனாகெடவும் கெடாதே பின்னேறின்று தன்கைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பகையரசன் மேலேசென்று எய்ப்பன்றி போலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதலவுன். எ - று. (உஉ)

களஎ.—வல்லாண்முல்லை:—

‡இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி

1நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறுர்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்மூழ்க வானமுவந் தாங்கி
யுரைமலை சூழின னார்.

இ - ள். வில்லினமுன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாரும் சிறுபிள்ளைகள் முன்னேமுன்னே முயலபாயும் இன்முன்னையுடைத்து ; அரசனுடைய புன்மையோன்ற அகலதது படுக்கமுந்த வான் றோரைத்தடுத்துக் கிர்த்தித தெரியலை புலந்தவன்பதி. எ - று.

பதி முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றென்க.

(உங)

களஅ.—காவனமுல்லை —

தவழதிறை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்

கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். ஊருந்திறை ஆரவாரிக்கும் குளிர்த்தகடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்து மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாதலைச் சிறப்பித்தது.

வ - று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்
கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல - விரும்பா

* துறள், 764 - பரிமேல. மேற். 'கன்னின்று': சீவக. 2302.
† புறநா. 283 : 8, 290 : 5, 297 : 9 - 10 ; கலிங்க. 475. ‡ புறநா. 170 - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நல்லாண்மைநலம்'

னொருநாண் மடியி னுலகின்மே னில்லா

திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத் தினையும் மலரிட்டுத்தொடுத்த பசியமாலை யும் வலியவீரக்கழலி யும் தவள சத்திரத்தினையுமுடையவன் நாகுகாத்தற்றெழில் வேண்டாறா ஓர் வகை உள்ளமடியிற் புமிமேற்றங்காது, குழப்பிதப்புமுதலாகிய வணவகையியல் புடைய சான்றோர்தன்மை. ஏ - று.

இயல்பு நில்லாதென்க.

(உச)

கள்கு.—இ து வு ம து .—

தக்காங்குப் பிறர்கூறினு

மத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ள். பொருத்தின்படி அந்நியர்சொல்லியும் புறப்பட துறைக்கு உரிமையுடைத்து. ஏ - று.

வ - று. ஊறின் றுவகையுள் வளை வுயிரோம்பி

*யாறிலொன் றுஞ் தளர்த்துண்டு - மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்

தான்காவல் ிகொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரயத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவயிரையும் பாதகாத்துக் கொள்ளுங்கடனகிய ஆற்றொன்றினை அமையாது பிறர்க்குந் கொடுத்து உண்டு எதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதா வின் நெறியே நிலைநீண்ட நாகோடும் மன்னன்றான் காவற்றெழில் மேற் கொள்வது பொருந்தும். ஏ - று.

(உரு)

கஅ௦.—பேராண்முலலை :—

உ ளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரை ததன்று.

இ - ள். மனம்விரும்பசு சினமன்ன போகுகளத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. †வந்துவாட் டானே யிரிய வுறைகழித்துப்

போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்த

ரிருங்களி யானே யினமிரிந் தொடக்

கருங்கழலான் ிகொண்டான் களம்.

இ - ள். †உயர்த்த வாட்சேனை உடையும்படி கூட்டைநீக்கப்பட்டுப் போ ந்தவாள் இலங்கும் உயராரின் தழைத்ததுப் பகைமன்னருடைய பெரிய மதத்தவாரணத்தினர் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் கைக் கொண்டான், போர்க்களத்தை. ஏ - று.

* துறள். 43 ; இராமா. உத்தர அரக்கர். 48 ; திருவிளை. நாட்டு. 28. † கொண்டல். பெருங். 4. 7 : 13. ‡ தொல். புறத். கு. 16-இளம். மேற். § பு - வெ. 225 ; புறநா. 4 : 3, 53 : 5, 62 : 12 ; புவக. 279 - ந. வி; சிலப். 28 : 104. (19 - டு.) 1 'உயர்த'

கஅக.—மறமுலலை :—

*வெள்வான் வேந்தன் வேண்டிய தீயவுங்
கொள்ளா மறவன் கொடுப்புரைத் கன்று.

இ - ள். செரிந்தொழியுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும்
அதற்கொரு நாத வீரனது சாற்சிறை சாநாலிய நு. எ - று.

வ - று. வின்னவி மீழாளனும் வேண்டிய கொள்கென்னுங்
கன்னன் நின்மீட்டாட் கழலானு - மன்னன்மு
னென்றா னமுலையியா வொளவான் வலனேந்தி
கின்ற நெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலகொழியியபுயத்து எ - று அரசலும் விரும்பினவற்றை
நீக்கொள்கவென்று சொல்லாததும் 'ம - றவன்' மின் விய புயத்தினே
யுடைய கழலானும் அரசன்முடி கொடுத்த அலகாரோத்கா ஓளிய
நாந்தகத்தை மின்சையெழுந்தது வாராகுந், உயாந்தவாரத்தை பலவுஞ்
சொல்லி. எ - று. (உஎ)

கஅஉ.—குடைமுலலை :—

மொய்தாங்கிய முழுலலித் தோட்
கொய்தா னான் குடைபுழந்தோன்.

இ - ள். குசிலைத்தந்த மிகு உரத்தா யயாந்த தோளி யுடைய மட்
டஞ்செய்தமாலையான் குடையைட கழந்தது எ - று.

வ - று. வேயுள் விசம்பு விளங்கு கதிர்வட்டன்
தாய புகழான் றனிக்குடை ந்குத - தோய
மெதிர்வழங்கு சொண்மு லிடையோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போனை ஆகாயம்; இலங்கும்பருதி மேலவட்டம்; பரந்தகர்த்தி
யையுடையான் றன் ஒப்பிலாதகுடைக்க, நீர்த்தாரையை எதிரே சொரியுமேகம்
இடைவிட்ட சுற்றுத்தாமம்; கந்திராதித்தவர்வழங்கு மாமேரு காம்பு. எ - று.

‘இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலைகாம்பு’ என்று பாடமோதி,
1 மாகத்தைப்பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பென்பாறுமுளர். (உஅ)

கஅங.—கணபடைநிலை :—

மண்கொண்ட மற வேந்தன்
கணபடை நிலை மலிங்கன்று.

இ - ள். வென்று புழியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தை
மிகுத்தது. எ - று.

வ - று. கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூறறணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளுந் புனையுடைக்கீழ் வைக்க
கனலா துயிலேற்ற கண்,

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்தமாலேவேந்தரும் திறைகொடுப்ப
இயமனைவருத்தும்வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்தமா யினையுமுடைய அரசு
னுக்குமீதேழும் கடலாகிய புடைவையையுடைய மலம்கூடும் கைசெய்த குடைக்
கீழ்த் தங்குதலான் அமுலாவாய் உறக்கதையெதிர்த்தல், விழிகள். எ - று. (25)

கஅசு. —¹ அலிப்பலி :—

வெள்வா ளமருட் ட்செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்த வாடபூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி விள
யாதமறவர் உயிரைப் பலியாக்கக்கொடுத்தது. எ - று.

§ ஆலியென்பது அலியெனக் குறுகினின்றது.

வ - று. ட்சிறந்த திதுவென்னச் செஞ்சோறு வாய்ப்பு
மறந்தரு வாளம ரென்னும் - பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்குந்தால
வீரியரெய் தறபால வீடு.

இ - ள். தலைமைக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன்
தப்பாதபடி சினங்கொண்டவாடபூசலென்னும் பொருத்தநொப்பினுட் பெறுதற்
கரிய பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால, வீரத்தை
புடையார் கிட்டுத்தற்படு தியையுடைய வாக்கம். எ - று. (26)

கஅரு. — சால்புமுலலை :—

§ வான்ரோயு மலையன்ன
சான்ரோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று

இ - ள். ஆகாசத்தைக்கூடும் மலையையொத்த சான்ரோர்தம்முடைய
அமைதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறையார் விசம்பி னுவாமதி போல
§ நிறையா நிலவுத லன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேருமோ
சங்கம்போல¹வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து² உவாநான்மதியையொப்ப
நிறைந்து மன்னுதலல்லது குறையாத மரக்கலம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பல
பொருளினையும்பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம்போலத் தூய்மையையுடையா
ரமைதி! எ - று. (27)

* சீலப். 5: 76 - 88, அடியார். வி. † சீவக. 2240; கம்ப. சூம்ப. 156; கலிங்க. 477; வ. பாரதம், 17 - ஆம் போர். 20. ‡ தோல். புறத். சூ. 17 - இளம். மேற். § மதுரை: 202 - 4; புறநா. 182.

(பி - ம்.) 1 'வாய்மையார்' 2 'உவாநான்மதியை'

கஅசு.—கீணைநிலை:—

^xதண்பணை வயலுழுவனைத்

தெண்கீணைவன் றிருந்துபுகழ்க்கினந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்த கீணை கொட்டுமவன் கல்லகீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பகடுவாழ் கென்று பனிவயலு ட்ளாமை

யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடைத்துக்

குன்றுபோற் போர்விற் குருசில் வளம்பாட

வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

இ - ள். எர்வாமுகவென்றுசொல்லிக் குளிரந்த கழனியுள் ஆமையினது வயிறுபோன்ற அழகியகண்ணினையுடையகீணையை மாசைத்துடைத்துக் குன்றை யொக்கும் 1நெற்போர்விடையுடைய உபகாரிதன் செல்வத்தை வாழ்த்த இன்று நீங்கும், எங்கட்கு மிடி. எ - று. (௩௨)

கஅள.—பொருளொடுபுகறல்:—

வையகத்து விழைவறுத்து

மெய்யாய பொருணயந்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்துப் பற்றுயலி நுப்பத்தினையொழித்து மெய்ம்மை யானபொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையுந்

‡தாமினி நோயுந்தலைவரும் - யாமினி

மெய்யைந்து மீதுர வைகாது மேல்வந்த

வையைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும் ஆம்; கழிந்தது இளமையும்; நோய்தாழும் இனிமேல்வரும்; யாம் இப்பொழுது, சீர்த்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடரத் தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று.

ஐயைந்தாவன : மெய்ம்முதலான டுரானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமிமுதலான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான கண்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம் என்னும், சீவனுமாகிய ஐந்துமாம். (௩௩)

கஅஅ.—அருளொடுநீங்கல்:—

ஃலலிகடல வையகத்து

நலிவுகண்டு நயப்பவிந்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப்பார்த்துப் பற்றை யொழிந்தது. எ - று.

* சீலப். 10: 138-9; அடியார். மேற். † பு-வே. 206; அகநா. 356: 2 - 4; புறநா. 70: 2 - 3, 249: 4. ‡ சீவக. 247. ந. மேற். § மாறன். ப. 42 - மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நெற்போர்விளக்கத்தை'

1 வ - நு. கயக்கிய நோயவாயக் கையிகநது நம்மை
யியக்கிய யாச்சை யிருமுன் - மயக்கிய
பட்டா வை கும் மயன்ஞால் நீள்வலை
யுட்படாம் போச லுறும்.

இ - ள். கலசகியநோயசின்னையவாயசு ககநது நம்மைநடத்திய
சரீரம் ஒழிவதற்குமுளே ம பண்ணின நணம் அடுத்ததற்கும் பய
த்தையுடைய உலகமாகிய நீண்டகண்ணியரே அகப்படாமாகி நன்னதிக்
கட்சேர்தல உறுதியுடைதல். எ - று.

பண்பு: பட்டுபென விகாரமாயிற்று.

(௩௪)

வாகைத்திணைப்பாட்டு க-ம், துறையாட்டு கூட-ம் முடிந்தன.

எ டா து வாசை படலம் முடிந்தது

ஒ ள் ப ா வ து

பாடாண் படலம்.

— — —

(கூ.—கூ. தி ர ம)

பாடாண் பாட மீட வாயி னிலையே
கடவுள வாழுகமதாடு புலை நிலையே
பரிசிற றுறைய யியன்மொழி வாழுகே
கண்படை நிலையே துயிலென நிலையே

நு மங்கல நிலையொடு விளசு து நிலையே
கடிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
மீவள்ளி நிலையொடு விளளி நிலையே
நாடு வாழுகமொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழுகே

க0 வீற்றினி துருநத பெருமங் கலமே
குடுமி கணநத புகழ்சா று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே
பரிசில விடையே யாளவினை வேள்வ

கடு பாணுறறுப் படையே கூததராறறுப் படையே

1 பொருநாறறுப் படையொடு விறலியாறறுப் படையே

வாயுறை வாழத்தே செவியறி வுறாஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்

20 புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ

யமர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை பவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர்ப் பணிதல்
உரு நிகழ்நக காம்பப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும் பெருங்கிளை வகையு
நற்றுனி நலின்ற பாடாண் பாட்டித்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து
மடவரன் மகளிர் மகிழ்நக பக்கமு
நடு மாகர் மகிழ்நக கழியு ஷுரின்
கண்ணே கோன்றிய காம்பப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.
என் - னின், பாடாண் பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் நதலிற்று.
இ - ள். பாடாண் பாட்டு முதலாகக் காம்பப் பகுதி ிறாகச் சொல்லப்பட்ட
நாற்பத்தெட்டும் பாடாண்மீனையும் துறைகளுமாம். 1 - று.
அவற்றின்.—

க-அக.—பாடாண்பாட்டு:—

லுளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு
மளியு மென்றிலை யாய்ந்துரைத் தன்று.
இ - ள். இசையும் வலியும் நீர்டுக்காக்கொடையும் தண்ணிலும்
என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. ௭ - று.
வ - று. மின்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மலை
யன்ன நடையினுர்க் காரமுதம் - துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தா
பெரிசினவேற் றுனையெங் கோ.
இ - ள். அரசாபலர்க்கும் சிங்கம், அந்தணாக்குப் புகழ்மலை, அன்னம்
போன்ற 'செல்லி'னையுடையமகனர்க்கு நிறைந்தஅரிந்தம், செறியும் இரவலர்
க்குமழை, குளிர்ந்த பூவாதசெய்த செவ்விமாலையினையும் அழலும் சினவேற்
சேனையுடைய முடைய எம்முடைய அரசன் ௭ - று. (க)

கக௦.—வாயினிலை :—

புரவல நெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கரவின் றுரையெனக் காவலற் குரைத்தன்று.
இ - ள். அரசுறுடைய நெடியவாயிலைக்கிடைய என்வரவினை மறை
வின்றிச் சொல்லரை வாயில்காவலனுக்குச் சொல்லியது. ௭ - று.

* ஒளி: குறள். 390, 556, 698; புறநா. 51, 309; சீவக. 248; ம. 111.
19: 128. † நன். சூ. 409 - மாலிலை. மேற்; மாறன். ப. 192 - மேற்.
(பி - ம்.) 1 'பரவல்'

வ - று. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நலவிசை
யீட்டிய சொல்லா னிவனென்று * சாட்டிய
காயலோங் கெடுகிமைக்குங் கண்ணுர் சொழி மனில்
வாயிலோய் வாயி விசை.

இ - ள். பூமியி ன்கண ன் ததிய மொம்மொழியி யுடைய சாவாத
சொசிறந்த அந்வி யுடையோடிமுத நலவுசுமை டாய மொ லியையுடைய
வனினென்று சொல்லி எல்லோர் காட்டுவா னவேணம், சதுருகுகளைச்
செறுத்தற்றெழிலுயர்ந்த வேலிநாடும் கண ருத ன்முத த தாகையாற்பொ
லிந்த புரிசையின் வாயிலிட் டுத காவலா னனே, நானவர்தவரலாற்றைச்
சொல்லுவாயாக. எ - டு.

(2)

சகுக — கடவுள் வாழ்த்து —

காவல் கண்ணிய கழலோன் சைதொழு
முவரி லொருவனை யெடுத தடைத் தன்று.

இ - ள். பூமியைக்காத்தருகருத் த வீரசுகழ றோதன் சைக
அயன் அரலோன் தம் னுரைநொராவ உயாசுத சொல்லியது

வ - று. *வைய மாலை படிப்பதிக்காட வையாசுதா
ருய்ய வுருவும் வெள் படுத நாய் விவய
வடுந்திற லாழி யறவீணையி டென்று
நெடுந்தசை நின்னையே யாம்.

இ - ள். வீமசு ச டாத்தட்டை அசைய டு, நலதுவாயா
பலரும் பிழைப்பது சாமேசையது தோற தத னினே, வெவ்விதான
கொல்லும் வலியாத்திறத் தக்கரதனினையா மமபுலியி டுதக யாவென்ப
சொல்லுவம், ஓரவராலும் அரதததகரிட மைபி'னயை யாய், நின்னை
யாங்கள். எ - டு.

(3)

சகுக2. -- பூவைநீலை —

கறவை காவல னீடு தொடு பொரி
புறவலர் பூவை புடபுதுந் தன்று

இ - ள். ஆணிரையசுகாதத மாயவல் த அ லோடு உயமிததுசு கா
முடத்தலநம் காயாம்புலசு புதுசு நதது - டு.

வ - று. †பூவை விரியும் புலமலரிற் புறபு லோ
யாவை விசூரிய யாமுணனே - மேலார்
மறத்தொடு மலலா மறங்கடங்க ஈர்
நிறத்தொடு நோற்குது லான்.

இ - ள். காயா மலரம் செவ்விபூபடு டாலு, பொலிந்த வீரசுகழலின
யுடையாய், எப்பொரு டிரியவை ? யாநக் அத்தேயம்; பூவைகள் சினததுட
னே வஞ்சமலலரது மாபுபாட்டைவென்ற இளமைப்பருவத்துமாயவனது து
மேனியோடு உவமைகொர்கையால். எ - டு.

* தோல். புறத். கு. 22 - இளம். மேத். † மேல் மேல் 5-இளம். மேத்.

ஒன்றினமுடித்ததன்னினமுடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உலமைகூறிலும் பிறகடவுளோடுவமைகூறிலும் அதுவேயாம். இனிக் காவற் கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னுமோவெனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பதுபோலாம். எ - று. (சு)

சுசுசு.—பரிசிற்றுறை :—

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்ன
ரெண்ணிய பரிசி*லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருதியபேறு இதுவெனச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்
பரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசி
லகிகள மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த
படுகனி நால்வாப்ப பகடு.

இ - ள். எங்கள் தரத்தினையினையாதே, முழையையொக்கவழங்கும் பெரியகையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கன்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரி லே ஆரவாரிட்டப் போரிடத்தே பகைவரைக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டான மத்தினையும் நான் தலாயில் யுடைய யானே. எ - று.

யாது யாம்கொள்ளும் பரிசிலென்க. (சு)

சுசுசு.—இயன்மொழிவாழ்த்து :—

இன்னோ நின்னவை கொடுத்தார் நீயு
மன்றோர் போல வவையெமக் கீகென
வென்றோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். இத்தன்மை யார் இத்தன்மையவழங்கினார், நீயும் அத்தன்மை யார்போல் அப்படியானபோருக்கான எமக்குத் தருவாயாகவென்றுசொல்லி எத்தன்மையோரும்உரை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு
மெல்லையர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை
யிரவாம லீந்த †விதைவர்போ னீயுங்
கரவாம லீகை கடன்.

இ - ள். முல்லைக்குப் பொத்தேறும் மயிலுக்கு மணப்படாமும் எல்லை கடலாகவுடையவையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமெகொடுத்த உபகாரிகளையொட்ப நீயும் ஒளியாதுவழங்கல் கடன். எ - று. (சு)

* பழ. 361. † இவை: பாரி, பேசனென்பார்; சீறுடாண். 84 - 91 புறநா. 200, 201; 141, 145.

ககரு.—இ து வு ம து:—

மயலறு சீர்த்தி மான்தேர் மன்னவ

னியல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் சூதிரையாழ்த்தப்பட்ட தேரினையுமுடைய அரசன் தன்மையினால் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையே யாம். எ - று.

வ - று. ஒன்வா ளமரு ஞாயிரோம்பான் றுனீயக்

கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வான்

கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலா

ஞெழியாமே யோம்பு முலகு.

இ - ள். ஒன்னியவாட்டிசுலட்டத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொடுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவானை உறையினின்றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைச் காலிலிக்கும் வேலிவெயுடையான் தப்பாமே காக்கும், உலகத்தை. எ - று.

(எ)

ககரு.—கண்படைநிலை:—

நெடுந்தேர்த் தானை நீறுபட நடக்குங்

கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான்மிக்க பகைவர்களைப் பொடிபடச் செல்லும் கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது. எ - று.

வ - று. *மேலா ரிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்

வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்

கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்

கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரத்தங்கியபோசிடத்து ஒளிந்தைந்து செற்றம்பொழியாநிற்கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்துவிடுக்கிச் செங்கோன்தியாற் கொடியவை பூமியிடத்துக் கிட்டாமை யம்முடைய அரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை மேவின, விழிகள். எ - று.

(அ)

ககரு.—துயிலெடைநிலை:—

அடிதிறன் மன்னரை யருளிய வெருகெனத்

தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்பா யாகவெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயிலுக்கியது. எ - று.

வ - று. †அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்

வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்

* நொல். புறத். கு. 29 - இளம். மேற். † கேடி. வெ. 30 - இளம். மேற்.

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொயகைக்கும் தாமரைத்
தூமலர்க்க* 1 னேறக ஆயில.

இ - ள். இடையறை னேயுடையா அகலா முயிட்டுவெந்தா, வெ
ன்றித ஈம்வேல் னை யாப, கிரகை னிய, இம்மி னங்கப பொலிகத
மலா தே டதலகை ன் ஆராரிகு கும் பொயகையிற் றுத தாமரையில பூய
மலரையொத்த கணகை தயிலாக 1 - 2

என்குதியிலெழுமாந்.

(க)

சு - ள். — மங்கலநீர்

கங்குற கீழையி லெழுந்தோன் முன்னர்

மங்கலங் கூடிய மணிவந்த நன்று.

இ - ள். கங்குற லெழுந்தோன் தரைய ன்ருகியேன் முன்னே மங்க
லத்தைசொன்ன நினைபு மீசா 1 - 2

வ - று. விண்ணவண்ணந் தீவரநா மங்கலம் தீவர்தர்க்கு

மண்வேண்டிற் றொகாபடல மங்கலம் பெண்வேண்டிற்

றுன்னன் டொகாக குமரலக தீவரநாபொர்

மன்னன் வனையுயர் மாடி.

இ - ள். சுவாகுத்தையி லொகா, தீவர நகரத்திற்கு; மண்ணாவே
ணமன், கைகுவித்த ஆசனம் ஊர்ப்பு; பெண்வந்தையைய விரும்பின்,
அணையும்து ப்பதையாக குதுகம், குமரல மயாத டுசலையுடைய வேந்தன்
தீவர வரைபோன்ற அகலத்தை. -

(க)

சு - ள். — து வு ம து. —

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற

றுன்னின னென்றவு மததுறையாகும்.

இ - ள். நின்றநி, தம் மனை மையினையுடைய மங்கலத்தை முறைமை
யாலே மேலினனென்றொகா டுதலும் முடிபுசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. தீண்டியுங் கண்ணிற் றொகா தீண்டி யுங் தன்னொயிரால

வேண்டியுங் கங்குல விடியலு - மீண்டிய

மங்கல் மாய நுகர்க்குான் மறமன்னர்

வெங்குலத்து தீவெலுயர்கத தீவந்து.

இ - ள். தீண்டுகடவனதீண்டியும் காணக்க வளகண்டும் சொல்லக்
கடவனசொல்லியும் தீண்டுகடவனசெவியாத கேட்கக்கடவனகேடும் இரவுப்
பொழுது புலந்ததாகத் தீண்ட மங்கலமானபறதை அனுபவித்தான், மாற்
சரியததையுடைய தீவரதாதம் அவ்வியபோர்க்கு மதது வென்றுவேலெந்தின
அரசன். எ - று.

(க)

* புறநா. 383: 1; பெருங். 4. 7: 91-2. † புறநா. 58: 29; 309: 7.

(பி - ம்.) 1 'ஏர்க'

KAHAMANIPADALAM

உ௦௦.—விளக்குநிலை:—

அளப்பருங் கடற்றூனையான்

விளக்குநிலை விரிக்குரைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கடற்போன்ற சேனையினையுடையான் தனது விளக்கினது நிலையைப்பரப்பிச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *வளிதூரந்த கண்ணும் வலத்திரியாப் பொங்கி

யொளிசிறந் தோங்கு வரலா - லளிசிறந்து

நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாறகு

வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள். காத்தெந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்தது சோதிவிட்டு உயர்ந்துவருவதால், தண்ணளையினிழுத்து உழியவழியைக்காட்டவல்ல நன் றியை யாராயுஞ் செங்கோலினையுடையவோதற்கு, வெல்லுமுறைமையே காட்டாநிற்கும், விளக்கு. எ - று. (கஉ)

உ௦௧.—இதுவுமது:—

அடாவர் பைம்பூண் வேந்தன் றன்னச்

சுடரொடு பொருன்னு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்றகட்டாற் சிதந்துள்ளங்கும் பூணினையுடைய மன்னன் றன்ன ஆதித்தனோடு உவமிப்பிடும் முன் சொன்ன முறைமையாம். எ - று.

வ - று. வெய்யோன் சுதூர்வரிய வண்ணமே லொளியெல்லாம்

மையூந் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்

கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்

வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தையுடையசோதிபரக்க ஆகாசத்த - தது ஒளியையுடையனவெல்லாம் புற்கென்று அடங்கினித்தார்போல், ஞாலத்துக் கூத்தார்திர ளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான் வாந்தலாந்தபின்பு அரசுவை யிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தார்திரள். எ - று. (கங)

உ௦௨.—கபிலகண்ணியபுண்ணியநிலை:—

அண்ண னுன்மறை யந்தனா ளர்க்குக்

கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்குவேதத்தினையுமுடைய அந்தணர்க்குக் கொடுக்கக் கருதிய பசுவினதுமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பருக்காழுஞ் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் மு்கப்பக்

குருக்கட் த்கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ

டிடிமுரசுத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசுந் தகாலை செய.

(இ - ள். பருத்தமணியும் சுவரத்தொன்றும் அந்தணர்முகந்துகொள்ள
நிறத்த கண்ணினையுடையசுக்கலைத் தானம்பண்ணினான் களிப்போடு, இடி
போன்றமுழங்கும் முரசினையுடைய மாற்றாசேனை மாறுபாடுகெட எம்முடைய
நாயகன், காவன்முரசும் நாடகாலையிலே முழங்க. எ - று. (கசு)

௨௦௩.—வேள்விநிலை :—

அந்தரில் புகழா னமரரு மகிழச்
செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

(இ - ள். முடிவிலலாத கந்த யையுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ
யாகம்பண்ணிய தலைபையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கேள்வி உறையோர் கிளைமகிழ்த லென்னியப்பாம்
வேள்வி விறல்வேங்கன் றுன்னேவட்ட - நீள்விடம்பி
னீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்கி யழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா லன்.

(இ - ள். கோலியினையுடைய வேதியர்சுந்தரமுவத்தல் தன்ன அதிசய
மாம் ; யாசத்தை வென்றிமன்னன் தா லிநம்ப உயர்ந்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்
தாற்சிறந்த மாலையி யுடைய தேவாகளம் சீட்டி அழிபாசியவாயாலே அருந்
திறார், மு றையாலே அவிய. எ - று.

நவனென்பது என்னெனக் குறைப யறிந்தது. (கடு)

௨௦௪.—வேள்ளிநிலை :—

துயாதீரப புயறருமென
வுயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்று.

(இ - ள். இடரொழிப மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வெள்ளி
யினது நிலைமையை சொல்லியது. எ - று.*

வ - று. சூழ்கநர் வான்வளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளத் தருமயோ - சூழ்புரவித்
தேர்விறார் தாங்கித் துகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
மார்விறார் கோலி மழை.

(இ - ள். சுந்திராதிதர் வலமாலையங்கும் ஆகாயத்தினை வளங்கப
பண்ணிற்கும் வெ ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனும் கால்விழுகதமேகம்
மழைவெள்ளத்தைத் தரும் ; தெரிந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல்
விலையுடைய படையைத்தடுத்து மிக்குவிளங்கும் வேலினையுடையோய், நின்
யுடைய அகலத்தின் மாலபோல நீர்த்தாரைகோலி. எ - று. (கசு)

* “மாவிற்திருவிற் பொலிமாலையினன்” கம்ப. சரபங்க. 9.

(பி - ம்.) 1 ‘காலைச்செய’

௨௦௫.—நாவோழ்த்து :—

தாட்டாழ் தடக்கையா

னாட்டிது வளமுறைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்த்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத் தினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - மி. எண்ணி னிடரெட்டு மின்னி வயற்செந்நெற்

கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்

வகைத்தாய் வளனெடு வைகின்று வென்வே

னகைத்தாரான் றுன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டி - நமொழிந்து பழனத்திற் செந்நெ லிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின்படித்தாய்ச் செல் வத்துடனே அவதரித்தது ; வென்றிலேவினியம் மலர்ந்தமாலையினையுமுடையான் பிரியப்படும் தேசம். எ - று.

இடரெட்டாவம் : * “விடமல கிணியாலவாய் வேந்தரசு தன்னரசு, நட டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு” (க௭)

௨௦௬.—கிணைநீலம் :—

திருக்கிளரு மகன்கொயி

வரிக்கிணைவன் வளமுறைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் வந்தமாரிகையிடத்து அழகிய கிணைகொ ட்டுமவனது நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - டு. வெள்ளி முளைத்த விடியல வயலடியாமை

யள்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்

முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்றமு

னென்கடை நீங்குற றிட்டர்.

இ - ள். வெள்ளியொழிந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமையி னது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசத் தடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழுவதாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்தினின்றும் ஒழிந்தது, துயர். எ - று.

இஃது அரசர்மேற்று.

(௧௮)

௨௦௭.—களவழிவாழ்த்து :—

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்

வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பினு.

இ - ள். சிவந்த போர்க்காரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை 1ஆடம்பாட் டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. எ - று.

* சீவக. 64 - ந. மேற். † பொருந. 72. ‡ பு-வே. 186 ; அகநா. 356: 2 - 4; புறநா. 70: 2 - 3, 349: 4, 369: 21.

(பி - ம்.) 1 ‘யாழ்ப்பாட்டு’

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டானே வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

கு - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்விய பூசங்களரி
யிலே விரும்பி யாங்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள், சங்கு
களும் கொம்பும் முழங்கும் வாராயுடைய சேனையினையுடைய மன்னனே,
முதிர்ந்த நறவைவித்பாள் அதன்விலக்கு. எ - று. (கக)

உ-அ.—வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்:—

கூற்றிருந்த கொலைவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுத்தன்று.

கு - ள். காலன்குடியிருந்தீ கொலைத்தொழிலையுடையவேலான் கெழ்
மாந்திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. அழலவிர் பைங்க ணரிமா னமளி
நிழலவிர் பூண் மன்னர்நின் றேத்தக் - கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்று.

கு - ள். தழலொளிரும் பசங்கண்ணிநாற்சிறந்த சிங்கஞ்சுமந்த அணை
மேலே நிழலிலங்கும் ஆரணத்தினையுடைய மன்னர் நின்றவாழ்த்த வீரக்கழ
லிளக்கட்டி மலர்மிக்க மாலைவேந்தனாகச் செம்மாந்திருந்தான், மிகும் ஒலிக்
கடலையுடைத்தாய்ப் பொலிந்திறைந்த நாவலந்தீயிற்று. எ - று. (உ௦)

உ௦க.—குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுகிலை:—

நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

கு - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிரைத்தமாலைவினையுடைய வேந்தன்
குடுமிகளைந்த மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பூந்தா மரையிற் பொழுத்துப் புகல்விசம்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருக - னேந்து
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்
†குடுமி களைந்தானெங் கோ.

கு - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையிற் றுமரைப்பூவிலே
தோன்றி வெற்றியாலுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்திரனைவென்றான், வெற்றி
யினையுடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமியி
லுள்ளோர் வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டிமுடித்தான், எம்மன்
னன். எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடி கடந்தானென்றுமாம்.

(உ௧)

* பரி. 5: 49 - உரை. † புறநா. 77: 2; கூர்ம. சுவேதவராக. 5.

உக௦.—மணமங்கலம்:—

இகலம்தோ ளெறிவேன்மன்னன்

மகளிரோடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையுமுடைய வேந்தன் அரிவையரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோண்

மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட : வணக்கருஞ்சீ

ராரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பிணைத்தோட்

கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரான்வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடை பான்மன் அல்லி மாலையைமணந்தாள், வதுவையணிப்பொலிகைவ யாங்கள்புகழ் ; தாழப்பண்ணு தற்கரியமதிப் பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன்மன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில்போன்ற தோளினையும் கூரியபல்லினையும் சிவந்தவாயினையு முடைய காமவல்லியனையாள். எ - று. (உஉ)

உக௧.—பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்

பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்த் தன்று.

இ - ள். வேலினையுடையமன்னன் மனமுலப்பப் புதல்வன்பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்

பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர்

விண்ணார் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினு

ரெண்ணு ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற் குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைத்தன் பிறத்தலாற் பெரிய நாமத்தினையுடைய தேவர்கர் மகிழ்ந்தார் ; அகன்ற பூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினர் ; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தார். எ - று. (உ௩)

உக௨.—நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்

பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின் நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கரும்பகிஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளாணிநாட் பெற்றார்

விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்பிமிர்தார்

வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி ரூந்திறப்பர் தாள்.

இ - ள். வலியயானையும் சிவந்தபொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர்
விருப்பமுற்று இன்புறதல் அற்புதமோ ; வண்டினமிசைக்கும் மாலையினையும்
வெவ்வி ய மாறுபாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவனையுடையார்தோளினையும்
பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினை நீக்குவர், இந்நாளிற்
படையேவாரென்று. எ - று. (உச)

உகங.—பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க

விரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலே அசைய, இரப்பாளன் போவானாக ஒருப்
பட்டது. எ - று.

வ - று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டோ
நல்கிய பின்னு நனிநீடப் - பல்போர்
விலங்குங் கடற்றூளை வேற்றார் முனைபோற்
கலங்கு மளித்தென் கும்பு.

இ - ள். பகைவெல்லும் குதிரைபூண்ட விளங்குமணியினையுடைய
திண்ணிய பொற்றேரைக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும்
விலக்கும் 'கடல்போன்றசேலையையுடைய பகைவார்தேசம்போலத் துளங்கா
நின்றது, அளிக்கத்தக்கது என்னுடையசுந்தம். எ - று. (உரு)

உகச.—பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய மனங்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க்
குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமைமிக விடைகொடுத்தது. எ - று.

உ - று. படைநலின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரு
நடைநலின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் *முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ள். பல்லணக்கெழுமிய பலயானையையும் பூட்டமைந்ததேரினையும்
தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்திய குதிரையையும் வழங்கிக் கடைகழிந்து
முற்படவந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து என்பின்னே
வந்தான், மிக்க அருளினையுடையானுவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையாதாம்.

(உச)

* “மன்னர்தம் முடியொடு முடிபொரு வாயின் முன்னினார்” கம்ப.
எழுத்தி. 1.

உகரு.—ஆள்வினைவேள்வி:—

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்

மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழில் முடியுபெற்ற செறிந்த கழலி னையுடையோன் இல்லறத்த ளுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகி

லொன்ற வுயிர்களிப்ப வோம்பலால் - வென்றமருள்

வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னு

மாள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ள். நிலைந்ந டுர்த்துயோடு நெடுங்காலம்வாழ்க இந்த உலகிடத்து, ஒன்றுபட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காததலால் ; பகைவரைவென்று பூசலுள் வாட்போரை முடித்து வருகவிருந்தினரென்று சொல்லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தையுடையவேந்தன். ஏ - று.

(உஎ)

உகசு.—பாணுற்றுபபடை :—

சேனோடுகிய வரையதறிந்

பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துட பாணனை வழியிலே செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. இன்றொடை நலவிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்

கன்றுடை வேழத்த காண்கடந்து - சென்றடையிற்

காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்

தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனியகோவைவினையுடைய நலவிசையான்மலிந்த யாழ்ப்பாண வல்ல பாணனை, எங்கனையொப்பக் களபத்துடைய யாழ்ப்பாணியங்கப்பட்ட காட்டைக்கழிந்து சென்றுபொருந்தின், அழகுமருவின. மென்மையினையுடைய யாள்கணவன் வாலியிழ்வாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேசூட்டும். ஏ - று.

சென்றடையின், தருமென்க.

(உஅ)

உகஎ.—கூத்தராற்றுபபடை :—

வத்திச்சென்ற வரவலன்

கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவினைக்கணடு துதித்துணை இரப்பாளன் கூத்தாடுமவரை வழியிலே செலுத்தியது. ஏ - று.

வ - று. கொலைவிற் புருவத்துக் கொம்பனாரூர் கூத்தின்

றலைவ தவிராது செறி - சிலைகுலாந

காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்

வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொலையுஞ்சிலைபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பன்ன விமலியர்தம் நிருத்தத்திருத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக ; இந் தி தலவனையும் மழையை வன்ற சியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ் செல்வத்தைத் தொகுத்துக்கொண்டுவரற்கு. எ - று. (௨௯)

௨௮௮.—பொருநாற்றுப்படை

பெருநல்லா னுழையிராகெனப்

பொருநனை யாறறுப்படுக்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினையுடையவன் பகசத்திராகவெனக் கிணைகொட்டுமவனை வற்பட்டித்தது. எ - று.

வ - று தெருளி னலமருட் கெண்ட *டடாரிப்

பொருவில் பொருநநீ ரொலிற - செருளி

லிந்தடக்கை நோன்று எமர்வெய்யோ னீயு

நெடுந்தடக்கை யானை நிரை.

இ - ள். தெருவிலேசமுன்றுதியும் தேவந்த கண்ணுலமலிந்த கிணையினையுடைய ஒப்பிலலாதொருநனே, நீ லோவாயாகிற் புகலிடத்துக் கொல லும் பெரியகையினையும் வலியதாளி யுமுடைய போரைவிரும்புவேரன் வழங்குவன், உயாந்த பெரியகையி யுடைய சநிற்றின்நிரையை எ-று. (௩௦)

௨௮௯.—விறலியாற்றுப்படை :—

திறலவேந்தன் புகழ்பாரிம்

விறலியை யாறறுப்படுக்தன்று.

இ - ள். வெற்றிமன்னன் மாதத்யைச்சொலலும் பாணிச்சியை வழிப் படுத்தது. எ - று.

வ - று. சில்வனைக்கைச் செவ்வாய விறலி செருப்படையான்

பல்புகழ்பாடிப் படர்துமே ¹ னல்லவைவ்யா

ரேத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாற்

பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சிலவகைகளாற்சிறந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய பாணிச்சி, பூசலிச்சிறந்த சேவையினையுடையான்மன் பலகார்த்தியையும்வாழ்த்திப் போவாயாயின், நல்ல அவையிடத்துள்ளோபுகழ ஆபரணத்தைப்பூண்டு இப் பொழுதே மீளவையாலுமலந்தவல்லியையொப்பப் பொலிவுபெற்று. எ-று. (1)

௨௯௦.—வாயுறைவாழ்த்து :—

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென

முற்படர்ந்த மொழிமிகுத்தன்று.

* மதுரை. 99 - 102. † பதிற். 57: 6 - உரை. ‡ சீவக, 419: 1; பெருங். 4, 11: 47 - 8.

இ - ள். பின்னேபலிக்கும் எங்கள்வார்த்தையென் றுசொல்லி மேம்பட்ட சொல்லைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. எஞ்சொ லெதிர்கொண் டுகழான் வழிநிற்பிற
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானே - வெஞ்ச
மிகலிட னின்றி யெறிமூன்றீர் சூழ்ந்த
வகலிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடையவார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எள்ளானாகி முறை மையேறிப்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லஞ்சேனைமன்னன் கைக்கொள் வன் ; ஒழியும்இகல் இடமின்றியேபோக அலையுங்கடல்வளைந்த பரந்த பூமியை அங்கையிடத்திலே. எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானேவென்க.

(௩௨)

௨௨௧.—சேவியழிவுறுஉ :—

மீறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
யறந்தெரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம்கெடுதலில்லாத நின்றநிலைத்த பெரியஎண்ணத்தைத் தருமத்தையாராயும் செங்கோலினையுடையாற்கு உணர மொழிந்தது. எ - று.

வ - று. * அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்மு டையதமையன்மார் தம்பவர் மாதா இடப்படி யொத்தஇவர்க்கு மாலைமன்ன னே, முன்னோர்செய்த நெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாகவுடைய ஞாலத்துவார்த்தையை நின்றுகேட்குமது வழக்கு. எ - று. (௩௩)

௨௨௨.—குடைமங்கலம் :—

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். நான்குதிக்கும் சீர்த்தமிக வீற்றிருந்த அரசன்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று

வ - று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிரார் தற்சேரா
வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிரா - மின்னிழல்வேன்
|| ஈழவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன்
கோவா யுயர்த்த குடை.

* தொல். புறத். கு. 29 - இளம். மேற்; துறள். 432 - பர்மேல். வி.
† பு - மெ. 158.

இ - ள். தன்னுடைய நிழலில்வாழ்வார்பலர்க்கும் குளிர்ந்த நிறைமதியாம் ; தன்னைச்சேராத வெய்யநிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார்பலர்க்கும் வெவ்விய இரவியாம் ; இனியநிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய்வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றிமாலையினையுமுடைய சோழன் அரசதொழிற் கமைந்து உயர்த்த கொற்றக்குடை. எ - று. (௩௪)

௨௨௩.—வாண்மங்கலம் :—

கயக்கருங் கடற்றூனை

வயக்களிற்றான் வாள்புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவராத் கலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையுமுடையான்வானைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கொங்கனிழைப்பான் மடவார் வியன்கோயின்
மங்கலங் கூற மறங்கனலுஞ் - செங்கோ
னிலந்தரியச் செல்லு நிரைதண்டார்ச் சேரன்
வலந்தரிய வேந்திய வான்.

இ - ள். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுமுழல் கொண்டையென்னும் ஐந்துபகுதியானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து நன்மையைச்சொல்லச் சினமழலும் ; நீதி நிலத்தைத்தருவான் வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய வானவன் வெற்றி வேண்டி உயர்த்த வான். எ - று.

வியன்கோயிலிற் கொங்கலிழைப்பால் மடவார் நிலந்தரியச்செல்லும் சேங்கோலினது மங்கலத்தைக்கூற நிரைதண்டார்ச்சேரன் வலந்தரிய ஏந்திய வான் மறங்கனலுமெனக்கூட்டுக.

செல்லும் - செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(௩௫)

௨௨௪.—மண்ணுமங்கலம் :—

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ் னெய்து

மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்சள்மண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாண்
மங்கலங் கூற 1 மலிபெய்திக் - கங்கையான்
பூம்புன லாகங் கெழீஇயினான் போரடுதோள்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ - ள். தாதுவிரியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமையினை யுடையநல்லவன் மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்து கங்கையென்னும் பெயர்

* நன். கு. 409 - மயிலை. விந. மேற். (பி - ம்.) 1 'மலிபெய்தி'

நினைபுடையவள்பொலிந்த நீராகியமார்பை அணைந்தான், போரைவெலலும்புயத் தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலைபிழையுமுடைய அங்கம்மன்னன். எ-று. (நக)

உஉநி.—ஓ ம ப டை:—

இன்னது செய்த லியலபென விறைவன்
முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர் தன்று.

இ - ள். இன்னகாரியத்தைச்செய்யமுடியாதன்மையெனச்சொல்லி வேந்தன் முன்னேறி நு புலமையிக்கவன் அடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால்
வென்று ிகளங்கொண்ட வேல்வேந்தே - சென்றுலா
மாழ்கடல்குழ் வையகத்து னேந்துவென் ிறாகற்றி
யேழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். நான்குதாலே ிகாரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நட்புப் பகை உதாசினமென்னும் உயிர்மையும் உட்கொண்டு யானே தோ குதிரை காலா ளாலே பூசலென்று போர்க்காததைக கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பெயர்ந்து கரையைப்பொய்ம் ஆழ்ச்சு கடலுழந்த குவலபதது இந்திரியங்க னேந்தையும்வென்று ஆதினையும்பெருத்தி ழீனையுக்கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்கால்மிருப்பாயாக. எ - று.

ஆறு ஏழாவன்: “நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நலலிருக்கை, கூடி னரைப் பிரித்தல் கூட்டலா-தீர்தா, தீவேட்டங் சிறிஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு, வீட்டங்கா சாமியை விழுந்.”

ஒன்று - ஆன்மா; இரண்டு - புண்ணியபாவம்; மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு - சாம தான பேத தண்டம்; ஐந்து - சத்தப் பரிசு முபரத கருதம்; ஆறு - படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்றுமாம். (128)

உஉசு.—புறநிலைவாழ்த்து:—

வழிபடு தெய்வ நிறபுறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந்தன்று.

இ - ள். நீவனங்கூர் தெய்வம் நின்னைப் பரிகரிப்ப நின் வழிவழி மிகுவ தாகவெனச்சொல்லி உண்மைசொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொடிபடு முத்தலேவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடிதுலகிற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற
மாமலைபோன் மன்னுக நீ.

* நன். சூ. 268 - மடுலை. விந. மேற். † பு - வெ. 180 - செய். 4-அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க. ‡ துறள், 566 - பரிமேல். வி. மேற். (பி - ம்.) 1 ‘ஆறடக்கி’ 2 ‘காரணகாரியங்களை’ 3 ‘ஏழ்’

இ - ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்றிலைத்தொழிலாற்பொலிந்த சூலத்தினையும் கூற்றம்போன்ற குந்தாலினையும் நறுநாற்றமிகும் இதழியினையுமுடைய இவை வன் காப்ப நெடுங்கூலம் நிலவலயத்துப் பொலிவுமிக்க நாவலந்தீவிடத்து அண்டமுருவிப்போய்சின்ற மாமேருவென்னும் பெரியமலைபோல நின்று நிலைப் பாயாக. எ - று.

நாவலந்தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெனக்கூட்டுக.

பூமியில் ஒருசூறு நாவலந்தீவு.

(ந௮)

௨௨௭.—தொடிநிலை:—

மூவர்கொடியுள்ள மொன்றொடு பொரீஇ

மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். அரி அயன் அரனென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோடுவமித் துப் பலரும்பொருந்துதலவரும் வேந்தனுடையகொடியைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. *பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்

†பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல - வோங்குக

பல்யானை மன்னர் பணியப் பணிமலர்த்தாரக்

கொல்யானை மன்னன் கொடி.

இ - ள். பொலிந்த கண் னினையும் நெடியதிருமுடியினையும் காயாவின் மலர்போன்ற திருமேனியினையுமுடைய மாயவன் பாம்பையருந்தும் கருடக் கொடியையொப்ப உயாக; பலவாரணத்தையுடைய வேந்தர்வணங்கக் குளிர்ந்தபூவாற்செய்த மாலையினையும் கொல்லுங்களிற்றினையுமுடைய வேந்தன் னன் வீரக்கொடி. எ - று.

வீரக்கொடி ஒங்குகவென்க.

(ந௯)

௨௨௮.—கந்தழி:—

சூழநேமியான் சோவெறிந்த

வீழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோவென்னும்அரணத்தினை அழித்த கெடாததன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. †மாயவன் மாய மதுவான் மணியிரையு

ளாயகு வெண்ண லவனருளான் - காயக்

கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்

சுழலமலுள் வைகின்று சோ.

இ - ள். கரியவன்வஞ்சம் அவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆனிரையிடுத்துக் கோவலனாக எண்ணுதேகொள்; அவர் அளியானாகிக் கோபிக்க அசரர்கடமுன வீரக்கழல்நெடுநு விழியழலக் கையில்லதொடியுடையமகளிர்கள்மயங்கச் சுற்றுகொருப்புள்ளை தங்கினது, §சோவென்னும்அரண். எ - று. (௪௦)

* தொல். புறத். கு. 27 - இளம். மேற். † முருகு. 150 - 51; பரி. 4: 41 - 2. ‡ தொல். புறத். கு. 22 - இளம். மேற். § பு - வெ. 101; நானம்மா. கடவுள்; சீலப். 17: "மூவுலகும்"; கூர்ம. சுவேதவாக. 5.

உஉக.—வள்ளி:—

பூண்மூலையார் மனமுருக

வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினுற்சிறந்த மூலையினையுடையார் நெஞ்சுநெகிழ வேலினையுடைய குமரனுக்கு வெறியென்னுங்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ - று. *வேண்டுதியா நீயும் விழைவோ விழுமிதே
யீண்டியம் விம்ம வினவனையார் - பூண்டயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொ டாடும் வெறி.

இ - ள். விரும்புதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச்-சீரிது; திரண்ட வாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்றுமொத்த தொடியினையுடையார் ஆபரணமில்ங்கச் சூலத்தடனே கூத்தாடும் சோதியான்மிடும் வேணியினையுடையான் புதல்வனுக்கு வெறிபாட்டாளனுடனும், வள்ளிகூ த்தை. எ - று.

வெறி வேண்டுதியால் நீயுமென்க.

(சக)

உஉஉ.—புலவராற்றுப்படை:—

இருங்கண்வானத் திமையோருழைப்

பெரும்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரியஇடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடை மிக்க அழிவானனை நெறியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. *வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச்செல்லி
னெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்
கிருளியு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
வருளியு மாழி யவன்.

இ - ள். நுநாற்றத்தினையுடைய தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற்பொலிந்த திருவேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வே - த்தையுடையோய், நீயும், இந்நிறியங்கடகு மயக்கங்கொடுக்கும் காசினியில துயரெல்லாமொழிய அருளைவழங்கும், சககரத்தினையுடையவன். எ - று.

நீயும்செல்லின் அருளியுமெனவே, எனக்குநல்கினென்பதாம்; † “உலவா ஐக்கமொ டு னினியது முடிக்கும், புலவ ராற்றுப்படை புத்தேட்டு முரித்தே” என்பதனுனறிக. (சஉ)

உஉக.—புகழ்ந்தனர்பரவல்:—

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத்தியாமெனத்

துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ ரொழுதன்று.

* தொல். புறத். கு. 22 - இளம். மேற். † பன்னிருபாட்டியல், 320.

கு - ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்களெனச்சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலையுடைய பாதங்களைப் பணிந்தது. எ - று.

வ - று. சூடிய வான்பிறையோய் *சூழ்சுடலை நீற்றாங்கத்
தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி
யுரவுநீர் ஞாலத் துயப்போக வென்று
பரவுதம் பல்காற் பணிந்து.

கு - ள். சடையிலே சூடிய வால்தான இளமதியையுடையோய், சுற்
றிய சடுகாடான சாம்பலாங்கத்திலே நிரூத்தமாடி வருந்தாத சீர்பாதமிரண்டை
யும் துதித்து, உலாடும் கடல்கூழ்ந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிக்கண்
ணே போவோமென்றுசொல்லிப் பழிச்சு தும், பல்காலும் வணங்கி, எ - று. (சங)

உகஉ.—பழிச்சினர்பணிதல் :—

வயங்கியபுகழ் வானவனைப்
பயன்கருதுப் பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று.

கு - ள். விளங்கிய வீரத்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றை
நினைந்து வாழ்த்தி ளராய் வணங்கியது. எ - று.

வ - று. ஆட. லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெரு
ரோடரி யுண்க ணுமையொருபாற் - கூடிய
சீர்சா லகலத்தைச் செங்க ணழுகைந்
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

கு - ள். திருக்கூத்தாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச்சேர்ந்தார்
என்பெருர்? செவ்வரி கருவிர்பரந்த மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒரு
பக்கத்தே பொருந்திய விழும்பமமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண்ணினை
யுடைத்தாய் அழலும்பாம்புமாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். எ - று.

ஆதலால், ஆடலமர்ந்தான் அடியடைந்தார் என்பெறரென்க. (சச)

உகங.—கைக்கிளை:—

தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்
வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

கு - ள். கெடாத அன்பினையும் துடங்குந்தன்மையினையுமுடையவன் தலைவ
னுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மங்குன் மனங்கவர மான்மலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனனுடன் - கங்குல்

* கலி. கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம்.) 1 'பழிச்சினர்பணிந்தன்று'

வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவான்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவலைதுவற்றும் கார் என்னெஞ்சைக்கொள்ள மயக்கச்
சைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியேநின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்கத்தினை
புடைய நீராற்சிந்த நாடனாகியசோழன் இரடிப்பொழுதிடத்து வருவான்
கொல்? வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவான்கொல்,
மார்பிணைந்த மாலையை? எ - று. (சுரு)

உருசு.—பெருந்திணை :—

பெய்கழற் பெருந்குகை பேண முயக்கிவரந்து
மல்கிருட் செலவேன் வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரகழலினையும் மிக்க தலைமையினையுடையவன்
விரும்பாத புல்லுதலைவேட்டு மிக்க இருடசூலத்துப் போமவளதுதன்மையைச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வயங்குளைமான் நென்னன் வரையகலந் தோய
வியங்கர் விருளிடைச செலவேன் - மயங்காமை
யோடரிக்க கண்ணு யுறைகழிவான் மின்னிறுன்
* மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டச் சூலஅழகுடெற குதிரையினையுடைய
பாண்டியனது வரைபோன்றமார்பைத் தழுவ ஒருவரும் நடக்கத்தகாத செறி
ந்தஇருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி, செவ்விரகருவிர்பரந்த கண்ணி
யுடையாய், உறைநீக்கினவாளபோல மின்னிறு, மாளிகையான் மிக்க தெரு
விலே மேகம். எ - று.

ஆல், அசை.

(சுரு)

உருரு.—புலவிபொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு :—

வில்லேர் துதலி விறலோன் மாபடம்
புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

இ - ள். விற்போன்றநெற்றியினையுடையான் வீரன் தன் அகலத்திடத்
தைத் தழுவேம்யாமென்று ஊடிச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாநின்
பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்விடியல்
வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்கூழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ - ள். மலையகத்தண்டான சந்தனத்தையுடைய அகன்மார்பனே,
யாங்கள் நின்னுடைய பரத்தையர்பலரும்தோயும் சம்பததைத் தோயேம்;

* மந்த. 71; பர். 20: 25. † தோல். புத. ௧. 22-இளம். மேம்.

பொழுதுபுலரும் விடியற்காலத்தே சுரம்பினங்கள் புலர்ந்துகரும் பழனஞ்
சூழ்ந்த செலவப்பதிநீகணடேம்; நோக்கத்தகு இனிதாயிருந்தது. எ -று.

மலர்மாற்பனே, பரத்தையர் டயர் டியும் நின்செல்வத்தை வயல்கூழ்திரு
நகரிக்கணடேம்; இனி யா காதோடே மொக்கடடுக.

பாடாணம் ஸாயிர கைக்கிரைகளையும் பெருந்திணைவகையும் புலவி
பொருளாகத்தோள நியடா டாணபாடகம், டாட்டுடைதலை மகனைய கிளவித்
தலைமகனாகக் கூறினாராதலிற், *1“உய்யாகிய வொருபெரும் கிழவனை,
யெருவி கூறுத லானை தமமே” என மலிந்தி தகாது. (சுஎ)

உருகூ.—கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டிர்நயந்தபக்கம் :—

இமையா நாட்டத்திலுங்கிழை மகளி

* ரமையாக் காத மமரை மகிழ்த்தன்று.

கு - ன். இமையாதகண்ணினையும் ஒளிக்கும் ருபரணத்தினையுமுடைய
தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கட லரவிரும்பியது. எ -று.

வ -று. †நல்கெனி னுமிசையா னோடெம்முனை சேவடிமே

லொலகெனி னுச்சியா னோடுமென் னு மல்கிரு

ளாட மமர்ந்தாற கரிதா லுமையானே

யூட லுணர்த்துவதோ ராறு.

கு - ஈ. அரட்செய்கெனச்சொல்லின, மமுடைய நாவின்மேலிருக்
கும் சொனமகா நோஷ்டமென்று சொல்லுதல்; சிவந்த டத்திலே வணங்கு
வேனென்று சொல்லின், நம்முடைய ச் முடிமேலிருக்கும் கங்குதேவி
நோஷ்டமென்றுசொல்லும்; மிகவுடனிடத்துத் தக ததைமேலின் இறை
வனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாத்தேவியை வழக்காட்டினைத்திர்ப்ப
தொருநெறி. எ -று. (சுஅ)

உருஎ.—கடவுண்மாட்டுமோனிடப்பெண்டிர்நயந்தபக்கம் :—

முக்கணுன் முயக்கம் வீட்ட

மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

கு - ஈ. மூன்று திருநயனத்தையுடையானது புலலுதலை விரும்பின
மானிடமகளிர்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ -று.

வ -று. †அரிகொண்ட கண்ணிவப்ப வலவினென் னாகம்

புரிகொண்ட தூலவடுவாப் புலலி - வரிவண்டு

பண்ணலங்கட்டிண்ணும பனிமலர் பாசுரென்

ஐண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

கு - ஈ. செவ்விரிசூருபரிபந்தவிழ் சிவபக கணவில என்னுடைய
மார்பினை முறுக்குதலுடைத்தான பூதம்நீரும்புடப்பூவி, வரியினையுடைய

* யா - வ. கு. 95 - மேத. † நோல. புறத. கு. 23 - இளம். மேற்.
(பி - ம்.) 1 ‘உருபி’ 2 ‘அருபி’ 3 ‘இராபபொருதில்’

சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப் படித்த திரண்டு அலுபவிக்கும் குளிர்ந்த
பூவினையுடைய திருப்பாசூர், என் னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும்
ஒழியாமல் நுகர்ந்தவனுடைய பதி. எ - று. (சக)

உருஅ.—*குழலிக்கட்டோன்றியசாமப்பகுதி :—

இளமைந்தர் நலம்மீவட்ட

வளமங்கையர் வல்கயுரைத்தன்று.

இ - ள். குழலிபதத்திராகிய மைந்தது நலத்தைவிரும்பின காமப்
பகுதிநிறைந்த மகையரது உன்மையச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வரிப்பந்து கொன்டொள்த்தாய் வாள்வந்தன் மைந்தா

வரிக்கண்ணை யருச்சி யலற - வெரிக்கதிர்வேற

செங்கோல னுங்காச் சினக்களிறுநின் மேல்வரினு

மெங்கோலந திண்ட லீனி. †

இ - ள். * அழகிய கந்தகத்தைக் கைபடற்றிக் கரந்தாய், வாள்வேந்தன்
மைத்தனே, செவ்வரிக்குவரிபறந்த கண்ணினையுடைய பரிப்பந்துஅழ;
நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையுடைய செவ்வய கோலினையுமுடைய தும்மு
டைய சாமி கோபத்தினையுடைய யானையி; மேலே வந்துதோன்றினும், எம்
முடைய அணியினே திண்டாடக்கூள, இப்பொழுது. எ - று. (க௦)

உருக.—ஊரினகட்டோன்றியசாமப்பகுதி :—

நீங்காக் காத்தன் மைந்தரு மகளிரும்

பாங்குறக் கூடும் பதயுரைத்தன்று.

இ - ள். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகுபொ
ருந்தக் கூடும் பதயைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஊடிய ஆடலகல வுளநெகிழ்ந்து

வாடிய மென்றோள் வலையொலிப்பக் - கூடியஅள்

யாமரீ டாகென்ன பார்த்தொழியார் கைதொழுஉ

மேமரீர்க் கச்சியெம் மூர்.

இ - ள். வழக்காடிய வழக்காடப்போக மனநெகிழ்ந்து வாட்டமுற்ற
மெல்லியதோளில் தொடி ஆடப்ப புணர்ந்தபுது இரவுப்பொழுது நீட்டிப்ப
தாக வெனச்சொல்லி யாழ்சைபோலும் சொல்லினையுடையா கைகூப்பும்
காலவடைத்தாயப் புணர்ந்தசிறந்தகாஞ்சு, எங்குபதி. எ - று.

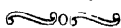
ஆகவென்பது, ஆகெனக் குறைந்துநின்றது. (ருக)

பாடாண்துணைப்பாட்டு கம், துறைப்பாட்டு ரு-ம் முடிந்தன.

ஒ பதாவது பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

* பா. 10: 107 ; கல். 51 ; தநயாய். 6. 2: “ மின்னிடை ”; தந
வேங்கடத். 97. †தொல். புற. ௫. 24 - இளம். மேற் ; வரிப்பந்து;
முற. 68; நற். 305: 1; கல். 51: 3. † பு - வெ. 317: செய்.

பத் தாவது பொதுவியற்படலம்.

(க௦.—குத்திரம்.)

சீர்சால் போந்தை வேம்பொடாரே
யுன்ன நிலையே யேழக நிலையே
கழனிலே யேனைக் *கற்காண் டல்லே
கற்கோ ணிலையே சுன்னீர்ப் படுத்தல்

(இ) கன்னடி கல்லே சுன்முறை பழிச்சு
லிற்கொண்டி புகுத வென்றபன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

என் - னின், பொதுவியற்பால வருமானு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ) - ள். போந்தை முதல லிற்கொண்டிபுகுத லிறுதியாகிய பன்னிரண்
டும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,—

உச௦.—போந்தை :—

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்டி
புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந்தன்று.

(இ) - ள். டொருநதாவேந்தர் பூசுபூசலிடத்துப் புலாளுமன் வே
லையையுடைய சேரன் குடும்பத்தைப் புடித்தது. எ - று.

வ - று. †குடையவர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்
1தொடையனிற் சுண்குவளை குடான் - புடைதிகழுந்
தோதுர்ப் பொங்குந் நிருந்துவேல் வானவன்
போரெழிறிற் போநகையாம் பூ.

(இ) - ள். குடையோன்மலரும் கோடையையுடைய தன்கொல்லிவேல் சுனை
யிடத்துக் கட்டலரும் குளிரந்த செங்குந் நீர்ப் பூவை மலையான் ; பக்கம் விளங்
கும் பகைவர்தோர்த்தானேநடுக்கக் கோபிகளும் திருத்தியவேலையுடைய சேரன்,
பூசுல்தோற்றிற் பன்னதோ மம், அவர் குடும்பம். எ - று. (க)

உச௧.—வேம்பு :—

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுகி
சுரும்பார் முடிமிசைப் பூப்புகழ்ந்தன்று.

(இ) - ள். பகைவர்பூசலிடத்து வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன்
வண்டுநிறைந்த மகுடத்தினமீதே புனையும் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †தொடியணிரோ ளாடவர் தம்பை புனையக்
கொடியணிதோர் கூட்டணற்பும் போழ்தின்-முடியணியுந்

* தோல். புறத். சூ. 5: 19 - 20; சலப். பதகம்: 84 - 5. † தோல்.
புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.
(பி - ம்.) 1 'தொடையனி'

காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி
யேத்தல்சால் வேம்பி னிணர்.

இ - ள். கடகம்பொலிவுறு புயத்தினையுடைய வீரர் போர்ப்பூவைச்
சூடப் பதாகையாற்சிறந்ததேர் பகைத்திர ளருந்துங் காலமாகிய போரில்
மகுடத்திலேயும் ; காத்துமைந்தசெங்கோலி யும் கடியகுதிரையினையு
முடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டமன் பகழ்தலமைந்த வேம்பின் பூக்கொத்
தினை. எ - று.

இணர் முடியணியுமென்க.

(உ)

உசஉ.—ஆ ர் :—

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைபூ வுரைத்தன்று.

இ - ள். வெற்றியின்படைய சே ளீரர் தம்வெய்யபூசல்க்காணிற்கொடு
வினைப்பூசலைச்செய்யவல்ல சோழன்பு யன்மலரினச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *கொல்களி றார்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்முழல் நீக்குவர் வேலினையர் - மல்துங்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
னலங்க லொழுவத் தார்

இ - ள். கொல்களியா பையாசெஞ் சதுவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்க
வான்வீரர் ; வெல்லும் ரசமுடைய சகடவா வேலின்புடைய இனையவர் ;
மிகும் செங்கலங்கலையடைந்ததர்ப் முழங்கும் அனலினையுடைய பொன்னிளாடன
மாலை, பூசல்கொடு ஆத்தி. எ - று.

(க)

உசக.—உன்னநிலை :—

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றெடுகமுன் மன்னனை
யுன்னஞ் சேர்க்கு யறுபுரழ் மலிந்தன்று.

இ - ள். கட்டுதற்கரிய நன்மை யினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடைய வேந்
தனை நிமித்தம்பார்க்குமரத்தொடுகடைய மிகுபுகழைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *துன்னருந் தானைத் தொடுகமுலான் றுப்பெதிர்த்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரு
மீடெலாந் தாங்கு யிசலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ - ள். கட்டுதற்கரிய சேனையினையும் கட்டும்வீரக்கழலினையுமுடைய
நம் வேந்தன்மன் வலியோடு மாறுபட்டு முன்னேவந்து பணியாதார் மாறுபாடு
இனிக்கெட, எதிர்த்த வேந்தரும் இவன்வலியையலாந்தடுத்து மாறுபாடொழிந்
தார் ; நீயும், சினனுடையபணையெல்லாம் தன்னமரமே, தன்ப்பாபாக. எ-று.

* தோல். புறத். கு. 5 - இளம். மேற். † தோல. புறத். கு. 5 ;
பதிற். 40: 17-8, 61: 6; புறநா. 3: 23.

உசச.—ஏழகநிலை :—

ஏழக மூரினு மின்ன நென்றவன்
ருழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டுசெலுத்தினும் இத்தன்மைய
னென்று அவனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. எம்மனை யாமகிழ *1வேழக மேற்கொளினுந்
தம்மதி 2ருழ்வீழ்த் திருக்குமே - தெம்முனையுண்
மாடுநெடு தோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
தாடுநெடு நேரா மரசு.

இ - ள். எம்முடைய இல்லிடத்து யாங்குப் பிரியப்பட ஏழகத்தை
யேறினும், தம்முடைய அரணிடத்துத் தாழ்கோத்திருக்கும் ; பகைப்புலத்துக்
குதிராமிகையே தோற்றிப் போரைச்செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மே லமைத்
தாடுநெடு செலவாம், அரசு. எ - று.

(ரு)

உசரு.—இதுவுமது :—

ஏந்துபுக முலகி னிளமை நோக்கான்
வேந்து நின்றலு மேழக நிலையே.

இ - ள். உயருங்கோத்தியையுடையஞாலத்தின் இளமையைப்பாராதே
அரசன் பூமிகாவல்புண்ணுநிற்பினும் ஏழகநிலையேயாம். எ - று.

வ - று. வேண்டார் பெரியர் நிறல்வேலோன் ருனினையன்
பூண்டான் பொழில்லகாவ லென்றுரையா : மீண்டு
மருளன்மின் †கோள்கருது மால்வரை யாளிக்
குருளையுங் கொல்களிற்தின் கோடு.

இ - ள். பகைவர்பெரியர், வென்றிவேலினையுடையோன்றான் இளமைப்
பருவத்தோன், பூமிகாவலேமேற்கொண்டானென்றுசொல்லாம் ; இவ்விடத்து
மயங்காதேகொண்மின் ; கொள்கையைநினையும், பெரியமலையிடத்து யாளியின்
குட்டியும் கொல்லும்பாணியின்கொம்பை. *எ - று.

(சு)

உசசு.—கழனினை :—

அடிமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற
கடிமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

இ - ள். கொல்லு மாறுபாட்டைப்பெருக்கும் வீரர்படும்பூசலிற் கடிய
முரணையுடையவீரன் கழலைப்புனைந்தது. எ - று.

வ - று. ‡வாளமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை

* “விரைசெலல் வெம்பரி மேழக மேற்றி” சீவக. 521. † பொருந்.
139 - 42 ; அகநா. 381 : 1 - 3 ; சீவக. 2554. ‡ நோல். புறத். கு. 5 -
இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘மேழகம்’ 2 ‘தாள்’

கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றாற்

பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ - ள். வாட்டசுலில எதிரின் றுவிலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யாவர்கொல்லோ ? உறவல்லாதாரைப்போக்கிய சதங்கையமைந்த தாளினையுடைய இளமைப்பருவத்துவேந்தன், மிக்கநெருப்பின்வாயிலே நஞ்சைத்தீற்றிய தன்மைத்து, பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலிச சேவடியி மீது அணியுமது. எ - று.

உசஎ.—சற்காண்டல் :—

ஆன வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குக்

கான நீளிடைக் கற்கண் டன்று.

இ - ள். அமையாதவென்றியையுடையபூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டில் நீண்டவிடத்துக் கல்லைக்கண்டது. எ - று.

வ - று. *மிகையணங்கு மெய்ந்நீரீது மீளி மறவர்

புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் - பகையணங்கும்

வீணைக் கடுங்கணையால் வேராகி விண்படர்ந்த

காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ - ள். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பில்நிறுத்தித் தலைமையிற் புடைய வீரர் தாமமணி ஆர்ப்ப மலர்மழையைச்சித்திச சத்து மிக்கவைவருதும் சத்தத் தினையுடைய சொடியும்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இளமைப்பருவத்துவீரனுக்குப் பாரததுநிச்சயித் தார், கல்லினை. எ - று. (அ)

உசஅ.—கற்கோணிலை :—

மண்மருளத் துழுகறங்க

விண்மேயாறகுக் கற்கொண்டன்று.

இ - ள். பூமிமயங்கப் பறையொலிப்பச சுவர்க்கத்திடப்பொருந்தினவ னுக்குக் கல்லினைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து

நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவா

ரழன்மறங் காற்றி யவிந்தாறகென் றேத்திக்

கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ள். மலருடனே புனலைச்சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்றமுடையன வற்றைப் புகையப்பணணி நாவின்முன்பாலிந்த அழகியமணி நன்றாக இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினதலைக்காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இது வென்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்லினை. எ - று. (க)

உசக.—கன்னீர்ப்படுத்தல் .—

வண்டிகுழ் தாமம் புடைமீய யலம்வரக்

கண்டி கொண்ட கன்னீர்ப் படுத்தன்று.

இ - ள். சுரும்புகுழுமாலை பக்கத்திலே அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக் கொண்டகல்லினைப் புனலிலேயிட்டது. எ - று.

வ - று. *காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளர்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்.
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம்அழல ஆதித்தன் தோபத்தைப்பொழிதலாலே பொருந்
தின் வெப்பம் தன்னென ஏத்தி நன்மையுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின் நறு
நாற்றமுடையனவற்றைக்கொண்டு மஞ்சளமாட்டி வாலியிடத்திலேசெலுத்தி
அழுத்தினார் கல்லிலோ. எ - று. (க௦)

௨௫௦.—இதுவுமது:—

ஒங்கியகல் லுய்த்தொழக்க
லாங்கெண்ணினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லி ஸ்செலுத்தி நிரைத்தலை அவ்விடத்துக்கருதி
னும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. கணனார்ந் துவப்பக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனார்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்டி - னிணனார்
விழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை
யொழுக்கினு ரொன்றொருவர் முன்.

இ - ள். தமதுதிராநிறைந்து மனமகிழத் தறுகணவீரர் பிணத்தைத்
தின்னு கழுதுலாம்பூசலிடத்து நிணநிறையும் நெஞ்சிற்றசையான்மூடின
வென்றிவேலோசெய்த செய்தொழில்தெரித்த கற்களை நிரைத்தார், ஒருவர்முன்
ஒன்றாக. எ - று.

ஒருவரென்றது வினாதோறும் கல்நடுவிக்கும் தலைவரை; ஒன்றொருவர்
முன் - ஒருவரொருவர்முன்னாக என்றுகொள்ளின், †“ஒன்றொருவரின்முன்
னந்தழைவிழைதக்கன கொய்தும்” என்றதுபோலும். (கக)

௨௫௧.—கன்னடேல்:—

அவன்பெயர்கள் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேயெழுதி அழகுபெறக் கல்லைநட்
து. எ - று.

வ - று. *மாலை துயல் மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமரு
ளரீண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.

* தோல். புறந. சூ. 5 - இளம். மேற். † இறை. சூ. 2 - உரை. மேற்

இ - ள். மாலையசையத் தாமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத் தெளித்துப் பீலியைச்சூட்டி அவன்பெயரையெழுதி வேற்பூசலித்து ஆண்மைத்தன்மை மிகுதிபெற்றின்ற போரைவிரும்பினவனுக்கு இஃது உருவமாக வென்றுசொல்லிக் காட்சிபொருந்த நட்பார், கலலினை. ஏ - று. (கஉ)

உருஉ.—கன்முறைபழிச்சல்:—

நிழலவி மெழின்மணிப்பூட்

கழல்வெய்யோன் சுல்வாழ்த்தின்று.

இ - ள். நிழலிடும்அழகிய மணிப்பூண்ணையும் வீரக்கழலையுமுடைய போர்விரும்பத்தோனுடையகலலினை ஏத்தியது. ஏ - று.

வ - று *அடிம்புகழ் பாடி யழுதழுது நோன

திடும்பையுள் வைகி யிருந்த - கடிம்பொடு

கைவண் குருசில் த்கற்கைதொழுதச் செல்பாண

தெய்வமாய் நின்றான் நிசைககு.

இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் கர்த்தியைச் சொல்லிக் கலுழந்து கலுழந்து பொறுதே துன்பத்துள்ளோ தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடுகைவளப்பத் தினையுடைய உபகாரிதன்கலலினைக் கைதொழுதுபோவாயாக, பாணனே, கடவுளாய்நின்றான், திக்கெட்டிற்கும். ஏ - று. (கங)

உருங.—இற்கொண்டேபுத்தல:—

வேத்தமருள் விளிந்தோன்கலலென

வேத்தினர் துவன்ற யிற்கொண்டு புக்கன்று.

இ - ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்றுசொல்லி வழத்தினராய்ச் செறிந்து கோயிலெடுத்துப்புக்கது. ஏ - று.

வ - று. *²வாட்புகா லுட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்

கோட்புலி யன்ன குருசில்க - லாட்கடிந்து

விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரு

யிற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வானுக்குஉணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்று இரட்ட, கோட்பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகல்லை, போராணைத்துரந்து சிலையாற்பெற்றவெற்றியினையுடைய திறலவீரபலரும் கோயிலெடுத்துப்புக்கார், கடடி. ஏ - று. (கச)

[சிறப்பிற் பொதுவியற்பால.]

(கக.—சூ த் தி ர ம்.)

முதுபாலையே சுரநடையேனைத்

தபுதார நிலையே தாபத நிலையே

தலைப்பெய னிலையே பூசன் மயக்கே

*தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † புறநா. 306: 4.

(பி - ம்.) 1 'வைகிற்றிருந்த' 2 'வாடபுலியுட்டி'

மாலை நிலையே மூதா னந்த

நு மானந் தம்மே யானந்தப் பையுள்

கையறு நிலையுள் படப்பதி னென்று

மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால.

என-னி, இதுவும் பொதுவியற்படலவாமாறு உணர்த்துதலு துதலிற்று.

இ - ள். முதபாலை முதலாகக் கையறுநிலை நோக்கிச் சொல்லப்பட்ட பதி னென்றும் பொதுவியற்படலவாம். ஏ - று.

அவற்றுள்,

2 நுசு. — முதபாலை. —

*காம்புயர் கடத்தடைக் கணவனை யிழந்த

பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைசு தன்று.

இ - ள். மூங்கில் ஓங்கி காவக துத தாக்கொழுகியிழந்த பொலிந்த கொடிடோன்றமடந்தையது தன் மையையொழியது.

வ - று. நீர்மலி கண்ணெடு பின்றே னிலையிரங்காய்

தார்மலி மார்பன் றகையகலஞ் - சூர்மகளே

வெள்ளில வளைவுந்ரும் வேயோங்கும் வெஞ்சரத்துக்

கொள்ளனீ கோடல் கொடிது.

இ - ள். நீர்மிகுங்கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய் மாலை மிக்க அகலத்தையுடைய அழகிடமாபை, சூர்மகளே, விளாவினது பழமுதிரும் முங்கிலுயர்ந்தகாட்டித்துக் கொள்ளுதலொழிலாயாகநீ; தொன் னுமதுமிகவும் கொடுமையுடையது. ஏ - று.

(க)

2 நுரு. — சுரநடை : —

மூதரி னிவந்த முதுகழை யாரிடைக்

காதலி யிழந்த கணவனிலே யுரைத்தன்று.

இ - ள். முதாந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின் மூங்கிலையுடைத்தாய் நினை

இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன்முறையைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. உரவெரிவேய்ந்த வருபபவிர் கானுள்

வரவெதிரின் வைவேல்வாய் வீழ்வாய் - கரவினாற்

பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வளையை யென்மார்பிற்

கோதையைக் கொண்டொளித்த கூறறு.

இ - ள். உலாவும் நெருப்புமடின வெப்புமிகுங் காட்டிடத்து என் முன்னே நீவருதலை ஏதபாயயின, என்னுடைய கூரியவேலின்வாயிலே வீழ் வாய் ; களவாலே, மடவானைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையானே இட்ட வளையினையுடையானே என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்ட கூற்றமே. ஏ - று.

(உ)

உருசு.—தபுதாரநிலை :—

புனையிழை யிழந்தபிற புலம்பொடு வைகி
மனையகக் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தையுடையாளை இழந்தபின் தனிமை யுடனே தங்க இலவிடத்து அவதரிக்கும் ஆணமகள் முறைமைபைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. பைந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குருசின் மழைவள்ள - லெந்தை
1தவுதாரத தாழநக தனிகிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ள். டச்செந்தையி யுடையாள் சவாககத்தைப்பொருந்த வரு த்தமுற ஆணமகள், தலைவன், மமைபோலக்கொடுக்கும்உட்காரி, என்னுடைய சூயி மனையாளை இழந்தமுந்தின் தையான நிலைமையைக் கோரத் செவிடாய்ப் போக, என்செவி. எ - று. (ந)

உரு௭.—தாபதநிலை —

குருந்தலர் கண்ணிக்கொழுநன் மாய்த்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைசு றின்று.

இ - ள். குருந்தபுமலும் மாலையி யுடையகணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணையுடையாள் கைதவியமெய்தியவாறறைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூறநங் கரப்பக் கழியா
தலந்தினை யு மவவளைத் தோளி - யுலந்தவன்
ரூரொடு பொருகி நிலனசைஇத் தான்மிசைப்பு
காரடகின் மேலவைத்தாள கை.

இ - ள். தன்னுடனேகூடினகொழுநக 4 றறுவனொளிப்பத தான் இறந்தபடாது நொந்துவந்தும் அழகிய வளைத்தோளி. < > யுடையாள், 'தன் னு' விட்டு இறந்தவன்மாலையோடுகோபித்து வெறுநிலத்திலேவந்தது தான் அருந தும் கரிய அடகின்மேலே கையைவைத்தாள். எ - று. (ச)

உருஅ.—தலைபபெயனிலை .—

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னுந்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஒரு கையினையுடைய பிள்ளையென்னும் தான் கொடுக் கக் கடவதனைக்கொடுத்த மாதா இறந்தமுறைமைபைச்சொல்லியது. எ - று.

* புறநா. 248 - உரை, மேற்.

(19 - ம்.) 1 'தபுதாரத'

வ - று. *இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக னென்னுங் - கடன்கழித்து
முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரணவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ சொடியதொன்றே! மிகப் பெரிய கண்ணினையுடைய பி னையென்று சொல்லும் கொடுக்கக்கடவதனைக் கொடுத்து முட்போலக் கூறியபல்லினையுடைய தலைப்பட்டாள், மாறுபாடு கெடாத வளப்ப மிக்க எயிற்றி னையுடைய கூற்றாவன்வாயிலே. எ - று. (இ)

உருக.—பூசன்மயக்கு :—

பல்லிதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ றின்று.

இ - ள். பூவையொத்து மழைபோலக்குளிர்ந்த கண்ணினையுடைய பிர்னைஇறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய கூற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச் சொல்லியது. எ - று.

பல்லிதழென்றார், பல இதழினையுடைய பூவை; ஆகுபெயரான்.

வ - று. அலர்முலை யஞ்சொ லவனெறிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொன்றொளித்த லன்றி - நிலமுறப்
புல்லிய பங்கிளைப் பூசல பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பண்புத்தழைவி னையும் அழகியசொல்லின்புமுடையதலைவி அவ்விடத்தே ஒழிய அம்ம யிற் குலத்திற்கு லலமாகியபின்னையைக் கைப் பற்றிமறைதலல்லது நிலத்திலே மிகப் பொருந்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத் திற்கு இரங்குமோ கொல்லானவேண்டியவந்து தவிராதகூற்றம். எ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க.

(ஈ)

உருக.—இதுவுமது :—

வேங்கன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினு
மாய்ந்த புலவ ரகுவென மொழிப.

இ - ள். அரசன் இறந்தானாக அகன்றபூமியிலுள்ளார் இரங்கினும் ஆர வந்த அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றுமையென்று சொல்லுவர். எ - று.

வ - று. எண்ணி னிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலுங்
கண்ணினொளிர் வேலான் கரந்தபி - னண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிறுறற் பொங்கு
மகழ்கடல வேலி யகத்து.

இ - ள். விசாரிப்பிற் பேரினையிலும்பியவீரர் பெருதது ஒன்றுமில்லை போலும்; கண்ணிற்குளறிகுகும் வேலினையுடையான் இறந்தபின்பு தலைவனு

* தோல். புறத. சூ. 19 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'அவனொழிய'

டைய கீர்த்தியுடன் ஆரவாரம் தலைமணந்ததால் ; மிகாரின்ற அகழ்ந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்தது. ஏ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல மயங்கிற்றலென்க.

(எ)

உசுக.—மாலைநிலை :—

கதிர்வேற் கணவனொடு கனையெரி முழு
மதியேர் நுதனி மாலைநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலியையுடைய கொழுநனொடு செறிந்த நெருப் பிலே புகுவான்வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடையான் மாலைக் காலத்திலே நின்றது. ஏ - று.

வ - று, சோலை மயிலன்ன டன்கணவன் சொல்லியசொன்
மாலை நிலையா மனங்கடையுக் - காலைப்
புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்ற
னகையழ லீமத் தகத்து.

இ - ள். பொழின்மயிலே அன்னயாள், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த் தையை மாலைக்காலத்திலேநினைத்து மனத்தைமுமிக்கிக் காலைப்பொழுதிலே மூளும் தழல்போன்ற வேலி யுடைய யான்தன் துணையாகின்றான், கொழு ந்துவிட்டெரியும் நெருப்பப்பொருள் ய சுககாட்டகத்து. ஏ - று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகின்றனென்க.

(அ)

உசு2.—மூதானந்தம் :—

கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய
வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவிழியினையுடையா தன்கொழுநனொடு இறந்து பட அகன்றவழியிடத்துப்போவார்களெடு அதுசயந்ததுசொல்லியது. ஏ - று.

வ - று. *ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வனையி னுட்கு
முடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணநதவர்க்கு ; இரண்டுபிராண னென்று சொல்லுவர் நடுவாராயாதார்; பூசலிடத்துநஞ்சைத்தாங்கும் வேலினை யுடையாற்கும் விளர்த்தவனையினையுடையாட்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன், ஆதலால். ஏ - று.

(க)

உசு3.—இதுவுமது :—

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றெழின்
முடியா னவிதலு மூதா னந்தம்.

* நோல். புறத். கு. 19 - இளம்; மடி மடி மடி 24-ந. மேற்; திருச் சீற். 71 ; சீவக. 2344 ; சிலப். 25: 78 - 86.

இ - ள். கடுவினையான் தன்மேற் டகைவருடைய கூரிய அம்பு அழுத்தத் தான் நினைந்தவினையை முடிவுசெய்யானுகி இறத்தலும் மூதானந்தம். எ - று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்
சிந்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக் - குந்தத்தான்
செல்கணை மாற்றிக் குருசில் சிறைநின்றான்
கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ - ள். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம்புக்கு, முற்பட்ட பூசலில் எதிர்த்துவந்தார்சிதம்ப டோரைவிலக்கிக் கைச்சவனத்தால் தன்மேல் வரும் அம்பைநீக்கி உபகாரி, கரைபோலச் சேனைதாங்கினின்றான் ; கொல்லும் கோல்வாயிலேபடுமது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (கௌ)

உருசு.—ஆ ந ந் த.ம :—

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் *சொகினமர்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புந் தன்று.

இ - ள். அசையும் மங்கில்போன்ற தோளினையுடையான் நம்சொல் லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டு நடுக்கமுற்றது. எ - று.

வ - று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவர் தாங்கினான்
சாந்தா கலத்துத் தாழ்வெடுப்புண் - டாந்தணியா
மன்னு சொகின மயங்கின வாய்ப்புளு
மென்னுங்கொல் பேதை யினி.

இ - ள். அரசர் ஆரவாரிப்ப வெய்யபூசலிடத்து அயிற்காட்டைத்தடுத்தவனுடைய சந்தனநிறைந்தமார்பிடத்து ஆழ்ந்தவாயினையுடைய புண்கள் தாம் தீரா ; பொருந்தா, நிமித்தமும் ; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும் ; என்னுமோ, மடவார் இப்பொழுது! எ - று. (கௌ)

உருசு.—இ து வு ம் து :—

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகு
மவற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். மிகப்பெரிய வெய்யபூசலிற் பொருந்தியவீரனுக்குவருந்தினும் முன்பிற்றுறையேயாம். எ - று.

வ - று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியு
மன்னு வலம்வருமென் னுருயிரு - மென்னுங்கொ
றொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிகறங்கப்
புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

* பு - வெ. 265: 1, 310 - கொ. உரை.

(பி - ம்.) 1 'சோகியம்'

இ - ள். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருந்துவனவல்ல, கற்சொல்லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராநின்றது, என்னுடைய அரியபிராணனும்; என்னாகவற்றோ! திரண்டுநிறைந்த சினவேந்தருடைய வெல்லும் துழுகறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான். எ - று. (கஉ)

உசுசு.—ஆனந்தப்பையுள் :—

*விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்தயங் கின்று.

இ - ள். இடும்பைமிக மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையார் கணவனிற்ப்ப மெலிந்துவருந்தியது. எ - று.

வ - று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை
திகழொளிய மாவிசும்பு சேர - விகழ்வார்முன்
கண்டே கழிகாத வில்லையாற் கைசோர்ந்து
முண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ள். கீர்த்தி பாரிலேநிற்ப் பொலிந்த வீரக்கமலினையுடையதலைவன் இலங்கும் ஒளியினையுடையசுவர்க்கத்தைப்பொருந்த என்னுடைய முன்னே கண்டிவைத்து இறந்துபடும் அன்பின்றால், செயலற்றும் உண்டாயிருந்தது, அளியினையுடைத்து, என்னுயிர். எ - று. (கங)

உசுஎ.—கையறுநிலை :—

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்
கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.

இ - ள். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கமலினையுடையவேந்தன் துஞ்சினாக அணைந்தோர் இறந்தமையைச்சொல்லி ஒழக்கத்தளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. தாயன்னுன் றார்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு
நீயென்னாய் நின்றாயென் னெஞ்சளியை - யீயென்றார்க்
கில்லென்ற றேற்றா விகல்வெய்போன் விண்படரப்
புல்லென்ற நாட்புலவர் போன்று.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றார்கொடிப்படையைத் தடுத்துப்பட மெலிவுடனே சேகனமாய்நின்றாயோ? அசேதனமாய்நின்றாயோ? உகாதா என்னுகின்றாய்? என்னுடையமனமே, நீ அளியினையுடைய; எனக்கு இது தருசுவென்றுவேண்டி ஓர்க்கு இல்லையென்றும் வார்த்தையை யறியாத போர்விரும்புவோன் விண்ணிலேசெல்லப் புற்கென்ற செந்நாப் புலவரையொத்து. எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று.

(கசு)

உசுஅ.—இதுவுமது :—

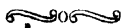
கழிந்தோன் நன்புகழ் காதலித் துரைப்பினு
மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை யென்ப.

இ - ள். இறந்தோன் மன்னுடையநாமத்தை அன்புற்றுச்சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

வ - று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுவிசும்பிற்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோ - னென்று
மழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி
யுழலு மூலகத் துயிர்.

இ - ள். 1 தம்பராய்நின்று பூமியினு ாளோர்துதிப்ப நீடும் பெரிய வானி
லே போயினுன், புசல்விரும்புபோன் ; எந்நாளும், எரியும் ஒளிவேலினைபுடையவ
னது கீர்த்தியைச்சொல்லிச் 'மூலம், எல்லாவுலகத்துயிரும். எ - று. (கரு)

[காஞ்சிப்பொதுவியற்பால.]

(க2.—சூ த் தி ர ம.)

மூதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிய்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்த் துளப்பட
ரு மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால.

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ - ள். 'முதுமொழிக்காஞ்சி முதலாகக் காடுவாழ்த்தீராகச் சொல்லப்
பெறும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உசுசு.—முதுமொழிக்காஞ்சி:—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூ நின்று.

இ - ள். எல்லாம் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றநீக்கியாரா
யும் உலகத்தியலு ா முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றார்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலாதொழுகும் புரிவனையார் மென்றோ
ளகலா தளித்தொழுக லன்பு.

இ - ள். நெறியான்அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரி
கரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிவிரும்பாது ஒருநெறிப்
படநடக்கும் முறுக்குவனையினைபுடையோர்தம் மெல்லியதோனை நீங்காதே
அளித்துநடக்குமது காதலாம். எ - று.

(க)

உஎ௦.—பெருங்காஞ்சி :—

மலையோங்கிய மாநிலத்து¹

நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ - ள். வரையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்து நிலைநிலாநெறியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து

மாயா நிதிய மனைச்செநீஇ - யீயா

*திருகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்

குறுக வருமரோ கூற்று.

இ - ள். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கெடாத பெரும்பொருளை இல்லிலேசேர்த்திப் பிரர்க்குவழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையாதொழிமின் ; இன்றாதல் நாடியாதல் தும்மைஅனுகவரும், கூற்றம். எ - று.

அதனால், ஈயாதுஇறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒடுவும், அரோவும் அசைகள்.

(உ)

உஎ௧ —பொருண்மொழிக்காஞ்சி :—

எரிந் துலங்கு சடைமுடி முனிவர்

புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ள். அவிர்த்துவிளங்கும் சடாமகுடத்தினையுடையமுனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஆப் பெருமை யவிர்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த

பாய நெறிமேற் படர்ந் தொடுங்கித் - திய

விருளொடு வைகா துடம்படு ஞாலத்

தருளொடு வைகி யகல்.

இ - ள். உண்டாயபெருமையினையும் விளங்கும் வேணியினையுமுடையோராகியமுனிவர் தெரிந்ததற்குப் பாரதவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்றபூமியிடத்தில் அருளுடனே தங்கி நீங்கு, நெஞ்சே. எ - று.

(ங)

உஎ௨.—புலவரேத்தம்புத்தேனா :—

துழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி

விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ள். துண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தையுடையராய் இந்திரியசயம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக

மையமொன் நின்றி யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய

பகலின் நிரவின்று பற்றின்று துற்றின்

மிகலின் நிரிவரவு மின்று.

இ - ள். மெயஞ்ஞானிகா விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப் பாடு ஒன்றுமின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுதுமில்லை ; இரவுப்பொழுதுமில்லை ; பாசமுமில்லை ; உணவுமில்லை ; மாறுபாடுமில்லை ; தாழ்வுமில்லை. எ - று. (ச)

உஎங்.—முதுகாஞ்சி :—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
நிலைநிலை யாமை நெறிப்பட வுரைத்தனது.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநிலைமையை முறைப்படச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. * இளமை நிலைதளர 1 பூப்போ முறைஞ்சி
புளையுணரா தொடுங்கி - வளமை
வெய்ப்போவ விலலா வியலிட த்து வெஃகா
தாய்ப்போக லெண்ணி னுதும்.

இ - ள். இளமைப்படலம் நீன்மநி¹ பி² னுதும்மெலிய முதுமையுடனே தாழ்ந்து உண்மையை பறியாதேயடங்கிச் செல்வத்தினை ஆச்சரியமொழித விலலாத அகன்மபூமியிடத்து ஒன்றும்விடும்பாது விழைத துப்போகையை விசாரிப்பின் உறுதியுடைத்து. எ - று. (டு)

உஎச.—காவோழ்த்து :—

பலவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ்[†] நெய்தல்
கல்லென வொலிக்குங் காடுவாழ்த் தின்து.

இ - ள். பலாக்கும் இசைக்கும் பெரிதாகவொலிக்கும் சாப்பறை அலு கரண சத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் சமிகாடடைவாழத்தியது. எ - று.

வ - று † முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற்
றன்புறங் கண்டறிவார் தாமிலலை - யன்பி
னமுதார்க ணீர்விடுத்த வாராடிக் கூகை
கமுதார்த் துவழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னே தான்முதுகுகாணும், இவ்வுலகத்தினை ; இவ்வுலகி டுடத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு வெவ் வறிவாராதாம் ஒருவருமில்லை ; காதலாலே அழுதவா கண்ணிருத்த ஆற்றலேபுகு ஆடிக கோட்டானும் பேயுநிறைந்து இராப்பொழுதின்கண் உலாவும் சமிகாடு. எ - று.

“குறியத னுதிச சினைகெட வுரை, மறிய வருதல செய்யுந னுரித்தே”
(தொல். உயிர்மயங்கு. கு. நஉ.) என்பதனான் உகரம் கெட்டது. (சு)

[முல்லைப்பொதுவியற்பால.]

(கங்.—சூ த் திர ம.)

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்ற
தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்ற

* நன். கு. 451 - மயிலை. மேற். † புறநா. 194: 1 ; மணி. 6: 71.

† புறநா. 356.

(பி - ம்.) 1. 'மூப்புவந்தெய்தி'

வில்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்றா

பான்முல் லையொடு கற்புமுல்லை மென்றாந்

நு கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முல்லை முதலாகக் கற்புமுல்லை ஈராகச்சொல்லப்பட்ட வெட்டும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உஎரு.—முல்லை :—

தடவரை மார்பன் தன்னமர் காதன்

மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன்ற மார்பன் தன்னைமேலின அன்பினையுடைய மடப்பத்தினையுடையானாக கூடிய மிகுதியைச்சொலியது. எ - று.

வ - று. ஊதை யுளர வொசிந்து மண்ங்கமழுந்

ஈகோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - பேதை

குவைவி யிணைந்த குவிமுலை யாகந்

கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ள். காந்தசைப்ப வணங்கி மணநாறுமாலையோன்ற முல்லைக்கொடியை யொக்கும் இடையி யுடையம - வா திரண்டு தந்தில இனையொத்த குவிந்த முலையினையுடையமாபைத் தழுவிக்கொண்டு துயரமிலேமாயினேம். எ - று. முல்லைக்கொடி மருங்குற்பேதையாகமெனக் கூட்டுக. (உ)

உஎசு.—கார்ப்புல்லை :—

அருந்திறற் கட்டீ ரவர்வா ராமுன்

கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ள். பெறதகரிய வலியினையுடைய பாசனையினின்றும் தலைவர் வர வதற்குமுன்னே கரியகடலைமுகந்துகொண்டு மேகம் வந்தது. எ - று.

வ - று. *புனையும் †பொலம்படைப் பொங்குனைமான் நிண்டேர்

துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையு

ளடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னந்

†கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ள். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த தலை யாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர் விரையும் கடுகுஞ்சேனை யினையுடைய பகைவரது போரிடற்குக் காலத்தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடலரைமுகந்துகொண்டு வந்தது மேகம். எ - று. (உ)

உஎஎ.—தேர்ப்புல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தங்கிலை

திருத்தய காதலர் தேர்வர வுரைத்தன்று.

* முல்லை. இறுதசு செய்யுள். † 'பொலம்படை' : மலைபடு. 574 ; புறநா. 116: 19, 359: 14. ‡ பெருங். 3. 24: 76.

இ - ள். கோபித்தெழும் அரசாசிய பகைவர்தம்முடையநிலைமையை உறவாக்கிமிண்ட அன்பர்தம் தீர்வந்தபடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தீர்ந்து வணங்கித் திறையுளப்பத் தெம்முனையு னூர்ந்துங் கேள்வ ருழைவந்தார் - சார்ந்து பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளுந் திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ - ள். ஒன்றார் தம்பன்கையையாழிந்து பணிந்து திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுத்தி நம்முடையகொழுநா பக்கத்தே வந்தார் ; ஒன்றோ டொன்று கூடிச் செலவு வளைவிடநிச் செங்காலுமையுருந்திப் பாயும் வளை ந்தகொம்பினையுடையகலை கெட்டோடத் தேரியா. எ - று.

தேர் ஊர்ந்து நங்கே வர் உழைவந்தாரென்க. (ங)

2 எ அ. —நாண்முல்லை :—

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாணச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையமடந்தை, கண வன் பிரிந்தஇல்லிலேதங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றணந்தபின்
பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லை - பெய்ய
வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயி
னனிமனைக்கு நற்றுனை நாண்.

இ - ள். மடடாற்செய்த மாலையாற்சிற்றத் மார்பினையுடைய கணவன் பிரிந்தபின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொருகாவலுமில்லை ; இடக் கதவுமின்றியே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயினையுடைய பெரியமனைக்கு நல்லதுணமை நாணை. எ - று.

கொய்தாரமார்பென்றவழி அகரம், ஈரியை. (ச)

2 உ சு. —இல்லாண்முல்லை :—

சமுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்று.

இ - ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அனு கரணத்தினையுடைய சீர்த்தியாற்சிற்றத் இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
யொளவும் வகையால் விருந்தோம்பிச் - செல்லுந்த
மிற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர்க் கீகல்லாப்
புற்செல்வம் பூவா புகழ்.

இ - ள். அனுகரணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத் திடத்துக் கொழுநன்பாதத்தையேத்திச செயற்படுமுவகையால் விருந்தினரைப் பாதுகாத்துநடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டினர்க் குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசை புக்கமாட்டா. எ - று. (டு)

உஅ௦.—பகட்டுமூல்லை :—

வயன்மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரியன்று.

இ - ள். பழனத்தின்மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான்வந்த இனம் பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்றமனைக்குரிமையான ஏருடன் உவ மித்தது. எ - று.

வ - று. உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் ரெலிவயலு
ளெய்த்த லறியா *திடையின்றி - வைத்த
படுதகம் பூண்ட பகட்டொடு மாணு
நெடுமொழி யெங்கனைவ னேர்.

இ - ள். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தலறிபாது இடை *முன்றிக் கழுத்தின்மேல் வைத்த மிக்க நுகத்தைப்பூண்ட ஏறொடு நேரொக்கும், உயர்ந்த புகழினையுடைய எந் கொழுநன். எ - று. (சு)

உஅ௧.—பான்மூல்லை :—

அரிபா யுண்க ணயிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவக லுள்ளரொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ - ள். செவ்விரிகருவிரிபாரந்த மையுண்டவிழியினையும் தெரிந்தஆபர ணத்தினையுமுடையானே மணந்தவன் ராத்தீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி
யங்கண் விசம்பி னகத்துறைக - செங்கட்
குயிலினைய தேமொழிக் கூரெயிற்றுச்செவ்வாய்ப்
பயில்வளையை நல்கிய பால்.

இ - ள். மதியிலங்கும், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்தகண்ணினையுடைய குயி லின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரியஎயிறின்றினையும் செய்யவாயின யும் செறிந்த தொடியினையுமுடையானே எங்குத்தந்த விதி. எ - று. (ஏ)

உஅ௨.—கற்புமூல்லை :—

பொன்றிகழ் சுணங்கிற் பூங்க ணரிவை
நன்றறி கொழுநனை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். பொன்போலிலங்கு சணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையு முடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நெய்கொணினந்தூ நிறைய வணமத்திட்ட குய்கொளழ்சில் பிறர் நுகர்க - வைகலு மங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினு மெங்கணவ னல்க லினிது.

இ - ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நிணமும் தனையும் மிகக் கூட்டியாக்கின பொரிக்கறியுடைத்தானசோற்றைப் பிறருந்தாக, நாடோறும் ; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியை நுகரினும் எமது கொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

குய் - நறையென்றுமாம்.

(அ)

௨ அந.—இதுவும்து:--

மேவருந் கணவன் றணப்பத் தன்வயிற் காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொருநதுதல்வந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவ லைச் சொல்லினும் முற்பட்டதுமையேயாம். எ - று.

வ - று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மலைத்

1 தெளவன் முதுகுரம்பைத் தான்றமியள் - செவ்வ னிறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லா ணிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ள். மௌவல்லரும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மலைக் காலத்தி் அழிந்த பழங்கடையிடத்துத் தான் தனியொருத்தி, செவ்வதாக இறைவன்காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப்பிறந்த நல்லவளுடைய காப்பனகாத்துக் கடிவனக்கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கமாகியநிறை, பரிகழிப்பத் தங் கும் நிறையானது. எ - று.

(க)

௨ அச.—இதுவும்து:--

திருவளர் நன்னகூரடைந்த கொழுநன் பெருவுள் மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் அழகியமாளிகையிலே சேர்ந்தகணவன் றன் பெரியசெல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துமையேயாம். எ - று.

வ - று. ஊழிதோ ழாழி தொழப்பட் டிலேவின்றி யாழிசூழ் வையத் தகமலிய - வாழி கருவரை மார்பினெங் காதல னல்க வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ - ள். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப்பட்டுக் கேட்கின்றிக் கடல்கூழ்ந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக ; வலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எங்கணவனருள 'யான வருகிறவருக்கைப்போற்றஞ் செல்வம். எ - று.

வளம் வாழி. பெயரோடுத்துக் கூறியவழிப் புறப்புறமாம் ; நேடுநல் வாடைபோலப் பெயரோடடாதுகூறியவழிப் பெருந்தீணையாம் ; இவை பிறர் மதமென்றலுமொன்று. (க0)

பொதுவியற் சூத்திரம் நான்கிற்குப் பாட்டு நாற்பத்தைந்துமுடிந்தன. பத்தாவது பொதுவியற்படலம் முற்றிற்று.

ப தி னெ ன் றுவ து

கைக்கிவளப்படலம்,

[ஆண்பாற்கூற்று.]

(கசு.—சூத்திரம்.)

காட்சியையந் துணிவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச னலம்பா ராட்ட
னயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையாகும்.

என்-னின், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ - ள். காட்சிமுதலாக வெளிப்படவிரத்தலீராகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதாம் ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம். எ - று.

அவற்றுள்;

உஅரு.—காட்சி:—

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டிரயந் தன்று.

இ - ள். வண்டுபரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற் காளை, கறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக் கண்டு விரும்பியது. எ - று.

வ - று. *கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பனைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணே.

இ - ள். கருமையும்பெருமையுமுடையவிழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லியமுலை தொத்தாகப் பெரியமூங்கில்போன்ற தோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றகீதார் மலர்வல்லியனையானை நோக்கினேம்; நோக்கினேமாக, மகிழ்ந்தன எமதுவிழிகள். எ - று. (க)

உஅசு.—ஐயம்:—

கன்னவி ரோளான் கண்டபி னவளை
யின்னளென் றுணரா னையமுற் றன்று.

கு - ள். உலக்கல் சிலிக்கப்பட்ட தோளிளையுடையான் தரிசித்தபின் அவளை இன்னதன்மையளேன்று அறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ - று. *தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ருழ்தளிரிற்
காமருவும் வாறோர்கள் காதலிகொ - நேமொழி
மையம ருண்கண் மடந்தை
ணைய மொழியா தாழுமென் னெஞ்சே.

கு - ள். தாமரைப்பூவின்மேலேதங்கின திருமகள்கொல்லோ ? தாழும் தளிரினையுடைய சோலையுடும் வானிடத்தோர்தம் காதல்மிக்க தெய்வமகள் கொல்லோ ? இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின விழியினையுமுடைய மட வானிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அழுந்தாநின்றது, என்னுடைய நெஞ்சு. எ - று.

(உ)

உஅள்.—துணிவு:—

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்

1தாமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

கு - ள். பெரிய பூமியிடத்துநடக்கும் காதலியையுடையார் இவரெனச் சொல்லித் தாய்தான பூமாலையினையுடையானைத் தெளிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. †திருதுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடி
மிருகிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போகித் முண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.

கு - ள். அழகியதுதலும் வேர்முதிருக்கும், தேனையுடைய மாலையும் வாடும், பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிகருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவிழியும் இமைக்கும், இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகியதெய்வமாகும். எ - று.

மற்று, வினையாற்று. இவர் ஆகுமென்க.

(ங)

உஅஅ.—உட்கோள்:—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து

முணரா னென்னையென வுட்கொண் டன்று.

கு - ள். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையான் என்மனத்திலேயிருந்தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. கவ்வை பெருகக் கார்தென் மனத்திருந்துஞ்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டிருதுதலா - எவ்வாயி

* நாற்கவ. கு. 120 - உரை, மேற். † ஷே ஷே 121 - உரை, மேற்; பெருங். 4. 17; 32 - 3.

(பி - ம்.) 1 'தாய்தாககோதை'

லஞ்சொன் மாரிபெய் தவியா

ணெஞ்சம் பொத்தி நிறைசுகி நெருப்பே.

இ - ள். ஆரவாரமிக மறைந்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்தவாய் னையும் பெரியதோளினையும் அழகிய நுதலினையுமுடையவன் அழகியவாயிடத்து அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றா; என்மனத்திலேகலந்து என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது காமத்தி. எ - று.

காமத்தியை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அவியாளென்க.

உட்கொளாவது - உறலாமென்பதோ உட்கொள்கை.

(ச)

உஅசு.—பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென

வவட்பயந் தோரை யானாது புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். இவனைப் பெற்றெடுத்தோர் மீறும் வாழ்வாராகவெனச் சொல்லி அவனைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கல்லருளி யாழிக் கருங்களிறு காரதிரு

மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன - சில்வனைப்

பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்

நிலவரை மலிய நீடுவாழியோ.

இ - ள். மலையருவியாழி வலியயானை மேகம்போல முழங்கும் வளப் பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையையொத்த சிலதொடியினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிர் யமுடையானைப்பெற்றோர், பூமி யெல்லையிலே மிக நெடுங்காலம் வாழ்வாராக. எ - று.

(ரு)

உசு௦.—நலம்பாராட்டல் :—

அழிபட செவ்வங் கூர வாயிழை

பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டுன்று.

இ - ள். மக்குடைக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபணத்தின்புடையாடன் குற்றந்தீர்த்த அழகிய நலத்தைக் காண்டாடியது. எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை

கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - விம்முலை

நறும்பூஞ் சார லாங்கட்

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளிபழகத் தெரிந்த ஆபணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்கு முகிழ்ப்ப இந்தவரையிடுத்து நாமலரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக் குவளைகள் பூத்தன, மிகப்பெரிய விழியினே. எ - று.

நற்காமத்துநலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவாரும் ; இஃது அனன தன்று.

(சு)

உகக.—நயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி

யெய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். கொய்ததழையான் அணிந்த அல்குலையுடையான் தன் புணர்ச் சையை விரும்பிப் பொருந்தாதது அருமையான் மிஷ்வுமபுகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க்

கருமழைக்கண் வெண்முழுவற் பேதை - திருமுலை

புல்லும் பொறியி லேனுழை

நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

இ - ள். மிக்க மடபத்தாரசுந்த பாாவையனையும் சிறியநுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரியமழைபோலக் குளாந்த கண்ணியும் விளர்த்த எயிற் றிளையுமுடைய மடவா தன் அழகியமுலையைத்தட்டவும் விதிவ்லாதேனிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்று, என்னுடைய நுதையிலலாதம். எ - று. (எ)

உகஉ.—புணராவிரகம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்

புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்றது.

இ - ள். பிறறியாத துககமிகச் சடாவிடம் ஆபரணத்தையுடையானை மணவாத விதனத்தோட தனிமையுறத் தங்கியது. எ - று.

வ - று. இணரார நறுங்கோதை யெலவரீயான் கூட்டம்

புணராமற் பூச நரவு - முணராத

தண்டா ன்ருபபடர் நலியவு

முண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்துந்நைந்த நறியமா யினையும் இலங்குநதொடியினையு முடையா தன் புணாச்சி கூடாமையாலே பிறிரிகழும் ஆரவாரம் உண்டாக வும், அறியாத கெடாத சீர்மையினையுடைய நிறைய வுருத்தவும் சிறிது உள தால், என்னுடைய உயிர்; இனிப் பாதுகாத்ததற்கு அரிது. எ - று. (அ)

உகங.—வெளிப்படவிரத்தல :—

அந்தழை யல்கு லணநலம் புணரா

வெந்துயர் பெருக லெளிப்பட விரந்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழையணிந்த அல்குலையுடையான் தன் நல்ல நலத் தைக்கடாத வெய்யவருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது. எ - று.

வ - று. உரவொலி முநீர் ருலாய்நிம்நர தன்ன

கரவருங் காமங் கன்ற - விரவெதுர

முள்ளெயி றிலங்கு முகிழ்நகை

வெளவன நல்காள விடுமென் னுயிரே.

இ - ள். வலியஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலொத்த ஒளித்தற்கரிய ஆசையழற்ற இரத்தலெதிர முட்போன்றபல்லுவிளங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வனையினையுமுடையாள் அருளாள் ; விடும், என்னுடையவுயிர். எ - று. (க)

* ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை முற்றிற்று.

[பெண்பாற்கூற்று.]

(கரு.—கூத்திரம்.)

காண்டனயத்த லுட்கோண் மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுடைத்த விரவுரீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற னெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என்-னின், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காண்டலமுதலாக நெஞ்சொடு மெலிதலீறாகச் சொல்லப்பட்டபத்தும் பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உகச.—காண்டல :—

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருதுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதுப்பொழியும் மாலை யையுடையதலைவன் அழகிய நுதலினையும் மூங்கில்போல் நதோளியையுமுடையாள் நோக்கி மெலிந்தது. எ - று.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி

யிடைநின்ற ஆரலர் சூற்றப் - புடைநின்ற

*வெற்கண் டிலன்ந் நெடுந்தகை

தற்கண் டனென்யான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்று மெருக்க மயங்கி நடுவுநின்ற ஊர்அலரெடுப்பப் பக்கத்திலேநின்ற என்னைகண்டிலன், அந்தப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் ; தன்னைக்கண்டேன்யான், கண்டபடியே! எ-று. (க)

உகரு.—நயத்தல் :—

கன்னவி நிணிதோட் காளையைக் கண்ட

நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல்பழகிய துண்ணியதோளையுடைய தலைவன்க்கண்ட கல்ல நுதலினையுடைய மடநதைவினது ஆசைப்பாடடைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கன்னவி ரோளானைக் காண்டலுங் கார்க்குவளை
யன்னவென் கண்ணுக் கமுதமா - மென்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்ப்

முலைமலிந் தூழுழ் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையைப்பொத்த தோளானைக்கண்டேனாகக் கருங்குவளையனைய
என்கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாநின்றது ; எங்ஙனையிருக்குமோ ! வரைபரந்தா
லொத்த அகலத்தை முலைவிம்மி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்து. எ - று. (உ)

உகக.—உட்கோள் :—

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த

வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்புமேவும் முயிரியுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய
வளையியுடைய தலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவளையுங் கைகில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கணையா - நெள்ளிச்
சிறுபுன் மலை தலைவரி
னுறுதாய ரவலத் துயலோ வரிதே.

இ - ள். நெஞ்சுவருந்த ஒள்ளிய தொடிகளும் கரத்தைப் பொருந்தா
வாயின ; தேனெழுதப்பட்ட மாலைவிளையுடையானும் என்னுடைய கரங்க
ளுக்கு எய்தாநுயினன் ; இகழ்ந்து சிறியதாய்ப் புற்கென்றமலைக்காலம், கை
கூடியன், மிகும்வருத்தத்தைச்செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால
அருமையுடைத்து. எ - று. (ங)

உக௭.—மெலிதல் :—

ஒன்றார் கூறு முறுபழி நாணி

மென்றோ ளரிவை மெலிவொடு வைகின்று.

இ - ள். பொருந்தாதார்சொல்லும் மிக்க அலருக்குநாணி மெத்தென்ற
தோளியுடையதலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ - று.

வ - று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்க
ணரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமங் கனற்ற
வேதி லாளந் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ - ள். குரும்பைபோன்ற நல்லமுலைமேலே அழகிய நெடியவிழி
தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணிரைச்சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்களாற் காம
னது கரும்பெழுதியதோளினைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையைப்பண்
ணும்விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினேனே
என் அழகினை. எ - று. (ச)

உசுஅ.—மேலீவோனேவகல் :—

மணிவளை நெகிழ மாநலந் தொலைய
வணியிழை மெலிவி னுற்றல்கூ நின்று.

இ - ள். மாணிக்கத்தொழுகழல் பெரிய அழகுடைய அழகிய ஆபரணத்தினையுடையாளது தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பிறைபுரை வாணுதல் பீரருட்ப மென்றோ
ளிறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீர்நிலவேன்
காம வொள்ளெரி சனன்றகஞ் சுதிமே.

இ - ள். இளமதியையொத்த ஒளியுடைய பீர்போல் பசப்புத்தோற்ற மெத்தென்றதோளின் முன்கையிலணிந்த இலங்குதொழிலுடைய நிறையே தெப்பமாக யாமமாகிய பெரியகடல் நீந்தாநின்பேனாயினும், ஆசையென்னும் ஓர் ளியநெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும். எ - று. (இ)

உசுசு.—காண்டல்வலித்தல் :—

மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னருங்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப்போல நந்தின மலைநாட்டை மடவாள் இரண்டாவதும் மகயில் வளைசோரகையாலே காணவேண்டுமென்றால் நிச்சயித்தது. எ - று.

வ - று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலு
மீட்டு மிடைமணிப் பூணைக் - காட்டென்று
மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் டியிறுறந் தனவே.

இ - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யே போலும் ; இரண்டாவதும் செறிந்தமணியாற்சிறந்த ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்றுசொல்லி மேனி பொன்னிறம்போல் பசப்பத் தூமலர் போன்ற நெடியவழிக் க உறக்கதையொழிந்தன. எ - று.

கண் காட்டென்று துயிறுறந்தனவென்க.

(சு)

கஉ௦.—பகன்முனிவுரைத்தல் :—

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்
பருவர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முறுக்குவளைசோரத் தனிமையுடனெரிந்த தலைவி தயாமிக்க உள்ளத்தோடே பகன்பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாமி - மென்க
ணிடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ - ள். தன்னிடத்து அந்நீ அசைப்பட்டுநின்ற எனக்கு மாலையினை யுடையதலைவன் தமகண்ண அராரானைச்சொல்ல மெலியும் என்னிடத்து வருத்தத்திலும் பெரிதொன்றா, மாணம்; என்னுடையநிலைவிலும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற் றாடிது. எ - று. (எ)

கக.—இரவுநீபேருவரல் :—

புலம்பொடி வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமயுடனே தற்கும் டொலிந்தகுழையினையுடையான் இரவிற்கண் மனம பங்கினேன்பெரிதெ னசொல்லி நெகிழ்ந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. பெண்மே னலிவு பிழையென்னாய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிவிலக்கி - மண்மே
னினைக்கே செய்பகை யெவன்கொ
லெனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.!

இ - ள். பெண்பாவிடத்து நெருக்குநெருக்குத் தப்பென்று பாராய், அறிவின்மையுற்று ஆகாசத்திடத்தே உலாவுமதியைப் போதாதபடி விலக்கி; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்தமாமுடாடு எவன்கொலோ? எனக்கே நீ நெடியையாயிருந்தாய்; வாழவாயாக, இரவுப்பொழுதே. எ - று. (அ)

கக.—கனவினரற்றல் :—

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ - ள். ஒளரிய வளையினையுடையதலைவி அஞ்சதல்பொருந்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிபடக் கனவினைகண் வாய்விட்டுப்புலம்பியது. எ - று.

வ - று. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயவரும் பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமிழேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள். அபக்கத்தோடுநின்றேனுடைய அரியநிலைவினல்வந்த நோய் நீங்க நல்லமயுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்மகனே, நனவின் கண்ணே தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தேதோற்றி நீ மறைந்து போவது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க)

௩௦௩.—இ து வு ம து :—

பெய்வளை யவனெடு பேணிய கங்கு

லுய்குவன் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையினையுடையான் தலைவனெடுவிரும்பிய இரவுப் பொழுதுவரிற் பிழைப்பேனெனச்சொல்லினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ - று. தோடவிழ்தார் யானுந் தொடர வவனுமென்

பாடகச் சீறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா

வைகிய கங்கு றலைவரி

லுய்குவெ லுலகத் தளியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்தமாலை செவ்வியழிந்தமை யானும்வினவத் தலைவ னும் என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலேவணக்கக் கூத்தாகத் தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம்கைகூடித் பிழைப்பேன்; ஸ்மியிடத்து அளி யேன்யான். எ - று. (௧௦)

௩௦௪.—நெஞ்சொடுமேலிதல் :—

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலீஇய

நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையொப்பான் இர வுப்பொழுது இருளின்கட் செலவான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலை யைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்கட்

செல்லா மொழிக செலவென்பாய் - நில்லாய்

புனையிழை யிழந்த பூச

னினையினு நினைதியோ வாழியென் னெஞ்சே.

இ - ள். 'மல்லின்செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான்றன் அளியை ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவேமல்லேம்; தவிர்வாயாக போக்கை' என்று சொல்லுவாய்; நில்லாய்; அணிந்தஆபரணஞ் சோர்ந்தஆரவாரத்தை உள்ளுணையோ? உள்ளாயோ? வாழ்வாயாக; எனது நெஞ்சே. எ - று. (௧௧)

௩௦௫.—இ து வு ம து :—

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தே

னரிவைய ரறிகென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழ்ப்பண்ணினேன்முன்னே போவேனாகத் துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச்சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. நல்வளை யேக நலந்தொலைவு காட்டிய

செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பில்லாத

வம்ப வுரையொடு மயங்கிய

வம்பற் பெண்டிரு மறைகுவெம் மலரே.

இ - ள். அழகியதொடி கழல என்னழகு அழிவுகாட்டுவான்வேண்டிப் போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன்முற்பு ; இல்லாத புதுவார்த்தையோடு கலங்கிய புறங்கூறும்பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடைய அலரை. எ - று,

யான் சொல்லவலித்தேனெனச்சொல்லிற் பெருந்திணையாம். (கஉ)

ஆண்பாற் கூற்றுப் பெண்டாற் கூற்றுக் கைக்கிளைப் பாட்டு இருபத்தொன்றும் முடிந்தன.

பதினொன்றாவது கைக்கிளைப்படலம் முற்றிற்று.

பள்ளிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலம்.

[பெண்பாற் கூற்று.]

(கக.—சூத்திரம்.)

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்த் திருத்தல்
வாராமைக் கழித விரவுத்தலைச் சேற
வில்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்

ரு பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டிகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லூடலு நென்கிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கல்

க0 பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

என் - னின், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்றினவியாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

இ-ள். வேட்கை அந்துறுத்தல்முதலாகச் செல்கெனவிடுத்தலீறாகச்சொல் லப்பட்ட பத்தொன்பதும் பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்றினவியாம். எ - று.

அவற்றுள்,

ந0க.—வேட்கைமுந்துறுத்தல் :—

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காம

மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

இ - ள். கையிடத்தேவிளங்கும் வேலிணையுடையவன்செலுத்த வேட் கையைச் செறிந்தொடியாற்சிற்றந்த தோளிணையுடையாள் தலைவன்முன்னே சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குரித் தாகென்
றழுதழுது வைகலு மாற்றேன் - ரொழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்க்கென
வல்லியந்தார் நல்க லறம்..

இ - ள். சந்தனகுருகுமச்சேற்றலவரிக்கும் அழகிணையுடைய அகலம் எனக்கே சேமமாகவேண்டுமென்றுசொல்லி அழுதழுது நாடோறும் பொநே னாகிப் பணிநது வேண்டுகொள்ளே ன் ; புலியையொத்த வலிய வெற்றி வேலிணையுடையோய், உயிர்வாழ்வாயாகவென் எனக்கு நி : அல்லியிணையுடைய மாலையைத் தருதலகாண் அறமாவது. எ - று. (க)

நூஎ.—பின்னிலையுறல :—

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிலை ¹மலைந்தன்று.

இ - ள். தலைவி முன்புதோற்றது தன் அழகைநசசி இரந்து பின்னிதலை மேற்கொண்டது. எ - று.

* வ - று. மற்கொண்ட துண்டோண் மறவே னெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த - வெற்காணப்
பெங்களி யானைப் பிணரெருத்திற் ²கண்டியான்
கைதொழுதேன் றுள்கண் டிலன்.

இ - ள். மறொழிலேமேற்கொ — தண்ணியபுயத்தி டும் சினவே லிணையுடைய பெரியமேம்பாட்டாளான தன க்கண்டு உறத்தினை அழகை யிழந்த என்னககாணச் சொரியுமத்தத்தோயுடையகைநிறந்து ³சுரையார பொலிந்த கழுத்தகத்தேகண்டு பாண கையைக்குவித்தே ; தான் என வக கண்டிலன். எ - று. (உ)

நூஅ.—பிரிவிடையாற்றல —

இறைவனை நெகிழ வன்னா திரங்கிப்
பிறைதுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றின்று.

இ - ள். முன்கையில தொடிசோர டெறுதது வுரநதி இளமதிபோன்ற துதலிணையுடைய மடவாள் தலைமகன் பிரிந்தவட்டத்து ஆற்றியது. எ - று.

வ - று. ஓடுக கோல்வளையு மூரு மலரறைக
தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்காநற சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மலை
நீங்கானென் னெஞ்சுகத்து ணின்று.

இ - ள். கையைவிட்டுப்போவனவாக திரண்டதொடியும் ; ஊரிலுள்ளாரும் பழிதாற்றுக ; இத்தழ்விரியந்தாழை நீர்த்துறையெல்லாம் மணநாற்சங்குபோல் மலரும் பொலிந்தகடற்காண்டெய்யுடையசோப்பன் தனிமைகொண்ட மயக்கமுடைத்தான மாலேக்காலத்துப் போகான் ; என்னெஞ்சத்திடத்து நிலைபெற்று. எ - று. (ங)

ஙஉக.—வரவேதிர்நீருத்தல் :—

முகைபுரை முதுவுண் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவெதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற்சிந்த சுடரியபலவினையுடைய மடவான் பலசுறுபடக் கைசெய்த செலவம் யிடத்தே தலைவன்வருதலை ஏற்றிருந்தது. எ - று.

வ - று. காம நெடுங்கட னீர்த் துறைய னைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புனைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியா
யெல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய உடலைநீந்தவிடத்துக னுகசெய்யப்பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூடமாகிய தெய்வத்தைவேண்டி நீ விரைந்து போகாய் ; தலைவன் இவ்விடத்துவருதற்கு யாய் ; தமயக்கம் நீங்கி விளக்கமுற என்னெஞ்சே, எதிரே. எ - று.

திர் செல்லாயென்க.

(ச)

ஙஉஉ.—வாராமைக்கழிதல் :—

நெடுவேய்த் தோள் நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வர மாமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த முங்கிலவனதோறியா, செருகினவிகற்பத்தாலே வடித்த வேலினையுடையதலைவன் வாராமொழிய அதற்கு அழைத்தது. எ - று.

வ - று. துடங்கருவி யார்த்துழியு நோக்கருஞ் சார

*விடங்கழி மான்மலை யெல்லேத் - தடம்பெருங்கண்
டாரார மார்பன் றமிசெ னுயிர்தளர
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரிதவழும் பார்த்தற்கரிய மலைப் பக்கத்து இராகவேகத்தையுண்டாகும் மயக்கமுடைய மாலையளவிலே மிகப் பெரிய கண்ணுனது, மாலையாற்சிந்த ஆரமார்பன் தனியேனுடைய உயிர்மெலிய வாரான் போலும்; வலம் துடியாகின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க.

(ரு)

நகக.—இரவுத்தலைச்சேறல் :—

காண்டல் வேட்கையொடு கணையிரு ணடுநான்
மாண்ட சாயன் மனையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையொடு செறிந்த இரு
ணையுடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன் இல்லினின்
றம் இறத்தது. எ - று.

வ - று. *பிணையா வறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையா மாற்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுக வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பரந்தஅருவியாற்
பொலிந்தநாடார் மூட்டுவாயிடுவையுடைய ஆ மாட ததைத்தழுவ எனக்குத்துணை
யாய் மிக்கஆசை செலுத்தச் செறிந்தஇருளிடத்தப்போவேன், நெறியைக்காண
மின்னுவதாக, மேகம். எ - று. (சு)

நகஉ.—இல்லவைநகுதல் :—

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லுரனை நகைமிகுத் தன்று.

இ - ள். உள்ளனவ லாதவற்றையுரைத்து விளங்கும் பல்லிணையுடைய
மடவான் அழகியபீழனஞ்சுழந்தாரனை நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. முற்ற முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்ற ரகல நகைதரலி - னற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லுர
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையி ணையுடையாராதழுவ புலத்தாடுவாழின் அழகிய
மாலையிணையுடைய மாற்பம் சிறிப்பைத்தருதலின், அழகியமாலையின் மணவே
மென நிச்சயித்தும் காஞ்சிமரத்திணையுடைய அழகியலுரனே, ஊடேம் ; நின்
னுடன்ஊழின், ஆற்றுதலரிது. எ - று.

அரிது ஆதலிற் புலவேம்.

(சு)

நகங.—புலவியுட்புலமபல் :—

நலவனை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள். அழகிய தொடியிணையுடையமடவாள் தலைவன்மார்பின் மாலை
யை அறுத்து ஊடலாற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது. எ - று.

வ - று. ஒங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வரைமார்பிற் றூர்பரிந் - தாங்கே
யடும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீர்தின நீர்.

இ - ள். உயர்ந்தவேலியையுடையான் வணக்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்
தினையுடையான் கோபத்தைத்தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின்மாலையை
யறுத்து அல்லிடத்திலே வருத்தநீர்த்துமரத்திலே அழுந்தி மூங்கில்போன்ற
மெல்லியதோள்கள் மெலிய நெடியவாய்ப் பெரியவாகிய கண்கள் நீரிலே
மிதந்தன. எ - று.

(அ)

ககச.—பொழுதுகண்டிரங்கல் :—

நின்ற லாற்றா ணெழுதுயிர்த் தல்மரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின் று.

இ - ள். உயர்ந்தமலைப்பொருளாய் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும்
பொன்னாற்செய்த வளையினையுடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக்கண்டு வருந்
தியது. எ - று.

வ - று. இறையே யிறந்தன வெவ்வளே யுண்க
ணுறையே பொழிதலு மோவா - நிறையைப்
பருகாப் பகல்கரந்த பையுள்கூர் மாலே
யருகா வுயங்கு முயிர்.

இ - ள். கையிறையைக்கடந்தன, விளக்கத்தினையுடையதொடிகள் ;
மையுண்டவிழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா ; என் நிறையையுண்டு
ஆதித்தனெளித்த லோய்கும் மாலேக்காலத்துக் கரைந்துவருந்தாநிற்கும்,
பிராணன். எ - று.

(க)

ககரு.—பரத்தையையேசல் :—

அணிவய லூரனெ டப்புவிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பாத்தையை யேசின் று.

இ - ள். அழகியபழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்வினையாட்டுவிரும்
பும் மெல்லியசொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப்புல்லந்குறியது.
எ - று.

வ - று. யாமுயங்கு மென்மூலையால் யாணர் வயலூரன்
நேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாமுயங்க
வெவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவ்வை கருதிற் கடை.

இ - ள். யாம் பொறையாற்றுவருந்தும் மெல்லியகொண்கையாலே
புதுவளப்பத்தினையுடைய கழனியால்நிறைந்த ஊரனது தேன்தழுவும் செவ்வி

கசச

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

மாலையைப் புன்றிறை தழுநாந் ப யாந்தழுவாநிந், இதற்கு எந்தக்கைய
ராகிய பரத்தையர்சேரி பலரும் உறங்கும் இரவும் கண்ணிமைகூடாத ஆரவார
த்தைநினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. ஏ - று. (க௦)

நகசு.—கண்ணேன் சிவத்தல :—

உறுவரை மாற்ப னென் ளிணர் நறுந்தார்
கறுவொடு மயங்கிர் ஈண் டிவந் தன்று.

இ - ள். வெரியமலேனோன்ற அகலத்தி டுடையவனது ஓளிய
தொத்தினையுடைய சமமு மாலையை முனி டே கலங்கித் தலைவி கோபித
தது. ஏ - று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடிமாற்பி
னடிய சாந்தி னணிகொடர்ந்து - வாடிய
தீர்க்குவனை கண்டு தரியா ளிவண்முகத்த
கீர்க்குவனை காலுங் கனல்.

இ - ள். மணந் கொடியுடன் அணுகக் கொடிய னையாள் மாபிடத்ததுத்
தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேலா செவ்வியழந்த செங்கழுநீர்மாலையைக்
கண்டு பொறவாய் இவளுநுடையபுக ி செவ்விகுவனையாகியகண்கா அழ
லைச்சொரியும் ஏ - று (கக)

நகசு.—காதலிழ்களித்தல :—

மைவரை நாடன் மாற்பகம் பொருந்திக்
கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாட்டையுடைய மாற்பிடத்தேமேவி நீங்
குதலறியாத அன்பினுல மகிழ்ந்தது. ஏ - று

வ - று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வர்களியாற
கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்
கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணுற் கங்குல்
புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புமிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால மாலையும்
கோதையும் நடுவேவாடக் காதலினையுடையார் கூடினாள்; கூழக் கடைக்கண்
னுலே னோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிந்தாள், விடியற்காலத்து. ஏ - று.
கங்குல்கழிந்ததென்று புலந்தாள். (கஉ)

நகஅ.—கோண்டகம்புத்தல் :—

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ள். அன்புமிகக் கொழுநாக்கண்டு மாலையாழ்கட்டி அகத்திலே
கொண்டுபுக்கது. எ - று.

வ - று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினங்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ - ள். தலைவனாக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்டகண் நீர்
மிக அகத்திலேகொண்டுபுக்கார், வல்லியனையார் ; சுரும்பினங்கள் காலைப்
பொழுதிலே யாழ்ப்போலவிசைக்கும் கரியமலையாடனைத் தாராலே அகலத்தைக்
கட்டிக்கொண்டு. எ - று.

பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கா கொடியன்னாளுன்க. (கஉ)

நகக.—கூட்டத்துக்குழைதல் :—

பெய்தா கலம் பிரித லாற்றாக்
கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ - ள். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல்பொறுத பறித்த
தழையாற்சிற்றத் அல்குலினையுடையாள் புணர்ச்சியிடத்து நெகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புன லாரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னுங்
கோதைகுழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ - ள். மனங்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரிட வரைபோன்ற மார்பினே
யுடைய அசையும்புன லாரன் றன் குவிந்தமாலையைத் தழுவிடும் மடவாள்
யான் தனிமைப்பட நீபிரிகின்ற மாவென்றுசொல்லும் ; மாலையுற்றின பூங்
கொம்புபோலத் தளர்ந்து. எ - று.

தளர்ந்து நீபிரிதியோவென்னும். (கச)

நஉ௦.—ஊடலுணைகிழ்தல் :—

நள்ளிருண் மாலே நடுங்களுர் நலிய
வொள்வளைத் தோளி யூடலு ணெகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். செறிந்தஇருளையுடைய மாலையகலத்துத் துளங்காநின்ற
துயரநெருக்க ஒள்ளியதொடியாற்சிற்றத் தோளினையுடையாள் வழக்காட்டிடக்
துக் குழைந்தது. எ - று.

வ - று. தெடிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மெனமொழிதி தூங்கிருண் மான்மாலே
நெஞ்சே யுடைய நிறை.

இ - ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாது நாம் ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதலின்றியே தலைபளிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறக்கமெனச் சொல்லாநின்றாய் ; தங்கும் இருநையுடைய மயக்கத்தைச்செய்யும் மலைக்காலத்து, மனமே, நிறையுடையை நீ. எ - று. (கடு)

௩௨௧.—உரைகேட்டுநயத்தல் :—

துயரொடு வைகிய சூழ்வனைத் தோளி
யுயர்வரை நாட னுரைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ள். துன்பத்தோடுதங்கிய சூழ்ந்த தொழியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலைநாடன் நன்வார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆழ் விடுமோ வலரொடு வைகினுந்
தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட - நூழில்
வினையாற் கமழும் விறன்மலை நாட
னுரையாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ ; பிறந்தாற்றும் பழியோடுதங்கினும் குளிந்தகதிரையுடைய ஏனையிலே மணந்த நூழிலென்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியானமைந்த வரைநாடன்வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர். எ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல், அரை. (கக)

௩௨௨.—பாடகச்சீறடிபணிந்தபினிரங்கல் :—

கோடியர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கின்று.

இ - ள். குவடு நீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்தகையுடனே பாடக மணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சுநெகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்க்கு மடிமேன்
மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் - பணியவும்
வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை
நிற்கென்றி வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்தசிலம்பு ஆராரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாப்ச் சிறியகாலை ஊடநீராதேறிப்பனென்று சொல்லா நின்றாய்; வாழ்வாயாக நீ. எ - று.

வாழியரென்பது, நகை. (கௌ)

௩௨௩.—பள்ளிமிசைத்தொடர்தல் :—

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்
பாய னீவிப் பள்ளிமிசைத் தொடர்ந்தன்று.

இ - ள். மிகவும் பெரியகங்குலித்துப் பெரிய வணைநாடனை உறக்கத்
தை யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. எ - று.

வ - று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுண்ணைத்
தானை தொடரவும் போதியோ - மாணை
மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ னுள்ளி
யியக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நின்னை யான் புடைவை
யைப் பற்றவும் போகின்றயோ ; மாணைமயக்கும் செவ்வரிகருவரிபரந்த மை
யுண்டகண்டையுடைய மடவார்தன் தோனைக்கருதி உலாவதற்கரிய சோலை
யிடத்து இரகப்பொழுதிலே. எ - று.

தானைதொடரவும் போதியோ.

(கடி)

கஉச.—செல்கெனவிடுத்தல் :—

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ - ள். பரந்த இருங்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச்சிவந்த
ஆபரணத்தினையுடையதலைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
யிலங்கிழை யெவ்வ நலியக் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுகுழ் சோலை
நெறியுள் விரிக நிலா.

இ - ள். நின்னைப் போகாமலேவிலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவரு
யிலலை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக; விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்
தையுடைய யானா துன்பநெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நின்னைக்காணாதுவருத்த
முருதபடி மலைசுற்றினசோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா. எ - று.

விரிகநிலா ; வென்வேலோய்சென்றீ.

(கக)

பெருந்திணைப் படலத்துட் பெண்பாற்கூற்று முற்றிற்று.

[இருபாற்பெருந்திணை.]

(கௌ.—சூ த் தீ ர ம்.)

சீர்செல வழுங்கல் செழுமட லூர்த்
றுதிடை யாட றுயரவற் குரைத்தல்
கண்டிகை சோர்தல் பருவ மயங்க
லாண்பாற் கிளவி பெண்பாற்கிளவி
தேங்கமழ் கூந்தற் நெறியை வெறியாட்.
டரிவைக் கவடுனை பாண்வர வுரைத்தல்

கசஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

பரிபுரச் சீறடிப் பரத்தை கூறல்
 விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
 வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
 ௧௦ பரத்தை வாயில் பாங்கிகண் கிரைத்தல்
 பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
 குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
 வொத்த பண்பி னென்றுதலை யிட்ட
 வீரனை கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

என்-னின், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். செலவழுங்கன் முதலாகக் குறுங்கலியோகச் சொல்லப்பட்ட
 தினேழும் பெருந்திணைப்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

௩௨௫.—செலவழுங்கல் :—

நிலவுவே நெடுந்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
 செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு
 முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலியைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே நிச்ச
 யித்துப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

வ - று. *நடுக்கி நறுதுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
 வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்குணை
 வல்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
 செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் துதலினையுடையான் மிக்கஅழகு
 பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுப்ப மெலிந்து வருந்துதல்தவிரக் கொடிய அம்பினே
 யுடையல்லலை ஏருழவாகவுடையவேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்தபெரிய
 மலையிடத்துப் போகாம் ; நெஞ்சே, தவிரவாயாக, போக்கை. எ - று. (௧)

௩௨௬.—மடலூர்தல் :—

ஒன்றல்ல பலபாடி

மன்றிடை மடலூர்த்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும்சொல்லி மன்றின்நடுவே மடன்
 மாவைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. இன்றிப் படரோடி யானுழப்ப வைங்குணையான்
 வென்றிப் பதாதை யெடுத்தானு - மன்றிற
 றணிமடமா னேக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
 குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

* நோல், அகந். கு. 54 - ழுளம். மேற்.

கு - ள். இற்றைநாள் இநதநிலையுடனே யானபழக ஐந்தம்பினையுடைய
காமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானா ; அம்பலத்திலே ஒப்பில்லாத மடப்
பத்தினையுடைய மானன்ன பார்வையாள்தன் மிசக அழகைக் கொண்டாடி
வளைந்த பனைமடலாலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதன்மேல் ஏறி. எ - று.

ஏறி இன்றிப்படரோடு யாழ்ப்பாணக்கேயாநர் வேன்றிப்பதாகை
எடுத்தானும். (உ)

கஉஎ.—தூநிதையாடல.—

ஊழி மாலை யுறு துயர் கொக்கி

தோழி கீங்கா நிதிடை யாழன்று.

கு - ள். உகம்போன்ற மாண்கால் கித்தி புறந் துன்பத்தைப்பார்த்
தத் தோழி விட்டுநீங்காராமத து வட்டத்தே, சாமிடத்தது. எ - று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக நண்ணெய் வடிக்கண்ணு

ளொள்வாள்மொன் மால் புரவேண்டிங் - கள்வாய

தாடுதொடு வண்டிநருந் தாடி வரைமாய்ப

தூதொடு வந்திதன் மெரு.

கு - ள். வாகை ஆராயந்து மலர்ந் து, திணைவியதேரினே ; வடுப்
பிளவன்ன விழியிடையுடையா ஓவெவா போலும் கொடிய மாலைக்
காலததுப் பிழைததலவேண்டும், செ இடந்தலையுடைய புவடனே
சுரும்புஆர்க்கும் மாலைமீளையுடைய மலையோலுமாட்டனே, நின்னவணங்கத்
தூதாகிவந்தேன். எ - று.

(ங)

கஉஅ.—துயரவறகுரைத்தல :—

மான்ற மாலை மயிலியல வருகத

ரோன்றக கூறிது துயரவற குரைத்தன்று.

கு - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயிலபோன்ற இயலியையுடைய தலை
வியை வருத்தலை அறிபுச்சொல்லி அவை துன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல்
லியது. எ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வொளிவேலோ

யெள்ளத் துணிந்த விருண்மாலே - வெள்ளத்துள்

தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீரல்கி

னுண்டாமென் ரோழிக் குயிர்.

கு - ள். நெஞ்சிற் துயரமிகச் சோதிவேலோய இகழ்தற்குநிச்சயித்த
இருளினையுடைய மாலைபொ ளுத்திலே குன்றந்த மாலைமாப்பத்தைத் தழுவுதற்
குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். எ - று.

௩௨௯.—கண்ணகைசோர்தல்:—

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்டுகை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர்நிறைந்த குடிலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி
தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்வடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது.
எ - று.

வ - று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின
கூம்பன் மறந்த கொழுங்கயறகண் - காம்பி
னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாங்கொல் கானற
பொழிலெல்லா மீயும் புலம்பு.

இ - ள். ஆம்பற்றண்டைவளைத்திட்டு அழகியவளையும் வீழ்த்தன ;
துயிலிழந்தன வளவிய கயல்போலும்விழிகா ; மூங்கிலிலும் அழகுமருவின
தோளினையுடையாள் என்னாங்கொல்லோ ! கடற்கரைச்சோலைமுதுந்தரும்,
தனிமையை. எ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்டவளையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள்
வளை யென்பாருமுள்ள. (௩)

௩௩௦.—பருவமயங்கல்:—

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருழந் தன்று.

இ - ள். அழகிய வொவ்வியினையுடையாவருந்தப் பாங்கி காலத்தை
அன்றாமெனமருண்டு வருத்தமுற்றது. எ - று.

வ - று. பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல் - சுரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு
மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோளினை நீங்கியதலைவர்
எம்மை நினேந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ ? ஆங்கொல்லோ ? வண்
டொலிக்கும் பூ மிக்க கொன்றை குறுகுகாடெல்லாம் பொன்னைப்பூக்கும் ;
அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியாநிற்கும். எ - று.

இது தோழி ஆற்றுவாக்கும்வகையன்றாதலிற் பெருந்திணையாயிற்று. (௪)

௩௩௧.—இ து வு ம து:—

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்
தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவர்கொன்னகாலம் இஃது அன்றெனமனம் பொருந்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்திறையாம். எ - று.

வ - று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிவி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற
வவர்வருங் காலமீ தன்று.

இ - ள். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆலித்தன ; சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றாமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சித்தின ; சிதற, நறிய கொடி நெருக்கத் தான்மலிந்த முல்லையு மென்றோன்றியும் காலமறியாமல் முகிழ்த் தன ; நம்முடைய தலைவர்கொங்காலம் இஃதன்று. எ - று. (எ)

கஉஉ.—ஆண்பாற்கீளவி :—

காமுறு காமந் தலைபரிந் தேங்கி
யேமுற் றிருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ - ள். வேடகமிகும் ஆசை அல்லுகடைய ஏக்கமுற்று மயங்கியிருந்த தலைவன்சொல்லியது. எ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ - று. கயற்கூடு வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்ச
முயற்கூடு முன்னதாக் காணி - னுயற்கூடுங்
காண மரபிற் கடும்பகலுங் கங்குலு
நாணஞ் மேயா நகை.

இ - ள். கண்ணிய இஃனக்கயல்பொருந்திய ஒளியாற்சிமந்த முகத் தினையுடையானைக் கூடக்கருதியமனம் முயலிற்கு உறைவிடமாகிய மதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல்கூடும் ; காணாதமுறைமைபிற் கொடிய பகலும் ஐரவும் நாடோறும் நாடோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி. எ - று.

நகை - பலநாளும்கிழும் கூட்டங்கா.

(அ)

கஉக.—பெண்பாற்கீளவி :—

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணதிவ் ஐரெனக் கிளந்தன்று.

இ - ள். சங்கவளை சோரவும் எம்மைநினையாது வெள்வளையினைக்கொண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதியென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வானத் தியலு மதிய்கத்து வைகலுங்
கானத் தியலு முயல்காணுந் - தானத்தி
னெள்வளை யோடவு முள்ளான் மறைந்துறையும்
கள்வனைக் காணதிவ் ஐர்.

இ - ள். விண்ணிலநடக்கும் நிறைமதியி த்து நாடோறும் காட்டிலே திரியுமுயலைக் காணுதிறமும் ; கையிடத்தக னு னியவனைகழலவும் உணராளுகி ஒளித்து வாழுங்கள்வீராக் காணாத, இநதபயி. எ - று.

இவையிரண்டும் கைகடந்தகாமதத ; பூச்சுற்ற இவர்க்கேயரிய ; அல் லன யாவர்க்குமுரிய. (க)

நாசு.—வெறியாட்டு :—

தேங்சமுழ் றோசை செம்ம லளிநினைர்
தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை
வேங்கையஞ சிலமபாசு வெறியா டின்று.

இ - ள். மணநா ாமா ிபுடையா , சிலவனது அருளைக்கருதி அவ் விடத்து அந்நிலைமையைத் தா ற்ப்பாபா ம ிவங்கைமரத்தாற்பொலிந்த மலை யுடைய முருகற்கு வெறிசகூததாமயது எ - று.

வ - று. *வெய்ய நெடிதுயிரா வெறப னளிநினையா
வைய நனிநீங்க வாடினான் - மைய
லயன்மனைப் பெண்டிரொ டன்னை லசா லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடுங் வெறி.

இ - ள். வெவ்விதாகத ிாககாசுவாதம்விடந்த் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வாவுனே வாராணேவென் லும் ஐயப்பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினான், மயக்கத்தினையுடைய அயனமனமகளி றுடனே அன்னைசொல்லையு மஞ்சி, அகன்றமனையிடத்தே புதம் வெற்கசூததை. எ - று.

ஆடினா யா ? தலை.

(க0)

நாசு.—பாண்வரவுரைத்தல் :—

மாணிழைக்கு வயலு ரன
பாண்வரவு பாங்கிமொழிந்கன் று.

இ - ள். மாண்ட ஆபரணத்தி று உடையா றுக்கு வயலுரன் தன பாணன் வரவைத் தோழ்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அஞ்சொற் பெரும்பீணத்தோ ளாயிழையாய் தானொடியும்
வஞ்சந் தெரியா மருண்மலை - யெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாழொடு பாணனார் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ - ள். அழகியசொல்லையும் பெரிய வேயன்னதோளிளையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுமுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட் டாத மயக்கஞ்செய்யும் மலைப்பொழுதின்கண எமதுசேரியிடத்து இசைக் கொத்தயாழுடனே பாணனார்வந்தார் ; இவர்கருதியகாரியம் என்னையோ ? இவ்விடத்து. எ - று. (கக)

* தொல். புறத். கு. 5-இளம். மேற். † நன். சூ. 457-மயிலை. மேற்.

ஙஙசு.—பரத்தைகூறல் :—

தேங்கமழை சிலம்பன் றுரோமக் கெளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ - ள். மணங்கமழும் மலையையுடையதலைவன் மாலையுடைய பெறுதற்கு எளிதென்று சொல்லிப் பாங்காரினர் கேட்பப் பரத்தைமொழிந்தது. எ -று.

வ - று. பலவுரைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வய லூர
னிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து
வெங்கட் களியால் னிறலி விழாக்கொள்ள
லெங்கட் டவன்ற ரெளிது.

இ - ள். பலபொய்யும் சொல்லிநடித்துப் பலசெய்யினையுடைய ஊரன் நிலைவக்காட்டும் முத்தனியினையுடைய பரத்தையர்சேரியிடத்துப் போக்கைச் சொல்லி வெவ்விய மதுவையுண்டமகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி, விழாவினைக்கொண்டாடாதேகொள் ; எமக்கு அவனுடையமலை எளிது. எ -று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல்.

(கஉ)

ஙஙஎ.—விறலிகேட்பத்தோழிகூறல் :—

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுதலைப்பெறுதல் அரிய அமிழ்த்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச்சொல்லிப் பாணனுடைய பரணிச்சிக்குத் தோழிசொல்லியது. எ -று.

வ - று. *அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றோ
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்குமுண்டோ பூவினதுவாசம்? பெரியதோளினையுடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள் ; வண்டுபோல ஆர்க்கும் புனலையுடைய ஆரற்கு நிறைந்த அமிர்தமல்லவோ? முதிருமுலையினையுடையார் தழுவுதல். எ -று. (கங)

ஙஙஅ.—விறலிதோழிக்குவிளம்பல் :—

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவன்மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச்சொல்லி இப்பரத்தைதோழிகேட்பப் பாணிச்சி சொல்லியது. எ -று.

* தோல். அதத். கு. 54 - இளம். ஷெ ஷெ ஷெ 51 - ந. மேற்.

வ - று. *உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெலலாம் - விளைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர் கூறும்வார்த்தையெல்லாம் அங்ஙனே நிற்க, தோன்
றின எயிற்றினை யுடைய பரத்தையர் லார்க்கும் ஆக்கின்பழந்தேறலையொத்து
மிக்ககளிப்பினைப்பண்ணும், ஒலிக்குநீர் யுடைய ஊரனதுமுதுமை. எ - று.

நகசு.—பரத்தையாயில்பாங்கிகண்ணேரத்தல் :—

உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய
வெம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கல்விட்டிட்டுத் து மடராள்சொன்னவார்த்தை நீங்க, எங்கள்
அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச் சொல்லி இத் தரத்தை தோழிக்குச்
சேரிப்பரத்தையோழி சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மாணலந் கொள்ளு மகிழ்நன் தணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணக்
கலவ மயிலன்ன காரிகையார் சேரி
வலவ நெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட மது அழகி' க் கைக்கொள்ளுந்தலைவன்
எம்மைவிட்டு நீங்குவானாயின், விரும்பேம்; பெண்மைத்தன்மை எம்மிடத்து
நீங்கு' என்றசொல்லும் இர்பரத்தையர்காணத் தோகைமயிலினையொத்து
பரத்தையர்தம் சேரிக்கண்பாகையுடைய உயரியதேர் வாராற்கும். எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார் காணவரும்.

(கரு)

நகசு.—பிறர்மனைத்துயின்றமைவிறலிகூறல் :—

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை
யிறறென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர்சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கி எபடி இத்தன்மைத்
தென்ப பாணிச்சி எடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தண்டா ரணியவாந் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகினமை - யுண்டா
லறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்ந்த மாலை யுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தை
யர் சேரியிடத்திலே சுரும்புகிறைந்த கழனியையுடைய ஊரன் தங்கினமை நீ
அருளினபடியால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருந்தும் ஆபரணத்தினை
யுடையாளாலே பெற்றேன், சிறியயான் பெரியநன்மையை. எ - று. (கசு)

நட்சக.—குற்றிசை :—

பொற்றூ ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்
கற்றூங் கொழுகா தறங்கண்மா நின்னு.

இ - ள். அழகியமாலமாரைப்பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறுதிப்
பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்முறுத்தது. எ - டு.

வ - று. *கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானே
மரிய கழிகேண்மை மைந்த - தெரியின்
விளிந்தாங் கெர்ழியினும் விட்டசுலார் தம்மைத்
தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

இ - ள். சரியவாய் நிகழும் பெரியவிழியினையும் விளாதத தொடியணிந்த
கரத்தினை யுமுடையானைப் பொருந்திய மக்க தொர்ச்சியிற் புடைய தலைவனே,
ஆராயின், இவ்வுடையுடைய விட்டசுலாராய்த் தம்மைத் துறையென்று தேறின
விட்டதுநின்றும் கழிவது அபாஸலாகு. எ - டு. (கஎ)

நட்சக.—குறுங்கலி :—

நாறுருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப
வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று.

இ - ள். நயநாத மடும் பெரியகுழலி யுடைய மடவாரைவிரும்ப
விகற்பித்தகாதலைக் கெடும்சாலியது. எ - டு.

வ - று. பண்ணவாந திருசொற பவளது துவர்ச்செவ்வாய்ப்
பெண்ணவாம் பேரல்குற பெய்வளை - கண்ணவா
நன்னலம் பீர்பூப்ப நலகார் விடுவதோ
தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண்ணுசைப்பட்டுத் ததித்தத்சொல்லியும் பவரம்போல
மிகச்சுவந்த வாய் யும் பெண்ணமைத்தல் மைஅவாயும் பெரிய அல்குவினையும்
இட்டவனையியையுமுடையவ தன் கண்காரசைப்படும் நலலஅழகு பீர்க்கம்
பூப்போலப் பசப்ப அரு ராராயக் கைவிடுவதோ, பழையதாகிய நலத்தை அலுப
வித்தவர் உறவு. எ - டு. (கஅ)

இருபாற்பெருந்திணை முற்றிற்று.

பெருந்திணைப்பாட்டு முப்பத்தேழும் முடிந்தன.
பன்னிரண்டாவது பெருந்திணைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒழிப்பு.

(கஅ.—குத்திரம்.)

பாடாண் பகுதியுட் 'தொல்காப் பியமுதற்
கோடா மரபிற் குணஞெடு நிலைஇக்

* தோல். அகத். கு. 54 - இளம். மேற்.

(பி - மீ.) 1 'பாடாண்பாட்டிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்தியல்', 'வென்
றிப்பெருந்திணை' 2 'தொல்காப்பியன் முதல்'

கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்

ரு வாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு
நீணெறி யுழவ னிலனுழு வென்றியு
மிகல்புரி யேறொடு கோழியு மெதிர்வன்
நகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு
சிவல்கிளி பூவை செழும்பர் தேர்யா

க0ழிவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்
பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ
டுடையன பிறவு முளப்படத் தொகைஇ
மெய்யி ன்ர்தமிழ் வெண்பா மாலையு
னைய னூரித னமர்ந்துரைத் தனவே.

என் - னீன், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு
உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பகுதியுட் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்த
லும், வாகைத்திணையுள் வாணிகவென்றி மலவென்றி உழவன்வென்றி ஏறு
கொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யாடல்வென்றி பூழ்வென்றி சிவல
வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி சூதிகரவென்றி தேர்வென்றி யாழ்
வென்றி சூதுவென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடிவென்றி என இவை
பதினெட்டுமாம். எ - று.

அவற்றுள்,

௩௪௩.—கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தல :—

வ - று. சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்துங்
கார்முகி லன்னார் கடைநோக்கிப் - போர்மிகு
மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்
வெண்கொண்ட லன்னாரை விட்டு.

இ - ள். சீர்மிக்க நலபுகழ் பாராடிச் செல்லவிரும்புவேம், காலம்ழை
யன்னார் வாய்தலைக்கருதி ; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாங் கைக்கொண்ட வேலினை
யுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகலை யாரைவிட்டு. எ - று.

விட்டுக் கார்முகிலன்னார் கடை நோக்கிச் செலவயர்தும். (க)

௩௪௪.—வாணிகவென்றி :—

வ - று. காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியுங் கண்ணஞ்சான்
சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும்
பனிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்
கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ - ள். காட்டையும் கடியதிரையினையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்
ணஞ்சாளுய் சுகடம்பலவும் மரக்கலம்பலவும் இடந்தோழிஞ்செலுத்தி நீடும்

இலாபந் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்றுகும்வாணிகன் பொருளிற்பற்றில் ஞாயப் பிறர்மிடியைத் தன்கையாலேநீக்குமது, செய்தி. ஏ - று. (உ)

கசரு.—மலவேன்றி :—

வ - று. கண்டான் மலைநீர் தான் கட்டிவானங் காட்டியே
கொண்டான் மலரை மறமலலன் - லண்டார்க்கு
மாலே துயலு மருவிய மாமலே
பொலுந் துறவி லாடின தது.

இ - ள். எந்நிமலல கக ளன், மா ளன், ஒளியான்மிக்க ஆகாயத்திடத்தே அவ ன்ழவிக் கிறதன் தாய்தைக்கொண்டான், வெற் றிக்கொடியினையுடைய மறம லன் ; லண்டார்க்கும், மாலே அசையும் அருவி யினையுடைய பெரியமலையைப்பொகும் திரண்டதோன் தததடி. ஏ - று.

புடைத்துக்கொண்டான்.

தடடுகை - உடசுகரிக்கை.

(ங.)

கசரு.—உழவன்வேன்றி :—

வ - று. மண்பத நோக்கு மலிவயதும் புன்செய்யுங்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தா - லெண்பதனுந்
தத்துநீ ரார்க்குங் கட ல்லெலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின்செ லியையொத்தது கக வயஸ்ததும் கொல்லை யிடத்தும் பரக்க ஏரை ளுட்டியுழுது பறகிலத்தால நெலவரகு முதலாயின எட்டுணவினையும் தவமுந் தரையொல்கதும் உட்க வேலியாகவுடைய பூமி யிடத்தது தாயரைபோல் வித்திவிளைவா , பலலுயிர்க்கும் ஆக்கம். ஏ - று.

எண்பதனுவன் :—நெல் வரகு சாமை தனை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள் உழுநது என்பன் ; “ நெல்வரகு சாமை தனை யிறங்கு கேழ்வரகு - கொள்ளு முநதோ டெண்விளைவா கும்”

(ச)

கசரு.—ஏறுகோள்வேன்றி :—

வ - று. குடைவரை மயநத்யநங் கோவலனை கொண்டா
னடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல - விடையரவ
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்வட்ட வேறு.

இ - ள். மலையாகிய குடையையேறிய நம்ஆயன்கொண்டான். இலை மலரும் பூமாலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொள் ; மிக்க ஆரவாரம் மன்றி டத்தே யொலிப்பக கண்டாமயங்கப் பறையரைநது இன்று நம்உறவுமுறை யார்விட சற்றை. ஏ - று.

(இ)

நசஅ.—கோழிவேன்றி :—

வ - று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பல்காலுங்
காய்ந்தும்வாய்க் கொண்டுங்¹கமிஞ்சேவ - லாய்ந்து
²நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின்முர்ளையிட்டிடித்தும் தாழ்ந்தும் பல
காலுங் கோலித்தும் கூவியும், கடியகேவத்தோழி, ஞாயந்து கோழிகளின்
நிறமறிந்து கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச்சொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழி
யைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பும் போர்க்குவாராநின்றது. எ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்குவரும்.

சொல்லுக்குச்சொல் வெல்லும், புமைக்கு ஆமைவெல்லும், தெங்குக்குத்
தெங்குவெல்லும் எனக் கோழிகளின்³நிறமறிந்துவிடுதல். வித்தகர் - கோழி
நூல்வல்லவர். (சு)

நசக.—தகர்வேன்றி :—

வ - று. அருகோடி நீங்கா தீணதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மாவிரியச் சிறிப் - பொருகளம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஓடியினாதே மிகக்கூட்டுதலுமிடிறிப் புரிந்த கொம்பினை
புடைய எதிர்த்த தகர்க்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தேபுக்குக் கலங்கப்
பொருது புறவாயினெக்கும், நல்லதகர். எ - று. (எ)

நடு.—யானைவேன்றி :—

வ - று. கஞ்சகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலையேவழந் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திதுத தோடாது தான்
னிழலையுந் தான்சுளிக்கு நின்று.

இ - ள். அட்டிமதுமிட்டித் திரட்டின கவளத்தைத் தன்கையிலே
கொண்ட யானையைவென்ற கொலையேவழியையேவழும், உறங்காதே
கணையத்தையும் பாய்ந்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடைய நிழலையும்
வெகுண்டுநின்று துக்கக்கும். எ - று.

உம்மை, சிறப்பு.

(அ)

நடுக.—பூழ்வேன்றி :—

வ - று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக் சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லு

(பி - ம்.) 1 'கடுஞ்சொல்லாராய்ந்து' 2 'நிறங்காண்டு' 3 'கூடியுங் கடிய
சொற்கோழி' 4 'நிறமறிந்து'

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்ட

புலவரா லாய்க்கமைத்த பூழ்.

இ - ள். நூற்பழக்கநின்றியே சொல்லுந் துறம்பூழாழிகள் வேண்டிற் றுச்சொல்லுந், சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவா லமந்திரமுள, அவற்றைச் சொன்னபின், சென்றிபெறந் : ன்மைபுண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலி டத்து அறிபடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்தாழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பலவாறான: தீற்றம்அரி ஒதுமந்திரமும், பச்சிலை பிசைந்து தட்டம்போது சொல்லுமந்திரமும், செவியு ள்று மதுமந்திரமும். (க)

கருகூ. சிவலவேன்றி:—

வ - று. ஒட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்

விட்டோட வேண்டிமோ கண்ணுமை - விட்ட

சுவடேற்கு மாயிற் சுடரிழாய் சேசார்ந்து

கவடேற்க வோடுங் களத்து.

இ - ள். சபதங்கடதும் சிவலிட்டுபுடையாரெல்லாம் அறியார்; எதிர்ச்சி வலைத் தாக்கியபின்பு தண்ணுமையைக் கைவிட்டோடவேண்டுமோ, இந்தச் சிவல் வந்தபொழுதே இதழ்க்காது ஓடவமையும்; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஏன் றொன்று எதிர்க்குமாயின், விடபுகிளங்கும் ஆபரணத்தினைபுடையாய், வரு ந்தி இதன்கவட்டினுட்புகுந்து கண்டோர் நகைக்க ஒடுங்காந் திட்டத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை.

(க)

கருகூ.—கீளிவேன்றி:—

வ - று. இலநா முரைப்பதன்க ணெல்வளை நாணப்

பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச் - சிலநாளுந்

பொங்கரி யுண்கணை பூவைககு மாறாகப்

பைங்கிளியைக் கறபித் தாள் பாட்டு.

இ - ள். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்தசொல்லுஞ்சொல்லில; விளங்கும் வளையிழைபுடையாய், நீநாணப் பலநாளும் தாழ்ந்தசொற்களையுங் கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்க செவ்வரியினைபுடைய மைமடைகண்ணை நம்பூவைக்கு மாறு படத் தன்பசுக்கிளியைப் பாடடைக்கறபித்தாளா. எ - று.

நாமுரைப்புஇல.

(க)

கருகூ.—பூவைவேன்றி:—

வ - று. புரிவொடு நாவியுந் பூவை புணர்த்துப்

பெரிய வரியவை பேசந் - தெரிவளை

வெள்ளொயிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்க ணைவளர்த்த

கிள்ளை கிளந்தவைகீண் டிட்டு.

இ - ள். பிரியசதோடு நாவிலே புவையானது வகுத்துப் பெரிபவான சொல்லுதற்கரியவாத்தைகளைச் சொல்லும் ; தெரிந்தவையினையும் விளாத்த எயற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் சொல்வரிகளுவரியாற்சிறந்த மையுண்ட கண்ணையுமுடையார் தான்வாசத்த சொன்னவாந்ததைகளைக் கீழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி. எ - று.

கீண்டிடுபபேசும்.

(கஉ)

கூறுந். — குற்றைவென்றி —

வ - று. ஐந்து கடியும் படுனெட்டுச் சாரியையுங்
கந்து மறமுத கறங் குளைமா - முந்துற [டான்
மேலகொண் டவைசெலீது வென்வேலான் மேம்பட்
வேலகொண்ட சண்ணை பீட்டு.

இ - ள். விகிதம் வரகிதம் உபகண்டம் அவம் மாகவம் என்னுமிப் பஞ்சதாரையையும் பகிளெடுவகைபட்ட சதமவ வினையும் கழியப்பாய் தலையும் கறுவுதலையும் ஒலிகளுதலையாட்டி யுமுடைய குற்றையை முந் துற மேல்கொண்டு மெய் சொன்னவந்தைச்செலுத்தி வெற்றிவேலைக் கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரைவெ று பெருமகன்த தன்னிடத்துபீட்டுக் கொண்டு. எ - று.

(கக)

கூறுந். — தேர்வென்றி. —

வ - று. ஒலிமணித் திண்டிடு நுடையாரை வெல்லுங்
கலிமணித் திண்டோற காளை - கலிமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிறந் சைந்து
செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று

இ - ள். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகை வரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளை யானவன் ; மனவெழுச்சியையுடைய குற்றைபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செல்லு தல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பீண்டு சென்றவரையும் அமாந்து. எ - று.

சென்று வெல்லும்.

(கச)

கூறுந். — யாழுவென்றி. —

வ - று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்
கோலஞ்செய் சிறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்
சுவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினுள் சூழ்ந்த
வவையெலா மாக்கி யணங்கு.

இ - ள். படுமலைப்பாலையையும் அல்ல தபாலையையும் ஆக்கி அழகு செய்த சிறியயாழைத் தன்கையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரி பாலைத்திறமெல்லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வாசித்தாள், சுற்றிய அவையி னுள்ளாரையெல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழீஇயினா.

(கரு)

௩௫௮.—குதுவேன்றி :—

வ - று. *சழகத் தியலங் கவற்றி னிலையு
மழகத் திருதுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றா
ளாய வகையு மறிந்து.

இ - ள். குதினியல்லபயும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பனிச்சை
யையுடைய திருதுதலையுடையார் ஆராய்ந்து புகழினையுடைய மனையிட
த்து உபாயவகையால் குதுபாரஒட்டி உபலவும் வென்றாள், ஆதாயத்தின்
கூறுபாட்டையும்றிந்து. எ - று.

அறிந்துபலவென்றாள்.

புகழென்பதன்குடிகாரம் விகாரத்தாற்றெக்கது.

(கசு)

௩௫௯.—ஆடல்வேன்றி :—

வ - று. *கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பசில்வனேரின் ருடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

இ - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும் தாளத்
தையும் செலாவயும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்னாள் சுரு
திக்கொண்டு குடிபூபூலில் மிக்க களிப்பினையுடைய வண்டு ஆரவாரிப்பச்
செறிந்த வனையினையுடையார் நின்ற ஆடும், கட்டுங்கழல்வேந்தனுக்குத் துடிக்க
கூத்தை. எ - று.

(கௌ)

௩௬௦.—பாடல்வேன்றி :—

வ - று. *வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுந் செந்துறையுந் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீர்தொடையா
ழந்நரம்பு மச்சவையு மாய்ந்து.

இ - ள். வண்டுதங்கும் கூந்தலினையும் மாவடுவகிர்போன்ற கண்ணி
னையுமுடையாள் பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும்
வேறுபாடு தோன்ற, அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஓசை
போல இளைகிளை பகைநட்பு இனமென்னும் வகையின் ஐந்தாவதாகியகிளைத்
தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த கோவையினையுடைய யாழிற்செய்யப்பட்ட
அழகிய நரம்பும் மந்தர மத்திம தாரமும் ஆராய்ந்து. எ - று.

ஆய்ந்து பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஓசைகுறித்

* * * * (கடி)

* தோல். புறத். சூ. 16 - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ 20 - ந. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நரம்புமந்தரரசமுமத்திமதாராகமு மாராய்ந்து'

நூக.—பிடிவேன்றி :—

வ - று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூர்வெயிற்றுச் செவவா
யவளொடு மாமையொப் பாண - விவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

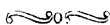
இ - ள். செங்கழுநீர்ம ஸாயாத்த நெடிய பெரியகண்ணினையும்
கூரிய எயிற்றினையும் சிவந்த வாழியமுடைய தேவியுடன் நிறமொத்த
இவளொடு தாளமும் இசையும் செவவும் தப் பாதபய பரிகரித்துப் பிடி போல
அசைந்தபெயர்ந்து ஆடுங்கூத்தை ஆடினாள். எ - று.

இனிப் பெயர்த்தாளெ று மா மாதிரி பிடி யை நடத்தி னாள் என்பாந்
முள். (௨௩)

அழிபு முத்தும்

ஆகப்பாட்டு நூக.

(கூக.—கு த் தி ர ம்):—

வெட்சி காந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடை யுழினை நொச்சி ஆம்பையென்
றித்திற மேளும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் றினையென்ப
போகிய மூன்றும் புறப்புற மாக்கும்.

ஐயனார்தலுர்பாடிய புறப்போருள் வெண்பாமாலை
முலாம் உளையும் முற்றுப்பெற்றன.*

* பரிசோதனைக்குக்கிடத்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் ஒன்றில், “சீயர் திரு
வழிகளே சரணம்; வைத்தியநாத குருவேநம்: பெரிய திருவழி குருவேநம்.
அளள-ம்ஹெ மார்கழி” சதூர்த்தசியும் புதன்கிழமைபும் உரோகணியும் பெற்
சுபதினத்திலே இரத்தினகவிராசர் வெண்பாமாலையுரை எழுதி முத்தும்” என்
பது வரையப்பெற்றிருந்தது.

சூ த் திர அ க ரா தி.

[எண் - பக்கஎண்.]

உழைஞ்ஞயோங்கிய	... 46	துவலருங்காப்பின்	... 42
கதமலிகரந்த	... 12	பாடாண்பகுதியுள்	... 155
காஞ்சிகாஞ்சி	... 30	பாடாண்பாட்டே	... 88
காட்சியையம்	... 130	மன்னியசிறப்பின்	... 1
காண்டனயத்தல்	... 134	முதுபாலையேசுர	... 116
சீர்சால்போந்தை	... 111	முதுரைபொருந்திய	... 123
சீர்சால்வாகை	... 73	வாடாவஞ்சி	... 19
சீர்சான்முல்லைபொரு	... 125	வெட்சிகரந்தை	... 162
சீர்செலவமுங்கல்	... 147	வெட்சிவெட்சியரவம்	... 2
துன்னருங்கடும்பார்	... 60	வேட்கைமுந்துறுத்தல்	... 139

து றை ய க ரா தி.

[இதில் திணைப்பெயர்களும் சிலவுண்டு.]

அகத்துழினை	... 55	இரவுநீடுபருவரல்	... 137
அழப்படவிருத்தல்	... 59	இருவருந்தபுநிலை	... 65
அதரிடைச்செலவு	... 14	இல்லவைக்குதல்	... 142
அரசமுல்லை	... 80	இல்லாண்முல்லை	... 127
அரசவாஸக	... 74	இற்கொண்புகுதல்	... 116
அரசவுழினை	... 49	உட்கோள் (கைக்கிளை	
அருளொடுந்நக்கல்	... 87	பாற்கூற்று)	... 131
அவிப்பலி	... 86	லெடி (கைக்கிளை - பெண்பா	
அவையமுல்லை	... 81	கூற்று)	... 135
அழிப்படைதாங்கல்	... 45	உண்டாட்டு	... 9
அறிவன்வாகை	... 79	உரைகேட்டுநயத்தல்	... 146
ஆகோள்	... 7	உவகைக்கலுழ்ச்சி	... 71
ஆஞ்சிக்காஞ்சி	... 40	உழபுலவஞ்சி	... 25
ஆடல்வென்றி	... 161	உழவன்வென்றி	... 157
ஆண்பாற்கிளவி	... 151	உழினை	... 47
ஆர்	... 112	உழுதுவித்திடுதல்	... 57
ஆரெயிலுழினை	... 51	உன்னநிலை	... 112
ஆள்வினைவேள்வி	... 100	ஊடலுண்ணகிழ்தல்	... 145
ஆனொறிப்பிள்ளை	... 15	ஊர்கொலை	... 6
ஆனந்தப்பையன்	... 122	ஊர்ச்செரு	... 43
ஆனந்தம்	... 121	ஊரின்கட்டேனநியகாமப்பகுதி	... 110
இயன்மொழிவாழ்த்து	... 91, 92	எயிற்பாசி	... 54
இரவுத்தலைச்சேறல்	... 142	எயிற்போர்	... 44

எயிறனையழித்தல்	... 44	காதலிங்களிததல்	... 144
எருமைமறம்	... 66	கார்தள்	... 50
ஏணிநிலை	... 54	கார்முல்லை	... 126
ஏமவெருமை	... 66	காவன்முல்லை	83,84
ஏழகநிலை	... 113	கிணைநிலை (வாகை)	... 87
ஏறுண்முல்லை	... 82	கெடி (பாடாண்)	... 96
ஏறுகொள்வென்றி	... 157	கிளியென்றி	... 159
ஐயம்	... 130	குமரன்	... 18
ஒருதனிநிலை	... 27	குடுமிகின்றத புசுமுசாற்றுநிலை	... 97
ஒளவாளமலை	... 69	குடைச்செலடி	... 34
ஓம்படை	... 104	குடைநாடகோ	... 47
கட்காஞ்சி	... 40	குடைநிலை	... 20
கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டி		குடைமங்கலம்	... 102
நயந்தபக்கம்	... 109	குடைமுடி	... 85
கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்		குதிரைமறம் (நொச்சி)	... 44
முர்நயந்தபக்கம்	... 109	கெடி (தும்பை)	... 63
கடவுள்வாழ்த்து	... 90	குதிரைவென்றி	... 160
கண்டுகண்ணிவத்தல்	... 144	குழல்க்குடோடென்றிய காமப்	
கண்டுகைசொர்தல்	... 150	பகுதி	... 110
கண்படைநிலை (வாகை)	... 85	குற்றிசை	... 155
கெடி (பாடாண்)	... 92	குற்றுழினை	... 52
கணிவன்முல்லை	... 82	குறுங்கலி	... 155
கந்தழி (உழினை)	... 49	குறுவஞ்சி	... 27
கெடி (பாடாண்)	... 100	கூட்டத்துக்குழைதல்	... 145
கபிலைகண்ணியபுண்ணியநிலை	... 94	கூத்தராற்றுப்படை	... 100
கரந்தை	... 13	கூதிரப்பாசறை	... 79
கரந்தையரவம்	... 13	கைக்கிளை	... 107
கழனிநிலை	... 113	கையாற்றி (கரந்தை)	... 17
களவழிவாழ்த்து	... 96	கெடி (பொதுவியல்)	... 122
களவேள்வி	... 76	கொழுவல்	... 105
களிற்றுடனிலை	... 69	கொழிப்போரேத்துக்கொடாஅப	
கற்காண்டல்	... 114	பழித்தல்	... 156
கற்கோணிலை	... 114	கொடை	... 10
தற்புமுல்லை	128,129	கொடைஞ்சி	... 26
கன்முறைபழிச்சல்	... 116	கொண்டகம்புகுதல்	... 144
கன்னடுதல்	... 115	கொற்றவருசி	... 22
கன்னாப்படுத்தல்	114,115	கொற்றவாளை	... 23
கனவினரத்தல்	137,138	கொற்றவழினை	... 48
காஞ்சி	... 31	கொற்றவையிலை (வஞ்சி)	21,22
காஞ்சியதிர்வு	... 31	கெடி (ஓவட்சி)	... 11
காட்சி	... 130	கோழிவென்றி	... 158
காடுவாழ்த்து	... 125	சால்புமுல்லை	... 86
காண்டல்	... 134	சிறுங்காரநிலை	... 70
காண்டலவலித்தல்	... 136	சிவல்வென்றி	... 159

சுரத்துய்த்தல	... 7	கருவாழ்த்து	... 96
சுரநடை	... 117	காண்மங்கலம்	... 98
சுதுவென்ற	... 161	காண்பு	... 127
சென்விடைவீழ்தல	... 43	கூழல்	... 67
செல்கெனவிடுதல்	... 147	கூழலாட்டு	... 67
செவரும்கல்	... 148	கெஞ்சொடுமெய்தல்	... 138
செலவு	... 5	கெடுமொழிநூல்	... 17
செவியநூல்	... 102	கெடுமொழிவஞ்சி	... 24
தகர்மெய்தல்	... 158	கொச்சு	... 42
தந்துரிமை	... 8	பகட்டுமுலலை	... 128
தபுதாரநீர்	... 118	பகன்முனிவரைத்தல	... 136
தலைக்காஞ்சி	... 35	படைவழக்கு	... 32, 33
தலைத்தோற்றம்	... 8	பயங்கோர்ப்புழிச்சல	... 132
தலைப்பெயர்	... 118	பரதகைநூல்	... 153
தலைமாராயம்	... 36	பரதையைபேசு	... 143
தலையொடுமுத	... 56	பரதையாயில் பாங்குகண்டுரை	... 154
தஞ்சி (வஞ்சி)	... 28	தலை	... 154
தெடி (காஞ்சி)	... 32	பாசலவிலை	... 99
தள்ளைவேட்டல்	... 71, 72	பரிசுற்றுமை	... 91
தாபதநிலை	... 118	பரிசுணிலை	... 99
தாபதவாகை	... 79	பருவமயங்கல்	... 150
தாரநிலை	... 64	பழச்சினாபணிதல்	... 107
தானநிலை	... 69	பாசலமுகத்தொடர்தல்	... 146
தானமதம்	... 62	பாசுமைநிலை	... 28
தினையொண்டுபெயாதல்	... 59	பாசுநிலை	... 53
துடிநிலை	... 11	பாசுசூழ்ந்த பணிந்துபிரிந்தகல்	... 146
துணியு	... 131	பாடல்வென்றி	... 161
தும்மை	... 61	பாடாண்பாட்டு	... 89
தும்மைமதம்	... 61	பாண்பாட்டு	... 65
துய்யமென்றதலை	... 149	பாணவரவுரைத்தல்	... 152
துயிலடைநிலை	... 92	பாணமுற்றுப்பணை	... 100
துயிலையாடல்	... 149	பாதி	... 9
தோமதம்	... 65	பாட்பனமுலலை	... 81
தேர்முல்லை	... 126	பாட்பனவாகை	... 77
தேர்வென்றி	... 160	பாட்பனமுல்லை	... 128
தொகைநிலை (உழைஞ)	... 60	பிடிவென்றி	... 162
தெடி (தும்பை)	... 72	பிரிவிடையாற்றல்	... 140
தொட்டகாஞ்சி	... 38	பிள்ளைத்தெளிவு	... 16
தொடக்காஞ்சி	... 39	பிள்ளைப்பெயர்ச்சு	... 17
தோலுழிஞ	... 51	பிள்ளையாட்டு	... 16
நயத்தல்	... 134	பிள்ளைமுகக்கு	... 10
நயப்புதறிநகல்	... 133	பிறர்மனைத்துயின்றமை	... 154
நல்லிசைஞ்சு	... 29, 30	கூறல்	... 154
நலம்பாராட்டல்	... 132	பிள்ளைக்குரவை (தும்பை)	... 68

பிந்தோர்க்குரவை (வாகை) ...	76
பின்னிலைமுயறல் ...	140
புகழ்ந்தனர் பரவல் ...	109
பண்ணெடுவருத ...	14
புணராவிரக்கம் ...	133
புலவராற்றுப்படை ...	106
புலவரேத் தும்புத்தேனூடு ...	124
புலவிபொருளாகத்தோன்றிப் பாடாண்பாட்டு ...	108
புலவியுட்புலம்பல் ...	142
புலனறிசிதப்பு ...	10
புறத்திறை (வெட்சி) வெடி (உழிஞை) ...	6
புறத்துழிகுரு ...	53
புறநிலைவாழ்த்து ...	104
பூக்கோணிலை ...	35
பூசன்மயக்கு ...	119
பூசன்மாற்று ...	7
பூவைநிலை ...	90
பூவைவெய்தி ...	159
பூழ்வென்றி ...	158
பெண்பாங்குளவி ...	151
பெருங்காஞ்சி (சாஞ்சி) வெடி (பொதுவியல்) ...	33
பெருஞ்சோற்றுநிலை ...	29
பெருந்திணை ...	108
பெருவஞ்சி ...	29
பேய்க்காஞ்சி ...	38
பேய்க்குரவை ...	60
பேய்நிலை ...	38
பேராண்முல்லை ...	54
பேராண்வஞ்சி ...	23
பொருண்மொழிக்காஞ்சி ...	124
பொருள்வாகை ...	78
பொருளாற்றுப்படை ...	101
பொருளொடுபுகழல் ...	87
பொலிவுமங்கலம் ...	98
பொழுதுகண்டிரங்கல் ...	143
போந்தை ...	111
போர்க்களத்தொழிதல் ...	15
போர்மலைதல் ...	14
மகட்பாலிகல் ...	58
மகட்பாற்காஞ்சி ...	41
மகண்மறுத்துமொழிதல் ...	45

மஞ்சலநிலை ...	93
மடலுர்தல் ...	148
மண்மங்கலம் (உழிஞை) ...	58
வெடி (பாடாண்) ...	103
மணமங்கலம் ...	98
மலலென்றி ...	157
மழபுலவஞ்சி ...	26
மறக்களவழி ...	75
மறகாஞ்சி ...	37
மறமுல்லை ...	85
மறமுட்டாடி ...	42
மன்னக்காஞ்சி ...	39
மாராயவாஞ்சி ...	24
மாலை ...	120
மரகாந்த ...	125
முதுபாடி ...	117
முதுமொழிக்காஞ்சி ...	123
முதுமொழிவஞ்சி ...	25
முதுபுழை ...	5
முதுசொடை ...	75
முதுவழி ...	48
முது ...	126
முதுமுதுவாடி ...	56
முதுமுது ...	50
முன்னோர்க்குரவை (தும்பை) ...	67
வெடி (வாகை) ...	76
முனைகடிமுன்னிருப்பு ...	41
முதுபாணந்தம் ...	120
முதுபின்முது ...	82
மெலிதல் ...	135
மெலிவொடுவைகல் ...	136
யாழ்வெய்தி ...	160
யாழ்சைக்கோடி ...	56
யாணைமறம் ...	63
யாணைவென்றி ...	158
வஞ்சி ...	20
வஞ்சி ரவம் ...	20
வஞ்சி க்காஞ்சி ...	35
வரவெய்தாநிறுத்தல் ...	141
வல்லாண்முல்லை ...	83
வள்ளி ...	106
வாகை ...	73
வாகையரவம் ...	74
வாழைப்பாக்கறை ...	80

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி. கசுள

வாணமநகலம்	... 103	வீற்றினிதிருநத பெருங்கலம்..	97
வாணமணனுநி	57	வெட்சி	... 3
வாளுக்கோள்	.. 7	வெட்சியரவம்	... 4
வாணிகவாகை	77	வெநவருநிலை	.. 70
வாணிகவென்றி	... 156	வெள்ளரிநீர்	... 95
வாணிலை	... 21	வெளிப்படவிரத்தல்	... 133
வாராமையகத்தல்	141	வெறியாடடு (வெட்சி)	... 12
வாபினிடை	... 89	வெறியாடடு (வெட்சி)	... 152
வாயுமையாழ்தது	... 101	வெடிகை நகதுறுத்தல்	... 139
வாரச்செலம்	... 34	வெடிகையம்மலிபு	... 18
வரிசை	... 4	வெடிகைய	... 111
வரிசைநிலை	... 94	வெடிகைய	... 5
வரிசைநிலை	153	வெடிகைய	... 95
வரிசைநிலை	... 153	வெடிகைய	... 78
வரிசைநிலை	... 101	வெடிகைய	... 57

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி:

(கொளுவென்பது நவவொக வெண்பாவின்மீண்டும் பெரும்பான்மை

இரண்டடியாலும் சீறுபாள்மை முற்றடியாலும் ஆக்கப்பட்ட

அதன் கருத்தைப் புலப்படுத்தும்படி. கொளு - கருந்து;

(இதனைச் சூத்திரம் என்று கூறுவர்.)

அகத்தோன்மால்	... 56	அகத்தோன்மால்	... 126
அருஞ்சொல்வெட்சி	... 138	அகத்தோன்மால்	... 23
அடக்காடா	53	அகத்தோன்மால்	... 43
அ - ரவிலை மட்டால்	94	அகத்தோன்மால்	... 34
அடல்வெல்லா - வா	.. 82	அகத்தோன்மால்	... 115
அடல்வெல்லா - வா	.. 39	அகத்தோன்மால்	... 28
அருதிமலணங்கா	.. 76	அகத்தோன்மால்	... 132
அருதிமலணங்கா	.. 59	அகத்தோன்மால்	... 72
அருதிமலணங்கா	... 52	அகத்தோன்மால்	... 94
அருதிமலணங்கா	113	அகத்தோன்மால்	... 98
அடையாதா	... 48	அகத்தோன்மால்	... 150
அடையாதா	94	அகத்தோன்மால்	... 153
அணியவார	... 143	அகத்தோன்மால்	... 121
அந்தமில்புகழான்	... 95	அகத்தோன்மால்	... 50
அந்தமில்புகழான்	... 133	அகத்தோன்மால்	... 43
அந்தமில்புகழான்	... 44	அகத்தோன்மால்	... 14
அரிபாயுண்கண்	... 128	அகத்தோன்மால்	... 114
அருஞ்சொத்தம்	... 7	அகத்தோன்மால்	... 98

இணராரகோதை	... 131	ஒளியினீங்கா	... 11
இமையாநாட்டத்	... 109	ஒளியுமாற்றது	... 89
இருங்கண்வானத்	... 106	ஒளிந்தெஃகம்	... 69
இருபடையும்	... 69	ஒன் தல்ல	... 148
இல்லவைசொல்லி	... 142	ஒன்றாகுறு	... 135
இல்லம்பதியுந்	... 83	ஒன்றோதார்படை	... 24
இலைப்பொலிதார்	... 7	ஒன்றோதார்புனை	... 29
இலைபுனைவாகை	... 73	நஞ்சியகல	... 115
இழிபுடன் நிகல்	... 45	கங்குற் றீனதுயி	... 93
இவட்பயந்தெழுத்	... 132	கடந்தவகை	... 27
இளமைந்தர்	... 110	கண்மரமுந்	... 16
இறுத்தபினழி	... 30	கண்மநிறங்க	... 7
இறைவனைநெகிழ	... 140	கதிர்வேற்கணவ	... 120
இன்கதிர்முறுவற்	... 118	கயகடந்தகடற்	... 103
இன்னதுசெய்த	... 104	கயலோர்கண்ணி	... 120
இன்றதொன்றொ	... 106	காங்கடலுண்	... 50
இன்றோரின்னைவை	... 91	காங்கழன்மற	... 68
ஈண்டியநிரை	... 10	கந்தாரத்திற்	... 52
உடல்செய்தார்	... 14	கந்தையார	... 47
உணராவெய்ம	... 133	கலவாமன்னர்	... 111
உம்மிலிரிவை	... 154	கலவார்முனைமேற்	... 4
உரவெய்யோனினந்	... 5	கலவாகுச்சந்தந்	... 9
உருத்தெழுமண்	... 126	கழுவேந்தார்படை	... 67
உருவாவல்லினை	... 150	கழிந்தோனறவ	... 122
உளம்புகல	... 84	கமியகாதற்	... 127
உறுவரைமார்ப	... 144	காங்கழுமியபடை	... 67
ஊழிமாலை	... 149	கந்தைவகால	... 90
எண்ணருஞ்சீர்த்தி	... 103	கன்னவற்றணிதோட்	... 134
எண்ணாபல்லெயில	... 57	கன்னாநோராண்	... 130
எம்மதிலினிகல்	... 60	காண்டவேட்	... 142
எரிந்திலங்கு	... 124	காதலபெருக	... 144
எழுமரவக்	... 63	காதற்கணவனொடு	... 40
எழுவுறழ்திணி	... 67	காம்புயர்கடத்திடை	... 17
எறிப்படையானிக	... 63	காழுறுகாமற்	... 151
ஏத்திச்சென்ற	... 100	காய்கதிர்நெய்வேர	... 72
ஏந்திழையாட்டா	... 41	காரெழநியகடற்	... 35
ஏந்துபுகழுலகி	... 113	காவல்கண்ணிய	... 90
ஏப்புழைநூயி	... 42	கான்மலியுநறுந்	... 81
ஏமாண்ட	... 44	கடைமயங்கிய	... 66
ஏழகழறினு	... 113	குருந்தலர்கண்ணி	... 118
ஒண்டொடி	... 137	கூடலர்கூடர்மாலை	... 16
ஒருகுடைமன்னனை	... 64	கூடார்முனை	... 26
ஒலிகடல்வையகத்து	... 87	கூற்றனையான்வியன்	... 79
ஒலிகழலானக	... 75	கூற்றிருந்தகொலை	... 97

555

22

புரிவளைநெகிழ	... 136	மன்ன னூரு	... 68
புலம்பொடுவைகும்	... 137	மன்னியசிறப்பின்	... 93
புணையிழையிழ்	... 118	மன்னியிரீத்த	... 40
பூண்முலையார்	... 106	மன்னுறு	... 3
பூம்பொழிற்புறந்	... 62	மாணிகழக்கு	... 152
பெய்கழலான்	... 76	மாந்தத்தியலு	... 131
பெய்கழற்பெருந்தகை	... 108	மாயிழங்கங்குள்	... 146
பெய்தாமஞ்சரும்பிர	... 20	மாவுடைத்தார்	... 49
பெய்தாரகலம்	... 145	மாறின்றிதங்	... 82
பெய்வளையவ	... 138	மாறுசொண்டா	... 56
பெருநல்லானுழை	... 101	மான்மமலை	... 149
பேணுதார்மறங்	... 59	முகச்சுன்னமுயக்கம்	... 109
பேணியபிறர்	... 153	முகைபுரைமுதுவன்	... 141
பொய்யாதுபுண்மொழி	... 10	முடிமிசையழிசை	... 47
பொருபடைகளுத்	... 65	முத்தவிர்ப்புண்	... 32
பொருபடையுட்	... 27	முதுகுழிமதவ	... 34
பொற்றூரகலம்	... 155	முரணவியச்	... 55
பொன்புனைந்த	... 61	முழமுத்திணிதோ	... 75
பொன்புணையுழினை	... 48	முறிமலர்த்தா	... 65
பொன்றிகழ்	... 128	முன்னடையா	... 29
போதார்கடாத்தந்	... 150	முன்னிழந்த	... 140
போர்தாங்கிப்	... 17	முன்னொழுதா	... 64
மடுத்தெழுந்தமறிவ	... 27	முதிரினிவந்த	... 117
மண்கெழுமறவன்	... 37	முவுர்கொய	... 105
மண்கொண்டமற	... 85	மேகைமுப்படை	... 31
மண்டமருண்	... 36	மேவருங்கணவன்	... 129
மண்டிணிஞாலத்	... 18	மேன்முவுரு	... 78
மண்ணகங்கான்	... 91	மைந்துடையாடவர்	... 22
மண்ணெடுபுகழ்	... 14	மைந்துடையாடங்கட	... 35
மண்மருளத்	... 114	மைவரைநாடன்	... 144
மணிவளைநெகிழ	... 136	மைவரைநாடனை	... 136
மதிக்குடைக்கீழ்	... 27	மொய்தாங்கியமுழு	... 85
மயலறுசீர்த்	... 92	மொய்திகழுவேலோன்	... 57
மயிற்சாயன்	... 58	வண்டமர்குஞ்சி	... 135
மலைத்தெழுந்தோ	... 13	வண்டுமுழ்தாமம்	... 114
மலையோங்கிய	... 123	வணங்காதார்மதிக்குமரி	... 58
மற்றவாச்சேரி	... 154	வயங்கியபுகழ்	... 107
மறத்துடைமலிந்து	... 50	வயன்மிகுசிறப்	... 127
மறத்திரிலல்லா	... 102	வரிவளைநெகிழ்த்	... 138
மறப்படைமறவே	... 42	வருவாரையெதிர்	... 15
மறவேந்தனிற்	... 24	வலிகெழுதோன்	... 69
மன்மேம்பட்ட	... 17	வழிப்படுதெய்வ	... 109
மன்னர்யாரையு	... 41	வள்வார்முரசுமொடு	... 20
மன்னவன்புகழ்	... 23	வளைஞரலையிரார்ப்ப	... 52

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

களக

வாழ்ந்தவா	...	51	வெம்முனைநிலை	...	10
வாழ்ந்தவா	...	20	வெம்முனைநிலை	...	45
வாழ்ந்தவா	...	8	வெம்முனைநிலை	...	66
வாழ்ந்தவா	...	12	வெம்முனைநிலை	...	17
வாழ்ந்தவா	...	71	வெம்முனைநிலை	...	151
வாழ்ந்தவா	...	86	வெம்முனைநிலை	...	85
வாழ்ந்தவா	...	53	வெம்முனைநிலை	...	86
வாழ்ந்தவா	...	39	வெம்முனைநிலை	...	7
வாழ்ந்தவா	...	38	வெம்முனைநிலை	...	51
வாழ்ந்தவா	...	111	வெம்முனைநிலை	...	3
வாழ்ந்தவா	...	6	வெம்முனைநிலை	...	76
வாழ்ந்தவா	...	108	வெம்முனைநிலை	...	31
வாழ்ந்தவா	...	5	வெம்முனைநிலை	...	4
வாழ்ந்தவா	...	10	வெம்முனைநிலை	...	116
வாழ்ந்தவா	...	122	வெம்முனைநிலை	...	119
வாழ்ந்தவா	...	112	வெம்முனைநிலை	...	99
வாழ்ந்தவா	...	109	வெம்முனைநிலை	...	55
வாழ்ந்தவா	...	55	வெம்முனைநிலை	...	98
வாழ்ந்தவா	...	14	வெம்முனைநிலை	...	62
வாழ்ந்தவா	...	74	வெம்முனைநிலை	...	87
வாழ்ந்தவா	...	65	வெம்முனைநிலை	...	22
வாழ்ந்தவா	...	80			

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகத்தவ்வா	...	45	அகத்தவ்வா	...	158
அகத்தவ்வா	...	10	அகத்தவ்வா	...	153
அகத்தவ்வா	...	18	அகத்தவ்வா	...	31
அகத்தவ்வா	...	75	அகத்தவ்வா	...	119
அகத்தவ்வா	...	152	அகத்தவ்வா	...	27
அகத்தவ்வா	...	65	அகத்தவ்வா	...	22
அகத்தவ்வா	...	116	அகத்தவ்வா	...	97
அகத்தவ்வா	...	98	அகத்தவ்வா	...	13
அகத்தவ்வா	...	25	அகத்தவ்வா	...	92
அகத்தவ்வா	...	146	அகத்தவ்வா	...	41
அகத்தவ்வா	...	102	அகத்தவ்வா	...	4
அகத்தவ்வா	...	22	அகத்தவ்வா	...	21
அகத்தவ்வா	...	58	அகத்தவ்வா	...	55
அகத்தவ்வா	...	132	அகத்தவ்வா	...	49
அகத்தவ்வா	...	137	அகத்தவ்வா	...	74
அகத்தவ்வா	...	25	அகத்தவ்வா	...	42
அகத்தவ்வா	...	109	அகத்தவ்வா	...	107

ஆடலமர்த்தானம்	... 67
ஆம்பலுடங்கு	... 150
ஆமினிமூப்பு	... 87
ஆயபெருமை	... 124
ஆயாதவிய	... 124
ஆயுமடுதி	... 38
ஆழவிடுமோ	... 146
ஆளமர்வெள்ளம்	... 17
ஆளமணிக்குடி	... 11
ஆற்றிணைநினை	... 123
ஆளுவயவர்	... 68
இசையோது	... 6
இடம்படுஞ்சால்	... 119
இணைநாற்று	... 133
இம்மூவுலகி	... 79
இயவர்புகழ்	... 29
இலநாமுரைப்ப	... 159
இளமைநிலைதளர	... 125
இனிகொண்டதீர்த்	... 9
இறுமுறையெண்	... 10
இறுவரைவீழ்	... 69
இமையேயிறந்த	... 143
இன்றிப்பட்டுரை	... 148
இளநுபகலோ	... 35
இன்றொடைநல்	... 100
இன்னரெனவேண்டா	... 25
இன்னொசொகின்	... 121
ஈண்டரில்கூழ்	... 43
ஈண்டியெருவை	... 97
உணங்குபுலவ	... 34
உய்த்தல்பொறுத்	... 128
உய்த்தொழிவா	... 6
உரவெரிவேய்	... 117
உரவொலி	... 133
உரைப்பினது	... 15
உலவாவளஞ்	... 76
உவன்மலையென்	... 36
உவனின்னுறு	... 57
உழிஞைமுடிபுனை	... 47
உழுதுபயன்கொண்	... 78
உள்ளத்தவலம்	... 149
உள்ளமுருக	... 135
உனைத்தரைகூறு	... 154
உறுகடர்வாளோ	... 64

உரையார்விசம்பி	... 86
ஊக்கமுரண்	... 49
ஊழியலுட	... 110
ஊழையுளர	... 126
ஊழித்தாழ்	... 129
ஊழின்முவகை	... 84
ஊர்கண்மலர	... 58
எங்கண்வெண்	... 70
எழுச்சொல்லெதிர்	... 102
எண்ணினிகல்	... 119
எண்ணினிடரே	... 96
எம்மனையாமகிழ்	... 113
எழுதெழின்மாடத்	... 57
எழுதெழின்மார்ப	... 140
எழுவணிப்பூரி	... 5
ஏந்தவாட்டாலை	... 84
ஏவலிசுழந்தை	... 56
ஐந்துசதியு	... 160
ஐயங்குணைத்த	... 32
ஐயங்குணைத்தி	... 39
ஒட்டியயாரெல்	... 159
ஒல்லெய்யாரொலத்	... 81
ஒலிமணித்தின்	... 160
ஒர்வாண்மலை	... 9
ஒர்வாண்மரவ	... 45
ஒர்வாண்மரு	... 92
ஒன்றியவர்	... 59
ஒன்றிரண்டாய்	... 104
ஒன்றொழிந்தயோ	... 40
ஒய்கியவேலான்	... 145
ஒடுக்ககொல்வனை	... 140
ஒத்தங்கரைதவறு	... 77
ஒருபிராக	... 120
கஞ்சுகம்வாய்	... 158
கழகமழ்வேரி	... 41
கடுங்கண்மரவ	... 66
கடைநின்றது	... 134
கண்டான்மலை	... 157
கண்டிகளித்து	... 145
கண்ணவனை	... 1
கண்ணார்த்து	... 115
+ தீரோடை	... 48
கயக்கியநோய	... 88
கயற்கூடு	... 151

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி. கௌ

கரியபெருந்தடங்	... 155	கேர்விமதையோர்	... 95
கருங்கழல்	... 98	கைகாஸ்புருவங்	... 161
கருந்தடங்கண்	... 130	சொங்கலர்கோதைக்	... 103
கருந்தலையும்	... 37	கொங்கலர்தார்	... 86
கரும்புகழின்	... 98	கொங்கல்மைம்	... 103
கரும்பொருகாய்	... 28	கொட்குமிருந்	... 38
கல்லறநவி	... 132	கொம்படுமுத்	... 104
கல்லெயர்வேலி	... 127	கொடுவரிசுடி	... 7
கலத்தவனைக்	... 118	கொய்தாரமார்பி	... 127
கவ்வைபெருக	... 131	கொல்கணிசூ	... 112
கவலைமதுகித்	... 80	கொலையாடக	... 36
கழகத்தியனாக்	... 161	கொலையிதழ்	... 100
கழுதார்பதந்	... 62	கொன்றுத்த	... 39
கனமர்கிழர்	... 26	கொடுகையிற்	... 59
கற்பின்விழுவிய	... 72	கொடியர்வெற்றி	... 55
கற்பொத்யும்	... 54	கொர்வாரத்தலை	... 53
கன்னவிறோ	... 135	கொலையினைவி	... 41
கன்னிநிறுவோ	... 83	சங்குங்குரு	... 14
காடுகனலக்	... 115	சின்னங்கைக	... 101
காடுங்கடுங்கரை	... 156	சிறந்ததுவென்	... 86
காணிலரது	... 12	சீர்மிஞ்சல்கை	... 156
காதல்பெருதி	... 144	சுருமென்குமதி	... 54
காமநெடுங்க	... 141	சுற்றியசுற்ற	... 26
காய்த்துகடுங்	... 66	சூழலுன்வாக	... 74
கார்க்குது	... 61	சூழலவான்பி	... 107
காலார்கழலார்	... 13	சூழ்குதிர்வாய்	... 95
காலாண்மயங்கி	... 64	சூழ்த்தநிரை	... 7
காலேமுரசு	... 55	செங்கண்மழவிடை	... 20
காவலனைக்	... 74	செங்கண்மறவர்	... 56
கான்படுதிவிற்	... 28	செயிரக்கணிகழாது	... 80
கிளையாய்ந்து	... 68	செழுமலவெங்	... 65
குய்யலர்காந்தட்	... 111	சொல்லுந்தசுவர்	... 158
குடைவரையேந்தி	... 157	சேலேமயிலைமு	... 120
குத்தங்கொடு	... 63	தண்டாரணிய	... 154
குற்குபெயரிய	... 50	தண்டாங்குப்பி	... 8
குரும்பைவரி	... 135	தமுருட்டையா	... 22
குணையழன்மண்டி	... 30	தாரியமுங்	... 65
குலாய்க்கலை	... 32	தங்கணனிய	... 137
குயலாமைநி	... 162	தன்னிழலோ	... 102
குளிற்றுமுரசுங்	... 25	தாங்குண்மின்றாக்	... 44
குளிற்றுமுரசினை	... 52	தாங்கியகேசொடு	... 40
கூழமுரசிரங்	... 24	தாட்டாழ்தடக்	... 27
கூழயுகொண்	... 144	தாமரைமேல்	... 131
கூற்றினத்தனஞர்	... 5	தாயன்ஞான்றார்	... 122

தாழாரமார்பிஞன்	...	23	பலிபெறுநன்னக	...	23
திங்கள் விளங்குந்	...	128	பாய்ந்தமுந்நிந்த	...	158
திருநத	...	131	பாயிற்சாய்	...	43
திண்டியுங்கண்டுந்	...	93	பாலைபடுமலை	...	160
தீர்த்தநீர்ப்புவொடு	...	58	பிழத்தாடியுண்ட	...	76
தீர்த்துவணங்கி	...	127	பிணங்குமுட	...	18
துன்னருந்தா	...	112	பிணைகடுபு	...	15
துன்னருந்துப்பிற்	...	33	பிழைபுரை	...	136
தெம்முனைதேய	...	34	பிழைமனையா	...	29
தெரிவின்றி	...	145	புகழொய்நக	...	122
தெருவினலமுந்	...	101	புகழின்மையா	...	82
தொடியண்தோ	...	111	புகழொடுவாழ்	...	159
தொடைவிடை	...	81	புகழார்நிரை	...	11
தோடவிழ்தார	...	138	புகழார்புகழொடு	...	51
நகையமராய	...	37	புகழார்புகழொடு	...	14
நடுங்கிநறு	...	128	புகழார்புகழொடு	...	7
நடைபுழை	...	1	புகழார்புகழொடு	...	126
நல்கெனினுமிவையா	...	109	புகழார்புகழொடு	...	105
நல்கெனினுமிவையா	...	138	புகழார்புகழொடு	...	97
நாட்டியவாய்	...	90	புகழார்புகழொடு	...	90
நாப்புலவர்கொன்	...	17	புகழார்புகழொடு	...	114
நாவல்பெயரிய	...	60	புகழார்புகழொடு	...	137
நாவாயுந்நோணி	...	53	புகழார்புகழொடு	...	150
நிரைபொழியாயி	...	53	புகழார்புகழொடு	...	83
நிலையுநிரையு	...	5	புகழார்புகழொடு	...	133
நின்றபுகழொடு	...	100	புகழார்புகழொடு	...	118
நின்றபுகழொழிய	...	51	புகழார்புகழொடு	...	18
நின்றநிலமிசை	...	123	புகழார்புகழொடு	...	124
நீர்பலகான்முழ	...	79	புகழார்புகழொடு	...	151
நீர்மலிகணனெழுந்	...	117	புகழார்புகழொடு	...	39
நுடங்கருவி	...	141	புகழார்புகழொடு	...	20
நெழ்படுகானத	...	4	புகழார்புகழொடு	...	107
நெய்கொணினை	...	129	புகழார்புகழொடு	...	30
நெய்யணிகசெவ்	...	47	புகழார்புகழொடு	...	72
நேரார்படை	...	70	புகழார்புகழொடு	...	3
நேராரம்புணை	...	24	புகழார்புகழொடு	...	157
பகடுவாழ்கென்	...	87	புகழார்புகழொடு	...	75
படைநலின்ற	...	99	புகழார்புகழொடு	...	50
பண்ணவாந்திஞ்சொ	...	155	புகழார்புகழொடு	...	145
பணையாவதை	...	142	புகழார்புகழொடு	...	51
பரிசைபலகடந்து	...	45	புகழார்புகழொடு	...	66
பருக்காமுஞ்செம்	...	94	புகழார்புகழொடு	...	138
பருகிசெல்வானம	...	35	புகழார்புகழொடு	...	108
பலவுரைத்துக்	...	153	புகழார்புகழொடு	...	140

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி. களநு

மன்மேல்வரு	... 32	வளையும்வயிடு	... 43
மன்னர்மடங்கள்	... 89	வாட்புகா	... 116
மாட்டியபின்னை	16	வாடைநலிய	... 80
மாணலங்கொள்ளு	... 154	வாணுகொளலு	... 48
மாயவன்மாய	... 105	வாளமரின்	... 113
மாலிதுயல	... 115	வானிபிறழும்	... 69
மிகத்தாயசெங்	... 44	வானத்தியலு	... 151
மிகையணங்குமெய்	... 114	வானமிடைவன்	... 71
மின்னிசினஞ்	63	விட்டழிவென்	... 36
முந்தத்தான்மா	... 121	விண்ணென்ம	... 93
முந்தைமுதல்வர்	... 11	வில்லாரகுதும்	... 33
முல்லைக்குத்தேய	... 91	விலங்குகூர்	... 147
முற்றமுலையார்	... 112	வான்முன்களை	... 83
முற்புறந்தான்	... 125	விண்ணிறோளா	... 85
முன்னர்முரசுரங்க	... 21	விண்ணந்தோர்க்	... 28
முன்னரும்பின்னா	... 68	வெங்கண்முரசு	... 70
முவந்தெஞ்சமா	... 78	வெங்குருதி	... 15
மேலாரிடை	... 92	வெந்தொழிற்சூற்	... 71
மேவாருயி	... 16	வெய்யநெய்து	... 152
மொய்யகத்துமன்னர்	... 67	வெய்யோள்கதிர்	... 94
மொய்யணலானி	... 8	வெல்புரவி	... 99
மொவல்லிரியு	... 129	வெல்பொறியு	... 61
யாமுயங்குமெ	... 143	வெள்வாட்குரு	... 48
யானைதொடரு	... 147	வெள்ளம்போற்	... 78
வஞ்சமில்லோ	... 77	வெள்ளிமுனைத்த	... 96
வண்ணிதையுங்கூந்த	... 161	வெறிகொளதைய	... 106
வந்தபடைநோன	... 82	வேடவையெய்தி	... 136
வயங்குனைமான்	... 108	வேண்டார்பெரியர்	... 113
வயிர்மேல்வளை	... 62	வேண்டிதியானியு	... 106
வரிசைகருதாது	... 91	வேழதார்ப்பவெஞ்	... 121
வரிப்பந்துகொண்	... 110	வேயுரவிசும்பு	... 85
வள்ளாயந்து	... 149	வையாமகளை	... 90
வளிகுரந்த	... 94		

இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.

கூ. “ஏவ லிளையா சாயவயிறு தற்பப”

உகா. “ஒருசீர் செந்நாற் கிருசீர் ஈகலை
முச்சீர் சோய நறநீர் ஈணிலை
ஐஞ்சீர் நிவந்தி யறுசீர் சழாஅல
எழுசீர் காடு நாற்சீர்க்குள் மொழிப”

சகா. “ஆயிரு துணையு மாரா திர்ப”

அஉ. “குடிப்பிப்பா சலம் குறு உவாயமை தூர்மை
நிச்சொல்லு நல்லண யாநங் - கெடுக்கு
மழுககா மவ பன்ன பாவனி ண்டோ டெட்டு
மீழுககா வையிந ணெட்டு.”

ககா. “விட்டில கிள்காலவாய் விநமாக தன்னாக
நட்டம் பெருந் பவலாந் தெட்டு.”

கரச. “நாடிய நட்டபாசைசெலவு நலவிருசை
கூடி னைய யார் சுகல் கூட்டலா - நீழலா
வேட்டங் திரு சொநர் துணை னு குதுபொரு
ளீட்டகாட சாய மிவை யீயழு”

கரசு. “உருவி யாகிய வெந்நெருங் கிழ வனை
யருவி கூறுத லானங் கம்மே”

கருள. “நெலவாடு சாமை துணையிறுங்கு கேழ்வாடு
கொளளுமுநதோ டெண்ணளவா தும்.”

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராத்.

[எண் பக்களண்.]

- அ - அழகு, 118, 131; ஒரு சாரி யை, 127.
அகடு - வயிறு, 87, 96.
அகதலியமுள்வா க்தவாகா வேண்டபொதியிலி லுந்நதது, 2.
அகத்தியமுளிவாமாழககா பண்ணி அகநாடு - உநநாடு, 21. [வார், 2.
அகம் - அந்நணரிடம், 23. [112.
அகலம் - மாபு, 14, 83, 117, 140,
அகலிடம் - அகலநதம், 124, 131.
அகவ - பாட, 25.
அகழகடல் - அகழந்தகடல், 119.
அகநறும் - பொருக்கும், 113.
அகனகா, 75.
அகையழல் - கொழுந்தவிலிடெரியும்
பெறுபு, 120. [உளங்கை)
அகையழல் - செல்லி, 18. (அகைய -
அசைநீயுமறு - அசைமுறுததியது,
அசைநன்ம், 122. [38.
அசை - கரூல், 68.
அசை - இ - இவ்வப்பாறி, 7.
அசைஇய - வைத்த, 7.
அசைக்கா (அரோ, ஆல், ஓடு), 7, 13,
14, 26, 108, 146.
அசைதல் - வருத்தல், 107.
அசைநிலை, 2, 5, 7, 14, 21, 26, 28,
65, 108, 124, 146.
அசையா - வருந்தாத, 107.
அஞ்சல் - அஞ்சாதே கொரா, 157.
அஞ்சாதேகொரா - அஞ்சந்த, 157.
அஞா - துன்பம், 5, 14, 18.
அட்டிமதுரம் - அதிமதுரம், 158.
அட்டி - கொன்று, 10. [சேனை, 63.
அடக்கநுநதனை - விலக்குதற்கரிய
அடகு - இலக்கறி, 118, 129.
அடா - தகடு, பொற்றகடு, 94.
அடாது - நெருங்கி, 5.
அடல் - கொல்லல், 82; வெற்றி, 81.
அடி செட்டி, 4.
அடிப - வழிபட, 59.
அடிபடுத்தல் - அடக்கல், 90.
அடிமிரட்டித்து - இட்ட அடியின்
மேலே அடியிட்டு, 15.
அடியுறை, 155.
அங்கம் - அங்குவேம், 56.
அங்காம - கொல்லும் களரி, 91.
அந்தல் - வருத்ததல், 143.
அந்நிபுகழ்பாடல் - நிரதாபத்தைப்
பாடுதல், 116.
அநை - இலை, 157. [வார், 25.
அநைகுதுவார - கட்டுதலைப் பெறு
அநைநாதா - பொருந்தாதார், 49.
அநையார - பகைவர், 3.
அநையாளபாதி, 111.
அண்ணல் - தலைமை, 63, 94.
அணக்கு - வந்ததுதல், 98.
அணங்க - ஆர்ப்ப, 114.
அணங்காடல், 76.
அநாங்கிய - பட்ட, 72; வருத்திய,
34. [வருத்ததல், 18.
அணங்கு - தெய்வம், 22; பேய், 76;
அணங்கும் - வருத்தும், 86, 114.
அணல் - கபோலம், பசுவின் அலை
தாடி, 8.
அணி - அலங்காரம், அழகு, 8, 143.
அணியிட்டு - கடைக்கணித்து, 31.
அணியெழு - நிரைத்தகணையம், 52.
அதர் - வழி, 12.

அதிர்நல் - முழங்குதல், 48.
 அந்தக்கரணம், 84.
 அந்தகாரம் - இருள், 79.
 அந்தணர்க்குக் கேள்வியும் வேள்வியும் இன்றியமையாதன, 77.
 அந்தணர்க்கு நெருப்பு உவமை, 77.
 அந்தணர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 94, 95. [இணங்குவித்தல், 81.
 அந்தணர் தூதுசென்று அரசரை அந்தணரிருப்பிடம், 23.
 அந்தம் - முடிவு, 22.
 அந்தரம் - ஆகாயம், 52.
 அந்தரம்பு - அழகியநரம்பு, 161.
 அப்பு - நீர், 143.
 அப்புவிழவு - நீர்விளையாட்டு, 143.
 அபியோகம் - முறை, 81.
 அம் : சாரியை, 47.
 அம்பல் - புறங்கூற்று, 139.
 அம்பலம் - மன்று, 22, 145.
 அம்பற்பெண்டிர் - புறங்கூறும் பெ அம்பு, 7. [அம்பு, 139.
 அம்புக்கு மகளிர்கண், 41.
 அம்புமழை, 34.
 அம்புமன்கிளவி, 132.
 அமர்தல் - விரும்புதல், 20, 109.
 அமர்ந்தன்று - விரும்பியது, 4.
 அமர்ந்தான் - மேற்கொண்டான், 67.
 அமரர் - கடவுளர், 109.
 அமலை - கூத்து, திரட்சி, 69.
 அமளி - அணை, ஆசனம், 97.
 அமை - மூங்கிலு, 52.
 அமைத்த - மதித்த, 159.
 அமையாக்காதல் - ஆராதனாபு, 109.
 அயர்தும் - விரும்புவேம, 156.
 அயர்ந்த - மறந்து, 124.
 அயர்வு - மயக்கம், 137.
 அயராநின்றார் - அழியாநின்றவர், 22.
 அயில் - வேல், 25.
 அயில்வாள் - கூரியகத்தி, 28.
 அயில்வேல் - கூரியவேல், 10.
 அரங்கம்-மண்டபம், 48. [ய்தல், 95.
 அரசர் அந்தணர்க்குக் கோதானம் செ
 அரசர் ஆறிலொரு கடமைவாங்குதல், 84.

அரசர் இறந்தபின் சுவர்க்கமடைதல், 84. [வேண்டுமென்றல், 102.
 அரசர் இன்னுரினர்க்கு வழிநிற்க அரசர் உழைத்தவீரர்க்கு மருதநீல மும் வரிசையுங் கொடுத்தல், 18.
 அரசாக்கிரிய ஒந்தொரி, 75.
 அரசர் தம் சோர்க்கு விடுத்து, நாடு, சிறந்த பொருள்சா, வினாநிலம், பானை, சூதிரை முதலியன கொடுத்தல், 61.
 அரசர் தம்பகைவருடைய அரண்களை இடுத்துக் கழுதையோலுமுது கவடியையும் கடைவேலையும்விதைத்தல், 57.
 அரசர் தாம் வென்றநாடு தம்வசமா தற்கு நெடுநாடு அங்கிருத்தல், 59.
 அரசர் உழையாளர் விட்டுச் சக்கர வர்த்தியைக்காண்க காத்திருத்தல், 93.
 அரசர் நாடுகாத்தற்கு மூலிற் சோம தல சடாது, 84. [104.
 அரசர் நீக்குதற்குரிய ஏழுவசையாளர், அரசர் பகைவர்களை ஒரவரும் வெளியே போகாது உவந்ததல், 6.
 அரசர் பகைவரை வென்று தம் ஆயுதத்தை உயர்த்தல், 23, 76, 93.
 அரசர் பாதுகாத்ததற்குரிய ஆறுபசயலகன், 104.
 அரசர்பாற் சென்ற சினைவர், லிடியற் காலத்திற் கிண்கோட்டியாண் வாழுகவென்ப வாழ்த்தல், 96.
 அரசர் புத்திரசனங்காலத்திற் பெடாமை, 99.
 அரசர் புலவரை அழைப்புகையில் பின் நடந்துவந்தல், 99.
 அரசர் போர்க்களத்தில் தமது அடையாளப் பூவையணிதல், 111.
 அரசர் போர்க்களத்தில் பாணர்க்கு யானை கொடுத்தல், 97.
 அரசர் மகப்பேறுற்றபொழுது யானை பொன் முதலியன அளித்தல், 98.
 அரசர்மனம் வெற்றியையே நினைத்தல், 16. [முழங்கல், 56, 95.
 அரசர் மனையிற் காலையில் முரசும்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௭௯

அரசர் விடியற்காலத்தில் மங்கலம்
களை அனுப்பித்தல், 93.
அரசர் வெண்ணொற்றக் குடைக்கு
நிறைமதி, 17.
அரசர்வெண்கொற்றக் குடைக்கு முத
தமாலையணிதல், 33.
அரசர் குடி உயிரினைக் காத்தலே சிற
ந்த செலவாம், 62.
அரசர்க்குச் சூரியன், 64. [பது, 103.
அரசர்க்கு நீதினை வைத்ததருமென்
அரசருக்குப் புகைவா தேசம் புகுந்த
அரசர்க்கு உரமே மதிலு, 59. [ல, 99.
அரணம் - எயிலு, 59.
அரதனம், 26.
அரவும் உரிமடம்போர் - கர்மமதிசேவி
யிலு ஏறுதல், 54. [யது, 137.
அரற்றனது - வாய்க்கிடப் புலம்பி
அரன் - இறைவன், 12. [109.
அரி - அழகு, 96 ; சுவரி செவ்வரி,
அரிகொண்டகண - கருவரி செவ்வரி
பரந்தகண, 109.
அரிதல் - அழகுதல், 43.
அரிமா - சிங்கம், 69, 71.
அரிமானமரி - சிங்காதனம், 97.
அரில் - பிணக்கம், 34, 117 ; பிண
க்கு, 43. [தம், 153.
அரும்பிற்குமுண்டோ அலரது நாற்
அரம்பதல் - தோற்றுதல், 135.
அருவி - உருவமி. லாதது, 109; நீரின்
ஒழுக்கம், 107 ; மலையிலு விழும
அருவி, 132.
அருவி முரசுபோல முழங்கல், 142.
அருளிய - அருள், 92.
அருளுமது - அருளுவது, 129.
அரோ: அசை, 51, 65, 124.
அல் - கனவு, 109; இரவு, 138.
அல்லார்து - அலம்புதல், 124.
அல்லியந்தார், 98.
அலங்குதல் - விளங்குதல், 63.
அலந்து - நொந்து, 22, 118.
அலம்புதல், 124. [80.
அலம்புர-அசைந்து வர, 114; சுழல,
அலம்புதல் - சுழலுதல், 101.
அலமரும் - சுழலும், 143.

அலர் - பழி, 140.
அலர்கூறுதல், 139, 140.
அலர்தல் - பிணத்தல், 119.
அலர்துற்றல் - பழிகூறல், 134.
அலற - கலங்க, 3.
அல்தாடி (பசுவின் உறுப்பு), 8.
அவ்வை - அழகியவளை, 118. [1
அவ்வாய் - அழகியவாய், 131. [1
அவண் - அவ்விடம், 119. [96, 118.
அவதரித்தல் - தங்குதல், 18, 26, 84,
அவலம் - துயரம், 149.
அவாய் - ஆசைப்படும், 154.
அவாய் - ஆக்சப்பட்டு, 137,
அவி - அவிசு, 95. [117.
அவிதல் - இரத்தல், 20 ; மிகுதல்,
அவிந்த - பட்ட, 69.
அவிந்தன்று - ஒழிந்தது, 88.
அவிந்தார் - கெட்டார், 60.
அவிட்டலி-உயிர்ப்பலி, 86. [ரூள், 132.
அவியார் - அணைக்கமாட்டார், ஆம்
அவிந்தல் - விளங்குதல், 32.
அவிந்தது, 124. [27.
அவிழ்தல் - ஒழுக்கல், 135 ; மலர்தல்,
அவைமாந்தர் - அவைக்களத்துச்சான்
ரூள், 81. [84.
அவையத்தார்க்குரிய எண்ணும், 82,
அவையத்தம் - அரசவையித்தம்,
94. [கை, 161.
அழகம் (அளகம்) - பணிச்சு (எது
அழகு பிர்க்கம்பூப்போலப் பசுத்தல்,
155.
அழல்விழியா - அழலாகநோக்கி, 85.
அழல்விாப்பைங்கணரிமான், 97.
அழண்டப்ப - நெருப்புச்செல்ல, 6.
அழித்துச் சொல்லல் - மறுத்துச்
சொல்லல், 30. [விதனம், 132.
அழிபடரெவ்வம் - மிக்கு நடக்கும்
அழிபடை - கெட்டசேனை, 45.
அழிபு - அழிதல், 23; கேடு, 30, 63;
தோல்வி, 81; நொந்து, 39. [13.
அழுங்கல் - ஆரவாரித்தல், சத்தித்தல்,
அழுங்கின்ற - ஒழிந்தது, 148.
அழுவம் - காடு, 121; நடு, 74; நடுவு,
112; யுத்தம், 83.

அள்ளகடு - செறித்தவயிறு, 96.
 அளகம் - பனிச்சை, கூந்தல்வகையுள்
 ஒன்று, 103, 160, 161.
 அளந்த திறையார் - இட்ட திறையி
 னையுடையார், 92.
 அளறு - சேறு, 54.
 அளி - அருள், 137; இரக்கம், 11;
 கருணை, 79; தண்ணளி, 89.
 அளித்தல் - ஒத்தல், 18.
 அளித்து - அளிக்கத்தக்கது, 99.
 அற்று - அற்றறுதிப்பட்டு, 155.
 அற - கெட, 43.
 அறந்தருஞ்செங்கோல் - தருமத்தினை
 யுண்டாக்குஞ் செங்கோல், 98.
 அறந்தெரிகோலான் - தருமத்தையா
 ராயும் செங்கோலான், 102.
 அறம்பொருளில் பமே உலகியல்பொ
 ருள், 123.
 அறிவயாந்து-உணர்ச்சி மறந்து, 124.
 அறிவன் - புலமைமிக்கவன், 101.
 அறை - கற்பாறை, 142; ஒலி, 106.
 அறைகூவுதல் - போர்செய்தற்கழைத்
 அறைதல் - ஒலித்தல், 106. [தல், 34.
 அறைய - சொல்ல, 58.
 அன்னப்பறவை, 89.
 அன்ன - அன்னையே, 121.
 அனுகரண ஒசை, 81.
 அனுகரணசத்தம், 125, 127.
 அனுகரணத்தினையுடையகர்த்தி, 127.
 அனுகரணம் - வினா, 81.
 அனைய - அத்தன்மையவாகிய, 74.
 ஆக்கம் - செல்வப்பெருக்கு, 49.
 ஆக்கி - வசமாக்கி, 160.
 ஆகம் - மார்பு, 103. [110.
 ஆகவென்பது ஆகெனக்குறைதல்,
 ஆகுதி, 71.
 ஆகுபெயர், 52, 119. [தல், 11.
 ஆகோள் - பசுநிரையைக் கொள்ளு
 ஆசைப்பாடு - ஆசை, 134, 136.
 ஆட்கடிந்து, 116.
 ஆட்டு - ஆடுங்கூத்து, 16.
 ஆட்டுக்கிடாயணர்தல், 113.
 ஆடவர் - வீரர், 22, 29.
 ஆடவர்க்குப்புலி, 140.

ஆடவர்கண் ணுக்குத் தாமரைமலர், 23.
 ஆடவர்மார்பிற்கு மலை, 143, 144,
 145, 146.
 ஆடவர்மார்பிற் சந்தன சூங்குமச்சேற்
 ருல் வரித்தல், 139, 140.
 ஆடவன், 29, 31.
 ஆடற்பாட்டு, 96.
 ஆடிய-தோய்ந்த, 144. [வென்றி, 71.
 ஆடு - அடுதல், 4; உலாவுதல், 1, 38;
 ஆடுப - ஆடாநின்றார், 77.
 ஆண்டக - ஆண்மைத்தன்மை மிகுதி
 பெற, 116.
 ஆண்மகள் - கணவன், 118.
 ஆத்தி, 112. [161.
 ஆதல் - ஒத்தல், 23, 67; தோன்றல்,
 ஆம் (எடுத்தாலும்), 149. [தல், 150.
 ஆம்பற்றண்டை வீனத்து வீனசெய்
 ஆமை (கோழி தூற் பரிபாவை), 158.
 ஆமைவயிறு, 87, 96.
 ஆய் - தாய், 152.
 ஆய்தல் - ஆராய்தல், 118.
 ஆய்கதிர் - அழகிய ஆதித்தன், 79.
 ஆய்ந்தமைத்தல் - ஆராய்ந்துமதித்தல்,
 159.
 ஆயம் - ஆதாயம், 161; பசுக்கூட்
 டம், 3; மகளிர்கூட்டம், 40; வீரர்
 கூட்டம், 37.
 ஆயன் - கோவலன், 105.
 ஆயும் - பலருங்கொண்டாரும், 38.
 ஆர் - ஆத்தி, 112; நிறைந்து, 92.
 ஆர்கழல் - கட்டுங்கழல், 45. [72.
 ஆர்ந்தின்று - லயிது நிறைந்தின்று,
 ஆர்ந்து - தின்று, 115; நிறைந்து,
 ஆரதர்-கடத்தற்கரிய வழி, 4. [125.
 ஆரம் - முத்தாரம், 24.
 ஆரமுதம் - நிறைந்த அமிர்தம், 89.
 ஆரமுது - நிறைந்த அமிர்தம், 153.
 ஆராத - தெவிட்டாத, 109.
 ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய உயிர், 13.
 ஆரேயில் - நிறைந்து அரண், 98.
 ஆல்: அசை, 7, 13, 21, 28, 108,
 146. [32.
 ஆலிப்ப - ஆர்த்துக்கொள்ள, முழங்க,
 ஆலியாநிற்கும் - கூவும், 150.

அருட்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅக

ஆவதுகொல் - ஆவதுபோலும், 35.
 ஆவியென்பது ஆவியைக் குறுகி
 நீந்தல், 86.
 ஆழ் - தெர்க்கால், 65.
 ஆழ்த்தேர் - வட்டக்காலாற் சிறந்த
 தேர், 21.
 ஆர் - வீரம், 69; வீரர், 15, 17, 18.
 ஆர்வின் - முயற்சி, 100.
 ஆளமாவென்மை, 17.
 ஆளி - சிங்கம், 11.
 ஆற்றல் - வலி, 89. [123.
 ஆற்றார் - பொறுத்தவர், 14; நாயகர்,
 ஆற்றார் - பொறுவர், 143.
 ஆற்றின் - செதியாலே, 123.
 ஆற்றுப்படுத்தல் - வழிப்படுத்தல், 100.
 ஆற்றேன் - பொறேன், 140. [101.
 ஆறிய - தணிந்த, 23.
 ஆறு-சுட்புமுதலிய ஆறு; படைபாத
 விய ஆறு, 101; வழு, 148.
 ஆறுதல் - ஒழிதல், 24.
 ஆன் தொறுப்பொருளில்வறுதல், 11.
 ஆனந்தக்குற்றம், 109.
 ஆறு - அமையாத, 36, 114.
 ஆறுது - அமையாது, 84, 142.
 ஆகா - மாறுபாடு, 3, 56, 63, 73,
 95, 98, 112; வலி, 37.
 இகலின் - மாறுபாடு, 62.
 இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 15.
 இசை - புகழ், 81.
 இஞ்சி - மந்திர, 54.
 இட்டற்று - இட்டதன்மைத்து, 3.
 இட்டு, ஆன்றும்வேற்றுமைப் பொரு
 ளில்வறுதல், 34, 39, 57.
 இட்டுக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்கொடுத்த
 தல், 10. [லல், 35.
 இட்டுரைத்தல் - சிறப்பித்துச் சொல்
 இடங்கணிப்பொறி - மதிவன்மை
 உள்ள ஒருவனைப்பொறி, 54.
 இடங்கழிமால் இராகவேகத்தை
 யுண்டாக்கும் முயக்கம், 141.
 இடந்த - பிளந்த, 39.
 இடந்து - பெயர்த்து, 52.
 இடபம், 20.
 இடம்படுத்தல் - அகலுதல், 124.

இடர் - மிடி, 87; வருத்தம், 137;
 இடர்எட்டு, 96. [வறுமை, 75.
 இடவழிமைதி, 64. [சம், 94.
 இடிமுரசம் - இடிபோல்முழங்கு முர
 இடிதல் - பண்ணுதல், 54.
 இடைக்குறை, 52.
 இடை - இடைவிடு, 128.
 இடைமணி - செறிந்தமணி, 163.
 இடையாடின்று - நடந்து, 149.
 இவார்-கொத்து, 112, 131; தொத்
 து, 144. [126.
 இளைந்த - தம்மில் இளையொத்த,
 இளைவளகவேபுடைய தெய்வமகளிர்,
 இதழ் - இமை, 131. [45.
 இதழி - கொன்றை, 105.
 இத்தரத்து - வாணில், 101.
 இத்தார், 97.
 இயிந்தல் - ஆர்த்தல், 9. [தல், 66.
 இமைத்தல் - விளங்கல், 74; விழித்
 இமையோர் - தேவர், 106.
 இயக்கல் - நடந்துதல், 88.
 இயக்கி - செலுத்தி, 156.
 இயக்கு - போக்கு (போதல்), 69.
 இயங்கரணம் - திரிபுரம், 50. 1
 இயங்காவிருர் - ஒருவரும் நடக்கத்
 தகாத இருர், 108.
 இயம் - வாத்தியம், 14.
 இயம்புதல் - ஒலித்தல், 27, 56.
 இயமன் உயிர்களைக் கைக்கொள்ளு
 தல், 63. [வன், 36.
 இயமன் கொலையில் ஆராமையுடைய
 இயமன்வாயிலேபோன உயிரை மீட்
 டல், 73.
 இயமன்போலக் கோபித்தல், 14.
 இயல் - தன்மை, 50.
 இயல்பு - பண்பு, 39.
 இயலுதல் - நடத்தல், 131, 151.
 இயவர் - வாச்சியக்காரர், 29.
 இயன்மொழிவாழ்த்து, 91.
 இயைந்து - கூடி, 116.
 இர - இரா, 125.
 இரக்கம் - விதனம், 133.
 இரங்கல் - அதிர்ந்தல், 24; நெகிழ்தல்,
 முழங்கல், 21; வருந்துதல், 117.

கஅஉ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இராட்டி - கொட்டி, 16.

இராட்டித்து, 16.

இரண்டாவதும் - மறுபடியும், 136.

இரண்டு - காரியாகாரியம், புண்ணிய பாவம், 104.

இரத்தவெள்ளந் தேர்க்காலத்தொடர்ந்து செல்லல், 65. [140.

இரப்பல் - வேண்டிக்கொள்வேன்,

இரப்பாளன் - மாசுகள், 99.

இரிந்தோட - கெட்டோட, 84.

இரிய-கெட, 16, 95; இருத்திய, 22.

இருங்கண் - பெரிய இடம், 106.

இருடிகளில் வரன், 2.

இருண்மலை, 5.

இரும்புலி-பெரியபுலியனையான், 28.

இருவி - தினையரிதான், 34. [124.

இருள் - மயக்கம், 106; மனமயக்கம்,

இருளில் மின்னொளியால் வழிகண்டு செல்வதல், 142.

இல் - கோயில், 116. [ணம், 147.

இலங்கிழை - விட்டுவிளங்கும் ஆபர

இலாஞ்சனை - அடையாளம், 34.

இலாபம், 157.

இலைக்கறி, 129.

இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேல், 3.

இலைப்பொலிதார், 37.

இலைபுனைகண்ணி, 5.

இலைமலை, 37, 64. [சிறந்தவேல், 3.

இலைவேல் - இலைத்தொழில்களாற்

இவர்தல் - பரத்தல், 48, 130; வேட

இழுக்கு - அவலம், 135. [டல், 108.

இழுது - நெய், 62.

இழுமென்சீர்த்தி, 127.

இளமதி - பிறை, 107, 140.

இளியென்னும் இசை - பஞ்சமசூரம்,

இளிவரவு - தாழ்வு, 124. [9.

இளை - காவற்காடு, 43, 48.

இளையர் - வீரர், 112.

இம்பரத்தை, 153, 154. [97.

இமகுளரும் - சிறகடிக்கொள்ளும்,

இறந்து - நீங்கி, 72.

இறப்ப - மிகவும், 133.

இறகப்பொதிதல், 224.

இறத்த - விட்ட, 29.

இறுத்தல் - கொடுத்தல், 118.

இறுவரை - பெரியமலை, 69.

இறை-அரசன், 129; தங்குதல், 92;

முன்கை, 136, 140, 143.

இறைக்கொள்ளு - கையிலே கொள்ளச் செய்து, 82.

இறைஞ்சி - தாழ்த்து, 125.

இறைவர் - உபகாரிகள், 91.

இறைவன் - சிவபெருமான், 109. [

இறைவன் இருளில் நடனமாடியது,

109. [யணிந்தது, 107.

இறைவன் இளம்பிறையைச் சடையி

இறைவன் உழிஞையால் சூழத் திரி

புரத்தை எரித்தது, 50. [105.

இறைவன்காப்பநீ வாழ்கவென்றல்,

இறைவன் சூலத்தையேந்தி ஆடியது,

106. [யணிந்தது, 109.

இறைவன் திருமுடியிற் சங்கையை

இறைவன்நாவிற் கலைமகளிருத்தல்,

109. [ந்தது, 107.

இறைவன் பாம்பை மாலையாக அணி

இறைவன் மயானத்திற் சாம்பல்

அரங்கத்தில் நடத்தது, 107.

இன்பம், 123.

இன்று - இன்றி, 1, 2.

இன்றோடு நாளை - இன்றாதல் நாளை யாதல், 124.

இன்றோடை - இளையகோவை, 100.

இன்றோடை மல்லிகையாழ், 100.

இன்னம் - இத்தன்மையை யுடை

யேம், 22.

இன்னர் - இத்தன்மையார், 25.

இன்னன் - இத்தன்மையன், 113.

இன்னதிரங்கி - வெறுத்து வருந்தி, 140.

இனத்தான் - இனங்கடோறும், 11.

இனவனையார் - தம்மிற் றுமொத்த வனையினையுடையார், 106.

இனி-இப்பொழுது, 110; மேல், 74.

இளைதல் - வருந்துதல், 118.

இளைய - இத்தன்மையவாயின, 74.

ஈட்டியசொல் - பாடியசொல், 90.

ஈடு - வலி, 112.

ஈண்டுதல்-செறித்தல், 4; திறந்துதல், 10.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅந

ஈமம் - சடுகாடு, 120.
 ஈர்தார் - ஈரத்தார் சிறந்தமலை, 95.
 ஈரா - இழுத்துக்கொண்டு, 37.
 ஈரத்தை, 2.
 உகம் - யுகம், 19.
 உகளுதல் - பாய்தல், 83.
 உசாது, 122.
 உகாந்த நெருப்பு, 6, 20.
 உகாந்த வெள்ளத்தினின்றும் உலகு
 தோன்றல், 19.
 உகுதல்-இறத்தல், 113; கீழ்தல், 15.
 உகும் - படும், 113.
 உச்சநிலை, 26.
 உச்சியார், 109.
 உட்குவர - அஞ்சு, 14.
 உட்கொண்டன்று - உயர்ந்திலே
 கைக்கொண்டது, 131.
 உட்கொள் - உட்கொள்கை, 132.
 உடக்கரிக்கை - (தோள்) தட்டிக்கை,
 உடல் - மாறுபாடு, 74. [157].
 உடலவும் - வெகுளவும், 53.
 உடற்றும் - வருத்தும், 80.
 உடன் - ஒக்க, 120, 160.
 உடன்கட்டை மேறுதல், 72.
 உடன்று - கோபித்து, 45.
 உடும்பு, 54.
 உடையான்றெழிலை உடைமையின்
 மேல் ஏற்றல், 56.
 உடையும் - மலரும், 140.
 உண்கண் - மையுண்டகண், 128.
 உண்ணுவாரு - கவடி, 57.
 உணங்குதல் - உலர்த்தல், 16, 34.
 உணவு எட்டு, 157.
 உலகிய - உண்டான் வேண்டி, 44 ;
 துண்ணவேண்டி, 7.
 உதிர்தல் - விழுதல், 48.
 உதிர்திக்கு அந்திவானம், 35. [70].
 உதைத்த (வில்லுதைத்த) - உமிழ்த்,
 உபகண்டம் - குதிரை நடைகளுள்
 ஒன்று, 160.
 உம்பர்நாள்-மேனாள், முன்னாள், 45.
 உம்மை சிறப்புப்பொருளில் வருதல்,
 உம்மையைவிரித்தல், 3. [20].
 உமை, 107.

உய்குவன் - பிழைப்பேன், 138.
 உய்த்தன்று - கொடுத்தது, 23 ; செ
 லுத்திறு, 8. [115].
 உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினர்,
 உய்ந்தொழிவார்-பிழைத்திருப்பார், 6.
 உய்யாமை - ஒழியாமை, 57; செலுத்
 தாமை, 45.
 உயங்கல் - வருந்தல், 36, 148, 150.
 உயப்போகல் - பிழைத்துப்போகை,
 125.
 உயரி - உயர்த்து, 80; எடுத்து, 21.
 உயரிய - உயர்ந்த.
 உயல்-பிழைத்தல், 135, 149, 151.
 உரம் - வலி, 8.
 உரவுநீர் - உலாவும் நீர், 107.
 உரவெரி - உலாவுமெரி, 117.
 உரவொலி - வலிய ஆரவாரம், 133.
 உரவோர் - வலியோர், 6.
 உரிஞ்சுதல் - தவழ்தல், 56.
 உரித்தாக - சேமமாக வேண்டி, 140.
 உரு - அச்சம், 137.
 உருக - நெகிழ, 106; வருந்த, 135.
 உருகுதல் - கரைதல், 143.
 உருகிக்ருகற்குல் - அஞ்சுதல் பொருள்
 திய ஆரவு, 137.
 உருத்து - கோபித்து, 20.
 உருப்பு - வெப்பம், 116.
 உருவி, 109.
 உருமேறு, 58.
 உருவகவணி, 75.
 உருவம்-அழகு, 150; திருமேனி, 90.
 உரை - கீர்த்தி, 83.
 உரைத்தன்று - சொல்லியது, 5.
 உரைப்பு - சொல்லல், 159.
 உரைமலை - கீர்த்தித்தெரியல், 83.
 உலக்கல், 134.
 உலகியல்பொருள் - உலகத்தியலுள்
 முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொரு
 ளின்பங்கல், 123.
 உலகு - உயர்ந்தோர், 57.
 உலத்தல் - இறத்தல், 118.
 உலத்தன - கெட்டன, 21.
 உலாம் - பார்த்த, 27. [63].
 உலாய்-இயங்கி, 80; நிலையெயர்ந்து,

உலைவு - கேடு, 129.
 உவலை - தழை, 80.
 உவா - பெளர்ணிமை, 86.
 உமக்குதல் - துகைத்தல், 17, 25.
 உழப்ப - பழக, 148.
 உழப்பு - முயற்சி, 32.
 உழலல் - சுழலல், 123.
 உழலை - கணையமரம், 158.
 உழிகளுமலை, 48, 50.
 உழிகளுயார், 51.
 உழை - பக்கம், 127.
 உழையர் - பக்கத்தீர், 101.
 உள்ளி - நினைந்து, 150.
 உள்ள = உள்ள - கருத, 15.
 உளப்பட, 2.
 உளம் - மார்பு, 67.
 உளமை - உண்மை, 125.
 உளர்செரு - எடுப்பும் சாய்ப்புமாய்
 சண்டை, 14.
 உளர்ந்தார் - அசைந்தார், 13.
 உளர - அசைப்ப, 126.
 உளரும் - அடிக்கொள்ளும், 97.
 உளை - தலையாட்டம், 24, 108, 126,
 உளைத்தவர் - வெறுத்தவர், 154. [160.
 உற - மிக, 10.
 உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 79.
 உறழ்வு - ஒப்பு, 36.
 உறுபழி - மிக்கபழி, 135.
 உறுபுகழ் - மிகுபுகழ், 112.
 உறும் - உறுதியுடைத்து, 18.
 உறுவரை - பெரியமலை, 144.
 உறை - கூடு, 84; துளி, 143; மழை,
 86; மழைத்துளி, 79. [112.
 உன்ன மரத்தில் நிமித்தம் பார்த்தல்,
 உன்னமரம்: இதனை இலவமரமென்
 பர் மலைநாட்டார், 112.
 ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, 49, 113.
 ஊடல் - வழக்காட்டு, 110.
 ஊடிய - வழக்காடிய, 110.
 ஊடு - நடு, 29.
 ஊதை - காற்று, 126.
 ஊர்தல் - செலுத்துதல், 112; நடத்து
 தல், 68; மேற்கொண்டு செலுத்து
 ஊழ் - முறைமை, 81. [தல், 113.

ஊழி - உசும், 149; நெடுங்காலம், 76,
 129; யுகாந்தகாலம், 6, 20.
 ஊழித்தியைப்போற் - பகைவருடைய
 அரணை விளைத்தல், 20.
 ஊழிதோறுழி, 129.
 ஊழிழி - முறைமுறையாச, 135.
 ஊறு - குற்றம், 84.
 ஊச்சம் - வேல், 16, 32.
 ஊக்கு - வான், 28; வேல், 22.
 ஊகரம் - எச்சரமைப்பொருளில் வரு
 எந்தத்தல் - ஒழித்தல், 102. [தல், 60.
 எட்டுக்குணங்கள், 82.
 எடுத்துரைத்தன்று - உயர்த்துச்
 சொல்லியது, 17, 77, 91.
 எடுத்துவிட்தல் - சேனையுடன் பகைவர்
 மகரைச் சூழ்ந்துதங்கல், 21, 30.
 எண் - எ, 1.
 எண்ணல் - விசாரித்தல், 119.
 எண்ணுதே கொள், 105.
 எண்ணுர் - பகைவர், 17, 98. [102.
 எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, 78,
 எதிர்ச் சிவல், 159.
 எதிர்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளல், 60.
 எதிர்த்தன்று - ஏற்றிநின்றது, 141.
 எதிராது - ஏற்றுக்கொள்ளாது, 60.
 எதிரிய - ஏற்றுக்கொள்ள; பொருந்திய,
 எந்தை - என்னுடையசாமி, 118. [35.
 எய் - முள்ளப்பன்றி, 83.
 எய்த்தல் - இளைத்தல், 128.
 எய்துதல் - பொருந்துதல், 133.
 எய்துப - அடைவார், 1.
 எய்ப்பன்றி, 83.
 எயிற்றி - மதத்தி, 8.
 எயிற்றியர் - வேட்டுவிச்சியர், 8.
 எயிற்றுப்படை - (யானை) மறுப்பாகிய
 எயிறு - பல், 133, 142. [ஆயுதம், 52.
 எரித்திலங்குசுடை - அவர்ந்து பிளாங்
 கும் சுடை, 124.
 எருத்து - கழுத்து, 140.
 எருவை - கழுக்கு, 37; பருந்து, 97.
 எல் - விளக்கம், 159.
 எல்லாக - விளக்கமுற, 141.
 எல்லாம் - பலரும், 28; பலவும், 34;
 யாவையும், 94.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கஅடு

எல்ல - அளவு, 141.

எல்வனை - இலக்குந்தொழி, 133 ;

விளக்கத்தையுடையதொழி, 143.

எவ்வம்-மானம், 137; விதனம், 132.

எவ்வையர் - எம்தக்கையர், 143.

எவ்வென்பது எவ்வெனக்குரைந்து

சிற்றல், 19, 95. [வாசித்தாரம், 160.

எழீஇயினார் - எழுப்பினார், (யாழ்)

எழு - சணையம், யானையுத்தத்திக்கு

எழுதல் - கிளர்ந்தல். [மரம், 5, 67.

எழும் - மிழும், 63.

எழுவணி - கணையம்சூழ்த்த, 5.

என்னுதல் - இகழுதல், 41.

என்றி - அடித்துக்கொண்டு, 26.

எறிதல் - அழித்தல், 6, 97 ; வெட்டு

தல், 15, 18.

எறித்தன்று - அழித்தது, 6.

எறிமுந்நீர் - அல்லும்கடல், 102.

என்றி-என்று சொல்லாநின்றாய், 146.

என்றும் - என்றுசொல்லுவேம், 90.

என்னோரும் - எத்தன்மையை யுட

டாரும், 91.

ஏ-ஈந்தகை, 2; எய்யுந்தொழில், 44.

ஏக - கழல், 138.

ஏகின்று - சென்றது, 14.

ஏகின்று - புல்லறகூறியது (ஏகி

ஏணி, 54. [யது), 143.

ஏதம் - குற்றம், 77.

ஏதிலாளன் - அயலான், 135.

ஏத்தல் - எடுத்தல், 66.

ஏதிய - உயர்த்த, 103.

ஏத்திழை - அழகிய ஆடரணம், 41.

ஏத்துபுழை - உயர்ந்துபுழை, 113.

ஏத்துவாட்டானை - உயர்ந்த வாட்

சேனை, 84. [முடக்கு, 42.

ஏப்புழைநூயில் - ஏவறையையுடைய

ஏமம் - காவல், 110.

ஏழுந்து - ஏகமுந்து மயங்கி, 151.

ஏய்க்கும் - ஒக்கும், 15.

ஏய - ஏவல், 43.

ஏயா - இயையா, 151.

ஏர் - எழுது, 128; ஏர்த்தொழில், 5;

ஒப்பு, 77; பொருந்தன், 5.

ஏர்க - எருக, 93.

ஏவறை, 63.

ஏவறையையுடைய முடக்கு, 42.

ஏவுதல் - சொல்லல், 32. [113.

ஏமகம் - ஏமகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய்,

ஏற்றார் - எதிர்த்தார், 6.

ஏற்றினம் - ஏறுகையுடைய பசுநீரை,

ஏறிட்டில், 32. [5.

ஏறு - யானை, 16.

ஏன்று - மேற்காண்டு, 81.

ஏனல் - தீனை, 146.

ஏனம் - ஆயினம், 62.

ஏனை - மந்த, 3.

ஐ - வியப்பு, 3; சுவாமி, 8.

ஐர்களை, 148. [கன், 104.

ஐந்து - ஐம்புலங்கள், பஞ்சேந்திரியங்

ஐந்தசெலவு-ஐந்துகதி, 160. [4, 75.

ஐந்தொழினும்மறை முத்தி இருபிறப்

ஐம்பால்-சுருள், குரல், அளகம், தஞ்சு

சூழல், கொண்டையென்றும் ஐந்து

பகுதியான் அமைந்த கூந்தல், 103.

ஐயப்பாடு - சந்தேகம், 125, 131,

ஐயர் - தமையன்மார், 83. [152.

ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு, 33.

ஐயனூறிதனூர்வெண்பாமாழையை இயற்

றினூரென்பது, 1, 156.

ஐயிலேவல் - வியக்கத்தக்க இலைத்

தொழிலையுடையவேல், 3.

ஓசுந்து - வணங்கி, 136.

ஒட்டியார் - சபதங்குறினவர், 159.

ஒட்டினவை-பந்தயமாக வைத்தவை,

ஒட்டி: அகசநிலை, 124. [161.

ஒண்மை - அழகு, 20, 21.

ஒத்தயாமம் - ஈடுஇரா, 142.

ஒப்பான - ஒத்த, 162.

ஒருதனிமா, 44. [15.

ஒருதானுதி - தானொருவனுமேயாகி,

ஒருதானுதிவி ஏனைப்பாற் கண்ணும்

வருதல், 79.

ஒருடொருள்ருசொற்பிரிவினம், 33.

ஒருமரத்தோணி, 54. [9.

ஒருமைச்சொல் பன்மையுணர்த்துதல்,

ஒருவரை அவர்துங்குகையில் வணக்க

லாகாது, 93.

ஒல்கல் - வணங்கல், 109.

ஒல்கு - வணங்குவேன், 109.
 ஒல்லார் - பகைவர், 51. [127.
 ஒல்லும் வகை - செயற்படும் வகை,
 ஒல்லெனல் அல்லுகாண ஒகை, 81.
 ஒல்குத்தல் - தழைத்தமயிர், 132.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 132.
 ஒழிதல் - இறத்தல், 15; மடிதல், 71;
 விட்டுநீங்கல், 72.
 ஒழியாமே - தப்பாமே, 92.
 ஒழுக்கல் - நிரைத்தல், 115.
 ஒழுக்கினார் - நிரைத்தார், 115.
 ஒழுக்கு - நடை, 79.
 ஒளி - கீர்த்தி, 89. [வேல், 69.
 ஒளிற்றென்கம் - ஒளிற்றதலையுடைய
 ஒளிறுதல் - விட்டுவினங்குதல், 20.
 ஒற்றர், 5, 9.
 ஒற்றர் இருளில் ஒற்றல், 5.
 ஒற்றர் தம்முயிரையும் வெறுத்தது
 பகைப்பலத்துச் சென்று அல்லுட
 பகலும் ஆராய்தல், 10.
 ஒற்றருக்கு ஒன்று இரண்டு அதிக
 ஒற்றல், 5. [மாகக் கொடுத்தல், 10.
 ஒற்று - ஸேய்தல் (உளவு), 5, 9.
 ஒற்று ஆராய்ந்துரைப்போர், 6.
 ஒற்று இரட்டாமை, 40.
 ஒன்றார் - பொருந்தாதார், 135.
 ஒன்றினமுடித்தல் தன்னின முடித்த
 லென்னும் உத்த, 91.
 ஒன்று - ஆன்மா, ஞானம், 104.
 ஒன்று - பொருது, 40.
 ஒன்றுதார் - பகைவர், 29. [47.
 ஒன்றுபடோர் - பொருந்தாதோர்,
 ஒன்றுமுனையோர் - பொருதமனையர்,
 ஒன்றார் - பகைவர், 15, 126. [48.
 ஒன்னன் - பொருந்தான், 85.
 ஓ எதிர்ப்பைப்பொருள்வருதல், 31.
 ஒங்கிய - உயர்ந்த, 115. [143.
 ஒங்கியகேலான் - உயர்ந்தகேலான்,
 ஒங்கிற்று - மேலேபுறந்தது, 36.
 ஓட்டி - கெடுத்து, 51.
 ஓடும், 51.
 ஓடெரி - பார்த்தருப்பு, 59.
 ஓடை - பட்டம், 80; யானையின்
 நெற்றிப்பட்டம், 48.

ஓதம் - அலை, ஞாபகம், 21, 77.
 ஒம்படுத்தல் - உறுதிசூதல், 62.
 ஒப்பல் - போற்றல், 79. [80.
 ஒம்பாவை - சீர்தூங்காத கொடை, 78,
 ஒம்பான் - பரிசரிமான், 93; பாது
 காவான், 92.
 ஒம்பிற்று - பரிசரித்தது, 33.
 ஒம்பும் - காக்கும், 92.
 ஒர்த்து - கேட்டது, 4.
 ஒர்த்து - ஸ்சாரித்து, 61.
 ஓரான் - விசாரியான், 70.
 ஓவல் - ஒழிதல், 71.
 ஓவான் - ஒழியான், 18.
 ஓவதல் - ஒழிதல், 79.
 கச்சும்கொத்தார் - ஹேகுதல் (பச்சு
 கங்காசை), 169. [கம்புதம்], 161.
 கங்குல் - இரப்பிப்பாழை, 103.
 கங்கையார், 103, 104.
 கச்சு - காஞ்சு, 110.
 கசிதல் - கெடுத்தல், 137.
 கஞ்சகம் - அகமகரம், 158.
 கட்டும்குறையுதல் நல்லித்தம், 5.
 கட்டு - காடு, 4.
 கட்டு - சுறுதுதல், 65.
 கட்டு - பாசகம், 79, 126; பிட்டு
 கடகம், 112. [கருகம் - பாசகம், 27.
 கடம் - சாந், 111; மெது முறைமை,
 கடல், 119, 120. [11.
 கடல் - கழிப்பட்டுத்தென்பது, 120.
 கடலில் மரக்கை ஒட்டல், 86.
 கடவ - செலுத்த, 129.
 கடவி - முடிச்சு, 6.
 கடல் - உரிமை, 65; கொடுத்தல்
 வது, 118, 119; செலுத்த, 136.
 கடங்கித்தல் - கொடுக்ககடவது
 கைகொடுத்தல், 119.
 கடிக்கம்கேரி - மிகவாறும்து, 42.
 கடிஞரங்கு, 54.
 கடிநதன்று - கோங்கியது, 41.
 கடிமனை - காலலிடம், 31.
 கடிமுரசம் - காவன்முரசம், 95.
 கடு - நஞ்சு, 114.
 கடுக்கண் - தறுகண், 80. [யபசு, 11.
 கடுஞ்சுரையான் - மிக்கமடிக்கையுட-

கஅஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

கல்லருவி - மலையருவி, 132.
 கல்லாம்தவள் - இயற்கையான மறத்
 திணையுடையார், 33. [125.
 கல்லென் - அனுகரண சத்தமுண்டாக,
 கல்வியை உடம்பைப்போலப் பாது
 காக்கவேண்டும், 82. [தல், 99.
 கலங்குதல் - குலைதல், 48; துளங்கு
 கலந்தவன் - கூடினகொழுந்தல், 118.
 கலம் - மரக்கலம், 153
 கலவம் - தோவம், 154.
 கலவா - பொருந்தாத, 111.
 கலவார் - பணவார், 4.
 கலவேம் - மணவேம், 142.
 கலன் - மரக்கலம், 153.
 கலாயும் - கலக்கும், 32.
 கலி - ஆரவாரிப்பு, மனவெழுச்சி,
 கலுழ்த்த, 71. [160; மிடி, 156.
 கலுழம் - அழாநிற்கும், 4. [63.
 கலை - கலைமான், 11; குந்தரைக்கலனை,
 கலைமகள், 109.
 கலைமான், 11, 127.
 கல்வை - ஆரவாரம், 131, 143.
 கவடி - டலகதை, 57.
 கவடு, 159.
 கவந்தம் - தலையில்லா உடம்பு, 16.
 கவர்த்த தலையையுடைய அம்பு, 9.
 கவர்தல் - கொள்ளுகொள்ளல், 9, 15.
 கவலைமறுகு - கவாத்தத்தெரு, 80.
 கவலையாற்றுகையைக்கன்னத்தில் வைத்
 தவந்த வருத்த, 9. [தல், 8.
 கலறு - குதாடுங்கருவி, 160, 161.
 கலிகை - தியாகம், 101.
 கலிபெற - அழகுபெற, 115.
 கவைஇ - தழுவிக்கொண்டு, 126.
 கழகம் - சூது, 160, 161.
 கழல் - வீரக்கழல், 4; கால், 22.
 கழி - மிக்க, 28.
 கழிகாதல், 122.
 கழிதல் - இரத்தல், 118, 122.
 கழியப்பாய்தல், 160. [வாங்காமே, 92.
 கழியாமே - (வாளை) உதையினின்றும்
 கழுது - பேய், 62, 125.
 கழுதையோர், 57.
 கழுமிய - பொருந்திய, 67, 127.

கழுமினார் - கெழுமினார், 72.
 கழை - மூங்கில், 5.
 கள் - தேரல், 154; சேன், 5.
 கள்மகிழ்த்து - மதுவையருந்தி, 20.
 கள்விற்பான், 97.
 கள்ளவிற்பார் - தீட்டுக்குமாலை, 135.
 கடங்கொள்ளுதல், 35, 54.
 களபம் - யாண்க்கன்று, 100.
 களம் - இடம், 92.
 களமார் - அடியார், 26.
 களரி - யுத்தகளம், 15, 65, 83, 91.
 களவழி, 75.
 களவேளவி, 58, 76.
 களி - மதம், 91, 140.
 களிறு - யானை, 14.
 கற்சிறை - கல்லாந்தட்டினகரை, 27.
 கற்புடைமை - ஒருமையுடைமை, 41.
 கற்பொறி, 54.
 கதங்கல் - ஒலித்தல், 23, 114.
 கதவை - டசுநகர, 90.
 கறுவறுமுனிவ, 144.
 கன்மேத்திரியங்கள், 87.
 கன்னவிறிண்டோர், 85.
 கன்னவிறிணிதோர், 134.
 கன்னவிறோர், 130, 135.
 கன்னிப்பெண், 103.
 கனல் - அழல், 115.
 கனலுதல் - எரிதல், 10.
 கட்டுலான் - சூரியன், 115.
 கன்னு - சுவந்து, 56.
 கனை - செறவு, 93, 100.
 கனைகழல் - செறித்தகழல், 100.
 கனைதுயில் - மிக்க உறக்கம், 93.
 கனையிறார் - செந்த இரட்டு, 142.
 கா - (கற்பகச்) சோலை, 131.
 காசினி - பூமி, 106.
 காஞ்சிமரம், 142.
 காட்சி - தரிசனம், 124. [139.
 காட்டிய - காட்டுவான்வேண்டி, 89,
 காட்டிற் சிள்ளி ஒலித்தல், 4.
 காடு - சுடுகாடு, 125; வனம், 4, 5.
 காதல் - அன்பு, 144. [விழைவு, 135.
 காதலசெய்காமம் - ஆசைபண்ணும்
 காதலர் - காத்தல், 50, 80, 111.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௮௯

காந்தள் குடைபோல் மலர்தல், 111.
 காந்தள்முருகவேட்குஉரித்து, 50.
 காம்பு - மூங்கில், 117, 134.
 காம ஓள்ளொரி, 136.
 காமநெய்க்கடல், 141.
 காமம் - ஆசை, 133.
 காமர் - அழகு, 65,
 காமமுரையலான் - அடகுமருவின் மென்
 மையினையுடையான், 100.
 காமவல்லி, 98.
 காழுதுதல் - வேட்கையிடுதல், 151.
 காப்தல் - சீத்தல், 72; வெஞ்சல, 63,
 105, 158.
 காயல் - செறுதற்றொழில், 90.
 காயாம்பூ, 90. [கம், 20, 61.
 கார் - கருமை, 64; மழை, 101; மே
 காரக்குவளை - கருங்குவளை, 135;
 செவ்வக்குவளை, 144.
 காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 4, 17, 18.
 காரிப்புள்ளன் நிமித்தம், 4, 18.
 காரியகாரணமாகிய இரண்டு, 104.
 கால் - காற்று, 64.
 காலேகம் - முத்து, 26.
 காலேமுரசு, 95. [போன், 89.
 காலவன் - அரசன், 22; வாயில் கால்
 காவற்காடு, 43.
 காவன் முரசம், 95.
 காலரி, 112.
 காலிரிநாடன் - சோழன், 112.
 காழ் - மணி (உரத்தினம்), 95.
 காளை - இளமைப்பருவமுடையான்,
 60; காளைப்பருவமுடையான், 90;
 தலைவன், 134. [வத்து, 114.
 காற்றி - காலப்பண்ணை, 41; காலு
 காற்றும் - காலவீக்கும், 92.
 காலமலியு நறுநெய்யில் - செவ்வி
 மிக்கநறுநாற்றஞ்செந்தமாலே, 81.
 கான்று - உமிழ்து, 39.
 கானல் - கடற்கரை, 150.
 கடங்கு - அழகு, 43.
 கடாய் - ஆட்டக்கிடாய், 113.
 கடுகு - ஒருவகைக்கோடகம், 52, 53.
 கடுகுக்குக் கண்ணாடிநிரைத்தல், 52.
 கிண்கிணி - சதவகை, 113.

கிணை - தடாரிப்பறை, 13, 87, 96.
 கிணைகொட்டுவோன், 87, 96.
 கிணையன் - கிணைப்பறையைக் கொட்டு
 வோன், 10, 96.
 கிணையன், துடியன், லிமலி, பாணன்,
 இவர்களுக்குக் கள்ளைக் கொடுத்தல், 10. [87, 96.
 கிணையன் - கிணைப்பறைகொட்டுமவன்.
 கிரமாலங்காரம், 75.
 கிரொளஞ்சுகிரி, 50.
 கிள்ளை - கிளி, 159.
 கிளத்தல் - சொல்லுதல், 23.
 கிளாதேத்தல் - மிகப்புகழ்தல், 36.
 கிளர்தல் - கோபித்தல், 13; பெருகு
 கிளவி - சொல், 41, 79. [தல், 56.
 கிளை, 161. [பரிட்டுக்கு, 161.
 கின்னரப்பறையின் ஓசை மகளிர்
 தீண்டிட்டு - கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி,
 கிரை, 129. [159.
 கீழ்ப்பட்டது, 69.
 குஞ்சரம் - யானை, 102.
 குஞ்சி - ஆடவர்தலைமயிர், 20.
 குடக்கன், 5.
 குடிப்பிறப்பு முதலிய எட்டு, 81.
 குடியொடு கோடாமரடி, 11.
 குடுமிகளைந்தான் - மயிர்ச்சிகையைக்
 கூட்டி முடித்தான், 97.
 குண்ட, 111. [உவமை, 102.
 குடைக்குச் சந்திரனும் சூரியனும்
 குடைக்கு நிகரமதி, 17, 75.
 குடைக்குமுத்தமாலே யணிதல், 33.
 குடைவெல்லமாம் - உடைமரம், 57.
 குண்டகழி - ஆழந்த கிடங்கு, 48.
 குணம் எட்டு, 82.
 குணில்பாய - கடிப்புத் தாக்க, 25.
 குதிரை, 44, 47, 64, 124. [47.
 குதிரைக்குத்தலையாட்டம் அணிதல்,
 குதிரைக்குப் பொற்சேணம் அணிதல்,
 126. [தல், 54.
 குதிரைதாளத்திற்கொப்பச்சதிபாய்
 குதிரை தாளவொத்துக்கிசைய கடத்
 தல், 24, 59.
 குதிரைவடைக்கு அம்பின்வேகம், 64.
 குதிரையின்னுத்துகதிகள், 160.

குதிரையின் பதினெட்டுச் சாரியைகள், 160.
 குதிரைவரவிற்கு மேகவரவு, 44.
 குந்தம் - கைச்சவளப்படை, 121; சவளப்படை, 63; வேல், 34.
 குந்தாலி - ஓராயுதம், 105.
 குமாவேள், 97.
 குமரி - துழிவில்லாசது, 52; கன்னிப்பெண், குமரிபாறு, 113.
 குய - நதை, டொரிக்கறி, 129.
 குயம் - அரிவாள், 29.
 குயவரிவேங்கை - அரிவாள் போன்ற வரியினையுடையபுலி; 29.
 குயிலனையமொழி, 128.
 குரம்பை-சுரை, 129; கைநிலை, 34.
 குரல்-தானியக்கதிர், 146; மகாரின் ஐம்பால்வகையுள் ஒன்று, 103.
 குரவை, 76.
 குரிசில் - உபகாரி, 45, 91.
 குரு - நீதம், 94. [118, 121.
 குருசில் - உபகாரி, தலைவன், 87, 116,
 குருந்தம்பூமாலையை யணிதல், 118.
 குரும்பை, 135.
 குருளை - குட்டி, 113.
 குரைத்தல் - ஒலித்தல், 30.
 குலமகளிர்க்குக்கணவனடியை வணங்கலும் விருந்தோம்பலும் இன்றியமையாதன, 128.
 குலமகளிர் போர்க்களத்துப்புண்பட்ட கணவரது மார்க்பைத்தழுவுதல், 71.
 குலமகளிர் போர்க்களத்துமாண்டதம் கணவரைக்காணவருதல், 72.
 குலமகளிர்மன்றிற்செல்லாமை, 25.
 குழைதல் - குலத்திற்கு மூலமாகிய குலவதல்-வண்தல், 7. [பிள்ளை, 11.
 குலாம் - வளையும், 61, 100.
 குலாவுஞ்சுலை - ஏறிவிட்டவில், 32.
 குவலயம் - பூமி, 124.
 குவளை - செங்கழுநீர், 111, 162.
 குவைஇ-தரண்டு, 126. [தார், 110.
 குழைப்பதத்தார் - இளமைப்பருவத் குழைமணி - திரண்டமணி, 68.
 குழுவதல் - கூடுதல், 5.
 குழை - கூட்டம், 5.

குழைம் - திரளும், கூடும், 13.
 குழை - தனிர், 20.
 குழைதல்-தனிர் த்தல், 112; தளர் தல், நெகிழ்தல், 145; வாடுதல், 142.
 குளித்தல் - அழுதுதல், 120; மைத்தனிப்பு - தைப்ப, 70. [தல், 41.
 குளிந்துதல் - மூழும் துதல், 25.
 குந்தெழுத்தின் பன்னிற் தஞ்சாரம் குறுகு ஆண்டுவரும் உச்சரம் புலப்படாது நித்தல், 125. [161.
 குறிகுகொண்டு - கருதிக்கொண்டு, குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பெண், 39.
 குறித்தல் - கருதல், 20.
 குறிப்பு - ஊது, 53.
 குறுகல் - அணுகல், 144.
 குறுகுதல் - பொருந்துதல், 121.
 குறுகுசுனைமலர்ந்தன - சிறுசுனைக்குவளைகள் ளுத்தன, 132.
 குறுமபு - அரண, 6.
 குறும்பூழ்ப்பரவையின் காதுல்மந்திரமோதல், 159. [மோதல், 159.
 குறும்பூழுக்கு அரித்தீற்ற மடதிர குறும்பூழுக்குப்பச்சில் நெசைத்து தடவும்போது பருமோதல், 159.
 குன்றெறிந்தான், 50.
 குனிவில் - வளைத்தல், 5.
 கூட்டோட்ப - ஏவல்கூட்ப, 59.
 கூகை, 21. [நிமித்தம், 21.
 கூகை (காட்டான்) பகலிற் குழைத்தி கூட்டணங்கம் - பகைவாநாடாகருத்த கூட்டம், 133. [துர், 111.
 கூட்டளப்பு - திறைகொடுப்பு, 86.
 கூட்டிய - தெரிந்துபறித்த, 16.
 கூட்டு - திரள், 111; திரை, 86; பொருள், 226. [துதாரந்தான், 109.
 கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியாமல் கூட்டுண்ணும் - திரண்டு ஆத்பயிக்கும், 109; புணர்ந்துதருகும், 108.
 கூடரணம் - திர்ப்புர, 42.
 கூடலர் - பகைவர், 16.
 கூடார் - பகைவர், 19.
 கூத்தர், 100.
 கூந்தற்பிடி, 77.
 கூம்பல் - துயிலல், 150.

கூர்ங்கனை - கூரியதும்பு, 120.
கூர்தல் - மிகுதல், 143.
கூர - சிறக்க, 132.
கூரிநர் - மிக்கிருநர், 39.
கூரை, 80, 129.
கூரி - டேய், 111.
கூற்றம் - மண், 119. [ஒப்பார், 5.
கூற்றித்தன்னர் - கூற்றிக்குழுவினை
கூற்று - யான், 5, 7, 119, 124.
கூறு - பங்கு, 9.
கூறுபாடு - வகை, 5.
கேழுமி - கிடம், 24.
கேட்டுறு - கேட்பது, 132.
கேள் - உறவு, 23; கணவன், 71.
கேள்வி - கருதி, 68 [பகைவர், 144.
கேளலார் - உறவுல்லாதார், 113;
கை - இடம், 7; ஒழுக்கம், 122,
150; செயல், 122.
கைக்கத்தரிகை, 24. [66.
கைகூடி - கண்ணுற்று (= கேர்ந்து),
கைச்சுவைப்படை, 121.
கைசெய்தல், 86, 141.
கைசோர்ந்து - செயலற்று, 122. [140.
கைதொழுதல் - கைகூப்புதல், 90,
கைதொழுத - கைதொழுது, 116.
கைநிலை - வீரர்கள் தங்குதற்குப் பாச
மைக்கண்ணே உணர்த்தனி கம்ப
பட்டிருக்கும் சிறுபயசைகள் (மலை
காட்டு வழக்கு), 34.
கைம்பிக - கைம்பு, 150.
கைம்மை - கைதனி, 118.
கைம்மைவிரதம், 118.
கைமுதலியவற்றால் தூரத்ததைக்குறிக்க
கொளல், 161. [கார், 7.
கையலார் - இடத்து நின்று நீங்
கையதடி - இடப்பு, 17, 122.
கைலனை குரு - கைகள் பத்தினை
யுடைய உபகாரி, 116.
கைவார்தல் - பரத்தல், 32, 48, 55;
பெருஞ்சால், 17.
கைவிடல் - நீக்கல், 114. [86, 103.
கொங்கு - தாது, 103; தேன், 18,
கொட்கும் - சமுதாயம், 38.
கொடாதவர்க்கு வெண்மேகம், 156.

கொடி - ஒழங்கு, 104; கொம்போன்
மவன், 144; துவசம், 58. [105.
கொடி - ஒங்குகவென்று வாழ்த்தல்,
கொடிகளையுடைய யானை, 41.
கொட்டிடை - தூசிப்படை (முன்
படை), 122.
கொடியுமி கொல்களிறு - வெற்றிக்
கொடியால் மிக்க யானை, 41.
கொடியாடுதற்கு மின்மின்னுதல், 63.
கொடியான் - கடுவினையாளன், 120.
கொடுஞ்சிலை - கொடியவில், 3.
கொடுப்போர்க்குக் கருமேகம், 156.
கொடுமை - வளைவு, 5.
கொடுவரி - புலி, 7.
கொடுவில் - வளைதலில், 5.
கொண்கள் - கணவன், 144.
கொண்டை - கொள்ளுதல், 81.
கொண்டனைத்து - கொண்டதன்மை
கொண்டாடாதேகொள், 153. [த்து, 7.
கொண்டாடுதல் - பாராட்டுதல், 22.
கொண்டான் - கைப்பிடித்தான் (கண
வன்), 36. [னொன்று, 103.
கொண்டை - மகளிர் ஐம்பால், வகையு
கொண்டார் - கொள்ள, 45.
கொண்டை - மேகம், 85.
கொத்தான்வாகை, 74.
கொதப்பு - கனத்தி, 85.
கொம்மை - குவிவு, 131.
கொய்தல் - பறித்தல், 39, 145.
கொய்தழை - பறித்ததழை, 145.
கொய்தார் - கததரிகை - மட்டஞ்
செய்த மலை, 20; மட்டஞ்செய்த
மலை, 47, 85, 127.
கொய்ப்புகொம்பு, 161.
கொய்யாக்குற்றுகி - குறிஞ்சிப்பண்,
வெளிப்படை, 39.
கொல்லிமலைச்சுனை, 111.
கொல்லிமலை சோறுடையது, 111.
கொழங்கயல் - வளவியகயல், 150.
கொழுந்துவிட்டெரிதல், 120.
கொழுவன் - கணவன், 118, 144.
கொள் - குடைவேல், 57.
கொள்கென்றான், 3.
கொள்வான் - கொள்ள, 45.

கொள்ளல் - கொண்டாடாதேகொள்,
153.

கொள்ளிய - கொள்வான்வேண்டி, 48.

கொள்ளுமது - கொள்ளுவது, 117.

கொள்ளைசாத்தி - கொள்ளையுட்டி, 26.

கொளிஇயன்று - கொளுத்தயது, 29.

கொளை - இசை, 63.

கொற்றம் - வெற்றி, 22.

கொற்றவை - தூர்க்காதேவி, 11, 22.

கொன்மை, 104.

கொன்மைமருக்குப் பொன், 110.

கோ - அரசன், 20.

கோட்டம் - லைவு, 127.

கோட்டான், 125.

கோட்டிலி, 116. [தல், 13, 117.

கோடல் - கர்த்தன், 10; கொள்ளு

கோடா - கோணுதலில்லாத, 11.

கோடு - குவடு, 55; சங்கு, 59, 140;

மரக்கொம்பு, 112; மலை, 30; வீரக்

கொம்பு, 14.

கோதானம், 95. [117, 126.

கோதை-ஒருவகைமலை, 141; மலை,

கோயில் - அரண்மனை, 48; தேவால

யம், 23; மாளிகை, 103.

கோல் தெரிய - அம்பை ஆராய, 3.

கோல்வளை - திரண்டதொடி, 140;

திரண்டவளையினையுடையான், 36.

கோலம் - உழகு, 160.

கோழி, 158.

கோழிதூல்வல்லவர், 158.

கோள் - கொள்கை, 113; கொள்ளு

தல், 53.

கொள்வாய்முதலை - ஆனைப்பற்றுதல்

தப்பாதமுதலை, 53.

கோவை - ஆரலாரம், 41.

கக்கரப்படை, 90.

சக்கரவர்த்தி, 13, 94.

சக்கரவர்த்தியினொர்க்குச் சூரியனெ

ளியும், மற்றை அரசர்களின் ஒளிக்

கு மற்றக்கரகங்களினொளியும், 94.

சக்கவர்த்தியை அரசர்களின்று ஏத்

துதல், 97.

சகுனம் பார்த்துச்சொன்ன நிமித்தி

யர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 10.

சங்கம்போல்வான்மைபார்-சங்கம்போ

சங்கவளை, 151. [லத்தாய்மைபார், 86.

சடைமுடிமுனிவர், 79, 124.

சதக்கை, 114.

சதி - குதிரைநடை, 99.

சதிபாய்தல், 54. [பெழுதுதல், 135.

சத்தனஞ்சுமங்கலாந் காமனதுகரும்

சத்தனம், 108. [152.

சத்திரன் முயற்கூடென்பது, 151,

சத்திராதித்தர், 85.

சத்து, 81. [81.

சடையோர்வழக்கநரியாயஞ்சொல்லல்,

சம்பத்து - செல்வம், 108.

சமநிலை, 26.

சமம் - போர், 84.

சமர் - போர், 77.

சமைத்தான் - அமைத்தான், 75.

சயபத்திரம்-திரப்பெழுதும் ஓலை, 81.

சரவணப்பொய்கை, 97.

சருச்சுமர, 140.

சவளப்படை, 64.

காகம் - இலை, 79.

சாழ்முலைபலங்கள், 79.

சாடி - தாழி, 4.

சாடு - சகடம், 156. [68.

சாதிப்பெயர் (பாண்-பாண்கிளை),

சாதிலிங்கத்தைச் சொரியுமலை, 15.

சாந்து - சத்தனம், 144.

சாம்பலரங்கம், 107.

சாய - கெட, 13. [யான், 142.

சாயல் - மென்மை, 68; மென்மை

சாயலான், 100.

சாயை - நிழல், 69.

சாரல் - மலைப்பக்கம், 132, 141.

சாரியை (அ, அம்), 47, 127; சாறு

சால்பு - அமைதி, 66. [வரவு, 160.

சான்றோர் - அமைத்தோர், 102.

சான்றோர்க்கு மலை, 86.

சீக்கென-உலோபத்தன்மையாக, 124.

சிங்கக்கொடி, 12.

சிங்கம், 12, 14, 31, 68, 97.

சிங்கம் தன்மேல்மலைவழங்காலத்தும்

அஞ்சிடுமால்அங்கேயிருந்துஇறத்

தல், 69.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௯௩

சிங்கம்போற் கோபித்தல், 30.
 சிங்காதனம், 97.
 சித்திரமெழுதல், 57. [பல், 124.
 சிதேந்திரியர்கள் மேலுலகத்தையிலும்
 சிந்தியாய் - நினையாய், 141.
 சிலவளைக்கைச் செவ்வாய்விறலி, 101.
 சிலம்பன் - தலைவன், 141. [படை, 5.
 சிலை - மலை, 18 ; வில், 7, 10 ; வித்
 சிலைத்து - கோபித்து, 22. [10.
 சிலையா - இடையாத, பின்னிடாத,
 சிவபெருமான், 50, 106, 107, 109.
 சிவன் - ஒருபறவை, 159.
 சிவம்போரில் தோற்றவர் தன்னுடைய
 யைக் கைவிட்டுடாடல், 159.
 சிள்வீடு - ஒருவகைவண்டு, 4.
 சிற்றார், 5.
 சிற்றத்து - தலைமை மிக்கது, 86.
 சிற்றது - மிகுந்து, 160.
 சிறப்பு - செல்வம், 36; தலைமை, 77;
 தன்மை, 98 ; நன்மை, 1, 65 ;
 மதிப்பு, 35, 43 ; மிகுதி, 55 :
 முறைமை, 93; மேம்பாடு, 1, 18.
 சிறப்பும்மை, 20, 35, 158.
 சிறிய வேந்தன் தானேயாயத்தைக்
 (யானை குதிரைகளைக்கொடுத்தல்)
 வகைக்கொள்ளல், 27.
 சிறு சிறு - சிறுபிள்ளைகள், 83.
 சிறுபிள்ளைகள் சிறுதேருருட்டல், 23.
 சிறுபிள்ளை பின்வரவதை அறியா
 னென்பது, 16.
 சிறுதகை - தலைவணக்கம், 83.
 சிறுவரை - சிறியகாலை, 146.
 சிறை - கரை, 121.
 சினம் - கோபம், 9.
 சினை - கோபித்து, 14.
 சீமதியான வேட்புவிச்சி, 9.
 சீயம் - சிங்கம், 14.
 சீர் - அழகு; 1; நன்மை, 22; புகழ்,
 61; மதிப்பு, 98; மிக்க புகழ், 1.
 சீர்த்தி - பெரும்புகழ், 47; மிகு
 சீர்தூக்காக்கொடை, 89. [புகழ், 11.
 சிலிக்கப்பட்ட - பரிசோதிக்கப்பட்ட,
 சீமம் - கோபம், 14. [131.
 சிறல் - வெகுளல், 62.

சிறியாழ் - சிறியயாழ், 160.
 சிறுார், 5.
 சுக்கிரன்மறைக்கோளென்பது, 95.
 சுட்ட - கருத, 11.
 சுடர் - சூரியன், 94.
 சுடலை - சுடுகாடு, 107.
 சுடுகாட்டிற் கோட்டாடும் பேயும்இர
 வில் உலாவல், 125.
 சுடுமண் - செங்கல், 54.
 சுண்ணாம்புக்குப்பொன், 129.
 சுரம் - காடு, 14, 117; வழி, 7.
 சுரம்பினைலிக்கு யாழொலி, 145.
 சுரும்பு - வண்டு, 130.
 சுருவம் - நெய்த்துடுப்பு, 72.
 சுருள் - மகளிர் ஐம்பீரம் வகையுள்
 ஒன்று, 103.
 சுரை - பசுவின்மேல், 11.
 சுவட்டவர் - குறும்புழாடிகள், 158.
 சுவடு - அம்பாடு, 159.
 சுவர்க்கம், 65, 84, 128.
 சுவை, 161. [158.
 சுளிக்கும் - வெகுண்டு துடைக்கும்,
 சுற்று - பக்கம், 50.
 சுற்றுவரவு - குதிரையின் பதினெட்டு
 வகைச்சாரியை, 160.
 சுனை, 111, 132. [54.
 சூட்டிஞ்சி-ஏவறைகனையுடைய மதில்,
 சூட்டு - ஏவறை, மாலை, 54. [94.
 சூரியன்முன் மந்தையொளிமறைதல்,
 சூரியன் முன்னுலகத்துமுள்ள இரு
 சூலம், 106. [ளைப் போக்கல், 79.
 சூலமொடு - சூலத்துடன், 105. [79.
 சூழ்ச்சி - எண்ணம், 102 ; விசாரம்,
 சூழ்தல் - சுற்றுதல், 107; தெரிதல்,
 சூழ்ந்து - விசாரித்து, 6. [95.
 சூழி - நெற்றி, 53, 56.
 செங்கலாற் செய்தமதில், 54.
 செங்கழுநீர்மாலை, 29, 144.
 செங்களம், 96.
 செங்கோல் - மனுரீதி, 80, 112.
 செங்கோலறுகு, 127.
 செஞ்சோற்றுக்கடன் கொடுத்தலை
 வீரர் நினைத்தல், 86.
 செந்திவேட்டல், 95.

செந்துறைப்பாட்டு, 161.
 செந்துக்கானமலை, 8.
 செப்புமுகை - நடுவுநிலை, 81.
 செம்பியன் - சோழன், 112, 112.
 செம்மல் - தலைமை, 25; தலைவன்,
 செய் - தொழில், 25, 122. [138.
 செய்கழல் - தொழிலுக்கு பெற்றவீரக்
 செய்தி-தொழில், 17. [கழல், 122.
 செய்யுமது - செய்வது, 103.
 செய - முழங்க (காலைச்செய), 95.
 செயிர் - குற்றம், 18; போர், 62.
 செருக்கு - களிப்பு, 34. [101.
 செருப்படை - பூசலிற்சிந்த செலை,
 செருமலைத்தார் - பூசலைச்செய்தார்,
 14. [பழை, 34; பொற்புடலம், 5.
 செருமுனை - பூசல்முகம், 10; பொரு
 செல்கனை - வரும்அம்பு, 121.
 செல்கேன் - போவேன், 142. [138.
 செல்லாம் - செல்லக்கடவோடல்லம்,
 செல்லுதல் - படுதல், 35. [4.
 செல்வான்வேண்டி - செல்லவேண்டி,
 செலவயுர்தம் - செல்ல விரும்புவேம்,
 156. [148.
 செலவழுங்கின்று - போக்கொழிந்தது,
 செலவாமரசு (நேராமரசு), 113.
 செலவு - குதிரையின் நடை, 160;
 போதல், 4, 138, 148.
 செலீஇ - செலுத்தி, 160.
 செலீஇய - செல்வான்வேண்டி, 138.
 செவ்வன் - செவ்விதாக, 229.
 செவ்விப்பூ - புதுமலர், 90.
 செவிநி, 118.
 செவியறிவுறு உ, 102. [96.
 செழுஞ்செல்வம் - வளவிய செல்வம்,
 செற்றம் - கோபம், 9, 18, 22.
 செற்றார் - பகைவர், 21.
 செற்று - கோபித்து, 17.
 செறீஇ - சேர்த்து, 124.
 செறு - வயல், 75.
 செறுதொழில் - பொல்லாதவினை, 77.
 செறுநர் - பகைவர், 127.
 சென்ற - மீண்ட, 100.
 சென்றன்று - போனது, 5.
 சென்றீ - செல்வாயாக, 147.

சேக்கை - சூனம், 141.
 சேதனம், 122.
 சேயிழை - சிலந்த ஆபரணம், 127.
 சேரபாண்டிய சோழர், 111, 112. [1
 சேரமான்சர் - சேரர், 2.
 சேரர்களின் பெருமை, 2, 103, 111.
 சேரர்கொடி விலைப்பது, 2.
 சேரர்மாலை பனம்பூவென்பது, 111.
 சேரன், 103.
 சேரார் - பகைவர், 24.
 சேரிப்பரத்தை, 154.
 சேனைக்குக் கடல், 21, 35, 78,
 சேனைமுகம், 1. [94, 99, 103.
 சோகினம் - நிமித்தம், 121, 141. [1
 சொல் - கொழிந்துநகங்கேதச் சொல்,
 158; புகழ், 89. [பது, 4.
 சொல்லோர்த்தன்று - சொல்லைக்கேட
 சொல்லிழைக்காடு (வியப்பாமால்), 28.
 சொன்மகர் - சரசுவதி, 109. [1
 சொன்மடந்தை - நாமகர், 1. [1
 சோகி, 121. [புறநிதி விடுதல், 21.
 சோதிடர்குறித்த வேளையில் வானைப்
 சோதிடர் புறியிலும் வானத்திலும்
 நிகழ்வனகடல், 82.
 சோர்ச்சடை-நெகிழ்ந்தசடை, 79. [17.
 சோர்தல் - சொரிதல், 15; விழுதல்,
 சோலையாகிய மேகம் மதுத்துளி சிந்
 தல், 151.
 சோவென் ஓம் அரண், 105.
 சோழசேர பாண்டியர், 103.
 சோழன், 108, 112. [112.
 சோழன் ஆத்தமாலையென்பது,
 ஓரல் - முழங்க, 52.
 ஓரங்கர் - பக்கம், 44.
 ஓரூப்பு - பூசல், 111, 115.
 ஓராயில் - ஏவறை, 48; முடக்கூதை,
 56; முடக்குக்கர், 42.
 ஓரலம் - உலகம், 18.
 ஓரானேந்திரியங்கள், 87. [தினபடி, 84.
 தக்காங்கு - தக்கபடி, 125; பொருந்
 தகும் - பொருந்தும், 84.
 தகை-அழகு, 74, 117, 140; மிகுதி,
 113, 148; மேம்பாடு, 69.
 தகைநலம் - மிக்க அழகு, 148.

தசைசொந்தமுடையது, 37.
தட்டி - கொட்டி, 96.
தட்ட - பெருமை, 5.
தட்டப்பெருங்கட்பால்கள், 119. [132.
தட்டப்பெருங்கண் - மிகப்பெரியவழி,
தட்டாத்தொள்ளியில், 44.
தட்டாரி - கிணைப்பதர, 101. [96.
தட்டாரியால் தங்கு ஆமை வயித, 87.
தட்டி - தட்டி, 37.
தட்டி - வெட்டுதல், 3, 45.
தட்டித்திட்டற்று - வெட்டியிட்ட தன்
தண்டித்த, 1. [மீதத்து, 3.
தண்டாத - கொடுத்த, 107, 133;
தணியாத, 8.
தண்டி - மிகைத்திடுகிறது, 20.
தண்ணடை - மருதநிலம், 18, 25.
தண்ணுமை, 159.
தண்ணை - மருதநிலம், 86.
தணத்தல் - நீங்கல், 151.
தணத்தபின் - பிரிந்தபின்பு, 127.
தணப்ப - நீங்க, 129.
தணியா - தீரா, 121.
தந்துநர் - தமமுந்திரை, 157.
தந்த - கைக்கொண்ட, 91.
தந்தன்று - கைக்கொண்டது, 3.
தந்து - கொடுத்த, 18.
தப்பு - பிழை, 137.
தப்புதாரம் - மனவிலை யிழத்தல், 118.
தப்பு - இறந்தமுறைமை, 118.
தட்டோதப்புவதந்தர் - வானப்ரஸ்தா,
தம்மைப்பிராரோத கூதல், 32. [79
தமப்பன் - தகப்பன், 11, 25, 102.
தமா - தம்முடைய கூற்றத்தார், 22.
தமியன் - தனியொருத்தி, 129.
தமியன் - தனியேன், 141.
தமிழ், 1.
தமையன்மார், 102. [தல், 50.
தயங்குதல் - ஆசைதல், 145; விளங்கு
தரிய - கைக்கொள்ளுதற்கு, 103.
தாயா - பொரு, 144.
தரியாது - கில்லாது, 133.
தருதல் - கொள்ளுதல், 47. [22.
தருப்பணம் - உணவு விசேடம் (அவல்),
தலை - ஒப்பு, 36.

தலைக்கு விலை கொடுத்தல், 86.
தலைக்கொண்ட - எழியப்பட்ட, 40;
கைப்பற்றின, 13.
தலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், 15.
தலைக்கொண்டான் - பட்டான், 17.
தலைக்கொள்ளாமை - மடியாமை, 62.
தலைப்படுதல் - புகுதல், 119, 122.
தலைமணந்த - பின்னிய, 55.
தலைவனிடத்தல் - வரிசைக்கொடுத்தல், 18.
தலைவனிடத்தன்று - தண்ணளிசெய்
தது, 17. [மருதக்கல், 24.
தலைவாட்டத்தைக்கைக்கத்தரிகையிட்டு
தலையாட்டம் குதிநைக்கு அணிமயிர்,
24, 47, 108, 126, 160.
தலையாதல் - மேலாதல், 22.
தலைவர் மகனிற்கு அற்றறுதிப்பா
மை, 155.
தலைவருதல் - கைகூடுதல், 135.
தலைவரும் - மேலாய்வரும், 125;
வரும், 87.
தலைவி தலைவனருள் பெறுதற்கு மக
ளிரொடு வெறுயாடுதல், 152.
தவ்வல் - அழிதல், 129.
தவப்பெரிய - மிகப்பெரிய, 121.
தவம் - புண்ணியம், 69.
தவழ்தன் - தத்துதல், 77.
தவழ்திரை - ஊருந்திரை, 83.
தவளசத்திரம், 84, 98.
தவழ - தழுவுதல், 149.
தவழ, 58, 133, 145.
தவழக்கற்றை, 40.
தவழயுட, 59.
தவழயாற் பண்ணின கூவர, 80.
தவள - மெலிய, 141.
தவரியல் - துடங்குத்தன்மையின
யுடையவன், 107.
தவிர்விரவினபுமாலை, 65.
தலை - எல்லை, 151.
தலைபரிதல் - எல்லைகடத்தல், 151.
தற்பாாய்கின்று - தன்னேப்பரவி நின்று,
123.
தறுகண் - கொடுமை, 69; மறப்பண்பு,
தறுகண்மை - மறப்பண்பு, 28. [28.
தன்மாத்திரைகள், 87.

தன்னமரொள்வான் - தனக்கு மேவும்
ஒள்ளியவான் 33.
தன்னை - தன்னுடையசுவாமி, 8.
தனிசு - கடன், 4.
தா - வருத்தம், 1; வலி, 17.
தாங்காள் - தடாள், 143.
தாங்குதல் - தடுத்தல், 33, 36, 83,
85, 112. [ந்தபெரியகை, 26, 96.
தாட்டாழ்தடக்கை-காலிலேயுறத் தாழ்
தானு, 39.
தாது - தேன், பூ, 149.
தாப்புலி - வலிப்புலி, 17.
தாபதர், 77.
தாமம் - மாலை, 20, 149.
தாமரை, 97.
தாய - பரந்த, 44, 85.
தார் - ஒருவகைமாலை, 144; கொம்பு
படை, 122; கொத்து, 13; கோ
வை மாலை, 58, 63; தூசிப்படை,
22, 36; படை, 95; மாலை, 36.
தாரம் - உச்ச இசை, 161.
தாராரமார்பன் - மாலையாற் சிறந்த
ஆரமார்பன், 14.
தாழ் - தாழ்க்கோல், 113.
தாழ்ஞரலேனல் - குனிந்த கதிரையு
டையதினை, 146.
தாழ்புயல் - கால்விழுந்தமேகம், 95.
தாழ்வடுப்புண் - ஆழந்தவாயினைபு
டைய புண், 121.
தாழ்வு - குற்றம், 113.
தாழை, 140.
தாழை சங்குபோல மலாதல், 140.
தாள் - தாழ், 99.
தாளவொத்து, 24.
தானை - சேனை, 75; புடைவை, 147.
தீசுழ்தல் - மிகுதல், 56, 57. [128.
திகழ்ந்திலங்கல்-மிகு விளங்கல், 95,
திங்கள், 128.
தினிதல் - செறிதல், 18.
திரட்சி - கூட்டம், 22.
திரிகோட்டமான் - வளைந்தகொம்பினை
யுடையமான், 127.
திரிகோடு-புரிந்தகொம்பு, 168; வளை
ந்தகொம்பு, 127.

திரித்து - திருப்பி, 16.
திரிதல் - சுழலல், 94.
திரிபாலைத்திறம், 160. [42.
திரிபுரத்தசுரர் ஸாச்சிமாலைசூடியது,
திரிபுரதகனகதை, 42.
திரிபுரம் இயங்குநிலைஇனது, 50.
திரிய - திருப்ப, 16. [வேறுபாடு, 29.
திரிய - கெடுதல், 102; தப்பு, 82;
திரு - செல்வம், 129.
திருக்கூத்து - தாண்டவம், 109.
திருத்திய - உறவாக்கிய, 126.
திருந்தார் - பகைவர், 29.
திருந்துபுகழ் - நல்லீர்த்து, 87.
திருமகள் தாமரைப்பூவில்தங்கல், 131.
திருமால், 49, 90, 105.
திருமால்அவநரித்தது, 90. [பது, 90.
திருமால் - சக்கரத்தையுடையாரென்
[த்தது, 105.
திருமால் 'சோ' என்னும் அரணை அழ்
திருமால் பாம்பினையையுடையாரென்
பது, 90. [கியது, 90.
திருமால் பூமியைப் பாதத்தில் அடச்
திருமால்மேனிக்குக் காயாம்பூ, 105.
திருவேங்கடம், 106. |
தினாப்ப - அசைய, 12.
திற்பாடு - திறமை, 38.
திறம் - கூறுபாடு, 35.
திறல் - வலி, 33; வெற்றி, 34, 37.
திறைகொண்டு பெயர்தல், 23.
திறையளத்தல் - திறைகொடுத்தல்,
தினை, 146. [23, 26, 127.
திஞ்சொல் - இனியசொல், 9.
திண்டல் - திண்டாதேகொர், 110.
திது - பொல்லாதது, 155.
திந்தேறல் - தித்தித்தமது, 11.
திந்தொடையாழ் - தித்தித்தகோவை
யினையுடையயாழ், 161.
தியரிமித்தம், 4, 21, 141.
திர்க்க சுவாதம் - பெருமூச்சு, 87.
திர்த்தரீர், 58.
துகள் - குற்றம், 61; மாசு, 87.
துஞ்சினுள் - இறந்தால், 122.
துஞ்சுகுழல் - மகளிரைப்பால் வகை
யுடையோன்று, 103.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கக்கள்

தடி - ஒருபதை, 4, 8, 14, 114.
 தடிக்கூத்து, 160, 161.
 தடிமகிழ - தடிசொட்ட, 41.
 தடியன், 10.
 தடிபின்னணமகிழ்ந்தொலித்தல், 11.
 தடுப்பு - சட்டுவம், 56; சூருவம் (செய்துநடுப்பு), 71.
 துணிபு - நிச்சயித்து, 82.
 துணிவு - தெளிவு, 44.
 துப்பு - வலி, 21, 23, 112.
 தும்பை - போர்ப்பூ, 111.
 துயித்தல் - துணிசெய்யல், 71.
 துயர் - இடர், 95. [இழுக்கு, 135.
 துயரவலம் - வருத்தத்தைச் செய்யும் துயலல்-நாலல், 33; அசைதல், 115.
 துயில் - நித்திரை, 92; மரணம், 39.
 துயிலேற - துயிலாவாச, 93.
 துர்க்காதேவி, 12.
 துர்க்கை பகைவர்களை - உணவுப்பொருள் நிரப்பிய மண்டைபை போன்ற முன்னே செல்லல், 22.
 துர்க்கை, யாளிக்கொழு பச்சைக்கிளிக் கிலோமான் பேய்ப்பயைகளை யுடையவன், 11. [செல்லல், 11.
 துர்க்கை வெற்றிபெற்றதற்கு முன் துரத்தல் - எறிதல், 94.
 துவலை - சிறுதுளி, 80.
 துவம்றுதல் - தூவுதல், 108.
 துவன்றி - செறிந்து, 116.
 துவைப்ப - ஆர்ப்ப, 58.
 துற்று - உணவு, 124.
 துறவிகளிருப்பிடம், 23.
 துறை - வழி, 50, 56.
 துன்னருங் கடுப்போர், 60.
 துன்னருஞ் சிறப்பு - கிட்டுதற்கரிய நன்மை, 112. [சேனை, 112.
 துன்னருந்தானை - கிட்டுதற்கரிய துன்னருந்துப்பு - கிட்டுதற்கரியவலி, துன்னரும்-கிட்டுதற்கரிய, 106. [33.
 தூ - தசை, 129.
 தூக்கின்வகைவு, 26.
 தூக்கு - இசை, 161, 162.
 தூங்குதல் - தங்குதல், 145.
 தூசிப்படை - முன்ப்படை, 142.

து-திடையாடின்று - தூதாகிவந்தது, 149. [149.
 தூதொடுவந்தேன் - தூதாகிவந்தேன், தூமமணி, 114, 116.
 தூய்மைக்குச் சங்கு, 86.
 தூவார்-தூவுவார்; இடைக்குறை, 52.
 தெங்கு - கோழிநூற்பரிபாலைகளுள் ஒன்று, 158.
 தெண்கிணைவன் - தெளிந்த கிணைப்பறைகொட்டுமவன், 86.
 தெண்மை, 78. [துப்புலம், 29.
 தெற்றினை - பகைப்புலம், 113; வேறெய்வமச்சளிர், 45, 109.
 தெய்வலோகம், 96.
 தெய்வாவேசம், 114.
 தெரிதல் - ஆராய்தல், 83, 94.
 தெரிந்து - விசாரித்து, 145.
 தெரியல் - மாலை, 24.
 தெரிவு - ஆராய்தல், 145.
 தெல் - பகை, 113.
 தெளி - தெளிவு, 9.
 தெளிதல் - தேறல், 150.
 தெறுகுவர் - அழிப்பர், 29.
 தென்மலை - பொதியின்மலை, 1.
 தென்மான் - பாண்டியன், 108.
 தெங்கோலை - தேனையுடையமாலை, தேன் - பெருமை, 14. [153.
 தேம்-தேன், 134; மணம், 34, 150.
 தேர், 112, 160.
 தேர்த்தானை - தேராற்சிறந்த சேனை, தேர்நிற்கும் கூடம், 47. [34.
 தேர்ப்படை, 111. [டல், 76.
 தேர்முன் தலைவனைவாழ்த்திப் பேயாதேர்முன் வீரர் ஆடுதல், 68.
 தேரிற் கொடிகட்டல், 58.
 தேரின்பின் வீரரும் பாணிச்சியரும் ஆடுதல், 68, 77.
 தேருக்கு மணியணிதல், 68, 160.
 தேவர்களுக்கு அக்கினி முகமென்பது, 55. [அடையாளங்கள், 131.
 தேவருக்கின்றி மானிடருக்குள்ளே தேற்ற - அறியாத, 122.
 தேறல் - மதுத்தெளிவு, 4, 11; தெனேன் - வண்டு, 23. [எரிவு, 51.

ககஅ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

தையல் - மாதா, 131.
 தொகை - கூட்டம், 55.
 தொகைஇ - சேர்ந்து, 3.
 தொட்டு - கட்டி, 9.
 தொடர்தல் - பந்துதல், 146.
 தொடர்ந்து - மேவி, 144.
 தொடர்பு - உதவு, 155.
 தொடர - வினவு, 138.
 தொடியணிந்தாளாடவர் - கடகம்
 பொலிவு பெற்ற தோடாயுடைபட
 வீரர், 111. [106, 112, 161.
 தொடுகழல் - சட்டுக்கழல், 11, 92,
 தொடுதல் - கொட்டுதல், 32.
 தொடை-ஆசேஷம், 81; கட்டு, 111;
 கோவை, 100; வினா, 81; சயபத
 தொத்த, 130: [திரம், 81.
 தொல்காப்பியர் முதலிய டன்னிடுவர்
 அகத்தியர் மாணுக்கரென்பது, 1, 2.
 தொலைவு - தோல்வி, 6; அழிவு, 135.
 தொழில், 71. [5.
 தொழு-கள்ளின் சாடியற்குக்கும் ஏணி,
 தொழுதல் - பணிதல், 56.
 தொழுவம் - பசுக்கட்டுமிடம், 5.
 தோட்டி - காவல், 56.
 தோடு - இதழ், 138; தொகுது, 55.
 தோணி - ஒருமரத்தோணி, 58.
 தோணிப்போர், 53.
 தோய்தல் - கிட்டுதல், 52, 53.
 தோயம் - நீர்த்தாகை, 85. [51.
 தோல் - கிடுகு; பரிசை - ஆகுபெயர்,
 தோலா - தப்பாத, 64, 81.
 தோலுடையா - மன்றோக உடை
 யாக உடுத்து, 79. [38.
 தோள்புடைப்ப - தோளிலே அடைப்ப,
 தோன்ற - அறிய, 149.
 தோன்றி - மென்றோன்ற, 151.
 நகர் - தேவாலயம், 23; மாளிகை,
 நகுதல் - இகழ்தல், 49. [129.
 நகும் - பாடாநிற்கும், 21; சிரிக்கும்,
 38. [ச்சி, 37.
 நகை - நகைக்குறிப்பு, 146; மகிழ்
 நகைத்தார் - மலர்ந்தமலை, 96.
 நகை - நச்சுதல், விரும்புதல், 80.
 நகைஇ - நச்சி, 140.

நட்பு, பகை, உதாசினமாகியுமுள்ளது,
 நடப்ப - பரப்ப, 6. [104.
 நடம் - கூத்து, 69.
 நடுகல், 82.
 நடுகல்நடுகைநீர்செய்வன், 116.
 நடுகல்லில் வீரன்பெயரையும் அவன்
 செழுமைகளையும் எழுதித் தெரி
 வித்தல், 115. [116.
 நடுகல்லுக்குக் கோயிலெடுப்பித்தல்,
 நடுகல்லுதல் மாக பொணர்தொழு
 தல், 116. [116.
 நடுகல் - வீரமுடைய உடைவன்பது,
 நடுகால் - ஒத்தயாமம், 142.
 நடுபுகுதல், 81.
 நடுவகிலைமை, 81.
 நடுபுர - ஊரின்நடு, மன்றம், 7.
 நடை - செலவு, 161.
 நடைதேர் - சித்ததேர், 23.
 நண்ணார் - படைவர், 24.
 நமா - ம் உதவுமுழையார், 157.
 நயப்ப - விரும்ப, 155.
 நயத்தக - நன்மையுண்டாக, 115.
 நயந்தவந்து - விநயப்பியது, 87. [87.
 நயப்பு - ஆசைப்பாடு, 134; பந்து,
 நயவரும் - நன்மையுண்டாக, 137.
 நயவார் - படைவர், 61.
 நரதம் - ஓலிக்கும், 7.
 நல்கல் - அருள்செய்தல், 109.
 நல்க - அருள், 137. [சொல்லி, 30.
 நல்லிகைகொண்டு - நலபுகழை
 நல்வினா - அழகியதொடி, 139.
 நலந்தெரிகோல் - நன்மையை ஆராயுது
 நலம் - நன்மை, 11. [செங்கோல், 34.
 நலிய - நெருக்க, 134, 145.
 நலிவு - துயரம், 87; நெருக்குதல்,
 நலிவு: உவமவுருபு, 135. [23.
 நலுதுதல் - பழகுதல், 85, 134;
 பொருந்ததல், 85.
 நவை - குற்றம், 81.
 நள்ளாதார் - பொருந்தாதார், படை
 வர், 48. [நடுவிருள், 5.
 நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள், 145;
 நளிமனை - பெரியமனை, 127.
 நற்சொற்கேட்டல், 4.

நட - மது, 40.
 நடவு - தேன், 24.
 நடவச்சல், 24.
 நடவந்தார் - கமழ்மாலை, 144.
 நடவம்புனை, 114.
 நடை - நறுநாற்றுமுடைமலை, 39 ;
 நன்று - அழகு, 4. [மணம், 129.
 நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, 21.
 நன்மை - அழகு, 17, 83.
 நன்னிறித்தம், 5, 8, 94.
 நன்பு, 137.
 நனிநீடல் - விடைதாழ்த்தல், 99.
 நாட்காலை, 56, 95. [21.
 நாட்கொண்டன்று - நாட்கொண்டன்று,
 நாட்கொண்டன்று, 20, 21.
 நாட்டம் - கண், 109.
 நாட்டிய - நிறுத்திய, 89.
 நாட்டியப்பெண்கள் - கைகாப்பற்றும்
 கண்காண் தாளம், செல், இரை
 களைக் குறிக்கொண்டது புகழ்த்
 தாடல், 161.
 நாட்டமன்இடையே, 36.
 நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 89.
 நாடிய - கரும்பிய, 104.
 நாணிந்து, 71.
 நாந்தகம் - நாள், 85.
 நாமம் - புகழ், 123.
 நாபிகையா, 109.
 நாலு - தொழிற்பு, 38. [60.
 நாவல்லையரிமத்தால் - சம்பந்தி,
 நாவலந்தி, 81; புகழின் ஒழுங்கு
 சென்பது, 105.
 நாவற்பொழுது - காலநிதி; சம்பந்தி
 தி, 97, 104, 105.
 நாவாய் - ஓடம், 53.
 நாவடை நன்மணி - நாவாற்பொலிந்த
 அழகியமணி, 114.
 நான் - வாழ்நாள், 21. [15].
 நான்நானும்-நாடோறும் நாடோறும்,
 நான்கு - சதுரங்கம் ; சதுரத்தின்
 நான்மறையோன், 81. [யம், 104.
 நிகழ்பு - நிகழ்ச்சி, 79.
 நினைத்திலநொயுண்டென்பது, 129.
 நிணம், 22, 129.

நிணம் வெள்ளிது, 37. [குதல், 129.
 நிணம்மதையுள் கூட்டிச்சோறுக்
 கிதிய - பொருப்பொருள், 124 ;
 நிமித்தங்கூதல், 11. [பொருள், 76.
 நிமித்தஞ்சொல்லுவோர், 9, 10, 11.
 நிமித்தம், 4.
 நிமிரில் - நடப்பின், 63.
 நிமிரம் - நீளம், 87.
 நிகழ்த்தம் - கூத்து, 12, 101.
 நிரத்தமணப்பம், 48.
 நிர - பசு, 7.
 நிரகோட்டேட்டிச் செய்தொழிலை
 நிரத்தல், 13, 14.
 நிரத்தல் - நோத்தல், 7.
 நிரத்தினமெல் வெளிநார்ப்படை யெ
 நிரத்தல், 30. [யது, 86.
 நிலமகழற்குக் கட்டிபுடைவையென்
 நிலத்தல் - நிலத்தல், மன்னுதல், 86.
 நிலமேல் - நிலப்போலொளியிலும்
 நிலை, 148.
 நிலை - நிரத்தற்கு மிடம், 47; நிற்தல்,
 140 ; பசுவின்மீதும், 5; முறை
 மை, 24, 58, 117; வரவு, 89.
 நிலைச்சாடி - நிலைத்தாழி, 4.
 நிலைச்சாயாடுகுதேதல், 4.
 நிலைத்தாழி, 4.
 நிலைநிலையாமை - நிலைநிலையாமை, 125.
 நிலைமுன்று (இலக), 26.
 நிலைமை - உரம், 70.
 நிவர்த்த - ஒங்கி, 117.
 நிறம் - சாய, 68.
 நிறு - நிற்பேன், 146.
 நிறம் - மாப்பு, 16; மேனி, 90.
 நிறீது - நிறுத்தி, 2.
 நிறை, 132.
 நிறையாவதுகாப்பனகாத்துக் கடிவன
 கடிந்தொழுகுமொழுக்கம், 128.
 நினைத்ததைப் பெறும்பொருட்டுமுரு
 குக்கு வள்ளிக்கூத்தாடல், 12.
 நினைவினுநினைதியோ - உள்ளுவையோ
 உள்ளாயோ, 138.
 நீட்டின்று - கொடுத்தது, 26.
 நீந்தின - மிதந்தன, 143.
 நீர்வினையாட்டு, 143.

நீலகண்டன் - இறைவன், 12.
 நீலோற்பலம் கண்போலப்பட்டத்தல், 96.
 நீலி - ஒழிந்து, 146.
 நீறுபூத்தநொப்பு, 78.
 நுகத்திலுள்ளபசுலாணி, 74.
 நுகம், 128.
 நுகர்தல் - அருந்துதல், 129.
 நங்குதல் - கொள்ளுதல், 37.
 நுடங்குவான் - ஆடுமவன், 16.
 நுணங்குதல் - செறிதல், 34.
 நுதலிற்று - கருதிற்று, 3.
 நுதிவேல் - வேலின் துணி, 37.
 நுழை - நுண்மை, 124. [124.
 நுழைபுலம் - நுண்ணிதான் அறிவு,
 நுனை, 42.
 நூல் - பூஜூல, 109.
 நூழிற்கொடிமணமுடையது, 146.
 நுழை - சிறுவாயில், 6; நுழைவா
 சல், 52.
 நூறி - இடித்து, 57; வெட்டி, 76.
 நேடி - சிங்வே, 4. [ராக, 142.
 நெடிதுவாழியர் - பெரிதும்வாழ்வா
 நெடுங்கடை, 89.
 நெடுங்கை - யானை, 66.
 நெடுந்தகை - அளத்தற்கரியதன்மை
 யையுடையான், 90; பெரிய நிலை
 யையுடையவன், 39; பெரியமேம்
 பாட்டான், 15, 140, 148;
 பெரியமேம்பாடு, 24.
 நெடுந்தேர் - உயரியதேர், 92.
 நெடுகல்வாடை, 130.
 நெடுமொழி - உயர்ந்தபுகழ், 128.
 நெடுமொழிவஞ்சி, 24. [யன், 112.
 நெடுவழுதி - அளவிடுதற்கரிய பாண்டி
 நெய்த்தோர் - இரத்தம், 22.
 நெய்தல் - சாப்பறை, 125.
 நெருக்கு - நலிதல், 137.
 நெருப்பு, 3, 95.
 நெருப்புநடப்பக் கோபித்தல், 6.
 நெல்லிப்பழம், 18.
 நெற்போருக்கு மலை, 87.
 நெறி-முடங்குதல், 55; வழி, 14, 147.
 நோந்தம் - நிச்சயித்தம், 142.
 நோதார் - பகைவர், 25.

நோர் - பகைவர், 13, 24.
 நோரம் - இனமொத்தமுத்தாரம், 24.
 நொச்சி சூடல், 42.
 நொச்சியார், 53.
 நொச்சியார் தம்முயிரையும் வெறுத்து
 ஆரண் காத்தல், 43.
 நொடியம்வஞ்சம் - சொல்லும் பொய்
 நோக்கம் - பார்வை, 9. [ம்மை, 152.
 நோய் - குந்தம், 124.
 நோலை - எட்ககிவு, 22.
 நோவுபுகம் - வருத்தப்படுவார், 109.
 நோன்மை - பொறுமை, 128; வலி,
 101; பாரம் பொறுத்தம், 128.
 நோன்றன் - வலிபதான், 101.
 நோளு - பொருத, 68.
 நோளு - பொருடம், 116.
 நோளுன் - நொறுன், 37.
 பகடு - ஏர், 128; யானை, 175.
 பகர்தல் - விந்தல், 78, 97.
 பகல் - நுகத்திற் பசுலாணி, 74.
 பகலன்னவாய்மொழி, 74.
 பகலாணி, 74.
 பகழி, 57.
 பகைவர் கோட்டைவாயிலையும் நுழை
 வாயிலையும் புறந்துதல், 6.
 பகைவர்க்குக்களைத் தன்கிணையன்முத
 லோர் கள்ளுக்குக் கொடுக்கச்செய்
 தல், 10. [23, 28.
 பகைவர் நாட்டில் நெருப்புவைத்தல்,
 பகைவர்காட்டு நீர்நிலைகளின் கரைகளை
 யுடைத்தல், 28.
 பகைவர்காட்டுள்ள நெற்பயர்களையும்
 கரும்புகளையும் எரியூட்டல், 28.
 பகைவர்காட்டு வீடுகள் பாழாகுப்படி
 கொள்ளியிடல், 26.
 பச்சிலைமலை, 37.
 பச்சிலையுடனேவிரவித்தொடுத்தமலை,
 பச்சைக்கிளி, 11. [6, 64, 74.
 பசுப்பிற்குப் பீர்க்குஉவமை, 136.
 பசு, 95.
 பசுந்தும்பையாகிய போர்ட்பூ, 61.
 பசுவின் பூசற்குழுடி ஆரவாரத்தாற்
 கடுகுதல், 14.
 பசவுக்குமணியணிதல், 4, 5, 105.

பஞ்சதாரை, 160.
 பஞ்சவிருத்தி, 87.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 87.
 பட்டாங்கு - உண்ணை, 82.
 பட்டி - பண்ட; விகாரம், 88.
 படர்-செல்லுதல், 160; நிலை, 133, 137; வருத்தம், 118, 143, 150.
 படர்க்கையில் வருத்தலென்றது செல்லு
 லென்றல் மரபு, 64.
 படர்ச்சி - செல்லுதல், 147.
 படர்தல் - செல்லல், 114.
 படர்தி - போவாய், 101.
 படர்ந்து - நிராக்ந்து, 121.
 படர்ந்தென - சென்றோடுக, 71.
 படர்நோய் - சிவந்தவந்தநோய்,
 படர் - செல்ல, 63 [137.
 படருழத்தல் - வருத்தமுதல், 150.
 படலை - தழைக்கதறை, 40.
 படலைக்குரம்பை - தழைக்கதறையால்
 வேய்ந்ததுதல், 40.
 படிதல் - தோய்தல், 108.
 படிவம் - வேடம், 106.
 படுகளி - மிக்ககளிப்பு, 161.
 படுத்து - கொட்டப்பண்ணி, 4.
 படுதல் - அகப்படுதல், 58; ஒலிதல், 5; தோன்றுதல், 67; மிகுதல், 161.
 படுதிதை - முறைமைபாடுதலை, 59.
 படுதுகம் - மிக்கதுகம், 145.
 படுமணிஆயம், 5.
 படுமலைபாலை, 160
 படை - ஆயுதம், 11; சேனை, 70;
 (யுத்தோப) ஸலனம், 95, 126.
 படைஞர் - போவீரர், 44.
 படைவீரர்க்கு அரசன் கொடுக்கும்பொ
 ருங்கு, 61.
 பண - யாவுமேற்றவிச, 47. [152.
 பண்ணியலயாழ் - இசைக்குஞத்தயாழ்,
 பண்டம் - கூலம் (அவரை துவரை
 பண்ண, 70. [முதலியன்), 78.
 பண்ணமைந்த தேர் - சூட்டமைந்த
 பண்ணி - ஆக்கி, 160. [தேர், 99.
 பண்பு - நன்மை, 2, 76; தன்மை, 75.
 பணிதம் - குதுபொருதற்கு ஒட்டிய
 வை, 161.

பணிப்ப - ஏவ, 3; தாழ்ப்பண்ண,
 பணிப்பு - ஏவல், 3. [35.
 பணிபதம் - தாழ்த்தசொல், 159.
 பணிமொழி - மெல்லியசொல், 143.
 பணி-மரக்கொம்பு, 112; முரசு, 20,
 142; முங்கில், 130; வீரமுரசு, 61.
 பணித்தல் - பருத்தல், 75, 119.
 பதம் - செவ்வி, 157; சொல், 159;
 பருவம், 110.
 பதவு-செங்கோலறுகு, 127.
 பதன் - உணவு, 157. [கொடி, 157.
 பதாகை - துளசம், 58; வெற்றிக்
 பதி - மூடம், 28.
 பதிப்பெயர்தல் - எடுத்துவிடுதல், 59.
 பதினெட்டுச்சாரியை - (குதிரையின்)
 பதினெட்டுசென்றுதல், 160.
 பதக்கும் - பலிக்கும், 101.
 பயதலை - பலித்தல், 101.
 பயநசெடுத்தல் - பெற்றதடுத்தல், 132.
 பயம் - தன்மை, 18.
 பயிலலா - செறிந்தவனையினையுடை
 மா, 128, 161.
 பயிற்றி - சொல்லி, 91, 93.
 பயிற்றை, 71, 153.
 பயாய - பரவி, 123.
 பயி - செலவு, 127.
 பயிகரித்தல் - காத்தல், 127.
 பயிசோட்டம், 127.
 பயிசில்-பெரும்பேறு, 99; பேறு, 99.
 பயிசிலர் - இரவலர், 89.
 பயிசை - கிடுகுபடை, 45. [40.
 பயித்தானை - குதிரையாற்றிற்றந்தசேனை,
 பயிதல் - அறுத்தல், 43; கடத்தல், 151.
 பயிந்த - அறுத்த, 37, 43.
 பயிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான், 37.
 பயிந்து - அறுத்து, 142.
 பயிய - இரங்க, 23.
 பயியாமல் - அறியாமல், 151.
 பயியான் - பொருளிற்றற்றுச்செய்
 யான், 156.
 பயிவு-துன்பம், 82; வருத்தம், 128.
 பருகா - உணவு, 143.
 பருங்கழல் - பெரியகழல், 68.
 பருந்து, 25.

பருவரல் - துயரம், 136.
 பல்லணம், 99.
 பல்லவர் - பலர், 125.
 பல்லிதழ் - பு; ஆகுபெயர், 119.
 பலகறை, 76.
 பலர் - எல்லாரும், 123.
 பலி, 23, 48, 75.
 பலிசை - இலாபம், 156.
 பலியிடுதல், 23.
 பலியூட்டுமுரசு, 48.
 பஹு - பலகறை, 76.
 பவர் - கொடிநெருக்கம், 151.
 பவளம், 155.
 பழங்கண் - துன்பம், 40.
 பழனம் - வயல், 128, 142.
 பழி - அலர், 135.
 பழிச்ச - ஏத்த, 69.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, 127.
 பழிச்சினர் - வாழ்த்தினர், 107.
 பழிச்சதம் - பரவுவாம், 107.
 பழிப்பு - குற்றம், 1.
 பழையகள் மிக்ககளிப்பைச்செய்யுமென்பது, 154.
 பழையர் - கள்விற்போர், 97.
 பழையர்மகளிர் கள்விற்தல், 4, 97.
 பள்ளி - சபனம், 137, 146; துறந்தோரிருக்குமிடம், 23.
 பற்றார் - பகைவர், 5, 20.
 பற்று - நாடு, 61; பாசம், 124.
 பறத்தலை - போர்க்களம், 62, 65.
 பறவைகள், 7.
 பறை - ஒருவாத்தியம், 14.
 பறைபிடுத்து - பறையறைந்து, 157.
 பன்னிரு படலமென்னும் நூல் அகத்தியர் மாணக்கர்களாகிய தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவராலும் இயற்றப்பெற்ற தென்பது, 1.
 பன்னிருபுலவர், 1. [யும், 123.
 பன்னினர்தெரியும்-குற்றநீக்கி யாராபனந்தோடு, 111.
 பனிச்சை - அளகம், 161.
 பனித்தல், 61.
 பனிமலர் - குளிர்த்தமலர், 105.
 புங்கி - தோழி, 152.

பாங்கு - அழகு, 110; உறவு, 64;
 பகுதி, 1, 2.
 பாசறை - பாடிவீடு, 27, 59.
 பாசறையில் ஆடலும்பாடலும் யானைமுழக்கமும் உண்டென்பது, 2.
 பாகூர், 109. |
 பாட்டுடைத்தலைமகளைக்கிளவித்தலைமகளுக்கூறுதல், 109.
 பாட - சொல்ல, 20; பாடுக, 1.
 பாடகம், 138, 146.
 பாடி-பாசறை, 24, 59; பேசி, 148.
 பாடு - பெருமை, 125.
 பாடுதல் - சொல்லுதல், 52, 101; உதித்தல், 107. [பாணன், 152.
 பாண் என்பது சாதிப்பெயர், 68;
 பாண்டியன், 108, 111. [103, 111.
 பாண்டியன்வேப்பமாலையானென்பது, பாண்டியல் - கண்ணடி, 51.
 பாணர், 10, 97, 116. [65.
 பாணர் இறந்தவர்க்கு விளரிபாடுதல், பாணர் கர்விலேக்குப் பரிசில்பெற்ற யானையைக்கொடுத்தல், 97.
 பாணர் பரிசிலைவிறும்பிப் பெருங்காடு கடந்து செல்லல், 100. [17, 100.
 பாணர்பொற்றாமரைப்பூவைக்குடுத்தல், பாணி - தாளம், 54, 161, 162.
 பாணிச்சி, 161.
 பாணிச்சியர் - விதலியர், 68, 77.
 பாதுகாத்தற்குரியவை, 6, 104.
 பாம்பு, 54, 107. [ந்தல், 107.
 பாம்பு இறைவன்மார்பில்மாலையாயிடு, பாம்புண்பறவை - கருடன், 105.
 பாய் - பரந்து, 71.
 பாய்மா - சதிபாயுக்குதிரை, 27.
 பாய - (யானைசொம்பாற்) குத்த, 47; பரந்த, 124.
 பாயநுவி - பரந்த அருவி, 142.
 பாயல் - உறக்கம், 146.
 பாயினார் - பரந்தார், 43.
 பாரகம், 129.
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 148.
 பாராட்டின்று-கொண்டாடியது, 132.
 பாரியென்னும்வள்ளல், 91.
 பால் - விதி, 128.

பாலைப்பண், 160.
 பாவியான பகல், 137.
 பாழ் - வறுமை, 26.
 பாழி - எலி, 63; வெற்றி, 66.
 பாத்நினம் - கழுஞ்சும் பருந்தும், 5.
 பாதல் - கெடல், 55.
 பான்மை - முறைமை, 2.
 பிடி - பெண்யானை, 77.
 பிடித்தாட - பலகதை, 76.
 பிடிபோல அகசந்து பெயர்ந்து ஆடும் கூத்து, 162.
 பிண்டம் - சோற்றுத்திரை, 20.
 பிண்ட - ஒருவகை உணவுப்பொருள், தருப்பணம், 22.
 பிணக்கு - அரில், சுவக்கு, 44, 117.
 பிணர் - சுருச்சுரை, 140.
 பிணன் - பிணம், 115.
 பிணைய - தழுவ, 142. [ஆரம், 142.
 பிணையாரம் - மூட்டுகையினைபுடைய பிரளயம் - வெள்ளம், 17.
 பிழிமகிழ் - பிழிபுமது, 17. [118.
 பிள்ளை - காரிப்பு, 18; மகன், 16,
 பிள்ளையார் - முறுக்கே, 12.
 பிறங்க - பெறுக்க, 7, 15.
 பிறங்கிய - மிகுந்த, 38.
 பிதை, 107.
 பின்பகல் - உச்சிக்குப்பின், 21.
 பின்வினைவதையறிதற்கு விளக்கியும் சொகிளமும் பார்த்தல், 121.
 பின்னரும் - இரண்டாவதும் (மறு படியும்), 136.
 பின்னா - பின்பு, 102. [155.
 பீர் - பீர்க்கு, 136; பீர்க்கம்பூ, 148,
 பீர்பூப்ப - பீர்க்கம்பூபோலப் பசுப்ப,
 பீன் - மயிற்றோகை, 14, 115. [155,
 பீலியணிந்த வாத்தியம், 14.
 புகல் - புகுமிடம் 51; வெற்றி, 97.
 புகல - விரும்ப, 8, 22, 38, 78, 84.
 புகழ், 14, 51.
 புகழ்ந்தோருக்குக் கொடுப்பதிலும் உழைத்தோருக்குக்கொடுப்பது இன்றியமையாதது, 36.
 புகழ்நிற்கும் உயிர்நிலை, 51.
 புகழ் பூமியில் நிலைக்குமென்பது, 122.

புகழ்மாலை சூடுதல், 83.
 புகழகம் புழகமென நித்தல், 161.
 புகன்ற - விரும்பிய, 138.
 புகன்று - விரும்பி, 16.
 புகா - உணவு, 116.
 புகை - துமமணி, 114.
 புகையழல் - மூளும்புழல், 120.
 புடை - பக்கம், 114.
 புடைப்ப - அலைப்ப, 39. [79, 147.
 புடைவை - ஆடவர் உடுக்கும் ஆடை, புண்ணியதீர்த்தம், 58. [தல், 10.
 புன்மொழிதல் - நிமித்தஞ்சொல்லு புன்மொழியுயிர்த்தல், 32.
 புணர்ப்பு - துணை, 120.
 புணராமல் - கூடாமையாலே, 133.
 புணை - தெருட்டம், 39, 136, 141, 149.
 புதவு - சுதவு, 53.
 புயல் - மழை, 95.
 புரவலன் - அரசன், 89; உபசாரி, 99.
 புரி - முறுக்கு, 109.
 புரிசை - மதில், 45. [124.
 புரிந்துகண்ட - விரும்பித்தெளிந்த, புரிந்தோர் - விரும்பியவர், 129.
 புரிவினை - முறுக்குவனை, 123, 136.
 புரிவு - தப்புதல், 82; பிரியம், 159.
 புரைப்பு - ஒப்பு, 15.
 புரையோர் - உயர்ந்தோர், 57.
 புல்லற்கூறியது - ஏசியது, 143.
 புல்லார் - பகைவர், 11.
 புல்லென்றோர், 122. [ணிளோர், 124.
 புலங்கடந்தோர் - இந்திரியசயம் பண் புலத்தல் - முனிதல், 144. [108.
 புலந்துரைத்தல் - ஊழ்ச்சொல்லல், புலம்பு - தனிமை, 117, 136, 140, 142, 145.
 புலர்தல் - அகலப்போதல், 40.
 புலர்விடியல் - பொழுது புலரும் விடியற்காலம், 108.
 புலரியம்போது - விடியற்காலம், 144.
 புலவர் - அறிஞர், 2.
 புலவேல் - புலால்நாடும் வேல், 111.
 புலாழி - புலால் நாற்றத்தினைபுடைய சக்கரம்; 'புல' என்பதனுள் அகரம் தொக்கது, 40.

புலி, 7, 14, 29.
 புலி வீரர்க்குவமை, 7.
 புழகம் = புகழகம் - புகழினையுடைய
 மனையிடம், 160, 161.
 புழை-சிறுவாயில், 42; துவாரம், 32.
 புள் - நிமித்தம், 9, 11; பறவை, 7.
 புற்கென்ற - புல்லென்ற, 122.
 புற்கென்றமலை, 135.
 புற்கென்று, 94.
 புற்கெல்வம் - புல்லியசம்பத்து, 127.
 புறங்காப்ப, 104.
 புறங்கூற்று, 139.
 புறத்திறத்தல், 53.
 புறத்திறை - பக்கத்தே தங்குதல், 6.
 புறப்புறம், 130.
 புறப்பொருள், 1.
 புறம் - முதுகு, 21, 125.
 புறவீடு - புறத்தேவியிடம், 21, 34.
 புறவு - காடு, 90; குறங்காடு, 150.
 புன்கண் - துன்பம், 40.
 புன்செய் - கொல்லை, 157.
 புன்மலை - புற்கென்றமலை, 135.
 புனலாகையான் - கடலாகிய புடை
 வையையுடைய நிலங்கள், 86.
 புனையிழை - அணிந்த ஆபரணத்தினை
 பூ-பொலிவு, 90. [புடையான், 118.
 பூங்கண் - பொலிந்தகண், 128.
 பூசல்-ஆரவாரம், பெரும்போர், 14,
 119, 138.
 பூசங்களரி - புத்தபூமி, 15, 41, 97.
 பூண்டான் - மேற்கொண்டான், 113.
 பூததகொடி, 101.
 பூந்தோடு - பூவின் இதழ், 142.
 பூமாரிபெய்தல், 114. [புள், 159.
 பூவை - காயாமரம், 90; நாகணவாய்
 பூவைப்புள் பெரியவார்த்தைகளைச்
 பெட்ப-விரும்ப. [சொல்லுதல், 159.
 பெண் - பெண்மைத்தன்மை, 93.
 பெண்பேய்களின் செயல், 38, 39,
 பெய்கழல்-இட்டவீரக்கழல், 76.[63.
 பெய்தார் - இட்டமலை, 145.
 பெய்பூ - குடியபூ, 161.
 பெய்வளை - இட்டவளை, 117, 155.
 பெயர்த்திட்டன்று - கெடுத்தது, 7.

பெயர்ப்படை, 66.
 பெயர - மீள், 7.
 பெயராமை - தப்பாதபடி, 62.
 பெயரிய, 50, 60.
 பெரியோர்வாய்ச்சொல் என்றும் பிற
 மாதென்பது, 79.
 பெரியோரமைதி பெரும் பொருளா
 ளும் மாறுதென்பது, 86.
 பெருங்கண், 98.
 பெருஞ் சேனையைத் தடுத்துநின்ற
 வீரனுக்குச் கற்சிறை, 27.
 பெருஞ்சோறு, 29.
 பெருந்தகை - பெரியமேம்பாட்டினை
 புடையான், 68; மிக்கஅழகு, 59.
 பெருந்தினை, 139, 150.
 பெரும்பூண் - பேரணிகலம், 23.
 பெருமை - மிகுதி, 78.
 பேகனென்னும் வள்ளல் மயிலுக்குப்
 போர்வையளித்தது, 91.
 பேணலம் - விரும்பேம், 154.
 பேணு - விரும்பாத, 108.
 பேணுய் - விரும்பாய், 145.
 பேணார் - பசைவர், 21.
 பேணி - பரிகரித்து, 162.
 பேணிய - விரும்பிய, 138.
 பேதுறீஇ - அறிவின்மையுற்று, 137.
 பேம் - அச்சம், 48.
 பேய், 38, 68, 76, 115, 125.
 பேய்கள் குடர்கூடல், 67.
 பேய்மகள் பிணத்தைத்தின்று போர்க்
 களத்தில் உலாவல், 115.
 பேய்ச்சுரை, 30.
 பேய்ப்படை, 11.
 பேய்ப்பீர்க்கு, 50.
 பேயின்பல்லுக்குப் பலகரை, 76.
 பேயின்விழிசுழல், 67.
 பேயைவிலக்கும் செயல்கள், 39.
 பேழ்வாய் - பெரியவாய், 38.
 பைந்தார் - செவ்விமலை, 89, 143.
 பைம்பூண் - பசும்பொன்னுற் செய்
 யப்பட்ட ஆபரணம், 74.
 பையுள் - நோய், 143.
 பொங்க - எழும்படி, 114.
 பொங்கர் - சோலை, 151.

மகளிர்கவலைபுள்ளபோது கன்னத்திற்
கைவைத்தல், 8. [159.
மகளிர்கிளிக்குப் பாட்டுக் கற்பித்தல்,
மகளிர்சபையோரெல்லாம் தம்வசமா
கும்படி யாழ்வாசித்தல், 160.
மகளிர் குதாடுதல், 161. [132.
மகளிர்சொல்லுக்குக்கிளிமொழி, 55,
மகளிர் சொல்லுக்குப் பண், 41, 155.
மகளிர்சொல்லுக்கு யாழிசை, 130.
மகளிர் தலைவர்மாலையை விரும்புதல்,
108. [143.
மகளிர் தலைவரோடு நீர்வினையாடுதல்,
மகளிர்தோளிற் சந்தனஞ்ஞுமங்களா
ற் காமலது கரும்பெழுதல், 135.
மகளிர்தோளுக்கு மூங்கில், 59, 134,
141, 143, 150, 152.
மகளிர்நடைக்கு அன்னநடை, 89.
மகளிர் நாணை துணையாக இருத்தல்,
127.
மகளிர் நெற்றிக்குப் பிறை, 136.
மகளிர் நெற்றிக்கு வில், 108.
மகளிர்நெற்றி பீரங்கம் பூப்போலப்
பசுத்தல், 136.
மகளிர்பல்லுக்கு முல்லைஅரும்பு, 141.
மகளிர்பல்லுக்கு முள், 23.
மகளிர் புருவத்திற்குவில், 100. [136.
மகளிர்மேளி பொன்போலப் பசுத்தல்,
மகளிர் வேலனோடு வள்ளிக்கூத்தாடு
மகன் - வீரன், 15. [தல், 12.
மகாபூதங்கள், 87.
மகிழ் - மது, 17.
மகிழ்ச்சிநிலை - மிகுதி, 126. [51.
மகிழ்த்தேறல்-களிக்கும்மதுத்தெளியு,
மகிழ்துடி - மகிழ்ந்துகொட்டுந்துடி,
வினைத்தொகை, 8, 14.
மகிழ்துங்கல் - இன்பத்திலே தங்கல்,
98; மதுவையுண்டு களித்தாட்தல்,
மகிழ் - மகிழ்ந்துகொட்ட, 41. [10.
மங்கலம் - ஆக்கம், 93; நன்மை, 98;
பொலியு, 98. [107.
மங்குல - சிறுதுவலைதுவற்றுறங் கார்,
மஞ்சனமாட்டி, 115.
மஞ்சு - மேகம், 48.
மஞ்ஞை - மயில், 151.

மட்டஞ்செய்தல் - கத்தரித்தல், 21,
மட்டு - மது, 9. [47, 85, 137.
மடங்கல்-சிங்கம், 30, 43. [வை, 133.
மடனோக்கு-மடப்பத்தார் சிறந்த பார்
மடவரல் - மடப்பத்தினையுடையார்,
126. [அரிவைமார், 82.
மடவரல்மகளிர்-மடப்பத்தினையுடைய
மடவரன் - மனைக்கிழத்தி, 80 ;
பேதை, 82. [148.
மடன்மா - பின்மடலாகிய குதிரை,
மடி - வயிறு, 28.
மடி பிடித்திழுத்தல், 147.
மடியின் - உள்மடியின் (சோம்பு
மடை - மூட்டு, 49. [துறின்), 84.
மண் - ஒப்பனை, 37.
மண் - மர் - மிக்கபோர், 72.
மண்டி - மேற்கொண்டு, 50. [160.
மண்டிலம் - குதிரையின் சுற்றுவரவு,
மண்டும்எரி - மிக்கொளுந்தி எரியா
நின்ற நெருப்பு, 3.
மண்டை - ஒருவகை மண்பாத்திரம்
(வாணய), 21, 22.
மண்ணகம் - பூமிபிடம், 91.
மண்ணி - சுத்திண்ணி, 115 ; மஞ்
சனமாட்டி, 58, 103.
மண்ணொடு புகழ்நிறுத்தல், 14.
மணக்கோல மங்கலம்பாடல், 98.
மணவாத - கலவாத, 133.
மணி - தேரின்மணி, 68, 160 ; நீல
மணி, 49; பசுவின் சுழத்திலணியு
மணி, 4, 5, 105; யானைமணி, 27.
மணிகா - மணியின் நாக்கு, 114.
மணிப்படாம் - நல்லஆடை, 91.
மத்திமம் - ஒருவகைநிலை, 161. [66.
மதர்விடை - மதர்த்த எருமையையு,
மதி - பிறை, 120. [பது, 55.
மதில் பலமுடக்குக்களையுடைய தென்
மதிலில் மேகமுடங்கல், 57.
மதிலில் வெற்றிக்கொடியணிதல், 60.
மதிலின் முடக்கலையில் அம்புகளை
வைத்திருத்தல், 57.
மதினுக்கு மலை, 44.
மதிற்குமரி - அரணுகியகள்ளி, 58 ;
அழிலில்லாத அரண், 52.

மதிந்குழி - மதிநெற்றி, 53.
 மதிந்பொறிகள், 53, 54.
 மதிந்மேல்நீங்கும் வீரர், 45.
 மதுத்தெளிவு, 4.
 மந்தம் - பாட்டின் ஒருவகைநிலை, 26.
 மந்தரம் - ஒருவகையிசை, 161.
 மயங்கல் - கலங்கல், 144; குளித்தல், 77; மாறுபடுதல், 79.
 மயங்காதேகொண்மின், 113.
 மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, 121.
 மயல் - மயக்கம், 92.
 மயிர் - கவரி, 44.
 மயிர்க்கண்முரசும், 80.
 மயில், 91, 120, 150, 151.
 மயிலியல், 149.
 மயிலுக்குப்போர்வைகொடுத்தது, 91.
 மரக்கலம், 86.
 மரபு - முறைமை, 11; வரலாறு, 25.
 மரம், 3.
 மரிய - பொருந்திய.....
 மருமம் - உயிர்நிலை, 70; மார்பு, 40.
 மருமான் - பரம் - ரைவிலுள்ளான், 1.
 மருள் - மயக்கம், 152.
 மருளல் - மயங்கல், 114.
 மருளன்மின் - மயங்காதேகொண்மின்,
 மல்குதல் - மிகுதல், 8. [113.
 மல்லர், 50.
 மல்லல் - அழகு, வளம், 132.
 மல்லாடுதோளான் - மல்லின் செய்தி
 யுலாவும் புயதனையுடையான்,
 மலர்மார்பு-அகன்றமார்பு, 32 [138.
 மலர்வல்லியளையார் - பூங்கொடி
 போன்றவர், 130.
 மலிதல் - பரத்தல், 135; மிகுதல்,
 49; விரைதல், 141.
 மலிந்த - மேற்கொண்டன, 67.
 மலிந்தன்று - சொல்லியது, 112.
 மலிந்து - விரைந்து, 140.
 மலிபு-கூறுபாடு, 109; நிறைவு, 100;
 மிகுதி, 80, 127.
 மலிய - மகிழ், 36; மிக, 132.
 மலிவு-கூறுபாடு, 109; நிறைவு, 100;
 மலை, 7, 86, 143. [மிகுதி, 93.
 மலைத்து - மாறுபட்டு, 15, 30.

மலைதல் - செய்தல், 14; மேற்கொள்
 ளல், 9, 73, 140.
 மலைப்பு - மாறுபாடு, 37.
 மலைய - சூட, 4.
 மலையா - எதிர்க்கமாட்டாத, 27.
 மழவிடை - இளமைப்பருவத்து ஆணே
 மழை - மேசும், 57. [து, 20.
 மழைக்கண் - மழைபோலக்குளிர்ந்த
 கண், 133.
 மழைத்தடங் கண்ணி - குளிர்ந்த பெ
 ரிய கண்ணினையுடையாய், 4.
 மற்கொண்டதின்தோள் - மறொழிலை
 மேற்கொண்ட திண்ணிய புயம்,
 140. [தல், 131.
 மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில் வரு
 மறக்குடி கற்றோன்றி மண்டோன்றாக்
 காலத்தே உண்டானது, 18.
 மறக்குடிப்பெண்களுக்கு வீரமும் கோ
 பமுமுண்டென்பது, 82.
 மறக்குடி மாதர்தம்சிறுவர்கையில் ஆயு
 தத்தைக்கொடுத்து வீராவேசமுண்
 டாக நடுகற்காட்டிப் போருக்கு
 விடுத்தல், 82.
 மறத்தி வள்ளிக்கூத்தாடுதல், 12.
 மறம்-கறுவுதல், 160; கொடுமை, 68;
 கொடுவினை, 112; சினம், 82, 86,
 90, 103; மாற்சரியம், 13, 24,
 93, 102; மாறுபாடு, 61; வீரம்,
 49. [113.
 மறலுங்கால் - போர்செய்யுங்காலத்து,
 மறவர் - கொடுவினையாளர், 33.
 மறவர் கள்ளுண்டு களித்தாடல், 9.
 மறவர்கொடுத்தநிரையைக் கிணையன்
 துடியன் விநலி பாணன் கள்ளுக்
 குக்கொடுத்தல், 10.
 மறவன் - வீரன், 4.
 மறவினையாளன், 12.
 மறவேல் - சினைவேல், 140. [68.
 மறன் - தறுகண்மை, 18; மாறுபாடு,
 மறாஅல் - மறாதே, 4.
 மறிந்து - கீழ்மேலாய், 64.
 மறிய - மூதுகிட, 52.
 மன் - தலைவன் (கணவன்), 40; நிலை
 பெற்ற, 102; மன்னர், 17.

மன்றத்தில் சிதா தஞ்சைமகளிர் செல்
லாரென்பது, 25.

மன்றம் - அம்பலம், 22, 157.

மன்றினடுவே மடன்மாவைச் சொலுத்
தல், 148.

மன்ற - அம்பலம், 9, 25, 148.

மன்ற - பொருந்தாத, 121.

மன்னிய - தெரிந்த, 2.

மனம்போல வருதல், 15.

மனை - இல்லிடம், 113.

மனைவேளவி - இல்லறம், 100.

மா - குதிரை, 56, 61, 121, 160;

பெருமை, 8; வண்டு, 149. [9.

மாளயிற்றி - சீமதியான வேட்டுவிச்சி,

மாட்டிய - மாளப்பண்ணின, 16.

மாட்டேற்றில்லர் உருவகம், 76.

மாடத்திற் சித்திரமெழுதுவித்தல், 57.

மாடமறுகு (மதுரை), 108.

மாணலம் - பெரிய அழகு, 135.

மாணிக்கத்தால்தொடி செய்தல், 136.

மாதர் - காதல், 40; காதலின்புடையார்,

யார், 131; காதலின்புடையார்,

பாமயில் - அழகியமயில், 150. [144.

மாமேரு, 105.

மாமேருவைச் சந்திராதித்தர் சூழ்ந்து

றாரென்பது, 85.

மாமை-நிறம், 140, 162; மேனி, 136.

மாயப்போர் - வஞ்சச்செரு, 51.

மாயம் - வஞ்சம், 105.

மாயவன் - கரியவன், 105.

மார்வு - மார்பு (எதுகை), 95.

மாலிருள்-மயக்கமுடைய இருள், 138.

மாலுக்காலத்தில் மல்லிகை மலர்தல்,

129.

மாலுக்காலத்துக்கு வாளாயுதம், 149.

மாலையைக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்

செய்தல், 21, 85.

மாலையை மட்டஞ்செய்தல், 47.

மாவடு, 80. [வன், 56.

மாவலான் - குதிரைத்தொழிலை வல்ல

மாற்றி - மாறி, 123.

மாறு - பகை, 49.

மான் - குதிரை, 113.

மான்தோல், 79.

மான்மாலை - மயக்கத்தைச் செய்யும்

மாலுக்காலம், 107, 146; மயக்க

முடைத்தான் மாலுக்காலம், 140,

மான்ம - மயங்கின, [141.

மானம் - அபிமானம், 14, 44, 71.

மாணித்தது - காணியது, 71.

மாஜுவம், 160.

மிகைதல் - உண்ணுதல், 63, 118;

" நுகர்தல், 129.

மிடல் - வலி, 53.

மிடா, 76.

மிடைதல் - செறிதல், 136.

மினை - சாவத்காடு, 43, 53; குறும்

சாடு, 48, 59.

மிறைக்கொன்றி-வளைவு தலிர்த்து, 82.

மின் - ஒளி, 63.

மின்ன - ஒளியிட, 14.

மின்றுகி - மின்போன்று, 68.

மின்றார் - ஒளிரிமைந்து, 92.

மின்றாதல் - அடர்தல், 87.

மின்றாந்துவருதல், 28, 32. [11.

மினை - தலைமை, 23, 114; தலைவன்,

மக்காலயுணர்ச்சி, 79.

முகத்தினும் மார்பினும் பிரத்தமொ

முகங்ன்ற வீரனுக்குச் சாதிலங்கம்

சொரியு மலை, 15.

முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட, 24, 126.

முகில் - மேகம், 56.

முகிழ்கை - முரண்முறுவல், 133.

முக்கை - மொட்டு, 70, 80.

முடக்கல், 57.

முடக்கு, 42, 55, 57.

முடித்தலை, 76. [ப்பு, 22.

முடுகழல் - லிறைந்து செல்லும் நெரு

முத்திமார்க்க விசாரமே உறுதியுடைத்

தென்பது, 125.

முத்தி, 78, 81.

முதல்வர், 11.

முதியம் - பழையோம், 24.

முந்துற - முன்னே, 139.

முந்துறுதல் - முன் செல்லல், 11.

முந்தை-(பாட்டனுடைய) பாட்டன்,

11. [102.

முந்தைவழி - முன்னோர்க்குந்த நெறி,

முந்நீர் - கடல், 86.
முயக்கு, 108.
முயல், 151. [மானமதி, 151, 152.
முயற்கூடு - முயலுக்கு உறைவிட
முரசொலிக்கு இடிஒலி, 58.
முரண் - மாறுபாடு, 55, 65, 112.
முரன்று - ஒலித்து, 23.
முருகபுகை பண்ணுவோன், 12.
முருகவேள், 50. [ந்தது, 50.
முருகவேள் கிரொஞ்சமலையைப்பிள
முருகவேள் சரவணப்பொய்கையில்
தாமரையிற்றேன்றி இந்திரனைவெ
ந்தது, 97.
முருகவேள் மாத்திழந்தது, 50.
முருகவேளுக்கு, மகளிர் வெறியாட்
டாளனெடு வள்ளிக்கூத்தாடல்,
முருகு - நறுநாற்றம், 12. [106.
முருங்க - கெட, 6, 112; முறிய, 11.
முல்லை-இயல்புமிகுதி, 81, 91, 126.
முல்லைக்குத் தேர்கொடுத்தது, 91.
முல்லைத்தார் - வெற்றிமாலை, 102.
முல்லைத்தார் வேந்தன், 22.
முழவு, 75.
முழுது-பலவும், 78. [மிக்கஉரம், 85.
முழுவலி - நிறைந்த வன்மை, 67 ;
முள், 119, 134.
முள்ளம்பன்றி, 83.
முள்ளொயிறு - கூரியபல், 141; முட்
போன்றபல், 133.
முற்படர்ந்த - மேம்பட்ட, 101.
முந்தி - வளைத்து, 26. [57.
முற்று - சூழ்தல், வளைவு (முற்றுக்கை),
முதி - தளிர், 65.
முறுவல் - நகை, 118
முறை - வகை, 29.
முன்படர்ந்து - முன்பு அடர்ந்து -
வலியாலே நெருங்கி, 5.
முன்பு - வலி, 5.
முன்தில் - முற்றம், 5.
முன்னுதல் - கருதுதல், 6.
முன்னோர் - தமைமீன்மார், 102.
முன்னோன் - அட்பன், 25.
முனிவர், 124.
முனிவர் மான்றோலுடுத்தல், 79.

முனிவரன், 1.
முனிவு - வெறுப்பு, 196.
முனை - சண்டை, 23; 34; தேசம் ;
99; பக்க, 34; பகைப்புலம், 5 ;
படை, 34; புலம், 34; பூசல், 34;
போர், 3, 92; முகம், 10; வேற்றுப்
புலம், 3, 10.
முனையமர் - முற்பட்ட பூசல், 121.
முங்கில், 7, 117.
முத்த - பட்ட, 19.
முதினமடவார், 82.
முரன்முறுவல் - புன்கிரிப்பு, 134.
முறிக்கடல் - பெரியகடல், 21, 68.
முலம் - வேர் (கிழங்கு), 79; .
முலர் - அரி அயன் அரன், 90, 105.
முலா, 102.
முவுலகம், 79.
முழக - அமுத்த, 83.
முமை - அகப்பை, 56.
முன்று - உலகமுன்று, 79; உச்சாக
சத்திமுதலிய முன்று ; காமமுத
லிய முன்று, 104; காலம் முன்று,
79; நட்பு முதலிய முன்று 104.
முன்று நிலையிலும் இசையை அளந்து
பாடல், 26.
மேததென்ற தோள், 135.
மெய் - தேகபலம், 67.
மெட்டுஞ்ஞானிகள், 125.
மெலிவு - தாள்ச்சி, 136.
மென்றோன்றி, 151.
மேகம், 108, 132.
மேகம் வார்டோல மின்னுதல், 108.
மேருமலைபோல நின்றுநிலைக்கவென்
மேல் - தலை, 16. [தல், 105.
மேலார்-வீரா, 92. [ரைக்கலனை, 126.
மேலீடு - மேலே இடட்டடுவது; குதி
மேலுலகத்துப் பகலிர்வு முதலியன
இல்லையென்பது, 125.
மேவரும் - பொருந்தின, 44; பொருத்
துதல்வரும், 105; பொருந்துத
லமைந்த, 129.
மேவார் - பகைவர், 16, 90.
மேனி - நிதம், 90.
மை - மேகம், 136, 144.

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

மைத்தன் - தலைவன், 135.
 மைந்து - வலி, 22, 35.
 மையணற்காளை - மயிராற் கூறுத்த
 கபோலத்தைபுடையகாளை, 8.
 மையாக்கும்-புற்கென்னும், 94.
 மையாந்து - புற்கென்று, 94. [67.
 மோய் - பகை, 22; மபார், 32, 57,
 மொய்யினர் - செறிந்த பூங்கொத்து,
 மொய்வளை-செறிந்ததொடி, 139.[39.
 மொழிதொடர் தல் - அடுத்ததுச்சொல்லு
 மோடி-தூர்க்காதேவி, 22. [தல், 104.
 மொளவல், மாலையில் மலர்தல், 129.
 யமன், 104.
 யாக்கை நிலையாதாதலால் தானஞ்
 செய்ய வேண்டுமென்பது, 124.
 யாகத்தால் தேவர்களும மகிழ்வரென்
 யாணர்-புதுவளப்பம், 143.[பது, 95.
 யாமநெடுங்கடல், 136.
 யாமம் - இரவு, 110.
 யாளிக்குட்டி யானைக்கொம்பைக்கொ
 ள்ள நினைத்தல், 113.
 யாளிக்கொடி, 11.
 யானை, 14, 27, 68, 91, 132.
 யானை அருவியாடி முழங்குதல், 132.
 யானைக்கு ஊழித்தீ, 20.
 யானைக்குப் பட்டமணிதல், 48.
 யானைக்கு மணியணிதல், 27,
 யானைக்கு மலை, 27.
 யானைக்கு மலையும் மேகமும், 64.
 யானை கணையமரத்தை மருப்பாற் பெ
 யர்த்தல், 52. [67.
 யானைப்போருக்குவேல் உரியது, 66,
 யானை நிரை, 101.
 யானைமதஞ்சொரிதல், 140. [தல், 52.
 யானை மதில்வாயிற்கதவொடியப்பாய்
 யானை மேகம்போல முழங்கல், 20,
 132. [குலைத்தல், 48.
 யானையால் பகைவர் மதிலைக் குத்திக்
 யானையின் கழுத்துச் சருக்சரையை
 யுடையதென்பது, 140.
 யானையை எறிந்து பட்டவர்க்குச்
 சுவர்க்கத்தவர் விருந்துதல், 65.
 யானையைப்பற்றும்வல்லி (ஒருவகைக்
 வகை - மூறை, 48. [கயிறு), 147.

வகைபுனை வளமனை - பலகூறுபடக்
 கைசெய்து செல்வமனை, 141.
 வங்கம் - மரக்கலம், 86.
 வஞ்சப்போர், 51. [கோல், 77.
 வஞ்சயிலாக் கோல்-பொய்யாத செல்
 வஞ்சி - வஞ்சிக் கொம்பு, 101, 138.
 வஞ்சிபுழ, 20.
 வஞ்சினங்கூறுதல்-இவ்வாறு செய்வே
 னென்று சொல்லுதல், 35. [161.
 வடி - மாவடி, 80; வடித்தல், 11.
 வடி மணி - தெளிந்த மணி, 116.
 வடு - புண்வாய், 121. [உடம்பு, 71.
 உடுவாழ் யாக்கை - விழுப்புண்மிக்க
 வண்டினுலிக்கு யாமொலி, 145.
 வணக்கமும் - தாழ்ப்பண்ணுதற்கரிய,
 98. [(வணக்க), 2.
 வணக்கிய - பணிவிட்பான்வேண்டி
 வணிகர்க்குரிய ஆறுதொழில்கள், 77.
 வம்புஉரை-புதுவார்த்தை, 139. [78.
 வம்பு - கச்சு, 56.
 வயங்குதல் - தெளிதல், 19.
 வயம் - வலி, 20; வெற்றி, 140.
 வயவர் - வீரர், 68.
 வயவேத்தன் - மறமன்னன், 18.
 வயிர் - ஊதுல்காம்பு, 43, 52, 62,
 வயிறு - மடி, 28. [97.
 வயின் - வகை, 9.
 வர - உண்டாக, 159.
 வரல் - மேலிடுதல், 31.
 வரவு - வரலாறு, 18. [135.
 வரி - அழகு, 110, 138; நன்மை,
 வரிச்சிலை - வரிதலைபுடைய வில், 10.
 வரிமச்சு - தரம், 91.
 வரிப்பந்து - அழகிய பந்து, 110. [1
 வருத்தம் - இளைப்பு, 128.
 வருதல் - மிகுதல், 146.
 வருமாறு - வருமுறைமை, 4.
 வருவிருந்தோம்பல், 129.
 வரை - காலம், 146; மலை, 7; 100,
 வல்லி-கொடி, 145. [144; மூங்கில், 8.
 வல்லியம் - புலி, 140.
 வலந்த - கட்டின, 8.
 வலம் - வெற்றி, 20.
 வலவன் - பாகன், 154.

வலன் - வெற்றி, 21, 103.
 வலிதன்று - விசயிதது, 136.
 வலிதது - வலிதென்று தீதறி, 49.
 வலித்தேன் - உடன்பட்டேன், துணிதேன், 138.
 வழக்காட்டு-ஊ, 109, 110, 145.
 வழக்காடுதல், 110. [முறைமை, 10.
 வழக்கு - வுயங்குது, 127; பெறுவழங்குதல்-பலர்க்கும்கொடுத்தல், 75.
 வழாஅல் - வருவதல், 2. [102.
 வழி - ஏவல், 78; முறை, 68, 78.
 வழிமொழிந்து - தாமதச்சொல்லி, 28, 48. [செலவது, 78.
 வழியொழுகல் - ஏவலினை ஏதியேவழுத்தினர் - ஏத்தினார், 116.
 வழிதி - பாணடியன், 111.
 வா - வலி, 20; வாபடம், 119.
 வளவு - வார் (எதுகை), 149.
 வளளிக் கூத்து, 11, 106.
 வளநாடு - நல்லதேசம், 25.
 வளம் - அழகு, 27; உண்மை, 76, 96; பொருள், 86; வென்றி, 92.
 வளம்பாட - செல்வத்தை வாழ்த்து, வளமை - செல்வம், 125. [87.
 வளி - காற்று, 94.
 வளிமறை - கதவு, 127.
 வளை - சங்கு, 43; தொடி, 138.
 வளைஇ - சூழ்நது, 14.
 வளையல், 118.
 வளையா - தோலாத, 68.
 வளைவு, 57.
 வற்கிதம், 160.
 வற்கென்ற - வல்லமையுடைய, 146.
 வன்கண்ணன் - தறுகண்ணன், 137.
 வன்கணவா - தறுகணவா, 33.
 வனம் அழகு, 108.
 வாகைப்பூமாலை, 74.
 வாட்குடி - மறக்குடி, 33.
 வாட்சென, 84.
 வாட்டுதல் - கெடுத்துதல், 15.
 வாட - கெட, 70.
 வாடாவஞ்சி - தோலாதவஞ்சி, 20.
 வாடைக்காலத்துக் கோடல் அரும்பு
 வாமான் - குதிரை, 44. • [தல், 80.

வாய் - இடம், 15, 149; உண்மை
 வாய்க்கொடு, 157 [104
 வாய்ச்சொல் - மெய்மொழி, 79.
 வாயத்தி - திராட்சின, 158.
 வாயத்திரை - உடைத்த, 28.
 வாய்ப - தப்பாதபடி, 9, 87.
 வாய்ப்பு - நற்சொல், 121.
 வாய்மை - மெய்மை, 78.
 வாய்மொழி - மெய்மொழி, 90; 60
 விசயசொல், 74. [தல், 104.
 வாய்மொழி - உண்மைசொல்லு
 வாய்மை - மெய்மை, 137.
 வாயில் தோழி, 154; பொறுவாயில்,
 6; ஊலாறு, 50.
 வாரணம் - யா, 46, 97.
 வாராநொ - வாராநொடோலும்,
 வாராதல் - உதாருத்தல், 101. [141.
 வாழக வென்றல், 8, 87, 96, 101,
 வாழ்வு - அத்திதது, 77. [105.
 வாழவு - செல்வம், 36.
 வாழி - வாழ்வாயாக, 129, 138.
 வாழியா - வாழ்வாயாக, 137, 146.
 வாழியா என்பது நகைப்பொருளில்
 உதவு, 146.
 வா - ஒளி, 8; வானாயுதம், 69.
 வா, நற்கரதெய்வத்தின் பரிவார
 தெய்வம், 116. [விடல், 21, 48.
 வானாடகொளால் - வானோப்புறவிடு
 வானின்மீன்று - வானபோல மின்
 ன்நறு, 108. [69.
 வானோசுபுகு - வானோசின் பிறழ்தல்,
 வானோசு - வானோசு, 83.
 வானோசு - சும்மா, 84, 85.
 வானோசு - உண்வு கொடுத்தல், 116.
 வானோசு - புண்ணிய தீர்த்தத்தால்
 அபிஷேகம் செய்தல், 58.
 வானோசின், 69.
 வானோசுதல் - வானோசுவெட்டுதல்,
 வான் - மேகம், 68, 142. [22.
 வான்மை - அழகு, 12; அய்மை, 86.
 வானப்பிரஸ்தருடைய தொழில்கள்,
 வானம் - மழை, 89. [79.
 வானவர் - சேரர், 1.
 வானவன் - இரைவன், 107. |

வானவன் - சோன் குடும்பு, 111.
 விக்கிதம், 160. [95, 161.
 விகாரம், 19, 40, 52, 69, 86, 88,
 விட்டிருத்தல் - சேனையோடு தங்கியி
 விட்டு விளங்குதல், 20. [ருத்தல், 27.
 விடக்கு - தசை, 7.
 விடர் - முழை, 148.
 விடலை - தலைவன், 134, 137; வீரன்,
 விடன் - விஷம், 120. [40.
 விடியற் காலம், 96.
 விடுத்தல் - சொல்லுதல், 147.
 விடுதர - வந்து விட, 31.
 விடுதல் - சேனையுடன் பகைவர் நகரத்
 தைச் சூழ்ந்து தங்குதல், 27, 29,
 30; பரத்தல், 76, 77; மிகுதல், 67.
 விடை - ஆளேறு, 3, 20; ஏருமை
 யேறு, 66; மறுமொழி, 81; மிகுத்,
 157. [3.
 விடைஆயம் - ஏற்றையுடைய நிரை,
 விண்ணுலகம், 125.
 வித்தகர் - வல்லவர், 155.
 விதனம், 132.
 விதித்தல் - அசைத்தல், 69.
 விதிப்பு - நடுக்கம், 80.
 விதுப்பு - நடுக்கம், 121.
 விம்முதல்-ஒலித்தல், 16; கறங்குதல்,
 8; பருத்தல், 135.
 வியலிடம் - அகன்றபூமி, 98.
 வியன்மனை - அகன்ற வீடு, 38.
 விரவார் - பகைவர், 78.
 விரிச்சி - நற்சொல், 4, 121.
 விரிச்சி மாலைப்பொழுதிந்கேட்டல், 4.
 விருந்து - புதுமை, 25.
 விரும்பார் - பகைவர், 111.
 விரை - நறுநாற்றமுடையவை, 114;
 விரைபு - கடுகி, 53. [மணம், 146.
 விரைவனர் - கடுகினர், 13.
 வில் அம்பை உமிழ்தல், 70. [85.
 வில்நவில்தோள் - சிலைகெட்டியபுயம்,
 வில்லேருழவர் - வில்லாகிய ஏரினை
 யுடைய உழவர், 5; வில்லை ஏருழ
 வாகவுடைய வேடர், 148. -
 வில்விழா, 20.
 விலங்கி, 53.

விலங்குதல் - கொல்லுதல், 67; தடுத்தல், 64, 70, 122.
 விலங்குநர் - விலக்குவார், 147.
 விலாழி - குதிரை வாய்நிரை, 40.
 விழவு - வினையாட்டு, 143.
 விழுக்காடு, 28.
 விழுக்கு - நெஞ்சிற்றசை, 115.
 விழுப்படர் - சீர்மையினையுடைய
 நனைவு, 133.
 விழுப்புண் - முகத்திலும் மாந்திலும்
 பட்டபுண், 15; சீரிய புண், 74.
 விழும்தில் - சீரிய புரிசை, 47, 59.
 விழுமம் - இரும்பை (துன்பம்), 122.
 விழுமியது - சிறந்தது, 72, 90.
 விழைவு - ஆசைப்பாடு (விரும்பம்),
 87, 105, 136.
 விவார் - வேறு படுவார், 9.
 விளக்கு, 88, 94.
 விளக்கு வல்லமாகச் சமூலவெற்றிக்கு
 அறிகுறி யென்பது, 94.
 விளங்குதல் - மிகுதல், 34.
 விளம்பின்று - சொல்லியது, 94.
 விளர்த்த - வெளுத்த, 69.
 விளரி - சாபபண், 65.
 விளாமரம், 117. [9.
 விளிதல் - இறத்தல், 17; கெடுதல்,
 விளிகள் - முதிர்ந்த நறவு, 97.
 விளைத்தல் - உண்டாக்குதல், 18, 50.
 விளைவு-ஆக்கம், 4, 157; பழம், 117.
 விற்றொடி, 2. [வெற்றி, 116.
 விற்றொண்டவென்றி-சிலையாற்பெற்ற
 விற்படை-வில், 64; விற்சேனை, 95.
 விற்றொழுகை ஏர்த்தொழிலாகக்கூதல்,
 விற்றல் - வெற்றி, 7, 146. [5.
 விற்றொழுகை - வலிய பூசல், 192.
 விற்றொழுகை, 10, 101, 153, 154.
 விற்றல், தலைவன் கீர்த்தியைச் சொல்லி
 வாழ்த்தல், 101. [தல், 101.
 விற்றொழுகைபோல ஆபரணமணி
 விற்றலிமதுவுண்ணல், 153.
 விற்றலியர், 10.
 விற்றலியர்க்குப் பிடி உவமை, 77.
 விற்றலோன் - வீரன், 108.
 வினை - தொழில், 12.

வினைத்தொகை, 8, 98-
வினைமாற்று, 131.
வி - மலர், 97.
விக்கம் - பெருமை, 49.
விக்குதல் - மிகுதல், 33.
விடாரம் - பாசறை, 80.
விடி - சுவர்க்கம், 86; முத்தி, 28.
விடு கொள்ளுதல் - மீட்டல், 13.
விதல் - இறத்தல், 22, 51.
விந்தலிய - பட்டுத்தம்பெயர்கெட, 22.
விய - இறக்க, 51. [114.
வீரக்கமல் பொன்னாற்செய்யப்படுதல்,
வீரக்கொடி - வெற்றித்துவசம், 105.
வீரக்கொம்பு-ஒருவகைவாத்தியம், 14.
வீரசுவர்க்கம், 25, 39, 43, 45, 86,
114.
வீரசோவென்னும் அரணத்தைத் திரு
மால் அழித்தது, 49. [வி, 58.
வீரமுரசத்தினுலிக்கு உருமேற்றினை
வீரமுரசத்தினுலிக்குக் கடலொலி,
20, 48, 50, 61. [48, 50, 61.
வீரமுரசத்தினுலிக்கு மழையொலி,
வீரமுரசத்துக்கு ஆடுவெட்டிப் பலி
வீரமுரசம், 61, 142. [யிடுதல், 48.
வீரர், 4, 86. [போற் கிடத்தல், 83.
வீரர் அம்பு தைப்புண்டு எய்ப்பன்றி
வீரர் இடபத்தைப்போல மிகைத்தெழு
தல், 20.
வீரர் கிடுகையெடுத்து ஆடுதல், 53.
வீரர் செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்தல்,
86. [கொண்டு போதல், 7.
வீரர் பசு நிரையைக் கன்றொடு கைக்
வீரர் பம்பும் உடுப்பும்போல ஏணி
மேடுறுதல், 54.
வீரர் போர்க்குப் புறப்படுகையில் அவர்
மனைவியர் விரிச்சியும் சொகினமும்
பார்த்தல், 121.
வீரர், போரின்மையின் மலையேறி விழ
நினைத்தல் (வரைபாய்தல்), 31.
வீரர் வேகமாக வருதற்குச் செந்துக்
கானமையில் வீழாமருவிவமை, 8.
வீரரிடத்து யாரும் அன்பு செய்வ
ரென்பது, 33.
வீரரின் தோளுக்கு மலை, 435.

வீரரின் தோளுக்கு முழவு, 55, 75.
வீரரின் மார்க்கு மலை, 52, 83, 93,
129, 135, 143, 144, 145, 146,
வீரருக்கு இடியேறு, 59. [149.
வீரருக்குக் கூற்றுவன், 5, 7.
வீரருக்குச் சிங்கம், 69.
வீரருக்குப்புலி, 7.
வீரருக்குப் புலியும் சிங்கமும் யானை
யும் சினம் மானம் பெருமையாலு
வீரருக்கு யானை, 77. [வமை, 14.
வீரன் கழல் புனைதற்கு நெருப்பின்
வாயில் நஞ்சுதீற்றதல், 114.
வீரன் தன் புண்ணைக் கிழித்துக்
கொண்டு இறத்தல், 37: .
வீரன் தன் மாற்பிற் தைத்த வேலைப்
பறித்தெறிதல், 67.
வீரன் தன் மாற்பைத்திறந்து. வேலைப்
பறித்தெறித்தல், 16. [71, 81.
வீரன் தன்னுயிரை ஆகுதி பண்ணல்,
வீரனுக்குக் கரை, 121. [யும், 69.
வீரனுக்குச் சிங்கமும் யானைக்கு மலை
வீரனுக்கு விளக்கும் பகைவார்க்கு
வீரயர் - வீரர், 86. [இருளும், 64.
வீழ்த்திருக்கும், 113.
வீழ்த்த - பட்ட, 43; விரும்பிய, 77.
வீழா - கெடாத, 105.
வீனை - சத்தம், 114.
வீற்றிருத்தல்-செம்மார்திருத்தல், 97.
வெஃகி - விரும்பி, 32.
வெட்சிப் பூவைச்சூடல், 4.
வெண்கண்ணி - கொத்தான் வாகை
மலை, 74.
வெண்டுறை - ஆடற்பாட்டு, 161.
வெண்டுறைப்பாட்டு, 161.
வெண்பாமலை, 2.
வெய்ய - வெவ்விதாக, 152.
வெய்யோய் - விரும்பியோய், 5.
வெய்யோன் - விரும்பியோன், 34
67, 98, 101, 122; ஆதித்தன், 94
வெயர் - வேர், 66.
வெருவந்த - அஞ்சுத்தக்க, 13.
வெருவரும் - அஞ்சுத்தகும், 17.
வெல்புகழ் - பிரதாபம், 74, 99.
வெள்வனை-சங்கவனை, 99, 138.

வெள்வள்ளி - தெளிந்தவாள், 85, 86, 92.
 வெள்ளணிநாள் - பிறந்தநாள், 98.
 வெள்ளி - சுக்கிரன், 88, 94, 96.
 வெள்ளில் - விளாமரம், 117. [33.
 வெளிப்படுத்தல் - தோற்றுவித்தல்,
 வெளிப்படை - வெளிப்படைச்சொல்,
 வெற்றிக்கொடி, 50. [39.
 வெற்றிமகள், 160.
 வெறி - நறு நாற்றம், 106 ; வள்ளிக்
 கூத்து, 12, 106 ; வெறிக்கூத்து,
 வெறியாட்டாளன், 106. [152.
 வென் - வென்றி, 29, 96, 160.
 வென்ற பின்பு ஆர்த்தல், 7.
 வென்ற முசுள்கொள்ளுதல், 104.
 வென்றோர் விளக்கக் கூறுதல், 30.
 வேங்கடத்தின், அருவி, 106. [106.
 வேங்கடமலை திருமால்பத் தென்பது,
 வேங்கை - வேங்கைப்பூ, 29 ; வேங்
 கைமரம், 152.
 வேங்கையஞ்சில்மபன், 152.
 வேட்கை - ஆசை, 142.
 வேட்டமுதலிய ஏழு, 104.
 வேட்டல் - விரும்பல், 136.
 வேட்டவ வயத்தி விழைவொழிதல்
 பெயர்போலும், 136.
 வேட்டன்று - ஆகுதிபண்ணியது, 71.
 வேட்டை யாடுஞ் சிறுபிள்ளைகள், 83.
 வேட்ப - விரும்ப, 95.
 வேடர் நிரைகொண்டுவருதலை யறிந்து
 உறவுமுறையார் மகிழ்தல், 8.
 வேண்டார் - பகைவர், 113.
 வேண்டுதி - விரும்புதி, 106.
 வேணி - சடை, 50.
 வேந்து - இராச்சியம், 33.
 வேப்பமாலை, 103.
 வேம்பின் பூங்கொத்து, 112.
 வேம்பு, 103, 112.

வேய் - குறளைச்சொல், 5 ; மூங்கில், 7.
 வேய்தல் - மூடுதல், 29, 59, 115, 117.
 வேயுள் - போர்வை, 85.
 வேர்வையுண்டாகக்கோபித்தல், 66.
 வேரி - மது, 41. [67.
 வேல் - வேலாயுதம், 3, 4, 16, 23, 66,
 வேல் நிலவு போல ஒளி விடுதல், 148.
 வேலமூவம் - வேற்காடு, 121. [12.
 வேலன் - முருகபூசை பண்ணுவோன்,
 வேலுக்கு நஞ்சு பூசுதல், 120.
 வேலுக்கு வெய் பூசுதல், 62.
 வேலுயர்த்தல், 93.
 வேலைச்சுவை - அமுதச்சுவை, 160.
 வேலோன் - வேலையுடைய வீரன்,
 வேழம், 97. [120.
 வேள்வி - புண்ணியம், 100 ; யாகம்,
 95. [78.
 வேளாளர் உலகுக்கு உயிர் போல்வார்,
 வேளாளர்பாற் சென்ற கிணையர் ஏர்
 வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 87.
 வேளாளர் மூவருக்கு ஏவல் செய்தல்,
 வேற்படை, 64. [78.
 வேற்றவர் - பகைவர், 35.
 வேற்றார் - பகைவர், 99.
 வேற்றுப்புலம் - பகைவரிடம், 5.
 வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி, 107.
 வேற்றுமையா - வேறுபாடு தோன்ற,
 வேறுதல் - வேறுபடுத்தல், 86. [161.
 வை - கூர்மை, 117.
 வைகலும் - நாடோறும், 129.
 வைகன்று - தங்கா நின்றது, 33 ; தங்
 கினது, 105 ; வைகுதலில்லை, 33.
 வைத்து, 122.
 வையகம் - உலகம், 22.
 வையமகள் - நிலமகள், 90.
 வையாது - வஞ்சியாமல், 10.
 வேளவுதல் - கைப்பற்றுதல், 20.

